

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوهنی ښهتیا: شهوکت شیخ یهزین

سهرنووسه: بهدران شههمه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولیر

ناوی لهه تیگسته بئ

ناوی لهم ټیکسته بنی

عبدالوللا سهراج

کټیب: ناوی لهم ټیکسته بنی
نووسینی: عبدالوللا سهراج
بلاوکراوهی ناراس- ژماره: ۵۱۷
دهرهټنانی هونه ریبی ناوه وه و بهرگ: ناراس نه کره م
پیت لیدان: جوان عبدالولله رحمان
هه لگه گری: شیززاد فهقی ټیسماعیل
سه رپه رشتییبی چاپ: ناوړه رحمانی حاجی مه محمود
چاپی په که م، هه ولیر- ۲۰۰۶
له کټیبخانه ی گشتییبی هه ولیر ژماره (۹۷۱) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوډه تی

میللەتەكەم تا ھەتايە بەباشى ناوم دەھيىنى

چونكە گيتارەكەم

زۆر ھەستى پاكى ورووژاند

لەسەردەمى بى بەزەبى خۆيشمدا

گۆرانىم بۆ ئازادى دەوت

دەموت ھەژارانتان خوش بوى.

پوشكين

پاری یہ کہم

بالا به رزیکى تۆزۆکه يه ک پر و گۆشتن بوو سه گه که شى خۆى ئاسا،
خرکه له و تووک بۆر و په له ی سپى به دهستی راست و نیوچاوانیسه وه
بوون. پاش نهختی رامانى چاوه کانی که، به کوژه که ی نقییمی
ئه نگوستیله که ی په نجه تووته ی دهستی راستم دهچوون، وه لى کالتىر. به
خهنده ئامیزه وه وه لامم دایه وه.

- من شیوه کارى مرۆقم نه ک سه گ و پشیلان! ئەمه بیان پيشه کی،
دوایی.. هیچمان یه کدی ناسین!!

ههستی به په له ییبه که ی خۆى کرد و گورج خۆى پى ناساندم و، دهسته
خرپنه کانی بۆ سنگه به رزه که ی دريژ کرد.

- تالینین ساتو. دهشتوانی راسته وخۆ به ساتو ناوم بیهیت.

- ناوی منیش، ئارام عه لیسه، ئەتۆش دهتوانی و بۆت هه یه ته نیا به
ئارام ناوم بیهیت به لام!..

وهستام چونکه ئەو، ده له سه گه که ی گاز کرد وه کو بیهه وی ئەویشم پى
بناسینى. هه ندی کلکه له قیى کرد بۆ ساتو، له ته ک نیو پووته زه رده که یدا
کرووشکه ی کرد. هه لماتی چاوه قاوه ییبه کاله کانی له نیوان ئەو و منی
نه ناسدا ئالوگۆر کرد، به تاییه تیش که ژیر ملی خوراند په یتا په یتا زمانه
له رزۆک و لیکنه که ی بى ئارام ده له رایه وه. ساتو پاش ئەوه، پاشماوه ی خۆ
پى ناساندنه که مانى بیهراته وه که وه لامه که ی ئەز، هیچی به دواوه نه هات.
دهستی به سه ر «هورا» دا هینا چون بخوازی له دۆستایه تیمان دنیای
بکات، ئەوجا رووی ده می لى کردم.

- به لام.. چی؟!

گوتم: به لام پرسیاریکم هه یه ساتوخان. تۆ و هورا میتنه، چاکتر نه بوو
که مالتیکت بکردبا یه به هه قالت؟

له دیمانه یه کی ئاسایی و ساکاره وه به کترمان ناسی. له نیوان باله خانە ی
جینشینی ئەو و، باله خانە - جینشینه که ی مندا، بۆشاییبه کی به رین بوو،
ئەوه بیجگه له فریز و هه ریزه که ی، درهختی بالا زراف و که ژ و گوله
وه رزانه ی سوور و سپی، یاریگه ی زارۆکانی لى جودا کرابۆوه، جۆلانی و
خۆخزاندن و گه مه ی دیکه.

له و گوزه رده دا، ده له سه گه که ی به ره لالا کردبوو، ئەویش به خولگه ی ئیمه
و منداله کاندا ته راتینى بوو. ئەو به پرسیاریک رووی له ته خته ی
دانیشتنه که ی من نا.

- مۆی.. دهتوانی نیگاری ئەم سه گه م بۆ بکیشیت؟

که مۆکه یه ک مات بوو، پاشان به جۆرتیک قاقای کیشا که، خوندکی زایانده ههر دوو چاوی. ئەز، وام ههست کرد که، پرسیاره ناوهختییبه کهم نابەجی بوویت و، نابوایه وا به زهقی بیدهرینم لی؛ که تیر له کهوانه وه ده ریه ری ههرگیز ناگه ریتته وه، یان ئەگەر ژووریتکت له خۆت کلیل دا، ههر ده بی خۆت بی که یته وه. له م دوودلی و سه راسیمه یه مدا، پرسیارتیکی سه رسورمینه ر و راجله کینی ئاراسته کردم.

- ئەوجا چ ده گورپا... ئارام!؟

ئیمه ی خاوه ر نشین و کۆبه ندی چه نندین گرتکۆتیه، بۆچوونیتیکی نارەوا و هه له مان له کن گه لاله بووه له مەر ژنانی خۆراوایییه وه گویا گه مال له خۆیان ده په رین و سیکسی حه یوانییان له لا به چیتره له جووتیونی پیاوان! بۆیه بایه خیان ده ده ن، به تایبه تی گرنگی به سه گ ده ده ن! ته نانه ت شامپۆ و خۆراکی باش و پزیشک و... بگره به ئەندامیتیکی کارای خیزانی خۆیانیان ده زانن. ئەلبه ته هه لرتنی بۆچوونی ئاوهالانه، نه ک له به ره وه ی له لام گه نده لی و شه رم بیته به لکو؛ له ترسی ئەوه ی نه بادا راست نه بی، ئەوساکه ش به ساویلکه یان شازم تیبگا. ئاخه ترسیکی وجودی سه رتاپایی له لای ئیمه ی خۆره له لاتیدا بۆته مۆته که و ده عبای ده عجانه که، هه رده م له نوای چاوانمانه و ده مانته قینتی!! زراومان ده رتینتی، ترس له باوک، زهنده قچوون له ده سه لات، تۆقان له ئاین، له مه رگ، له ژیان، له... له... ترس، چارشیوتیکی زه به للاحه و دامانیپۆشیوه. به پیکه نینه وه ده وم له ساتو نا.

- نیر و... مییان گوتوو و... تو و من، به ره مه ی جووتیونی ئەم دووه یته. ئەمه باره ئاساییه که یه تی، وای نییه؟

ئهو، ده می به ش کرد.

- به گۆتیه ی پتوه ری ئیوه ی پیاوان.. نا؟

گوتیه وه: به پتوه ری بایه لۆژیش. بۆ پتوه ری ژنانه ش هه یه؟! به گورجی و توند وه لامی دامه وه: ئا... به لی.

واقورمام. له و ئانه دا، خۆم به نه زان زانی و دوور له سیستمی نوێکاری ئەوروپا بۆیه به کورتی ئاماژه ی بۆ جۆره کانی په یوه ندی و سیکس کرد که، هه ندیکیان له لام نه زاندر او و سه یر و سه مه ره ش بوون. له ئاکامیشدا په رژایه سه ر ئەوه ی که بی شه رم و شکۆ بیترتی:

- من هه قالبه نندیم له گه ل نیرینه دا ده میتکه بریوه و، له گه ل کیرتیکی تر دا، ژبیانی رۆژانه و شه وانمان راده بوترین.

هه نده نه مابوو بلیم: «ئوه دیارده یه کی سه روشتی نییه» ئەوسا له وانه بوو، ساتو له روخسارمه وه گومانیتیکی ئەوتوی خۆتند بیته وه بۆیه، ده مگۆییبه که ی گرتدایه وه به وه ی گوتی:

- بۆ پیاوان، بۆچی بشی سیکس پیکه وه بکه ن و... بۆ ژنان نه شی؟! ئەز، هه رچه نده لایه نگری هه یج کام له تای ئەو ته رازوو ناله باره نه بووم و، مه گه ر له گۆفار و D.V.D و فیدیۆدا پۆرنۆ «PORNO» و دیه نگه لی له و جۆرانهم دیبیت وه لی؛ له ناخه وه ئاره زوو یه ک هانی دام بۆ دیتنی زیندوی ئەوانه. ئەدی ژیان به ئەزمونی نوی: بایه خه که ی په ره ناسیتنی، به تایبه تی ئەگه ر له نیوان جووتی کیرتۆله دا بیته. به خۆم گوت جا ئەوه تا ئارام، ده رفه تیتی له بارت بۆ سازاوه و، له تۆوه ته نییا بیست مه تریک دووره، چۆنه کی ئەو ده رکه کلۆمدراوه ی له لا بکه مه وه! ساتو، به روومدا هه لئاخانی! یان، ناو و ناتۆره ی شازیم بۆ هه لئا به ستنی گویه منیش له و جۆره که سانه م که هه ز به نوارینی گه ردشی سیکسی ده که م! خۆم وه کو که سیتییبه که ی «دۆزهخ» ی «هه نری باربۆس» هاته به ر دیده وه که خۆی له ژووریتکدا مه لاس دابوو له کونیکه وه سه رنجی له خه لک و کرداری سیکس ده گرت و... ده جۆشا. ئەوه گیرام به هه له دا چوومه وه و، داواکه می به سارد و

سپری وەرگرت و، هه‌لۆیستی ئه‌ری (پۆزه‌تیف) نه‌ده‌راند، ئه‌وسا نیگاری ده‌له‌ سه‌گه‌که‌ی ده‌که‌مه‌ پارسه‌نگی ویسته‌که‌م. هه‌مدیسان، هه‌ر دوو تای ته‌رازووه‌که‌ به‌ر نیگای گرتم. سه‌گه‌که‌ی بۆ لای مندا‌له‌کانه‌وه‌ چوو که، له‌ ناو حه‌وزی له‌که‌دا، به‌ بیل و خاکه‌نازی پلاستیکی ره‌نگاو‌ره‌نگ، مژوولی دروستکردن و پرووخاندنی خانووبه‌ره‌ی لمین بوون. ده‌رفه‌تم بۆ لوا و وشه‌ی سه‌ره‌تای پرسیاره‌که‌م درکاند.

- ده‌توانم...

ئهو، نه‌یزانی له‌ باره‌ی چیه‌وه‌ ده‌کارم بپه‌یقم. چاوی له‌ دور چاوم بری وه‌ک بیهه‌وئ پتریان لێ بدینی. ئه‌ز، وره‌م نایه‌ به‌رخۆم و گوتمه‌وه: ... بۆم هه‌یه... له‌گه‌ڵماندا...

هه‌مدیس پرسیاره‌که‌م کورتی هینا. راستیه‌که‌ی، تۆی خوینهر و هه‌ر که‌سیکی دی وه‌کو گپه‌ره‌وه‌ له‌ شوینی مندا بوونایه‌، هه‌رگیز ره‌پ و ره‌وان ئه‌و داواکارییه‌ ناجۆره‌تان بۆ ناهاته‌ گۆ، ساتو، به‌خه‌نده‌وه‌ خۆی له‌گیتی دا یان، چاک له‌ نیازم نه‌گه‌یشتیوو که‌ گوتی:

- له‌گه‌ڵماندا بپیته‌ ساونا SAUNA!! ها ها ها...

له‌ ئه‌پارتمانه‌ی که‌ منی تیدا بووم، دوو ساونای هه‌لمی و خویشۆرین هه‌بوون. هه‌ر خه‌یزانیکی ماوه‌ی سه‌عاتیکی بۆ دیاری کرابوو له‌ هه‌فته‌یه‌که‌دا، سێشه‌موانیش ساونای گشتی بوو. سه‌عات و نیوتیک بۆ ژنان و ئه‌وه‌نده‌ش بۆ پیاوان ته‌رخان کرابوو. له‌ ساونادا، ده‌ری قوته‌ش راده‌مالدری. له‌ ئه‌پارتمانه‌ نوێیه‌کاندا ساونای تایبه‌تی خه‌یزان هه‌یه‌ که‌ به‌ئاره‌زووی خۆبان گه‌رمی ده‌که‌ن، بۆیه‌ له‌ وه‌لامه‌که‌ی ساتودا وای بۆچووم که، ساونای تایبه‌تییه‌کان هه‌بێت له‌گه‌ڵ کچه‌ هاوسه‌ره‌که‌یدا. ئه‌مه‌یشه‌ زۆر له‌ باره‌ بۆ بانگه‌یشتکردنی که‌سیکی وه‌کو من، له‌ دیوتیکه‌وه‌ بیانیم و له‌ دیوه‌که‌ی تره‌وه‌ له‌ گۆشه‌نیگای ئه‌وانه‌وه‌ گوايه‌ هیلکاری و سکێچ بکیشم.

ئه‌مانه‌م گشت تاوتۆکردن ده‌نا به‌نیازی ساتوم نه‌زانیه‌وه‌، ته‌نانه‌ت له‌ پرسته‌ خه‌نده‌ ئامیژه‌که‌شی دلنیانیم، ئایا به‌راستییه‌تی یان، ته‌وس و گالته‌ به‌کالفامیم ده‌کات. هه‌رچۆنیک بکه‌وێته‌وه‌، با گورزی خۆم به‌هاوم و له‌ ئاکامدا، له‌ (ئه‌ری و نه‌ری) هه‌لۆیست و ده‌ده‌گرم. ئه‌دی خۆم به‌بزیو و ئه‌زموونکار نازانم. ئارام، له‌مه‌ باش و ره‌خساوترت بۆ ناسازی... دۆخیکه‌ و... تیکه‌وتووی ئا بۆت هاوتۆته‌ پێش و، خۆت بگۆنجینه‌. درێغی مه‌که‌. ئه‌وه‌ گیرام تووره‌ بوو، ده‌رکه‌ی لێ داخستیت و به‌هاناته‌وه‌ نه‌هات... چی ده‌دۆزینی؟! ئاخ، له‌و به‌فرستانه‌دا چیت هه‌یه‌ هه‌تا بیدۆزینی!! ئه‌وه‌شی سه‌ربار بپیت که‌ خۆت و ئه‌ویت. که‌سیکی نه‌باننان له‌کن نییه‌، به‌روو موئی و چاره‌ گرزییه‌وه‌ گوێیستی ویسته‌ ناماقوول و حه‌زه‌ شازه‌که‌ت بپیت یان، ئاشنایه‌کی رۆژه‌لاتیت له‌پالدا نییه‌ که‌، جار بدا و دووزه‌له‌ و ده‌هۆل بۆ ئاکار و ره‌وشتت لێ بدات و ناوت بزرتنی، ئه‌وساش به‌گران له‌سه‌رت بکه‌وێته‌وه‌. چاک له‌وه‌ ئاگاداریت که‌، واته‌وات و ده‌مگۆ و پرورپاگه‌نده‌ له‌ نیوه‌ندی ئیوه‌ گه‌لدا، لیکچووی ئاگری بن کا و قاو ته‌شه‌نه‌ ده‌کات. ئه‌وه‌شی له‌سه‌ر بپیت، زمانبه‌ران میشییک ده‌که‌نه‌ گایه‌ک.

- ساتوخان، نامه‌وئ له‌ دلته‌ بکه‌وم و بریار بپیت، نیگاری سه‌گه‌که‌ت به‌ره‌نگی ئاوی بۆ بکیشم به‌و مه‌رحه‌ی... هه‌له‌سه‌سته‌م کرد، نه‌بادا وا تیبگات، په‌نگاره‌که‌ له‌ قه‌ره‌بووی به‌شداریم بپیت له‌گه‌ڵیاندا چ له‌ ساونا و چ له‌ ئه‌قینه‌که‌یاندا بۆیه‌ گورج مه‌به‌ستی خۆم روونتر کرده‌وه‌.

- به‌مه‌رحییک وینه‌ی سه‌گه‌که‌ت به‌کامیتر بگریته‌ به‌و پۆز و دپه‌نه‌ی خۆت په‌سندی ده‌که‌ی، باشه‌!

له‌ ناخمدای به‌خۆم گوت: «ئارام هه‌ر هه‌نده‌ت که‌م بوو که‌ بپیته‌ نیگارکیشی سه‌گان بۆ تینووشکاندنی خوێیایه‌کی ناکاویت یان، خۆتیگلاندنه‌ ناو تاقیگه‌یه‌که‌وه‌ که‌، شتیکی نوژنه‌ی تیدا به‌دی بکه‌یت!»

بههەر حال، باپیران گوتەنی: «شەر له بەتالی باشتەر» و هەم دەبیته تارانندی خیتی ئاوارەیی و بەزاندنی تەنیایی. باوکت هەموو جارێک دەیگوت: «تەنیایی، تەنیا بۆ خوا چاکە». ساتو، لەو وەروردانەت دايمالیت.

- تۆ هونەرکاری و له من شیاوتر له باره‌ی پۆز و گونجاندنەوه دەزانیت. کامیراکەت دەدەمێ تۆ وینەه‌ی هورای نازیزم بگره...

ئەز بۆ بیرخستنه‌وه‌ی ئاره‌زووه‌که‌م، دەوم لێنایه‌وه

- که‌واتا... خێزانێکی مێینەه‌ی سێ که‌سین! جەنابت و... هورا و...

دەرحال ساتو ناوی کچه‌ دۆسته‌که‌ی گوت:

- سارا. هەردوو کمان له ژووریکداين و، هوراش ژووریکي خنجیلانەه‌ی خۆی هه‌یه.

دەرفه‌ تیکي گونجاولترم بۆ لوان بۆ ئەوه‌ی راييکیشمه‌ رووگه‌ی مه‌به‌سته‌که‌م. پرسیم.

- ئەدی سەردانی یه‌کدی ناکەن؟! ساتو نیازم له‌وه‌یه‌ ئایا هورا چاوتان تینا پری یان، به‌ کلک و گوئی ر‌اوه‌شاندن بێته‌ لاتانه‌وه‌؟

ئەو، به‌ پیکه‌ نینه‌وه‌، هەر زوو له‌ نیازه‌ پێچراوه‌ که‌م گه‌یشت و له‌ سه‌رخۆ گوتی: جا... یه‌ کجاری بلێ: له‌و بار و کاته‌ سه‌میه‌میانە‌دا هورا دەمانلێستیه‌وه‌! هه‌ی زۆرزان.

ئەوه‌ کاته‌ (سه‌میه‌م) یه‌ کمان زانی، ئەه‌ی بار و وه‌زعییه‌ تی چ ده‌گه‌یه‌نی؟ خه‌ریک بوو بیکه‌مه‌ پرسیارێک که‌چی؛ ده‌رفه‌ تی لێ بریم و هەر زوو تینوتیمێ شکاند.

- به‌ زۆری هه‌زمان له‌ تیکتالانی «69» یه‌، سکستی ناین. راستیه‌که‌ی هەرچه‌نده‌ش بیرم بۆ لێستنه‌وه‌ نه‌چوو بوو، تەنیا مه‌به‌ستم له‌ چاو تیبیرینی

دەله‌ سه‌گه‌که‌ بوو له‌ بان و بن که‌وتنی سارا و ساتودا که‌، هوراش غه‌ریزه‌ی سیتکسی بورووزی به‌لام؛ نامازکه‌ی ساتوم به‌لاوه‌ چه‌شنی ئەوه‌ بوو، ژووره‌وم باوه‌شین بکات. له‌وه‌ش دلتیا بووم که‌، له‌وه‌نده‌رانە‌دا گه‌مال ده‌خه‌سین و، ئەگه‌ر شه‌وانه‌ نوزه‌نوز بکا و بقروسکینێ ئەوا پزیشکی ئازله‌ پێشنیازی وه‌گه‌رخستنی مۆسیقای بۆ دیاری ده‌کات! وه‌لێ... چی له‌ ده‌له‌ سه‌گ ده‌که‌ن گه‌ر ئاره‌زووی سیتکسی جما؟ ئەویش به‌هۆرمۆن داده‌مرکین!! له‌م ئانه‌دا، به‌راشکاوێ و به‌بێ شه‌رم و شکۆ ده‌په‌یفاین. هەر نه‌بێ له‌ لای منه‌وه‌، ئەگه‌ر جارنم بوایه‌، وتووێژی له‌م جوژه‌ روخسارمی سوور هه‌لده‌گه‌راند و تفم له‌ گه‌روودا بۆ قووت نه‌ده‌درا و خوناو به‌ته‌وتیل و گۆناکاندا ر‌یچکه‌ی ده‌گرت. په‌نجه‌ی دۆشاو مژم بۆ نیو چاوان و بناگۆیم برد، ته‌راییم پێوه‌ نه‌دیت. ناوی په‌نجه‌کانی ده‌ستم بیه‌ر هاته‌وه‌. له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ به‌بێ ئەوه‌ی لێوه‌کانم ببزوتین، له‌ هۆشمان ژماردنم؛ تووته‌... برای تووته‌... بالا به‌رزه‌... دۆشاو مژمه‌... ئەسه‌پێ کوزه‌. هه‌رچه‌نده‌ش ئاین په‌روه‌ران ناوی ئەنگوستی دۆشاومژه‌یان گۆریوه‌ به‌په‌نجه‌ی شاه‌مان، خۆ ئەگه‌ر ئەمه‌ به‌سه‌ر ده‌ستی راستدا بسه‌پێ، ئەه‌ی ناوی چی له‌ په‌نجه‌ی چواره‌می ده‌ستی چه‌پ ده‌نین!! په‌نجه‌ لێستنه‌وه‌، سه‌ربورده‌ی مندالیمی هینایه‌ به‌ر نیگای هۆشمه‌وه‌. دایکم له‌ نیوان سێ ژمه‌ خواردنه‌ سه‌ره‌کیه‌کاندا، دۆشاوی خورمای له‌سه‌ر کولێره‌ چه‌وره‌ بۆ داده‌نام. دۆشاوه‌که‌ خه‌ست و زه‌ردباو بوو. باوکم به‌ته‌نه‌که‌ ده‌یکری پێشه‌کی به‌ لێوی خواره‌وم رووی کولێره‌که‌م ده‌لێستنه‌وه‌، پاشان زۆر به‌ که‌یفسازییه‌وه‌ ده‌ست و پله‌ چه‌ور و دۆشاوییه‌که‌م ده‌مژین یان که‌ عاره‌بانی «حه‌ویجه‌» به‌حوشتر و که‌ره‌وه‌ - که‌ره‌کانیان زۆر کول بوون - ده‌هاتن بۆ فرۆشتنی پشقل و ته‌پاله‌ و حوله‌ حوشتر. له‌ ناو شاردا، ئیمه‌ی مندالانی گه‌ره‌ک، شوین پێی حوشتره‌کانمان له‌سه‌ر خۆله‌ په‌تانێ ر‌یگه‌کان ده‌دۆزییه‌وه‌. ئەوسا مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌ن کۆلانه‌کان قیرتاو یان چه‌ور ر‌یژ کرابوون. ئا... په‌نجه‌ تووته‌مان له‌

ناوهندی شوپین پیتی حوشتران دادنا و، له پمان ده کرده و، له و جا په نجه تووتهی دهسته که دیکه مان له سهر په نجهی ئه سپی کوژهی خواره ده دادنا و له سهره وه په نجهی ئه سپی کوژه که مان به جه خته وه دهمژی گویا تامی شیر حوشت دیته زارمانه وه! ئه و گه مه یه مان به چیژی زوره وه ئه نجام ددا و، و امان هه ست ده کرد که، ناو ده و مان چه ور بووه!! بیرمه هه رزه کارانی کولان جاشه ماکه ریکی دیزه یان له کاروانی نزیکی شار گلدابووه، له دۆلکی نزیکی گۆرستانی شکومه ندی شاردا شار دبوویانه وه. کورگه ل په یتا په یتا باوه شه گیا و کا و جویان بۆ ده برد. ئاویش به تنه که و سه تلّه کۆن. هه رچه ندش جاشه ماکه ره که به گوربسیکه وه به سنگه وه به سترابوو، له وانه بوو خوی به به خته وه درترین گویدریژی دونهیا زانیییت چونکه؛ له کۆل باره لگرتن و نه قیزه رزگاری ببوو. له لایه که وه کورگه لیش له پاداشتی ئه و ئه رکه یان هه میشه ئیره قی ناو گه لیان پین دادمه رکاندنه وه. به نۆزه چاوه دتیربیان ده کرد و، نایشارمه وه منیش جارپیک و دووان به شداری ئه و ئاهه نگه م کرد. تاکه خه میکمان ئه وه بوو نه بادا که سیک به نه نیییه که مان بزانی و له و کاته سه میمیانه دا بمانگری یان لاوانی کۆلانه کانی دی دهستی به سهردا بگرن و، له ئیمه ی بشارنه وه یانیش له ناکاودا بتویپ. ئه و رۆژه ی گوشتاومان هه بوایه، لوولا قیکم ده شکاند و مۆخه که یم دهمژی. بی له وهش له کۆرپه بیدا مژنی گۆمه کی دایک و په نجه کافان له وه به دووهش مژنی چلووره و کریمستییک ... هه نووکه ش، پاش که له که ی زه مه ن و رۆزگاری ته مه ن هزم له مژنی ئیسکه. ساتو، ئیسقانیکی پلاستیکی بۆ گه مه کردنی هورا هه لدا، ئه ویش هه لبه زی و له حه واره قۆزتییه وه و، به خیرایی هیتناپه وه بۆ ساتو. دهستییکم بۆ ژیر ملی برد و به نهرمی بۆم خوراند. ساتو ئه و خوراندنه می به نزیکیوونه وه ی پتر زانی. ئاخه له و لاته دا به که سیک بیژی سه گه که ت، پشیله که ت، مارمیلکه و جرحه که ت جوانه، ئه و ا به گه شکه بی و له دلّه وه سوپاسگوزاریت بۆ هه لده پتی. له م

سوچه وهش ده شی هه قالبه ندی چه که ره بکات. ئه و دوو خاله ی که نواندم، مه به ستم له نیگار که و سۆزمه به رامبه ر به هورا که، خوی گوته نی له هه رسی دهرچوونی رۆژانه ی وهرزش و هه م بۆ خۆبه تالکردنی، تیسه که درپژه کانی شانه ده کا و عه تریشی پیتا ده پرتینی.

نیوانمان پته وتر بوو، سه میمیتر بوو بۆیه و تیرام بیرسم

- که ی ده ست به پۆژه که مان بکه یین؟

ساتو دهستی هاویشته سهر شانم و، وه لامی پرسپاره که می به پرسپاریک دایه وه.

- نیازت له کامه یانه؟

ده موده ست گوته وه: هه ر دوو کیان. دیانه سی قۆلییه که مان و هه م نیگار که ش. کامه یان پیتش ده خه ی، ساتو، ئه وه بۆ تۆی به جی ده هیلم.

قژه سهره خورماییه کاله که ی له سهرم نزیک کرده وه و، به په له لیومی ماچ کرد، به بی ئه وه ی دهر فته تم بدات که تامی لیوه کانی بزانه یان خویان ئاسا زمانمان بگه نه یه کدی. هه ستایه سهر پی. پاشه له توند و به رزه سربووه که ی هه لشیلا. منیش به ته رازووی چاوه تامه زرۆکانم جووته گولمه که یم هه لسه نگاندن.

- ده بوایه بتگوتبا چوار قۆلی... هیتی... هیتی.

رۆیشت و په نجه ی بۆ هورا ته قاندا. هه نگاو به هه نگاو چاوم له به ژنی ساتو بوو، به تاییه تی له رینه وه و پاله په ستۆی گولمه کانی بیری خسته وه که، (پۆل سیزان) سروشتی به شیوه ی خه ر و لووله بی و چوار پالوو ده ده راند. بۆیه له ئه ندیشی خۆمدا بۆ رۆژی دیدارمان رووتم کرده وه و، گه وزاندم. ئه م دهره نجامه ش منی ئارامی نا ئارام کرد. ده بوایه پرسپارم له ژماره جینشینه که ی بگردبایه. ئایا له به شی (ئه لیفه) یان له به شی (بی)!

به خۆم گوت: ئاسانه، له ههردوو بهشی باله خانه كهدا وهكو ئهوهی منی تیدام نۆ نهۆمه. لیستی ناوهكان ههلواسراون و، بههاسانی نازناوی «تالینین» دههۆزمهوه. ئهی باشه بۆخۆم سهنگین نهگرم. با خۆی پهیوهندیم پیتهو بکات جا ئهویش ژمارهه جینشینه کهم پی نازانی وهلی؛ بهچاوگیترانیک دهیدۆزیتهوه. لیڤه دا، هه موو شتییک ئاسان کراوه، ته نانهت له ناو پاسیشدا ئامازه بۆ جینگه و شه قام و باخچه و موزه خانه کان دهکات. له ماله وه خه ریکی ئه زمونیک بووم له جیگۆرکی کردنی ئه ندامه کانی له شی مرۆف - دواپی درێژهی ده ده می - له م کاره مه وه به سی هۆ شادمه ند بووم. په که میان: خۆم به ئافریده کار و داهینه زانی. دووه میان: ئه زمونیک نوێکار بوو له پیناوی هونه ره که مدا و... سییه میان: به ریز و شکۆه پروانه شیوهی بنیاتی له شی مرۆف. ئا... له م روانگه په وه، په واییم به نیگام دا که، سل له له شی پرووت نه کاته وه به لکو؛ جوانییه کانی هه لمزێ، ریکوپیکییه کانی به هه ند وه رگری؛ جا ئه وه له شان له پۆخی رووباردا بووبیتن یان، له فیلمی پرونۆدا، سه رجه میان دیتن و سه رنجدان له پیکهاته ی جهسته ی جوانی نیر و می.

له باره ی ژبانی مالباتی و کۆمه لگه ی ساتو و ساراوه شتیکی ئه وتۆم له لا نه بوو یان، ئه و گری و هۆکاره سایکۆلۆژیانه بزانه که له بارستایی ئه و خۆگرمۆلکردن و، ته ریکی و سیکسه شازه که یان دابنیم له مه ر نه فره تیان له پیاو و هه لبژاردنی سیسته می میانه ی گوزه رانی رۆژه کی و هه م شه وه کییان. ده شی هه ره که یان دونیا په کی فراوان و سه به ر و سه مه ره ی هه بیته و، نامۆ له گه ل داب و نه ریتی ئیمه ی په ره ده ی په ک جه مه سه ری و، ده ره او پیزی وشکه ئاینی و زه بری باوک سالاری و، کۆمه لێ داخراودا... تاد. هه ر بۆیه شه تیروانیمنان له و کرداره غه ریزه بییانه هاوته ریپی دید و بۆچوونی ئه وان ناوه ستی چ له دارپژه ی دوو شارستانیتی زۆر له په کدی

جودا و، چ له بهر ئاست و پایه ی په ره ده یی و نشونمانه وه له مه ر و اتا و چه مکی عه یب و عار و هه رسێ تابۆکه ی ئاین و سیاسه ت و سیتیکس. به هه ر حال ژبانه که مان تژیی جووله و، ره نگ و مۆسیقایه. ئه مه م له پیشانگه ی هونه رکاری سه رشیت «پیککا پورهۆتین» PEKKA PU- RHONEN بۆ ده رکه وت له ده فته ره که یدا تیبینی خۆم بۆ نووسی. «له به نده شیته تر تۆی که دوا ی جووله و هه ژانی بی گیانه کان که وتووی! ئه ز، خولیای تیکنالانی گیانه زیندوووه کانم.»

پاری دووہم

«LABYRINTH» بوو. له ژیره وهی ئه ودا ئه ژده ریک قه پی له خرپوکه ی زه مین گیرکردبوو. به قه دی تاکه پییسه که وهش چوون دوو چلی دارمیتو، جووتی ماری ناشقه و ماشقه هه لگژابوون. نارام، نیگای دابه ش کرد و به اوردیتی له نیوان رووبه ری ئاسمانه شینه که و که قاله رهنگی ئاوییه که ی کرد. ئه و به نده ی به ئاسمانه که یه وه ده گه ل کاغه زه که، به کیشه و هم به رهنگه کانه وه به اوردکردن توژوکه یه ک تیرا ما. هیدی پیلووی چاوه کانی شه که ت بوون و، ها کا... خوی له خه ونیتی رهنگ قه رسیلیدا بیی. ئه وه تا، خوی بوته هه مان زینده وه ری ئافریده کردی په ره موچه که ی خوی!! وا له ناو میرگیکی دلارادا هه لده به زیتته وه. ئه و کاته ی قولتیکی یان ئاودریتیکی دیتته نوا یان، تووشی جو یار و دو ل و زتییه که ده بیت، هه ر زوو جووتی بالی فریشتانه ی لی ده رووی و به کامی دلی چوون بالنده یه کی زل ده په ریتته وه! ده شتوانی چونی گه ره ک بیت ئاوهالانه له زهوی بلند و بلندتر بییتته وه و، بگاته تلوفکی دره ختان و ترپکی هه له مووتان. نا... له ویدا شیله ی هه لوژه هه لیمژی و، قه پ له هه رمیبه کی گه یبو بگری یان، هه ناوی به کتوبه کی به فری دنده که فینک بکاته وه و، هه م له دونیای خواره وه ی تیر تیر پروانی. ئه وه شی به پله یه کی جاویدانی زانی، دهیتوانی بو ن و به رامه ی کنیر و به یبوون له ناخی بشاخنی و، رهنگی هه زار تهره ی تونه کان به چاو و هه م به ره وانی هه لمژی. وای هه ست کرد وا له به هه شتیکی عه دده نی ئه فسووناوی دایه که: هه رگیز خه م و ئیش و خوسه ده ره تانی تیدا نادوزنه وه چ جای ده رده داری و ره نجه پرویی و نه هه مته تی بو یه، گو یچکه ی راداشت بو سرپه و چرپه و هه ناسه ی سروشتی ده هنده که، دایکانه به دل فراوانییه وه له هه میزی خوی توند توند گرتبووی. نارامیش وه کو فه رزنده یه کی به ئه مه ک و دل سوژ جوگرافیای له شی ئه و دایکه میهره بانه ی چوون ناو له پی خوی بوو که وا، بنکو ل و چغورد و هه لته و به ستینه کانی ده ناسین و به لهد و شاره زاش بوو له که ش و هه واکه ی

ده رفه تیکی له باره بو منی گپه ره وه که له باره ی نارامه وه بدویم. ته ختایی تیولی له بو شایی و پانتایی ئاسمانی ژوور سه ری بری که، ئه و ده مه بریسه کانه وه و جریبه ی ئه ستیران یان؛ راخوشانی یه ک دووانیکیان نه خشه ی که لووه کانی هینایه بهر سکرینی SCREEN هوشه هه ژاوه که یه وه، بورجی شیر ی له نزبکی بورجی گای به له سه و لاساره وه دانابوون، له ناوه نده وهش زینده وه ریکی سه یر و سه مه ره ی «سلفادور دالی» یانه ی کیشابوو که، یه که له چاویتی تاکپی بوو. تووکه سه ری ئه و زینده وه ره له په ری مه له ک تاوسه وه وه رگرتبوو. هه ر پینج نوخانی ئه و زینده وه ره پینج چاوی زیت بوون. پییه که به سه ر ونگه یه کدا

به جۆریک که چه نیدین جار ئەژنۆی خستبووه سەر سنگی زەمین و ههستی به فیتنکی و شیبی هه‌رتیز و گۆل و چه‌قینی لم و زیخه‌که‌یشی کردبوو. دپک و په‌یکۆله‌کانی له نهرمایى ژیر پیتی چه‌قیبوون. چه‌و و ساپه‌ قۆقزه‌کانی پاژنه‌یان شه‌قار شه‌قار کردبوو وه‌لێ، هه‌میشه سازگاره‌ ناوی چاوه‌ کانییه ته‌قیوه‌کانی به‌لیو و زار و گه‌روویه‌وه گه‌واهی تینوویه‌تی شکاندن بوون. تاڤگه‌ و پلوسک و خورپاوی قه‌لبه‌زه‌کانی په‌ره‌ی گو‌تیان ده‌سمی و، هارمۆنیی وه‌رزگه‌لیک بوون له ناخیدا پتر له سیمفۆنیای نامیری ژێ و فووه‌کان ده‌شنایه‌وه و ئەله‌های گه‌ردوونه‌که‌یان ده‌کرد. بگره‌ خۆی به پارێکی کارای ئەو گه‌ردوونه‌ ده‌زانی وه‌کو ئەوه‌ی خۆی ترۆپکیک بیت لهو کێوانه‌، پۆحی زێیه‌کی که‌فچر بیت یان، شۆپه‌ بیسه‌کی ئەوتۆ بیت که‌ په‌لک و گه‌لاکانی سه‌رانسه‌ر چاوی که‌سک بن له تۆپی بریق و باقی بوار و ته‌نکاویکدا خۆیان به‌دی بکه‌ن و، حریت حریت قاقا بۆ ئەو ده‌شت و شنه‌ی شه‌ماله‌که‌ بخه‌نینه‌وه!!

ئەو گه‌شت و گه‌ریده‌بییه‌ی خه‌ونه‌که‌ی به‌لاوه‌ په‌سند و خۆشتر بوو له ژبانی رۆژگاری چه‌قبه‌ستووی خۆی که‌وا ئاره‌زووی رابوون و ئاگایی له‌ لا مت کردبوو ده‌یه‌ه‌ویست هه‌میشه ئەو په‌رانه‌ی که‌ به‌ رۆژنامه‌ی ته‌مه‌نییه‌وه ماون، سه‌ره‌نجامی له‌و فانتازیا به‌دا بگۆزه‌رینی بۆ ئەوه‌ی نیگای به‌دزیویی خولگه‌که‌یدا هه‌لنه‌یه‌ت چ‌جای مرۆڤ سارد‌کردنه‌وه و ئاسمان و زه‌ریا ژه‌راوی کردن. ئەلبه‌ته‌ له‌ تۆله‌ی ئەو نامرۆییانه‌دا، خرۆکه‌ی زه‌ویش بوومه‌له‌رزه‌، زریان، گرکان و تسونامی ده‌خاته‌وه! به‌تاییه‌ تیش له‌و گه‌شتوگوزارگه‌ریانه‌دا که‌، به‌های مرۆڤ و بیرو و په‌وشتی تێدا ده‌بنه‌ به‌لمه‌ برنج و هه‌رپراج و هه‌رزانه‌رۆش ده‌کرین تووره‌یی هه‌ناوه‌ کلپه‌ داره‌که‌ی ئارام، پۆحه‌ گه‌چلاوه‌که‌ی به‌ په‌نگ و هیلل ده‌درینی و، هه‌رگیزا و هه‌رگیز له‌ ئاکامی نه‌پرسیوه‌ته‌وه که‌ ژن و مندالانی یان پیر و لاوی راپیچ کردبیته‌

ژووره‌وه‌ی خۆی. له‌ وریایی و هه‌م له‌ ئەندیشه‌کانیدا زارگۆی ئاراسته‌ی خۆی کردووه‌ و به‌س، ئەمه‌شی به‌ ولاتپاریزی راسته‌قینه‌ زانیوه‌ و (ئاوه‌لالانه‌ خاک و من په‌کدی ده‌ناسین) ته‌نانه‌ت که‌ بیوستبا خاک دایده‌پۆشی (ئەو منه‌ و من ئەوم).

ئاماژه‌ و په‌مز و هه‌م‌کانی په‌کدیان به‌چاکی ده‌خوینده‌وه‌ و په‌نه‌انه‌کانیانیش له‌ یه‌ک سه‌رچاوه‌وه‌ هه‌لده‌قۆلان. به‌مه‌ش ئۆخه‌ییان به‌یه‌کتری ده‌هاته‌وه‌ و شادمه‌ند ده‌بوون.

پۆژه‌که‌ بارگه‌ی خۆی تیکنا و داکشایه‌ ئەو دیوی ئاسۆکه‌وه‌ دامینی زه‌رداوی ئیواره‌که‌ خه‌ریکی داگیرسان بوو. له‌ ئاسۆی دووردا سوور هه‌لگه‌را بوو، هه‌رچه‌نده‌ش لیواره‌کانی زێرین بوون. ئارام، ئەم دیمه‌نه‌ی له‌ ئاسمانی که‌قاله‌که‌یدا لیتره‌ و له‌وی به‌په‌له‌ی زێرین و داوی ته‌لایی له‌ دامینی هه‌وره‌ گۆلگۆنه‌کاندا به‌رجه‌سته‌ کردبوو. هیللی نه‌رم و نیان چوون کلاوی ده‌سچن یان نه‌رمه‌ زینی ئەسپی ره‌سن کیشابوو. هه‌وره‌ ئاوسه‌کانی پیش دیدی ئیستای و، له‌ که‌قاله‌که‌شیدا به‌ ئالێکی گۆل هه‌ناری و دلۆبی خوینی پێاو ده‌چوون. لای سه‌رووی هه‌وره‌کانیش شینی لاجیوه‌ردی و کوژه‌که‌یی کردبوون. هه‌تا بینایی چاو بلند و بلندتر بیروانیبایه‌، ئەوا په‌نگه‌که‌ ده‌بووه‌ خامه‌کی مۆری سوخمه‌ی که‌نیشکیکی ژیر په‌شماله‌که‌ی شه‌و.

ئەو گشت دیباژه‌ و پیتشکه‌شییه‌ی بۆ ئەوه‌ بوو که‌ سه‌ره‌داویک بگریته‌ ده‌ستی و له‌گه‌ل خلوژیوونه‌وه‌ی گۆله‌ی رۆوداوه‌کاندا ئاودیوی ناو نۆقلیته‌که‌ی بکات که‌، هه‌شتاکه‌ فه‌ریکه‌، ئارام به‌خۆی گوت و منی گێپه‌روه‌ه‌ بوومه «ئەو»ی بالایی.

«ده‌شی نۆقلیتی بی ناو بنوسریت؟!»

ئەدی خۆتیه‌ر چۆنایی پیتاسه‌ی بکات؟!»

«مهگەر بیژی: نۆقلیتته بی ناوهکه دهق وهکو سترانبیژهکهی بهر تهکیهیی
تاله بانى.»

«یان ئه نۆقلیتتهی که نووسه ره کهی ناوهکهی له یاد چوو بوو!!»

«یان بهئه نقهستی ناوهکهی فهرامۆش کردبوو!!»

«ها ها ها، ئه ی بۆ نهیه ژیت: تیکسته سپیه که»

«یان ئه تیکستهی که ناوی هه بوو که چی ده زگای بلاو کردنه وه لایبردا!»

«بۆ؟!»

«پرووی ئه و (بۆ) یه له خۆت بکه»

«جا منیش ئاراسته ی ره خه گرانی ده کهم.»

«که و اتا بووه گیتز خواردنی ناو بازنه که!»

«ئه دی ئه رکی ره خه گر چییه؟!»

«ئه گهر بوونی خۆی سه پاند ئه وسا دوو په یف و نیوی له گه لدا ده کهم»

«منیش حه و الهی دادگه ی خۆینه رانی ده کهم»

له و ده مه ساته دا، ده ستیک رابوه شان دیت و له مۆنۆلۆژ و ته و ژمه
ناخیه که دایالیت. ئارام تو، په نجهت بۆ تاریکایی راداشتبوو... که دهنگی
هاته بهرگوتیت.

– لیتره چ ده کهی مال ئاوه دان؟!

له پاش ئیستیک.

– ئیژی ته لیسى داخسوریت له و گۆره دا هه لایاویت!!

تۆ دهمت کرده وه: بۆ؟! پالکه و تنیش قه دهغه و تا پویه!؟

– نا به لام، له پیاو خراویک ناترسی که به لووله ی تفهنگه شریک

گیرفانه کانت پاکۆ بدات یان، ههر بۆ هه وه سبازی گولله یه کی ئاگردارت پین
تاقی بکاته وه!!

نه تزانى چۆن وه لامى ئه و زه لامه سپسه له یه بده یته وه هه رچه نده ش زمانى
چاو و برۆت سوپاسرپێژییان بۆ ده راند. نا ئه و، هیچی هه لئه رشت، ته نیا
سه رى بۆ له قان دیت به و واتایه ی که، سه رى له گه نجی وه کو ئیوه ی ئه مرۆکه
ده رناچیت. راست بوویته وه و، تۆز و خۆلت له خۆت ته کاند و به منى
گێره ره وه ت گوت:

– ئه وه بهر له وه ی بگه مه ئه م هه نده رانه پرووی دا که چی؛ لیتره دا سى شه و
و سى رۆژ رابکشى، که سیک نییه به ته نگته وه بیت!!

– ده ی باشه هه ر خۆت گوتت له زه مه ره ریرى ئه م سه هۆلبه نده دا، به د
مه ستانى دواى نیوه شه وان، ده ست به ملی شووشه مه یه وه ره ق ده بنه وه و
شاره وانى ده په رژیته سپرمۆنیى دوا گه شتى ته مه نیان، وانه بوو!!

– کاکى گێره ره وه ی هیژا، هه ردوو دۆخه که هه ن وه لى؛ لیتره دا مرۆف
خودانى کردارى خۆیه تى و هه ر خۆشى بهرپرسى ئاکامى هه لۆتسته که یه تى.

بۆیه تۆش بریاری خۆت دا که بیسته خاوه ندى بریار و چاره نووسی خۆت.
هه رکه سه له ژیانیدا مه راقیک به ره نگارى وه سواس و تیفکرینی ده کات.
به شه وانیش روو به پرووی دلّه راوکه و شه ونخوونی ده بیت. هه ن تووشی
ئه فین ده بن و به شه وان ئه ستیران ده ژمیرن. هه ن له قامیش شمشال و بلویر
دروست ده کهن و مه ره کانیاى پى ده له وه پین و، پر چیژ و له ززه ت ده بن.
هه ن په رتووکان ده خویننه وه، ده نووسن، ره سم ده کهن و به رد و دار ده تاشن و
هه ن ... هه ن ...

ئارام، ئه تۆش مه راقه ت چۆته به رده به نرخ و فه ردار و پیرۆزه کانه وه.
ره نگ و تیشکه کانیاى ته لیسمن راتده کیشن و ئه فسوونت له دلدا بۆ
ده گێرنه وه. له و باوه ره شدای که، ئاقیق و کوژه که ت کرده نقییمی

ئەنگوستىلەكانت. ھەرۈھە ياقووت و زومرووت، سافىر و زەركۆن، مروارى و تۆپاز ئەوا واتايەكى دىكە بە ژىانت دەبەخشن گوايا پەيوەندىيان بە داھاتەو ھەبىت... يان بەخت بکەنەو ھە نوقلانەى ئايندە سازى بن! بەلكو دەگمەنى و جوانىت مەبەست بو ھەتا بەم دوایىيە و بەرپىكەوت چاوت بە بەردۆكەيەكى ورشەدارى سەوزى ئاودار كەوت. ھەر بە زوویى ئاشنا و ھۆگرى بوویت، كەمەندكىشى كردیت و، لە ئىنسكلۆپىيى «جىمىز» دا - خۆت واتەنى لە قاموسى بەردە پىرۆزەكاندا - لە ناوھەكى پشكنىت و لەو رۆژەو ھەودالى تۆپاز TOPAS بوویت بەلام؛ چۆن مەزە بەردىكى وات دەسگىر بوو، ئەو ھە جارئ لەوئ بوھستى، لەو ئىنسكلۆپىيەدا نووسرابوو كە، ئەو جۆرە بەردە بەنرخە لە رېژگەى يان لە رۆخ و لىواری ئاوەرۆى زىيەكاندا بەدى كراو ھە رەنجى كەمیان گەرەك بوو بو دۆزىنەو ھە چنگ كەوتنىان بۆيە، تۆى ھەبدالى كۆكردنەو ھە بەردى پىرۆز و شتى ناياب و دانسقه. كتوپر پىيارىك لە مېشكتدا چرۆ دەدات كە ھەرچى زوو بەگەيتە دۆلى رۆخانەى گەرمیان. لەویدا ھەم پانتايى لىن ھەيە ھەم كۆننە رېرەوى ئاوى (باسەرە)ى لېيە. ئەلبەتە لەمېژ بوو چەند جارپىك بەھۆى ھامشۆى باوكتەو ھە گوزەرەت دىتبوو.

ئاپۆرەشىد پارچە زەويىەكى بەدەم رۆخانەو ھەبوو. بە تاوستانان دەيكرده شاتىي كالك و شووتى. ئەو ھە بەر دلى تۆى خوينەر ئاوا ناوم برد دەنا خەلكى رەمەكى ئاوايى تەنبا بە (ئاپۆ) ھىچى تر ناويان دەھىنا. لەوانەشبوو جەوانانى ئەوئ ناوھەكى ئەويان نەزانىبىت بەلام؛ وھكو ناوھەكى ھەتا بلىي پىيايىكى رەشىد و نانبدە و چاوتىر بوو. خەنجەرە دەبانەكەى لە باب و باپىرانەو ھە بۆى ما بوو ھە، بەبەرۆكدا لەگەل كىسە تووتنەكەى بەلاتەنىشتى پشتنەكەيەو بوون. لە چىتى نىتك نىتكى سىپى (مامز)ى ھاوسەرى بۆى دروو بوو، ئىرە جىگەى شىاوى باسكردن نىيە لە جۆرى تووتنەكەى و چۆن دەسگىرى دەكرد يان، باس لە بەرد و

ئەستىكەى بکەم. ئاپۆ، ھەمىشە دەيگوتەو: «ئەو ھى رېيواران لەم بىستانەى مندا دەيخۆن، رەببى نۆشى گىيانىان بىت و خواى بانسەر دوو ھەندە بەرەكەتى تى دەكا».

ھەر واشبوو. شووتى و كالكەكانى تىراو و زل بوون بەشېو ھەك ناچو ھە ئاوەزەو ھە، ئەو بركە لاوازە بەرى قورس و مەزنى وا بگرن! ئەو ھە بەھۆى تۆوى نۆيو ھە، لە شارەو ھە تاقىكردنەو ھە ئىنا بوو. سەرەراى ئەو ھە وردە پەينى ژىر پەچەى مېگەلى ئاوايى بەكۆل دەبەدە بىستانەكەى و، ھەر چالە و دوو قەمچى تىدەكردن. چى! چى! لە كام شارەو ھە؟ ھە سەيرە لەتۆ! دەبى لە (باسەرە)و نىكتىرین شار لە كەركوك بترازى كۆى بىت ھەى گەوجە! جا بو نايەيت و جەوى گىرانەو ھەم لى وەرگىر!! ئەوسا سەرىشك بە چۆنى رادەو شىتى. ئەگەر... نا، بىچىك دان بەخۆتا بگرە و گۆيەكانت راتەكېتە... باشە.

لەم دوایىيەدا، بەھۆى پەيوەندى (باپىر)ى برازاكەى بە رابەرىكى كشتوكالىيەو ھە پەينى كىمىاوى پەردە بە بىستانەكەى دا. لەو ھە ھە فېرېو ھە، ئەو تۆوانەى سال بە سال كۆى دەكردەو لەسەر ئەو تاوئىرە بەردەى كەوا بەرمال ئاسايى ھەلكەوتبوو، لاوازتر دەبوونەو ھە. مېوان و راگوزەرانىش پاش ئەو ھە ئاپۆ خولقى دەكردن بو پشودان، بەكېردىك يان جاروبار بەخەنجەرە دەبانەكەى، شووتى و كالكەكانى بو كوزكوز دەكردن، ئاخىر مەگەر مېوانىكى فرە ئازىز بووايە كە، دەبانەكە لە كەلان دەرىنئى. ئەو ھە بەھەيف و نالەبار دەزانى و ناچارى دەكرد لە شاردا زاخاوى بداتەو ھە، ئەو كارەى بە كېردە مستو شاخەكەى دەكرد. دەرويش نامىقى خەنجەرچى، دۆستى دېرىنى ھەموو جارپىك ئەو ھە لە لا دەگوتەو ھە كە خەنجەرى دەبان رۆحى لە جەو ھەرەكەى داپە و دەتۆزى. لە دېو خاندا، كەوا و سەلتەكەى لەبەر دەكرد و تەزىبىكى نەرجىلى بەمستۆى خەنجەرەكە پەو ھە

لوول ددها. پاش ئه وهی شووتی و کاله که کانی قاشقاش ده کرد، کیترده که ی ده هاویشته تهنکاوه که وه. ئه و تۆوانه ی له وئ ده مانه وه له بهر خۆره گهرمه که ی تاوستاندا هه تاکو نزیکه پاییز هیشک ده بوونه وه و مامزی شووی ده په رزایه خرکردنه و بیان بو ناو سه به ته یه که قنج بو سالی داهاتوو. ته مه نیک بوو ئه وه کار و پیشه ی وهرزی ئاپۆ ره شید بوو له پال ئه وه شدا، له و دیمانده قه یاسه ی قسناغی گهنم و دوو قسناغ جووی شین ددها و گوزهرانیکی مامناوه ندییان بو دهره خساند. راستیه که ی چیزی له و ده ستاییه کاکه به کاکییانه وهرده گرت به تایبه تی که ده بووه بیستانه وان، به ته ک بنج و چاله کانه وه راده ما وه کو چون نارامیش له مندالییه وه سه ری ده کرده ژیر هه رزاله که یانه وه و، چاوی ده بریبه هیلکه ی بن مریشکه کورک، دایکی ناو به ناو لئی تووره ده بوو نه با دا هیلکه کان پیس بن! ناو به ناویش هیلکه یه که زرده ی دهرده و ها کا دنو کیتی وردیله ی لیوه ده هاته دهره وه به دیارییه وه وه کو ئاپۆ کروشکه ی ده کرد. جووجه له کان به جارئ له قه پیله کانیان ده ترانان. نارام یان ئاپۆ ره شید له جیگه ی خۆباندا هه ناسه ی شادیان هه لده کیشا. هه ردوو دیمه نه که: برکی ناو چاله کان و، جووجه له ی ژیر شوقه له ته که چونیه ک نامازه یان بو رسکان و له دایکبوون ده کرد به لام، نارام که به سالدا چوو، پرسیاریکی به جیتی له خۆی کرد.

«ئهرئ بو جووجه له و بیتچووهره مرایی، یان تووتکه سه گ و پشیلان، کاتیک له هیلکه یان له دایکیان جیاده بنه وه وه کو کۆرپه به کول ناگرین!؟»

ئاپۆ له په لهاو پیتنی بنچک و برکه کان راده ما و بیری بو تافی جه وانیه ی خۆی هه لده گه راپیه وه. شوانیکی کارامه ی ئاواپی بوو. بهر له گزنگ و نوژی به یانی و قووقه قووقی که له شبران، به ده ماخه وه رابه ری رانه که ی، به بی پرته و بۆله ده کرد. قه دپال و پاوان و له وه پرگاکانی ته ی ده کردن. قه تاوقت له جیگه یه کدا زۆر ناگیرسایه وه. گبا و گژی کوئ به ده می مه ر

و بزنه کانی خۆش و به تام بوایه، له وئ پتر ده حه سایه وه ئه لبه ته. ماکه ره گویدریتزه که ی له و گوزهرده دایکرده شاییلوغانی خۆی، قه پۆزی له ئاسمان دهنه و به کامی دل قه وچه قه وچی ده کرد و، له پاشه وه ش زنجیره تریکی بو به هاره که ده هاویژت. ئاپۆ به و دیمه نه په پوله ی خه نده له سه ر گۆنا و لیوه کانی دهنیشته وه. ئه وه دیسان قسه ت پی بریم! ئا... وه کو گشت گهنجانی لادی، له و نه وه هاره دا ئیره قی ده کرد. ئا... ئا... له نیازت زوو ده گم. ره شیدی هه رزه کار که دهیدی وا که سی لیوه دیار نییه و، ئه وه که ی ناو گه لئ هه راسانی کردوو به پاشه لیه وه خۆی دهنوساند. ئه مه ت نیاز بوو؟ کوری باوکم ئه وه ی له لادی عه یبه بیت، ئه وه یه که گهنجیک یان شوان و گوانیک خۆی به ماکه ر به تال نه کرد بیته وه! ئه میستا دلئ ئاوی خوارده وه. ئا له گه ل تۆمه خوتنه ری به ریز، ئه و جا ده ستی بو لای پشتینه که ی دهرده و شمشاله که ی ده خسته جو ش و خۆشه وه به ته رحیک وای هه ست ده کرد که، میگه له که ییشی له گه ل جاشه که ر و (شیره) ی گه ماله که ی که یفیان سازوه، به ئیشتیاه ده له وه رین. قومئ ئاوی ساردی ده خوارده وه که له خورجی ماکه ره که دا ده ری ده هینا ده ستیکی به گوئییه دریتزه کانیان ده هینا و، گوئچکه نانیکی بو شیره ش ده هاویژت، ئه ویش له حه واوه ده یقۆزته وه. له و دیوی خورجه که شدا مه شکه دۆیه کی بچوکی هه لده گرت بو کاتی برسبوونی، له گه ل نان و پیاز و پونگه و ترشۆکه دا ئه گه ر ئاویکی له نزیکه وه بوایه ده یخوارد. ئه و کاتانه ی که پشووی به رانه که ی ددها، له بن داریک یان له نسئ و سیبه ریکدا، ئه وانیش کاویژیان ده کرد. ئه ویش زۆرینه ی ئاوازی ده قه ره که ی فیربوو، ده یژهند. گوپه کانی پر له با ده کرد و ئاوازی به و ناوه دا بلاوده کرده وه. ته نانه ت خۆی له قه ره ی «ئه للا وه یسی» ش ددها. با بوخۆی بژنی و لا له نارام بکه پنه وه. گوئی: «ئه و حه ز و مه راقی ئه نگوستیله و نقیمه کانم له زه لامیکی دونیا دیده وه وهرگرتبوو که، ته ماشای هه ر به ردیکی به نرخه ی بکردبایه ده سه جی

دهیزانی چ جوړه و سهر به کام به ختامیزیه و ، بؤ که سی دی به د فەر و شوومه!» زوری لهو کابرایه ریش چهرمووه ژنه وتبوو . شهو و رۆژ که وته خودهی کونینه په یادکردن و کرپنی نقیم و بهردی پیروژ . قهیدی چیه . مرؤقی ئه وتو هه یه پاره ی دیرین ، پوولی پوسته و شتی سهیر کۆده که نه وه . له خواروی قه لای «نارابخا» دا کابرایه کی دیتوو ، بهردۆ که یه کی میتزینه ی به دهسته وه بووه . ناو به ناو سهرنجی لی گرتوو و پیکه نیوه! نارامیش دووره و په ریز لیتی چوته بهر وه ده بینه ی وا له سهر بهرده چرکه دا ، نه خشی خۆریکی تیشکداری پیویه . دوو رهنگی سوور و شینی کالی بهدی کرد . له چورالای بازنه ی خۆره که دا ، سهر و سئ تیشکی بؤ کرابوون که به کۆ ده یانکرده دوازه تیشک به لام ، تیشکه کان دهرزیبانه راسته و راست نه بوون به لکو له شتیه ی تووله مار یان شه پۆلی رووی ئاو کیشرابوون! له کابراکه ده چپته بهر و داوای فرؤشتنی بهرده که ی ناو له پی لی ده کات . کابراش به هیچ کلۆجیک ده سبهرداری نابیت چونکه خۆی گوته نی ئه و بهرده لووسه له ده میکه وه هاوده می بووه و ، ته نانهت به شه وانیش قسه ی له که لدا کردووه!!

نارام ، ههرچی کۆکردبووه وه ، له پیستی زمانی عبرانی نووسراو بگره هه تا ده گاته ئایه تی قورئانی له عاج هه لکه ندراو ، پاره ی کۆنی مس و زبو و زپر ، دوو سئ ده سنووسی په یدا کردبوون له باره ی عیلمی مه نتقه وه له تهک ته زیجی کاره ب ، نه رجیل ، یوسر ، سه نده لوس و ئه بله ق . ههروه ها خه نجه ری ده بانی مستوی که له کیوی و کیفی زیوینی نه خشیندراو ، له وانه ش بترازی بهردی پیروژه و ئاقیقی یه مانی و یاقووتی دنکه هه ناربی وه دهس هینابوون . سه رپاکی ئه وانه ی له ناو سنووقه دار گوپزه که ی نه نکیدا شار دبوونه وه ، ئه وه شی له سنووقیتی که وره ی دیکه دا داده نا که هی کاتی بوو کیتی «نه نه ئایشه» ی بوو . به سهر مینای ناوه ندیییه وه وینه ی بوراقیتک کیشرابوو . ههرگیز له یادی ناچیت که ئه و بوراقه هانده ری

نیگار کیشانی بوو ، دهق وه کو خۆی لاسایی هیل و رهنگه کانی ده کرده وه . له مدیو ئه و دیوی بوراقه قه شه نگه که شدا ، دیسان له سهر مینادا دوو که و کیشرابوون له پال چله گولیکدا که به گوله باخ ده چوون ، ئه مه شیانی چند باره ره سم کردبوو . مینای بوراقه که ده رکه ی سنووقه که بوو ، دوانه که ی تر ناکرانه وه . له مندالییه وه ئه و بوراقه گه لیک سهرنجی نارامی بهر له چوونه قوتابخانه راکیشابوو چونکه ؛ له هه رلایه که وه لیتی ده روانی له پیشه وه له چه په وه و له راسته وه ، بوراقه که هه رگیز چاوی له و ناترووکاند!! چاوه گه شه به کله کانی بوراقه که هه نده کاربگه ری به سهر ئه ودا هه بوو که له و پروایه دا بیت ئه گه ر له پشته وه ش ، له و دیوی سنووقه که وه ش دیسان له و ده روانی! مندال بوو که له ترس و زنده ده چوونی مارکوژیانه ی دایکی ئه گه ر هه له و که تنیکی بگردبایه نارام خۆی ده په ستایه ژیر هه رزاله که وه یان ، جه سته بی نموده که ی ده ناخنییه ناو ئه و سنووقه وه که : ئه و ساکه ی نه نه ئایشی فریاگوزهری مابوو . کاتیک ئه و نه نکه ی بؤ کار و مه رامیتی خۆی ده رکه ی بوراقه که ی لاده دا و ، له ناکا و نارامی له ناودا ده دی ، یه کسه ر ده یزانی ، نارام له چه پۆکی «خونچه» ی دایکی هه لاته وه و ، ئه و تپی به له بارترین دهره تان زانیوه بۆیه هیدی هیدی ده سته چکۆله کانی راده کیشا و ده یخسته ژیر بالی خۆیه وه به لام ؛ که یه که م جار نه نه ئایشی چاوی به چاوه بزه کانی نارام که وتبوو به فریشته ی زانیبوو ، یان رۆحی میرده که ی بۆیه دهر حال له هۆشی خۆی چوو . «ئیسنا نه مردوو ، چند رۆژ و عه یامه رۆحی دهر چوو» خونچه ی دایکی وته نی . ئه وسا نارام ده یکاته قیژه قیژ و هاوار ، دایکی به هانا یه وه ده چیت و ، ئاو ده پرژتینیه رووی دایکی . ئه ویش ورده ورده چاو ده ترووکینی و دیته وه هۆشی خۆی . نه نکی له هه ره شه و گوپره شه و نقورچ و سیخورمه ی دایکی ده یپاراست . ئاخه مانی نه نکی بؤ ئه وی میرده مندال قه لغان و سوپه ر بوو . ئایشه له چه ندین سکه وه ته نیا خونچه ی بؤ مابوو وه . گولمه حه مه دی تاکه نیرینه ی له ده سپرژئی «الجیش الشعبی» دا

فیشه کی ویل سنگی ده پیکتی و ناو بیته و دهست بشو... چی؟ مه بهستم له کییه دهستی بشوئی؟! نه وه هم مدیس داوی گپیرانه وه که مت قاچی! جا قهیدی چیه، با نه که ئایشه نه بیت، با خونچه ی که نیشکی و ئارامی کچه زای و تو و من دهسته کاغان بشورین، گیانه که م هه رچی زوره له م ولاته دا ناوی کانی و جو بار و زی و پرو بار زوره به لام؛ ها... ها... ها. ناوی شییره ی ناو مالان گرتدراوی ده ریچه کانی «دوکان» و «دهره ندیخان» ن! ناخر دابه شکردنی ناو و کاره با که له بنه ره ته وه یه کسان نییه. گه ره کیکتی تینووه و، گه ره که که ی نه ولا، باخچه کانیشیان له ناو زوری ئیق ده ده نه وه!

مام عه لیبی باوکی ئارامیش له وه که بنویه پینانه دا تای ئارامی ده گرت و ده سخوشیی له خه سووی ده کرد واته دوو دهنگی له پالدا بوون دژ به دهنگی دایکی. به وه پشت نه ستور ده بوو گه لیکیش فه راموشیی ده هاته وه. نه م په ناهه نده بییه ی هه نوکه ی به په نابردنی ناو سنووقی بوراقه که ده چیت، پشتگرتنی باوکی نه وسای به رامبه ر پشت به ستنی ئارامه به هونه ره که ی که، ناو به ناو، لیتره و له وی پین له به ره ی خوئی پتر به اوئی. نه وسا نه گه ر قالونچه و په پوله و خالخالوکه، ته نانه ت دوپشکی جزوو قرتاوی له ناو شووشه ی گچکه گچکه ی باوکی ده په ستان، لیتره دا مل بو نادیا ری ناو کومه له نو بییه که دریتز ده کات و، خوئی له تابو و حه رامه کانه وه نزیک ده کاته وه. نه شووشانه هی بو باغی باوکی بوون، دایکی بو هه لگرتن و ته قه تکردنی بیسه ری رهش و خوئی و سماق و به هارات له قورئینیتکدا ده یشاردنه وه. ئارام، پاش نه وه ی به لم و زیخ پاقرئی ده کردنه وه، نه و جا به ناوی کولا و یان به گلته سه ری دایکی دوو باره پاکیا نی ده کرده وه.

– تکایه دهره تی پرسیا رۆکه یه کم بده.

توی خوینهر ده مت له منی گپیره وه نا چونکه، جاروبار ده بی رۆله کاغان

هگۆرین. نه وسای من ده مه ئارام و داوی گپیرانه وه ده گرمه دهستم، توو ئارام گوینگر ده بن، جاری واش توئی خوینهر بیتره ئارامانه وه.

– که وانا مالمان بهش نه کردووه.

– ناشیکه یین به لام؛ جاری بچ دهنگ به.

– به و مه رجه ی له ئاکامی گه ران و پشکنینی ئارام بچ به هره م نه که ی هه ره ها لایه کیش له بیستانی کاله ک و شووتیبه کانی ئاپو ره شید بکه ره وه.

ئا... ئاپو ره شیدی گه نم رهنگی بالا به رزی که وا و سه لته له بهر، له هه ره تی گه نجیدا که تازه (مامز) ی له باخه ل نابوو، مشکیه کی میل سوور و سه وزی جافانه ی له ده وری کلاوه قووچه رهنگا ورهنگه که ی ده به ستا که، دویتنه ده سه رهنگینه که ی نه حه ی شانخوار ده پیرازنده وه. فه قیا نه که ی هه ره به کیه ان گه زئی دریتز بوون، له بلووری سپی چوون چوری شیر ی مانگا زه رده ی مامز بوو. که وا و سه لته که ی له فاسوئی فه تاح پاشای رهنگ خورمای ی بوو وه لی، که به ره وه هه ورازی ته مهن هه لکشا میتزه ره گه نجانه که ی به هه وریه کی داخدا ری رهش و خوئه که وه بی ئالشت کرد. رهنگی که وا و سه لته که شی به ره وه قاوه بی تیر و بوژی چوون. له هه ردوو تافیدا که، ده چوو ه سه ر بیستتان خوئی په تی ده کرد، له جیا تی پۆشاک ی ده ره وه و دیوه خان، شه روا لیک نیوداشتی له بهر ده کرد. خه نجهره ده بانه که ی له ژیر که په ره که داده نا و ها کا په لاماری پیتمه ره و خاکه نازه قوئ کورته که ی ده دا. لیتره و له وی باریکه ناوی ده گه یانده چالوکه ی برکه کان هه تا پاراو ده بوون. نه لبه ته ئاودانه کانی له پاش خوئرشین و ته شقی گه رما هیتور بوونه وه نه نجام ده دا نه بادا گوئه گهش و ته رچکه کان سیس بین. بوو چان و حه وانه وه ی ده چوو ه ژیر سا با ته که ی. په ری سیغاری (بافره) ی ده پیچایه وه. به نه ستی و به رده که ی گری له قاوه که ی به رده دا. هیتواش هیتواش فووی لی

دهکرد ههتا باش دهگهشایهوه ئهوسا له نووکی سیغارهکهی نزیک دهکرد و ههئیده مژی. سیغارهکه دوکه لێ دهکرد، ئهویش مژیکه قوولتری لێ ددها و قاوه سووتاهه کهی ددهایه دهم ئاوه کهوه نه بادا پووش و په لاشی ئهوتینده ری گر بگرن. له و دهمانه دا ئاپۆ، شای عهجه می به سه پانی خۆی ناگرت چونکه؛ خۆی سه پانی خۆی بوو، ههوجهشی به شا و میران، به ئاغا و کیخوایان نه بوو. ئاپۆ چوون شوان و گاوانی گونده که یان تاک به تاکی میگل و نیری و مانگا و کهل و بز و تهگه ی خۆیان دهناسن ته نانهت ناویشیان لێ دهنین، ئاوهالانه ئاپۆ رهشید بنچک به بنچکی، برک به برکی ناو چاله کانی دهناسین. به دیاریانه وه وتووێژی له گه لدا دهکردن. رۆژ به رۆژ له گه ل په لها و وێژتن و گولکردنیان یان که وتنی ئه و گولانه و، له جییا اندا خرۆکه و بنه مای شووتی و کاله ک ده ژیا. ئه وانه ی به وه چی خۆی دهنانین چونکه؛ په یوه ندی مرۆف به سروشته وه هاوشانی خۆشه ویستی خاک و زیده. خاکیش دایک و بابی به ئه مه کی هه مووانه. ئه و نه بیته ئیمه ش نابین. بوونمان به وه وه به نده، بوونی راسته قینه مان و... ئا و بیته و ده ست بشۆ، ئه میستا له گه ل تۆمه خوتنه ری خۆشه ویست چونکه: واین له ناوه ندی خره که ی رۆخانه و، له به ستینی (باسه ره) دا. ئاپۆش خۆی گوته نی (شامی) یه کی له قوولتیکی ساردی ئه وتۆی بۆ هینا وین ههنده نه ماوه بقله شی و له نا و ده وماندا کوزه کانی ببنه چلووره ی به تامی دایکی سروشتمان. هه نووکه ش ئانوساتی ئامازه کردن نییه بۆ کانزا به نرخه کانی زیده میهره بان و به فه ره که مان که و ئارام ئه لها ی ئه و به رده تیشک پڕینه ره نگا و ره نگانه بووه ئه وه که ی و؟ له کپوه بیستبووی که، بابایه کی ئه و گه رمیانه به ردۆکه یه کی سه وزی کالی وه کو چاوی پشیله ی سیامی له نپو بیستانه که یدا یان له و ئاقاره دا دۆزیوه ته وه و بۆته مقۆمقۆی نا و مزگه وت و دیوه خان، بگره ده نگۆکه ش ئاگری بن کایه بلا و بۆته وه، ئه لبه ته ئارامی گوی سووک و تامه زرۆی جوانیی به ردان، گبرۆده ی بینینی ئه و ی ده بیته. ها ئیره

و ها ئه و ی، به پرسین و سوؤراخ کردن، پاش هه وته یه ک، به هه له داوان له ده رکه ی خانگی ئاپۆ ددهات.

– کپیه له ده رکه ددهات؟ فه رموو بۆ ژوو ره وه، کرا وه ته وه.

له وانه یه ئه میستا بیرت بۆ سه رده می مندالیت بچیت. منیش ههروام، به ئارامیشه وه هه زمان به حییکایه تی ئه و ده مانه یه که داپیره کانمان له گوپی مه قاله دا بۆیان ده گپراینه وه. «بزنه که به تیتله و بیبله و قیتله ی بیچووانی گوت: وا ده رۆمه ئه و ده شت و دهره بۆ ئه وه ی تیر بيم و پر گوانه کانم له شیر بن. ئیوه ش ده رکه له که س مه که نه وه چ جای مام گورگ. گورگه هات و له ده رکه ی دا. ده رکه بکه نه وه له دایه، پر ده مم له گیایه و گوانه کانم له شیره. ئه وانیش گوتیان: برۆ برۆ دایکی ئیمه سووره. گورگه ش چوو خۆی له گله سوور نا و هاته وه بهر ده رکه که یان هه مان شتی دووباره کرده وه. ئه وانیش گوتیان: دایکی ئیمه ره شه. گورگ تایین هه رجاره خۆی به ره نگیک گۆزی و دادی نه دا بۆ به ده رکه ی شکاند و تیتله و بیبله ی خواردن و قیتله له ژیر که ندوو که خۆی شارده وه هه تا دایکی گه رایه وه...»

له و کاته دا ئارام فه رموو ی مامزی ژنه وت: بهر پیکه وت شو وه که ی له ماله وه نه بووه.

– فه رمو کاکه له سه ر ئه و دۆشه که دانیشه. ئه وه ش مه سینه ی ئاوه به لاته وه، خۆتی پتی فینک بکه وه دیاره له رینگه ی دووره وه پی و قدوومی خیرت هیناوه. ئه مه یش جامی دۆ، نوشی گیانت بیت هه تا که سیک ده نپیره دووی ئه و گه رۆکه.

پاش بی ده نگیه ک، ئارام دوو سی گوتیل ئا و ده گه یه نیتته رووی و، تامه چه کی ته ر ده کات، له سه ر ئه و ساپه پانه ش داده نیشتی بۆ خا وینکردنه وه ی پتیه کانی که و، ئاپۆ له بهر جوانی و پانییه که ی هینا بوویه هه وشه که یانه وه بۆ ده ستنوێژ وه رگرتن.

- پيش پيى جه نابت ليره بوو، نازانم ئهو سه ره پويه بو كوي سه ري هه لگرت!!

ئارام ويستى دهم بكا ته وه و بيژئ: «منيش جيوه ئاسايى له يهك شويتن ئوقره ناگرم. جوولانه وهم پيچ په سه ندرته له سه قامگيري و چه قبه ساتن. نه گهر بوم نه لو ابيت ئهوا به ئه نديشه دريژه به خه ياله كانم ددهم» ئه وهى به خانمى خانه خو پي نه گوت به لكو زارى پر خندهى له مامز نا.

- ههر ديتته وه. خو نه چوته سه رفه ره به لوك و چين و ماچين!!

دهشى مامز لهو ناوه سه ير و سه مه رانه سه ري سوور مابيت و ته قه ي سه ري هات بيت، ئاخو به سه زمانى كى وه كو ئه و سه رجه مى ته مه نى له و گوزه ردا بوويت و له قامووسى ئاوايييه كاندا ته نيا سى چل نا و له ميتش كيدا هه بن، مه گهر خه نده بيگرئ و كه مي كيش پيه شو كيت. ئارام خه ريك بوو به خوئى پي بكه نئ كه، خو شى چين و ماچيني نه ديوه و له خه لكه وه ش رووداوى گرانييه گه وره كه و سه فه ره به لوكى بيستبوو.

- هه تا چاى دده ميمنم پيا وه كه م ديتته وه كاك...

- ئارامى حاجى عه ليم ناوه خوشكى، خه لكى (ئاخر حوسين) كه ركووكم، له هو شى خويدا، ئارام قه واره و په نگ و بيگه ردى به رده دوژراوه كه ي چند جار هه لسه نگاند «ئى كه بوومه خاوه ندى كئ بومى ريك ده خات؟» ههر به خوئى وه لاسه كه يه كى له كن بوو «جارى وا هه يه سروشت به رده به نرخه كانى خوئى به ديارى خنج و ريك و له بار ده كات وه كو ئه وهى راسته وخو به نقيتمى ره وانه ي بكا ت» كه له م سه ره نجامه دلنيا بوو، بيبرى بو ئه وه چوو «ئايا له زيوى بگرم يان له زير؟ ئه ي بو كام په نجهم ده شئ؟» به شى يه كه مى پرسيا ره كه ي ده زانى كه، پياوان به زورى وا باوه ئه نگوستيله ي زبو له په نجهم يان بكن گوايا ئاين زيرى له نيرينه قه ده غه كردوه. «خوزيارم ئه وه يه كه ئه و به رده كه سكه بو په نجهمى براتو ته م بشيت

خو نه گهر بچوو كتر بوو ئهوا بو په نجهم توو ته م». پرسيا ريكى ديكه پالى به و پرسيا رانه ي ميتش كيه وه نا «باشه، ئاپو ره شيد ئايا ده سه بردارى ئه و به رده سه وزه ي ده بيت؟» له م بگه ره به رده يه دا بوو ئاپو سلاوى گه رمى روخت و هاوارى كرده مامزى شوو.

- سه ر ئه م چاوانه هاتيت. ئافره ت ئه و سه ري نه قوشتگييه بي ره بو ميوانه ئازيزه كه مان. له منت نه كه وئ. ئه مه كورى حاجى عه لبي ئاشنامه. سه رچاوان هاتيت.

پاش توژيكي تر: خو هه موو روژئ مال ميوان به خو به وه ناديني. ياخوا به خي ربيى سه ر ئه م ديدانه. ئه ري باوكت چونه؟ چاوى كز نه بووه؟ دهم و دگاني چونه؟ ئه ي دا يكت! به خواى بي ريان ده كه م و عه ياميكه نه مديون. مامز په رژايه سه ر چا په ست و پياله كانى.

- دوكانه كه ي باوكم هيشتاكه له قه يسه ري به كه ي دامين قه لا دا به وه كو ديوته هه مان جامه دانى و مشكى و كوتال ده فروشئ. ئاپو گيان له بهر بادارى كه م ده چيته سه ر دوكان، ئاموزاكه ي به چواريه ك به رتويه ده بات. باوكم ناو به ناو روو له خزمانى ده شته كي مان ده كات بو سه ردان و هه م...

ئاپو ره شيد بوئى ته واو كرد: هه م بو قه رد و قو له خر كرده وه

ئارام گوتى: ئاو بي نه و ده ست بشو ها. ها. ها.

ئاپوش دهم به پي كه نين گوتى: هه رچى زوره ئاوى «باسه ره» زوره. تو له دووره وه هاتووى ده به و مه سي نه يه خو ت في تيك بكه ره وه. مامز، مه سي نه كه پر له ئاوه؟

مامز گوتى: هه يرؤ پيا وه كه: هه ميشه پرى ده كه م و له جي كه ي دا به كه ده بي ني.

- ئاپو بهر له هاتنى جه نابت ده موچاو و ده ست و پلم شوست.

- پیم بلتی، باوکت کوتال و شمه کی بهه زانتر له دوکانانی تر پین دهفرۆشتین، ئیستاش وایه؟ ئارام، خاوه ند دوکانه کان مۆر ده بوونه وه و چاویان ئه بله ق ده بوو!

- به لتی هه روایه.

- ئارام گیان، چاو و برۆت به چاو و برۆی باوکت ده کات وه کو ئیستا له پیش چاومدا بیت وایه.

ئه و گوتانه ی ئاپۆ رهشید باوه شتین بوون. ناوه وه ی ئارامیان کپ و دلنیا کرد بۆیه، به که یفخۆشبییه وه ده می لیتا.

دهنگی مامز بێ دهنگی ههردووکیانی شله قاند.

- چای شیرین دهخۆیته وه؟ یان...

- بۆ من دیشله مه تیکه و کاک ئارامیش با خۆی سه ر پشک بیت.

دهنگی ئاپۆ ئارامی ناچار کرد بیته گو: منیش وه کو جه نابت.

- برا، تۆ هه قت به ئاپۆ وه نه بیت. ئیوه ی شاری چای که م رهنگ و شیرین دهخۆنه وه.

بۆ وهلامی مامز، ئارام لایه نی ههردووکیانی گرت به وه ی که گوتی:

- باشه پوره مامز، له بهر دلتی تۆ چایه کی شیرین دهخۆمه وه، له بهر دلتی ئاپۆشم، پاشان دیشله مه یه کی چای سهنگینم بۆ تیکه.

- ئه ی بۆ نایکه یته سن چوار پیا له. هۆ... هۆ... هۆ...

ئاپۆ خه نییه وه و رسته که ی ته واو کرد.

- ... وه کو من مه ترسه شه کر و قه ند و گه لا چامان زۆره. شوکر له خواوه بیستانه که مان به هات و به پیزه.

ئارام، ده مودوی ئاپۆی به فه رزانی و به پیشنیا زه که ی قایل بوو.

- چه ند پیا له به ره موویت له گه لتا ده یخۆمه وه به و مه رجه ی...

که مۆکه به ک بێ دهنگ بوو هه تا کاردانه وه ی مه رجه که ی له رووی ئاپۆدا بدینی.

- مه رجه ی چی؟! کو ری باش، ده بیلتی و له هیج مه پرینگیتوه. ئاپۆ گوتی:

- میتوان میتوانی خودایه. مامز پالپشتی گرت.

ئارام، دوو دل بوو له وه ی ئایا رازه که ی بدرکینتی یان، بۆ خۆی گلی بداته وه «ئه گه ر له دلتی خۆمدا حه شارم دا، ئه وا زۆر نابات و ده په نگیته وه، ئه وسه له لایه ک، تووشی مه راق و ناسازیی دهرووم ده کات». له لایه کی دیکه وه، ئه ی بۆچی هاتوه؟ بۆ ئه و رتگه یه ی به تۆتۆمبیل و به سواری ولاخ و به پیتیان برپوه؟! بۆ دیتنی به رده به نرخه که و ده سگیر کردنی نییه؟! وه ی خسته بهر خۆی. چاوی له بیلبله ی چاوی ئاپۆ رهشید بری.

- راستییه که ی، هاتووم بۆ ئه و به رده سه وزه کاله ی که، له ده می به سستی رۆخانه دا دۆزیوته ته وه.

ئاپۆ، هه ناسه یه کی شادمانیی هه لکیشا و شایه تمانیکی هیتا وه کو ئه وه ی گابه ردیک له سه ر سینه یدا لاچوو بیت چونکه: «وامزانی به و مه رجه وه، بۆ کارتیک هات بیت پیم هه لئه سووریت و، ریسوای دونیا و قیامه ت بيم» و ناویشی له گه رمیانداندا بزرتینی. له وه لامه که ی ئارامه وه به ده ماخ بوو. له و وابوو، بۆ شتیکی ئه و تۆ سه ری به مالبانداندا کرد وه که وا بۆی هه لئه سووریت یان وزه ی به سه ردا نه شکتی که چی، ئه و هه موو دله راوکه یه ی هاته سه ر به ردۆکه یه ک دۆزیوه تییبه وه!! کیشه که ی زۆر به سانا و ئاسان زانی. «وازه یانم له و به رده نابیته تانه و ته شه ری خزم و دراوسی و خه لکانی ئاوا بییه کان گوا یا میوانتیکم به دل ساردی و که سه ری گتپرا وه ته وه» بۆیه، به کا وه خۆیی ده می به ش کرد.

- هەر هۆو... بەردۆکه... سەوزە... قەرسیلییەکه!

پرووی ئارام بوو بەلەیی قەرسیلییە فەداری کازیبوی پیش تاوکهوتن. بوو خونچەبەکی تازه پشکوتوو. گەشایەوه، بەهەموو واتای گەشایەوه گەشایەوه. وهکی دیکه تاکه وشەبەکی بۆ دەرئەپرەرا!! ئاپۆ رەشید، لهو بی دەنگی و سەرسامیبەدا بەهانایەوه چوو.

- مامز، کچی ئەو پریاسکە ناو گیرفانی سەلتەکهەم بێرە.

هەندە مابوو تریه و دلە کوتیم بگاتە گوێچکەکانم یان بال بگرم چاوهکانی قله تری بوون له چاوانی ئاپۆ و مامزدا دەبریسکانهوه. بەردە لووس و بریسکەدارەکه له ناو له پی ئاپۆدا تیشکی سەوزتیک کالی بۆ دیدە ئارام نارد «نیو هەندە هیلکە سوتیسکە بوو بەلام؛ درێژکۆلانه و ژیر تەخت وەکو ئەوێ خۆی ئاماده کردبیت بۆ ئەنگوستیلەبەکی نایاب!» ئاپۆ گورج بەردەکهی نایه ناو له پی ئارام بەبی ئاگایی درێژی کردبوو. ئەوجا ورد و کار شوناسانه سەرنجی تی خێواند. دلنیا بوو لهوێ بەردتیک بەنرخه وەکو له وینە قاموسێ «جیمز» دیتبوی له ژیر ناوی «تۆپاز» دا «ئەو پەرتووکهەم له گەشتیارێکی ئەوروپایی بەمافوورێکی بچکۆلانهی دەستکرد گۆرپیووه» ئارام، شەرمانە دەمی کردە خانە خۆتیبەکی

- ئەگەر دەتوانی دەسبەرداری ئەم بەردە بیت ئەوا منیش له قەرەبوویدا، دەمت هەرچی بخوای ئاماده.

ئاپۆ کەوتبوو نێوان جووتی بەرداشی تازه بێزارکراوی ورد هاری ئاسیاوتیکهوه، له لایەکهوه دلی میتوان رەنجاندن نەشیاوێه و، له لایەکی ترهوه لهو رۆژەوهی ئەو بەردە دیوێتەوه هەست بەتەرژم و تینیکی ناخی ئەوتۆ دەکات و «رۆژ نییە دەیان جار لهبەر باخەلمی دەرئەهینم و هورد هورد نەروانمە تیشک پزانەکهی» سەرەرای ئەوانەش ئاپۆ، نرخ و بەهای نازانی هەتا دەمی پی بکاتەوه. سەرنجی چاوه مەرتیبەکانی مامزی شووی

دا و بەخەندەوه گوتی:

- له منەوه پیشکەشه بەتۆ کاک ئارام گیان.

ئەوی تۆ ئیژی چی مامزەکهەم؟

مامز، پیتلوهکانی داخستن و بەژیر لیتوانهوه وەلامی شووهکهی دایهوه.

- میوان خۆشەویستی خوایه، هەرچی بوی له تۆغری دایه.

لیتەدا ئارام دەمی کردەوه.

- کەوابوو، منیش کەوا و سەلتەبەکی فاسۆن لهگەڵ دەستی جلی ژنانە

بەدیاری بۆ ئیوه دینم.

ئاپۆ مێتیک له سیغارەکهی دا و...

- ئەو زەحمەتە ناوی من دەمیکە دۆستی باوکت.

که دلنیا بی بەچاو و برۆی ئارامهوه بەدی کرد گوتیبهوه:

- دوکانەکهی باوکت بەلەدم. دیم و لهوێ هەموو شتییک دەپرتیبهوه

بەدلته؟!

- ئاپۆ گیان، هەر بەخۆم دەتانبه مه لای مه لا مه جیدی بەرگدروو.

(فەریده) ی که نیشکی ئەویش جلوبه رگی پوختی ژنانە دەدرووی.

ئەوجا نۆرە هاته سەر مامز و دەمی له میتوانه گەنجەکهیان نا.

- چاکه ئەوی بۆ لهگەڵ خۆتدا شامی و کالەک نابهیتەوه، خۆ ئەو

شامیبە لیت خوارد له شاردا مانەندی کهمه.

ئاپۆ بۆی تهواوی کرد.

- له شیرینی و ئاوداریدا، ئارام که گوتت شامیی رۆخانه ئیتر تهواو.

نۆرە هاته سەر ئارام، بەکاوهخۆبی پرووی دەمی له میتر و ژنه نا.

- قسه که تان به شه کر ده بزم. پرواناکه م ئەو بارگرائیبه م بۆ هەلسووړی.

ئاپۆژن، دەزانی سالانە لە شاری (ئامەد) دا ئاهەنگ و بەزم بۆ گەورەترین شفتی دەگێڕن!!

خاوەندی بیستانی هەرە زلترین شفتی خەلاتی چاک وەردەگری!!
گورج رووی ئاپۆ پرسیاراوی بوو. مامزیش بە دەنگ پرسیارەکەى دەریه پاراندا.

- گووت (ئامەت)! ئەو ئاواپییه کەوتۆتە کوپۆه؟

- خوشکەم ئەو شاریکە دانیشتوانی هەندەى نفووسى کەرکووک و سلیمانی دەبن. ناوەکەى ئامەدە نەک ئامەت. لە باکووری ئیمەوهیە. نۆ سەعاتیک لیمانەوه دوورە.

ئاپۆ کردییه شۆخی و دەمە گالتە و سوحەت، گوئی:

- بەسوارى گویدرێژ؟ ها. ها. ها!

- نا... نا ئاپۆ گیان بە ترومیپیل بەلام لە ریگەدا...

تۆزۆکەیکە ئیستی کرد، چونکە دەبوایه ئامازە بۆ خالی سەر سنوور بکات، لەوێ چۆن هامشۆکەرەن عەوق و جەزەبە دەدەن. کالاکانیان دەدزن.

پەرپووکەکانیان فرێدەدەنە ئاوی خابوورەوه پاش ئەوێ باول و جانتاکانیان بەوردی دەپشکن. ویستی ئەوانە بەوشەى ساکار و ئاسان بۆ مامز و شوووەکەى یەکالابکاتەوه.

- لەوێ، بەسەر ئاوەکەى خابوورەوه، پردیک هەلبەستراوه.

ئەوێ سەرەدی ئیمە و حکوومەتى تورکە نەک کوردان.

- هەپرۆ!! - مامز هەراسانیی خۆی دەراندا - لەوێش وەکو زەوییهکانى گەرمیان سەرەد و مەرەد هەبە؟!

ئارام، دەمى لە ئاپۆ رەشید بوو گوئی:

- ئیستر ئاپۆ گیان، ئینگریز و حکوومەتەکانى ئەوسا و دەولەتى عوسمانلى عەردەکانمانیان دابەش کرد، ئەو سنوورە دەسکردهى کەوتۆتە نێوان خاکی کوردانەوه ئاپۆ... پوورە مامز... حەکایەتى دوور و درێژە کە، زستانىکی رەبەقى بۆ گێرانهوه گەرەکە. گەر جارىکی تر سەردانىم کردن، هەندىکی لیوه باس دەکەم.

مامز ئەو دابەشکردن و دابرینەى بەزەویى بەیاری لای خۆیان زانى کە، ئاغا لە ناکاو دوو لەتى بکات. کەرته باشەکەى بۆ خۆی دابنێ... خراب و تەلان و کوندەرکانیش بۆ ئەم و ئەو، بۆیە بەهەلچوونەوه دەمى کردە ئارام.

- هەى روویان لە مەحشەرى خوادا رەش بیته وەکو بنى مەنجەل هەى بۆ خۆیان و کردەوهى پووچەلیان!!

ئاپۆش کەوا باش لە گرفتى زەوى و زار بەلەد بوو، کار شوناسى خۆى لەو بارەوه بە ئارام و مامز گوته: خاوەندی زەوى ئەگەر خاوەندی زەوى بیته بە راستى دەتوانی هەقى خۆى وەرپگرتەوه.

- چۆن؟ ئارام دەمى پرسىاری ئاراسته کرد.

- چاک لە نواوه بە قسەى خۆش و بەهیمنى گوتراوه، بە فیکە مار لە کون دەردى. ئەگەر ئەوه سەرى نەگرت، خۆتۆ ئەو بێرەوت بەدیوارەکەوه دیوه. ئا بەوه زەوییه دابراوهکانى خۆم لە ئاغا و زەوتکەرەن دەسیتیمەوه.

سەرنجى ئارام بەرەو بێرەوه درێژە هەلئاسراوهکە هەلشاخا و، بەو سەرنەنجامە ئاسووده و دل ئارام بوو. دەستى هەردووکیانى بەجەختەوه ماچ کرد و... یاللاى بۆ کرد.

- حەزمان دەکرد شەویک و دووان لیترە بوویتایه. مامز گوئی.

- لەو دەشتاییبیانە راوه کەرۆشک یان تەپکەى کورکۆر و سوئیسکەمان بنایه تەوه. ئاپۆ گوئی.

- بیهیلنهوه بۆ جارێکی تر. ئارام له کورتی بریبهوه.
له پڕ دهنگی مامز بووه پارسهنگی دهنگی مێردهکهی.
- ئهگەر بێنیتنهوه ئهوه بهرخه نیرت بۆ سهردهبرین.
- خوشکی، ئهوهی بهکهلهبابێ نهزانی دیاره به بهرخ و گوێره کهش نازانی.

ئاپۆ گوتی: فهرموودهی باب و باپیرانمانه، چ مهوێژی، چ کهوێژی.
بهو پهنده کووتایی به دانیشتنه که بیان هات. گهردنی به کتریان نازاد کرد.
مامز ههتا بهر ده رکه و، ئاپۆ ههتا ئهوه شوینیه که ئوتۆمبیلی لێوه تێپهڕ
دهبوو، له تهکیددا قسهی خۆش و به تامی کرد. پیکابه کهی خولهی عهولا
هات. له پیتشهوه له تهک باژوه ره که ئارامی دامهزراند پاش ئهوهی داوای له
(بارام)ی خوشکهزای کرد، جیگهی خۆی بۆ میوانه نازیزه که بیان چۆل
بکات. له رێگهی گهراوه ویدا ئارام بیری لهوه ده کردهوه «سه ره رای ئهوه
چه ندین ساله ی پیکه وه ته مه نی مێرد و ژنییان، هیچ مندالیکم له وێ
نه دی! ده بێ مامز نه زۆک بیت... مندالی له باره چیت یان کچ و کوره کانیان
گه وره بوونه و مالی جیایان پیکه وه ناوه» ده ستیکی بۆ گیرفانی درێژ کرد
و دلنیا بوو له وهی به رده توپازه سه وزه قه رسیلییه که ی تێدا به. چاوی بۆ
ماوه یه کی کورت نووقاند و، سه ری به گوێره ی رێگه قیرتاونه کراوه که،
ده له رایه وه.

- کاکای خوینهری نازیز، ئهوانه ی به خورتی و توپزی پارێزه ری له
سیاسهت و ئاین و سیکس ده کهن، خۆیان به چاکی له و سییه
تێنه گه یشتونه، ده نا نایان کردنه بقه و تابوو!!
- ده مخۆش گێره وه ی به ئه مه ک.

پاری سیئہم

که قوولتر و رهگاژۆتر له میشکاندا بچهسپین. ئا... ئیمه‌ی که‌سیتی
 کاغه‌زین، له‌وساوه ژیاغان ده‌ست پین ده‌کات که، تۆی خوینهر په‌ره‌ی یه‌که‌م
 هه‌لده‌ده‌یتسه‌وه. له‌ته‌کی منی گه‌یهره‌وه و ئارامدا، سه‌مه‌نده‌رانه زیندوو
 ده‌بینه‌وه. کۆتایی ژین و ته‌مه‌مانیش له‌ دوا لاپه‌ره‌دایه‌ که، ئەم نۆقلیته
 داده‌خه‌ی. ئیتر ئاو بیینه و ده‌ستت بشۆ. ئەمجاره‌یان ده‌مه‌ه‌وی ره‌خه‌گریش
 ده‌سته‌کانی له‌گه‌لماندا خاوین بکاته‌وه و، واز له‌ شارچیتی و دۆگمایی
 بیتی. ئیتر وسبه‌ با گۆی بۆ ئارامی لیها‌توو بته‌کینین که، ئەلها و مه‌راق و
 خولیاکانی به‌ره‌و کۆی رینوینی ده‌کن. ئەوه‌ش ره‌چاو بکه‌ ئەوه‌ی ده‌یکاری
 هه‌نگاوی بۆ هه‌لبه‌یتنی، نه‌ دووره‌ ده‌سته و نه‌ بنه‌ست جا با خۆی بدوئ.

پاش ئەوه‌ی به‌ کلۆلی وه‌کو گه‌نجانی دی گه‌یشتمه‌ لیواری ئەوروپا. زۆر
 به‌ زوویی تیکه‌لی که‌شوه‌واکه‌ی بووم چونکه؛ له‌و باوه‌ره‌دا بووم، مرۆف
 ده‌بی بۆ ئەو رۆژه‌ی بژی که‌ تیبدایه. ئەز ده‌میکه‌ له‌ په‌یکه‌ر و، نیگار ورد
 ده‌مه‌وه و راسته‌وخۆیش ده‌نوارمه‌ بونیادی ته‌نی مرۆف، له‌ سه‌ر و گۆیلاکی
 راده‌مینم، له‌ به‌ژن و بالایی، له‌ ده‌ست و پلی. ئەلبه‌ته‌ مه‌به‌ستم له‌ قه‌واره‌ و
 هم‌ جیگه‌ی گونجاندنی ئەو ئۆرگان و به‌شانه‌یه‌تی. جووتی چاو به‌برژانگ
 و برۆه‌ له‌ به‌ره‌وه! که‌پویه‌کیش له‌ خواره‌وه‌ی! ده‌میش، به‌جووتی لیو و
 زمان و دوو ریزی دگان له‌ژیره‌وه‌ی ئەوانه‌وه! دوو گۆی قوت به‌لاته‌نیشتی
 کاسه‌ی سه‌ره‌وه! هه‌روه‌ها جیگه‌ی مه‌مک، ناوک و نامیزی میینه و نیینه!
 مووی بن بال و سه‌ر سنگ و سیگۆشه‌ی تووکنی حه‌مه‌ و فاته‌ی هه‌میشه
 شاراره‌مان. له‌خۆم ده‌پرسم. ده‌شی ئالوگۆر له‌ قه‌باره، له‌ شوپن و له
 ژماره‌کانیاندان بکه‌ین؟ به‌و گۆرانکارییه‌ تیبورییه‌ش جه‌سته‌مان جوانتر و
 به‌که‌لکتر بسازینین یان، به‌په‌چه‌وانه‌وه! بۆ ئەم کاره، ئەزموونکاری به‌راییم
 له‌ که‌له‌ی سه‌ره‌وه ده‌ست پین کرد. چه‌ندین جووری چاو، لووت، ده‌م و گویم
 له‌ گۆقاراندا بری. له‌ هه‌ویری مه‌قه‌بای هیلکه‌ش چون کاسه‌ی سه‌ر
 شیوه‌یه‌کی هیلکه‌ییم دروست کرد. ئەوجا په‌رژامه‌ سه‌ر جیگیرکردنی ئەو

به‌ر له‌وه‌ی سه‌راسیما پرسیارم لی بکه‌ی، به‌خۆم هه‌ستم کرد که، ده‌بی
 ئەو مه‌راقه‌ی ئارام له‌ نیگارکیشان و خولیا‌ی بۆ به‌ردی پیروژ، پیکه‌وه
 گری بده‌م له‌ تالاوگه‌ی شه‌وگاری نوته‌کدا، له‌ نغره‌گه‌ی دل‌ه‌راوکدا و، له
 قه‌یرانگه‌ی ئابووریدا. له‌ شو‌رای زندگی مه‌رگچین خۆی قوتارکرد به‌ره‌و
 ئاراسته‌ی ئەوروپا. به‌کۆله‌ پشته‌وه. ته‌لبه‌نده‌ یه‌ک له‌ پاش یه‌که‌کانی پساند
 و به‌ریه‌سته‌کانی پیشیل کردن. تو، که‌می‌ک حه‌وسه‌له‌ت هه‌بی و هه‌نده‌ش
 جیق‌لدانه‌ت ته‌نگ نه‌بیت. ئا... مه‌راق و خولیا و هه‌ز و شه‌یدا‌ییشه، ئەی
 چی. خۆ حه‌وجه‌ ناکات هه‌مدیسانه‌وه‌ دووپاتی بوونه‌وه‌ری کاغه‌زینی
 هه‌رسیکمان بکه‌مه‌وه. ئەگه‌ره‌کو چه‌ند پاتیشم کرده‌وه. ئەوه‌ له‌ به‌ر هه‌نده‌یه

ئەندامانەى كە بە قايچى ئامادەم كىردىمۇن لەسەر ئەو سەرە ھىلكەبىيەدا، ئەلبەتتە نەك بەلاسايبىكىردنەوھى سىروشتى بەلكو؛ وھكو خۆم دەمويست. ديارە لىترەدا، نەتاسووقى لايەنە بايەلۆزبىيەكە بووم و، نە لە كەلىتىنى قۆشمە جارى و كارىكاتىرەوھى سىياسەتم نىياز بوو، وھكو چۆن رېش و سىمىل بۆمۆنالىزا دادەننەن يان، چاوتىكى خىل دەكەن، لەمەوھش دەرەتانىك بۆخۆم بدۆزمەوھى دوور لە ھونەر! نا، ئەز لايەنى ئىستاتىكىم مەبەست بوو بۆيە، لەجىياتى دوو چاوتىك يان سىيانم دادەنا لەو شۆپىنانەى خۆم پەسەندم دەكردن، ئەوھ چ جاي گۆرېنى رەنگى گلىنەى چاوەكان يان، گۆشەنىگاي جۆراوجۆريان. دەرھال بەردىكى تۆپازى كەسك لە نوای شانۆى چاومدا گوزەرى كرد - دوایى باسى لىتوھ دەكەم - ئەوھم بە گەنجىنەيەكى ھەرە شىرىنى زىدم زانى. ئا... ھەر ھەمان ئەزمونم لەگەل گوى، لوت و دەمدا كىردن. بۆ ماوھىيەكى دوور و درىژ چەندىن شىتوھ و روخسارى كەللە سەرەكەم گۆرى. ئەوھشم لەياد نەچىت كە سكىچىكى پەلەى ئەو گۆرانكارىيانەم دەكىشا بۆ ئەوھى لەبەر چاوم ون نەبن و، ھەم لەگەل يەكدىدا بەراوردىان بەكەم. دەزانى گەيشتمە چ ئاكامىك!؟ بۆم يەكالا بووھوھ كە، قەوارە ئاسايبىيەكان و چىگەى سىروشتىيان جواترىن و گونجواترىن دۆخىانە. منىش لەو ھەول و كۆششە نەزۆكەم ماىھ پوچ دەرچووم وھلى؛ ئەوھى خامۆش و ھەم شادمەندى كردم سى شت بوون، يەكەمىيان: خۆم بەدەھىنەر و ئافرىدەكار زانى دووھىيان: ئەزمونىكى نۆزەن بوو لە پىناوى ھونەر و جوانسازىدا. سىيەمىيان: بەرپىز و ئىكلام و پىر شكۆھە پروانمە شىتوھى دارىشتنى جەستەى مرۆف.

ئا لەم پروانگەيەوھ، رەوايىم بە نىگاي خۆم دا كە، ھەرگىز لە جەستەى رووت سل نەكاتەوھ. جوانى لە رىكويىتىكىيەكانى ھەلمۆى، ئەوجا لە رۆخى گۆل و زەربادا بووبىت يان لە ساونا و مەلەوانگەكاندا، لە مۆزەخانە بووبىت يان فىلمى سىكىسىدا. ئەوانە سەرجمەيان دىتن و سەرنجدان لە

پىكھاتەى لەشى مرۆف.

لەبارەى ژيانى خانەوادەيى (ساتو) و (سارا)وھ شتىكى ئەوتۆم ھەلنەكراندوھ.

- ئەوھ چ زوو، لەجىياتى باس لە خۆى بكات، ئەو جووتەى بەسەر كىردەوھ!!

دەنگى خۆينەر پەردەى گوتى منى گىرەوھى لەراندەوھ.

- ئەى تۆ پەلەى چىتە! دان بەخۆتا بگرە و داوى گوتنى ئارام مەپسىنە.

ئەو گرى و ھۆكارە ساىكۆلۆژىيانەى كە، لە بارستايى ئەو خۆگرمۆلە كىردن و، دوورە پەرتىزىيان لە نىرىنە و، ھەلېژاردنى سىستەمى جووتبوونى مېنىنەى رۆژەكى و شەوھكى، دەشى ھەرىكەيان جىھانىكى خۆى ھەبىت نامۆ لەگەل داب و نەرىتى ئىمەمانى پەروەردەى ئالۆزى وشكە ئايىنى و زەبرى باوك چەكوشى ناو كۆمەلگاي ھەوتدەران داخراو! ھەر بۆيە تىروانىمان لەو كارە غەرىزىيانەدا، ھاوتەرىبى دىدى ئەوان ناوھستى چ لەبەرئەوھى كە، دارپىژراوى دوو شارستانىتى زۆر لە يەكترى جوداين و، چ لەبەر گۆرانكارى و ژيانى لە ئاست و پاىھى پەروەردەبىمانەوھ بووبىت، شەپەف، نامووس و پاكىزەيى ژن و نازانم چىيەكان، لە ھەردوولادا پروانگەى جوداوازيان بۆ ھەلبەستراوھ. بەھەرھال، ژيانەكەمان تۆبى جوولە و، رەنگ و مۆسىقاىيە وھكو گوتم ئەمەم بە «پىككا پورھونىتن» گوت. پىشانگايەكى لەوھى ئەو لە شارانى ئىمەدا، خاوندەكەى بە شىتى بىست و چوارەييار ناو زەد دەكەن كەچى لىترەدا، پسوولەى دىتنى بەرھەمەكانى دە پۆرۆ بوو. بىنەرىشى ھەبوو. كارتى مىواندارى پىشانگايە بە پۆست بۆم پەوانە كىردىمۇ. لەپاش بەسەر كىردنەوھى ھۆلە فراوانەكەى دەكىۆمىنت و كورتە رۆژنامە و گۆقارەكان كە لەسەريان نووسىبوو، چ بە راستەوخۆى و چ بەقىدىق، بىنەر بۆى ھەبوو، لە ژوورىكدا بە سلايدىش كارە

ئەمىرۆزىمان داۋە بەۋ مەرجەھى ھەر 3.327 سال جارىك پوژىتىكى بخرىتە سەر. كاتىمىرى لى، ئاۋى، مىتالى و ئەلىكترونى داھىندران و ھى تىرش بەرىتوھە. ئەمىرۆكە بەھۆى ئامىرگەلى ئەلىكترونى، دەتواندرى (چرکە) يەك بخرىتە مىيۆن و تىرلىيۆن بەشەۋە...!! چ جاي زەمەنە ناۋەكى «ئوتۆم» يىھەكان و... چى و... چى... ئا بىرم ھاتەۋە كاتىمىرەكەى «كىنگۆ فوتا گاۋا»ى ژاپۆن بەھۆى ھىرشى بۆمبى ناۋەكىي سەر «ھىرۆشىما»، لە شەشەم پوژى مانگى ئوگستى سالى ۱۹۴۵ دا ۋەستاۋە، ئەوسا ھەشت و پازدە خولەك و سى و دوو چرکە بوۋە. ئەۋە رووداۋىتىكى دژە مەرقايەتى بوو كەچى؛ دارماندىنى شوورەى بەرلىن لە پاش چل و چوار سال، لە پوژى نۆى ئوكتۆبەرى ۱۹۸۹ دا دلگوشادى بوو. پرووى دەم كرده «پىككا».

- تۆ دەزانى ھىرۆشىما و ناكازاكى و ھەلەبجەى كوردانىش دلتەزىنانه، كۆرپە و ژن و پىپاۋانىان نەھەلاۋىرد!! مەروڧ دەخەنە دۆخى توورەبىيەكى بى جەلەۋە!!

ئەۋ، بەدەنگى لەرزۆكەۋە گوتى:

- ۋەكو ئەم گەنە شامىيانە.

ئامازەى بۆ سىلەكى گەۋرە كرده، گەنە شامىيە پەنگىنەكانى تىدا ھار و ھاجانە ھەلدەبەزانەۋە. سەرى ئەرىم بۆ پراۋەشاندا.

- ئەۋ كەسەى بەچاۋى خۆى دزىبى نەدىتەبىت، نرخی جوانى باش ھەلئاسەنگىت.

ئەۋ گوتى و، منىش دەمودەست گوتەۋە:

- ۋەكو زەرادوشترا گوتەنى «جەلەۋ بۆ توورەبىت بەرمەدە چونكە؛ ئەۋ توورەبوۋنە، ئەركى سەرشانى ئادەمىزاد لەبىر دەباتەۋە»

پىككا، پرسىبارى لەۋ «ئەركە» پىتوستانەى ئەستۆى ئادەمىزاد لى كردهم.

كتوپر گوتەۋە: دروستكردەنە، بنىاتنانى ژبارى و شارستانىتى.

گەشە بەھونەرىپىدان و جوانى ناسىنە پىككا.

كەللە سەر و قژە زەردەكەى، بەتەزۋوى لەشەۋە بۆم دەراندا. چوۋىنە لای كارىكى دىكەى. لەۋ كاتەى گەنەشامىيە پەنگاۋرەنگەكان ھەلمەقۇيان بوو. من بەر لەۋەى پرسىبارى لە بارەۋە بكەم، خۆى دەمى لى نام.

- ئەۋانە ئىمەين لەم گەردوۋنەدا ھەلدەبەزىنەۋە.

- ئىمەين كە، نەنرخی زەمەن دەزانىن و نەنرخی مەروڧ و نەنرخی جوانى.

كارەكەى دىكەى بەلەمىك بوو. لە نىۋان سىلەكە و بەلەمەكەدا لەنگەرمان ھاۋىشت. بەسۋوكە بزەيەكى پەخنە ئامىزانەۋە گوتى:

- لە سەرووى قوڧزى گۆى زەمىندا نەك لە چالايى سىلدا... ھى... ھى. ھەلدەبەزىنەۋە.

ئەۋىش بەدەنگى پىكەنىنەۋە دوو زەردىنەكەمەۋە ھات و، پەپولەى بزەكەى پرومى خواست و، ھاۋىشتىيە سەر گۇنا و لىۋەكانى خۆى.

- ھۆ... ھۆ... ھۆ... ھا... ھا... ھا... ھەروايشە. ئىمە بەخۇمان نازانىن ۋەكو جوۋتىنەى «يونگ» و «يانگ»ى چىنى سەر و ژىرمان وىژەبىيە.

- باشتىر ۋابو بىژى «پىژەبىيە» پىككا.

كەلنىم خستە نىۋان دەمگۆكەيەۋە.

- ھەللاج، تىدەكۇشا بۆ ئەۋەى قەدەغە و پاۋان و سەپىندراۋ و پىرۆزى و گلاۋى پىشىل بكات، تىمدەگەى؟

بىرۆكانى بلند ھەلشاخاندن و، بەۋرتەيەك لىۋەكانى ترازاند.

- چۆن؟!

- چاك. بەسپىنەۋەى يان ئىلغاكردىنى شوپىن و كات.

- چاک تینه گه یشتم! نارام.

گوتمه وه: چونکه به ربه سستی کانا زایمان ناهیلتن و به ربه ستن بۆ ئه وهی وینه، له لامان بگاته پلهی ئه سل و چاوگی خۆی.

هیورانه گوتی: به شکم و ابیت! ئیتر...

ئیسیتیکم کرد بۆ ئه وهی پتر وشه کانم ئاراسته ی ناخی پیککا بکه مه وه.

- هه للاج فه رموویه تی: «ئهو که سه ی له ئاماژه کانا تیناگات، ئه وا په یف و دهسته واژه کانا هه رگیز رابه ربی ئه و ناکه»

پاش که مۆکه به کی دیکه گوتمه وه:

- ئه و زاته، له نیوان که ژاوه ی جهسته ی خۆی و، ئاگایی وزه ی خۆیدا، سنووریککی نه ده دی. جهسته ی وزه بوو. وزه ی جهسته. بۆیه له شانه شینی ههسته کانی به ده ر بوو، گه یشته رهایی و گونجان که، ئیمه به ئه قین و نیرقانی ناو ده به یین.

- واتا، گونجانی له گه ل سروشتدا.

ئهو گوتی و، ویستی جگه ره یه ک پیکات وه لئ: بیری که وته وه که، له چیگه ی گشتیدا به. هه ر زو و پا که ته (مالبۆرۆ) که ی سپارده گیرفانی ده می لێ نام.

- تیبینی ده که م که، ئاماژه ی سۆفیانه ی زۆرت له کن گه لاله بووه!!

منیش به شیعریککی مه نسووری هه للاج وه لام دایه وه و پاشان بۆم په رچقه کرد.

لا کنت، ان کنت ادری، کیف کنت ولا

کنت ان کنت ادری کیف لم اکن

ده ستمی راکیتشایه لای به له مه که ی. له و گۆرده دا، له وشکایی وه ستانده بووی! هه ردوو ده مه پانه که ی سه وله کان له ناو ئاوی به له مه که دا

بوون!! بیرم کرده وه؛ ده بی به له مه وان له کوی سه ول بهاوی!

له ده ره وه ی به له مه که یان له سه روویه وه!؟ گوتم:

- ئه دی ئه مه یان!؟

نیشانه ی پرسه ک و سه ر سوورمان به سیما یه وه ده رکه وتن بۆیه، به شینه بی، پاش ئه وه ی سۆمای چاوی له دور چاوم بری ده می کرده وه.

- ده ستیکی نادیار شته کان ده جو لینی یان... به شداریم کرد و رسته که یم ته واو کرد.

- ... راپیچی ده کات یان، ده میاشینه وه.

- ده شی ئه وه په نجه ی قه ده ر بیت ئیوه گوته نی.

- پیککا، ره نگه باهۆزیش بیت ها... ها... ها.

بۆ ئه وه ی نه گه ی نه ته نگه به ری کۆلانیکی داخراو، ریژگه ی و توویژده که م بۆ قوژبیککی دیکه راکیشا.

- مرۆف، ته نیا دهنگی خۆی ده بیسی!

پیککا، له و وته یه م راجله کی و گورج ده می پرساری کرده وه.

- ئه وه گوته نی خۆت بوو، یان...

- نه خیر. ئه وه ئامۆزگاری به کی چه زه تی (مانی) یه که، هه م نیگارکیشی به سه لیه و، هه م نوشدار و، هه م په یام به ری سه ر و به ندی خۆی بووه.

ویستی پتر له باره ی مانیه وه بزانی که، شاعیرانی کورد هانا یان بۆ بردوو و کاریگه ریشی به سه ر سۆفیگه ربی ئیسلام و دیانیدا هه یه،

به تاییه تی «سنت ئۆگۆستین». منیش بۆ ئه وه ی زۆرتی بۆ شی بکه مه وه، پاش ئه وه ی داوای دوو قاهه ی کرد. به گارسۆنه به رگ ئاسمانیه

نه شمیه که م گوت: «ئه وه که ی من به شیره وه بیت». له هۆله که وه ئه و (بۆفیه) گچکه یه دا بررا بوو. ئه و جا بۆ ناساندنی ئه و هونه رکاره بلیمه ته،

له نواوه بوخچه‌ی دیرینم کرده‌وه و، پانورامایه‌کی ئەو سەرده‌مه‌م بۆ پیتیکا گیتراپیه‌وه که، له په‌رتووکاندا دهرفته‌ی خویندنه‌وه‌یانم بۆ لوان بوو.

شاپوری کوری ئەرده‌شیر به‌شای شاهانی رۆژشه‌لات و رۆژاوا و خودانی هه‌تاو و مانگ ناوی به‌ریلاو بووه. له‌سه‌ر ئایینی زهرده‌شتیشدا، به‌به‌زینه‌ری پارتی و فورسه‌کانیش ناوبراوه. له‌لایه‌که‌وه «فیلیپ»ی ئیمپراتۆری رۆمانی ملکه‌چ کرد، له‌لایه‌کی تره‌وه‌خاکی ئەرمه‌نستانی بۆ جی بیلێ و، سالانه‌ش سه‌ت هه‌زار دراوی زیر سه‌رانه «جزیه»ی بدات. (مانی) له‌سه‌رده‌می ئەو شای شاهانه‌مه‌زنه‌دا وینه‌ی کیشاوه، ئەویش له‌ده‌رباری خۆی نزیک کردۆته‌وه. له‌ناهنگ و زه‌ماوه‌ندی سالیادی هه‌زاره‌ی شاری رۆمادا کاتیک که‌رنه‌قال بۆ ئەو بۆنه‌یه‌ سازابوو، فیلیپ که‌ به‌عاره‌بی ناسرابوو، به‌فیتی سۆپای خۆی کوژرا. ئەو شاپوره‌ دوو کوری به‌ناوی بارام و هورمه‌زه‌ ده‌بیته. هورمزیان که، ته‌نگه‌ی که‌نداویکی به‌ناوه‌ وه‌کو داب و نه‌ریتی زهرده‌شتییان «ئاناخیتا»ی خوشکی له‌خۆی ماره‌ ده‌کات. له‌سه‌رده‌می «سیوس»یشدا سه‌رانه‌ به‌شاپور و نه‌وه‌کانی دراوه. پاش دوو سال ئەویش ده‌کوژری وه‌لی؛ له‌ رۆم‌اوه‌ بۆ مه‌دائین سه‌رانه‌ نه‌وه‌ستاوه‌ هه‌تا چوار ئیمپراتۆری پاش فیلیپیش...

«پیتیکا» ده‌می ئاراسته‌ کردم.

- تۆ له‌ میژوی تو‌مار و نا تو‌مار وازیته‌ و باسی مانیم بۆ بکه، مانی.
- به‌لێ باشه. فه‌رمووده‌که‌ت ره‌وايه‌ و هه‌ر ئیستا تینویتی ده‌روونت ده‌شکیتیم.

ناوی باوکی «باتیغ» و «مریم» ناوی دایکی بوو. له‌ «ماردین»ی باکووری مه‌دائین ده‌یانگوزهراند. ده‌گوتری گویا له‌ سالی دوو سه‌ت و دوازه‌ی پیش مه‌سیح ژباوه، له‌ پاش مه‌رگی شاپور، هورمز چووه‌ سه‌ر ته‌ختی پاشایی و ده‌سه‌لاتی گرته‌ ده‌ست، (کردیری)ی سه‌ره‌ک ئاخوندانی

هورمز رقی ئەستووری له‌ (مانی) له‌ ناخدا که‌له‌که‌ کردبوو له‌به‌ر ئەوه‌ی بانگه‌شه‌ی بۆ ئاینیکی نوی ده‌کرد.

- مه‌به‌ستت ئاینیکی جیا له‌ زهرده‌شتیه‌؟

- وابوو وه‌لی، به‌ر له‌وه‌ی ببیته‌ جیگری باوکی، فه‌رمان‌ره‌وای ئەرمه‌نستان بوو، ده‌بوايه‌ له‌ نه‌ورۆزدا ته‌خت و تاراجی پی بدری که‌چی؛ ده‌ستیک به‌شه‌رابی (هوما) ژارخواردی ده‌کات. پیتیکا به‌شداری کرد.

- ئەلبه‌ته‌ رێگه‌ بۆ بارام ته‌خت ده‌بیته.

گوته‌وه: ده‌مخۆش، هه‌ر زوو «مانی» له‌خاکی ئەرمه‌ن و پیرسیدیا و میژۆپۆتامیا وه‌ده‌ردهنێ.

- ئەویش ترۆی غه‌ربستان ده‌بیته‌ وه‌کو جه‌نابت.

پیتیکا بۆمی ته‌واو کرد.

- به‌لێ به‌و به‌لگه‌یه‌ی که‌ دژه‌کاری ئاهورامازدایه.

پیتیکا گوتی: له‌وانه‌یه‌ هۆکاری دیکه‌ش هه‌بیته، بۆ نمونه‌:

مانی له‌ پاشای باوکیانه‌وه‌ نزیک بووه‌وه و، موبه‌دانی ده‌رباریش ئاگری ناکۆکیان خۆش کردبیته.

گوتم: خۆ سه‌ره‌رای ئەوه‌ش، هه‌ردوو ئاینه‌که‌ خالی پیتیکه‌یشتن و خالی هاوبه‌شیان هه‌یه.

ئه‌ز، نه‌په‌رژامه‌ سه‌ر جوداوازیی نیتوان ئەو دوو ئاینه‌ و، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ بۆی چووم.

- ئەو سه‌رده‌مه‌ «مانی» نه‌یووستووه‌ بچیتته «رۆما» یان رۆو له‌ «ته‌دمور» و «ئیحیپت» بکات به‌لکو؛ رۆوی وه‌رگیتراوه‌ته‌ هیندستان و تیبت و پاشان «چین». گزنگ گوته‌ و هزر و بۆچونه‌کانیبه‌تی پاش ئەوه‌ی

شەست و دوو سال ژباوه.

جگه ره به کی له لالیوی چه قاند و چرقه ی له چه رخه که ی هینا که، له دوو پهنگی لیموژی و نارنجی پیکهاتیبوو. پاش مژیککی قوول، وهکو برینیککی کولا بیتنه وه، چاوه کانی پر خونه ک بوون و بریسکانه وه.

- بو ناچیت به لای بینه ره کانتته وه هه تا کو منیش بری له و ته کانی مانیت بو هه لچنم. له وانه یه پرسیاریان هه بیت.

دوکه له که ی به ئاسمانی قاوه خانه که دا هه لشاخاند، به نه رمیش پاساوی خو ی دایه وه.

- بینه ران با له گوشه ی خو بانه وه و، به گویره ی ئاستی هوشیاری خو بیان له کاره کانم پروانن.

له وانه یه تو ئاسایی لیکدانه وه ی شایسته و هه مه جو ریان هه بیت.

ناچارم ریز له دیدی بگرم و میشکی خوم گوشه ی.

- مانی فه رموویه تی «باخچه کانی شوق و نور تابه تن به وانه ی که، له کو ت و پیوه نده کانیان رزگار بوونه».

که مه وکه یه ک هه لوه سته ی کرد. وادیار بوو له و ته که ی مانی راده ما و به باریکیشدا هه لیده سه نگانده که وا، ده گه ل ناخی خویدا بیگونجینی.

- براله. ده زانی، ئه و «مانی» یه له پاش بیست و شهش روژ و شهوی ئازار و ئه شکه نجه دان، له دووم روژی ئاداری ۲۴۷ بهر له زایینی مه سیح مردووه، به روژنامه ی بابلی ده کاته سالی ۵۸۴ !!

ئه و جا نوره هاته سه ر پیککا

- که واتا وه کو گوته دهق له دوو سه ت و دوا زده وه بو دوو سه ت و هه فتا و چوار، شهست و دوو سال ته مه نی بووه.

ئه ز، ده رفه تم لی سانه وه و کاره ساته که ی مانیم به ئه نجام گه یاند.

- بو ماوه ی سی روژ و سی شهو، به هرام شا له ده روازه ی شاردا تهرمه که ی هه لئاسی.

پیککا، خو ی پی رانه گیرا و ده می پرسیاریککی به په له ی لینام.

- بو؟!

- بو ئه وه ی گو ر و مه زارگه ی نه بیت له لایه که وه ...

- ئه دی له لایه که ی تره وه؟!

گوته وه: بو ئه وه ی مورید و په پیره وانی ئاینه که ی له و پروایه دابن، جاوید نییه و مردووه به لام؛ هه ژبان به سه ر، ئه و ئاینه خو ر ئاسایی هه ر زو و به زو و رووناکیی په خشانده وه و چون هه وری ئاوس بارانی خو ی دا کرد.

ئه و گو تی: به لی... به لی دیاره هه مان ئه و په یامبه ره یه که، رو مانه کان مانیخوس، مانیخاوس و... مانیخیبه ی پی ده لئین.

- ئه وه شت له لا ئاشکرا و روون بیت پیککا، په پیره وانی ئه و له میسر دا به ناوی «یاوه رانی مه سیح» و، له چیندا به ناوی «بودای نور» په ره به کاکله ی هزی ئه و زاته پیروزه ده دن.

هیچی ئه و تو م له می شکدا نه بوو له وساته دا بیگه یه نمه «پیککا پور هونین» ی هاو ری و هاوهونه رم ئه وه نه بیت که، ده لاقه یه کی دیکه ی لی والا بکه مه وه له باره ی سه ر ژمیری گو ی ئه ستیره که مانه وه. بهر له ده هه زار سال زور زور له هه نووکه که متر بووه. له سه رده می عیسا ی مه سیحدا ئه گه ر دوو سه ت سی سه ت ملیونیک بوو بیت. ئه و له سه ته ی هه قده میندا پینج سه ت ملیون که س بووه. ته نیا له سه ت و په نجا سالی له مه وه به ره وه، ژماره ی دانیشتوانی ئه ستیره که مان له زوریدا یه!

هه نووکه، له به رایه ی هه زاره ی سییه مدا ژماره مان شهش ملیار و پتره. هه میشه ش کوارگانه، که رویشکانه له زگوزا داینه. پیککا ئامیتریککی

ژمبیرباری له باخه‌لی دهرهینا و، خهریکی کۆکردن و لیکدان و دابه‌شکردنی ژماره‌کان بوو. ئەوجا به‌سه‌رسامی ده‌وی کرده به‌نده.

- به‌و جۆره‌ بیت، له ههر خوله‌کێکدا ۲۷۴ زارۆک له‌دایک ده‌بن و، ۹۷ ی‌ش ده‌مرن.

ئەمنیش، بۆ خه‌نده‌ی لیو گۆتم:

- هه‌ی قوری باپیلانی کوردستان و قوری «تورکو» ی فنلاندمان به‌سه‌ر. ئەو، هه‌لیدایێ: له‌ مێشکی مرۆفدا به‌قه‌ده‌ هه‌ژماری ئەستیره‌کانی کۆستاره‌ی «GLAXY» رێگه‌ی کاکێشان و کۆستاره‌ی رێگه‌ی شیر، شانە و سیلی تێدایه‌.

ئەز، بۆم ته‌واو کرد.

- مه‌گه‌ر ئەو شانە و سیلانه‌ ده‌روه‌ستی ئەو ژماره‌ و که‌ونه‌ بێ تخووب و سنوره‌ بێن!

نیگامان تیکه‌ه‌له‌نگوتن. پتر هۆگر و متۆی یه‌کدی بووین وه‌کو ئەوه‌ی له‌ژێر پیماندا ورتکه‌ ساپ تلاپته‌وه‌ شافان له‌یه‌کدی توند کرد، دلنیش بووین که‌، په‌دووی تراویله‌ و سه‌راب نه‌که‌وتووینه‌. ئەو، سه‌رنجی بۆ فه‌رمووده‌یه‌کی «بودا» راکێشا.

«من هه‌یج له‌ نه‌هینی خودا نازانم به‌لام؛ زۆر شت ده‌ریاره‌ی چه‌رمه‌سه‌ری مرۆف فێربووم».

منیش بۆ هاوسه‌نگیی فه‌رمووده‌ی ئەو بودا پیرۆزه، گۆته‌ی «ئاراگۆن» م هه‌ینایه‌وه‌.

«پروام به‌وه‌ هه‌ینا، هه‌یج شتێک نییه‌ هه‌نده‌ی بێرکردنه‌وه‌ نازارکێش بێت».

له‌پاش گوێ راداشتن له‌و گوتانه‌، ده‌ستی یه‌کدیمان گۆشی و سنگمان

که‌یانه‌ یه‌ک، ئەو به‌ده‌ستی راستی، به‌هه‌یوری له‌ شانێ دام و، منیش چون ئەو، به‌ده‌ستی چه‌پم له‌ شانێ ئەوم دا. دلنیش بووین که‌، ناخمان تژی جوانی و، داد و، ئەقینه‌. ئەز، له‌ نیگای پێککا رامام که‌، ئەو ده‌مه‌ چووتی پولوو بوون. ئەدی بۆ ئەویش له‌ هه‌مان ده‌مدا، نیگای من له‌ چه‌شنی دوو پشکۆ نه‌بینی. له‌گه‌ڵ خۆمیشدا تیکه‌لاو و متۆی گیانی نه‌سه‌رته‌تی هه‌زه‌تی «نالی» بووم. چاوم له‌ شیه‌پانه‌ی ده‌رکه‌که‌وه‌، جووتی ماسی له‌ ئاو ده‌ره‌یندراو بوون و، له‌ موله‌قدا وه‌ستا بوون.

له‌م شه‌رحی ده‌ردی غوره‌ته‌، له‌م سۆزی هه‌یج‌ه‌ته‌

دل وه‌خته‌ بێ به‌ ئاو و به‌چاوما بکا عبور

هۆشم ئاو‌ه‌ژووی دوو هه‌فته‌ی پێشوو بوو که‌، پێککام بانگه‌ه‌شت کرده‌ نیوه‌رۆ خوانیکی کوردانه‌ و، هه‌م بۆ نیشاندانی دوایین که‌فالم که‌، ماسیگرێکی تاکێ بوو. له‌ رۆخی ئاوێکدا به‌هه‌یوی ماسی گرتن بوو.

- پێککا، له‌ ولاتی ئیمه‌دا، پاش جه‌نگی هه‌شت ساڵه‌ی سه‌ددام و خومه‌ینی، ده‌یان ملیۆن ماین MINE جیمانه‌وه‌ که‌: له‌ ژێر پیتی مندال و ژن و وه‌رزێر و قه‌چاخچی و په‌نابه‌راندان ده‌ته‌قینه‌وه‌. هه‌زاران شه‌هید بوون و، سه‌تانی وه‌کو ئەم ماسیگره‌ی که‌فاله‌که‌م سه‌قه‌ت و ئیفلیج بوون. ده‌زانی له‌م دواییه‌دا فێربوون چون باروته‌کانیان ده‌ریتن.

گورج پرسیری لی کردم.

- بۆچی؟

- بۆ راوه‌ ماسی. وا له‌م که‌فاله‌مدا ده‌یبینی.

تۆ تیبینی بکه‌ له‌وه‌ی که‌ ژماره‌ی شه‌هید و که‌م ئەندامه‌کان له‌ ژماره‌ی ماسیه‌ی راوکراوه‌کان زۆر زۆرتر بوون!

ته‌سه‌للا و دلنه‌واپی خۆم به‌وه‌ دابه‌وه‌ که‌، جوانی زمانحالی گشت

بوونه وهرانه . سروشتیش له و جوانییه وه پیدا بووه . بالاترینی نه و جوانییه نه ش نندامه کانی له شی خوځمانه .

چه مامه وه و ، له توځماری پيشانگه که پیدا نووسيم «له بنده شبتتر توځی ، که دواي جووله و هه ژانی بڼ گيانه کان که وتووی ! نه ز ، خولياي تپکنا لانی گيانه زیندو وه کانم»

- دهی با من و توش دهمه ته قییه ک بکه یین . ده لیم : دیارده دهره کییه کان کاریگری که متریان هه یه له هه لومهرجی دروستکردنی که سیییتی مروځ و ، په خساندنی په فتار و هه لوځسته کانی .

- نهی چی رځلی سهره کی دنوینتی کاکي گپه ره وهی هوشیار؟!

- بنههستی ژوره کیمان که ، به هوشی ناوه کیش ناو دهری .

- نهی نه گهر مروځی هه ستمه ند نامبازی گرفتی خهست و نالوژی بوونه وهری خوی هات ، چیی له دهست دیت؟! چ ریگه چاره یه کی هه یه ؟

- نافه رین له پرسپاره که ت! له ناسته نگی ناو هادا ، (پاله وان) دروست ده بییت که ، گهردنی بڼ هه رهس و نائومییدی و ناموځی که چ نه کرد و ، واقیعه تاله که ی تپه پراند به ره و هه بوونیکي نه بیندراوی نوژن ، به ره و داهاتوو...

- چوځن؟!

- مه به ستم له وه یه ، یاخییه که به چاوی خوی نه ک به چاوی هوز و عه شیرت پروانیتته ناینده ی . نهوسا ده توانی «خود نه فسانه» ی خوی دروست بکات .

پاری چوارہم

بەگوپىرى دەستانى ئەو بالئىدەيە دەگوپىرى، تىمدەگەي ئەگەر لە زەويدا بوو، خەرىكى ھەلچىنىنى دان و خۆراک و قوژتەنەو دەي كىرم و پىتكورە و شتى ئاوا بوو، ئەوا بىن گومان بازىنەي كاسەي سەرى لە خوارەو دەكىشى، خۆ ئەگەرەكو رەق راوہستابوو وەك ئەو دەي چاوى لە ھوادا، بەپەخشە و مېش و مەگەزەو بوو، ئەوسا بازىنە مەزىنەكەي لەشى لەژىر بازىنەي سەرەو كە دابىنى... چاكە.

– ئەي ئەگەر لەسەر زەوى نەبوو!

دەزانم، دەزانم چىت نىيازە، بۆتى يەكلابى دەكەمەو. ئەگەر لە فرىندا بەئاسمانەو بوو، ئەوا تۆش بەگوپىرى رووگەي فرىنەكە، بازىنە چكۆلانەكە بەئاسۆبى رەسم دەكەي. ئارام، لەسەرى رۆشىت. مایەو دەو سىن بازىنەي فرە چكۆلانەي زەنگىانەي بۆ دەو چاوى مەلەكە و، كۆمى. جا ئەو كەي پىكەنىنى گەرەك بوو! گىشتمان ئەو كۆنە دەرووھەمان ھەيە، ھەندىك بەجىگەي شەرم ئامازەي بۆ دەكەن، ئەو راسىبەكە و شەرم و پەرزىنى پىن ناوى و، دەشىن نكولى لە كىشانى ئەو بازىنە گىنگەمان نەكەين چونكو؛ ئەگەر دەومان دەروازەي بۆتومان بىت ئەوا بازىنەكەي پاشەوھەمان دەركەي دەراندى پاشەرۆكى گەدە و رىخۆلەكانمانە، ديارە تۆ ھەرگىز قەبز نەبووبتە يان سكت رەوان نەبوو! مەرۆف تووشى چ فەلاكە تىك دەكەن ھاي لەتۆ! ئەو دەمە ژمارەي زەنگىانەكان بەگوپىرى راوہستان و دۆخى بالئىدەكە دەگوپىرى. دە چاك گوپىتم بۆ بىتەكەينە ئەگەر بالئىدەكەت لە تەنىشتەو كىشابوو، ئەوا تەنيا يەك بازىنەت بۆ چاوىكى پىبىست دەبىت ئەگەر لە پىشەو رووبەرەوت بوو، بەتايبەتى لە كاتى خۆ دانەواندىن و دان دۆزىنەو، ئەوا دەو زەنگىانەي بۆ دەكەيتە جووتى چاوى.

مايەو زەنگىانەي پىشتەو دەي مەلەكە، ئەو بىش خۆ ئاگادارىت كاتى كە ھەندى بالئىدە لە كەرخى جۆگە و زىدا بەدواي كىرم و وردە خشۆك دەگەرىن

كاكى خوتىنەر، بۆ ئەو دەي بەسانابى بتوانى نىگارى بالئىدەيەك بكىشى دەبى پىشەكى... چى؟ كام بالئىدە؟ تو وىژدانت ئەمە پرسىارە! يان خورى خستتە گەرەوى ئاشە!! ئەوا گرمان پەرەولەكە كۆتر يان قەلەرەشكە، ھەوئىر دەو يان خەرتەل ھىچ لە گىرەكە دەگوپىرى. دە گوپىم بۆ شل كە. تۆ لە نواوە دەبى دەو بازىنە بكەي، يەكپىكىان گەرەتر لەو دەكەي تر. گچكەكە يان بۆ سەرى بالئىدەكە و، گەرەكە يان بۆ لەشى. ئەلبەتە بەگوپىرى قەبارەي مەلان دەگوپىرىن. تۆ پىشوت ھەبى و خۆت رابگرە جا ئەو ھەشت بۆ شى دەكەمەو، ئايا بازىنە بچكۆلەكە لە سەرەوى بازىنە گەرەكەو دەبىت يان بەپىچەوانەو. پرسىارەكەت شىاو و لە جىبى خۆبەتى. جا ئەو

یان، قاز و مراوی و ئاوییه‌کانی دی سهربان ده‌خه‌نه ژیر ئاو و پاشه‌لیان ده‌له‌نجیتته‌وه. له‌و ئان و ساته‌دا تۆ ته‌نیا زه‌نگیانه‌ی کۆمه‌ زه‌رده‌که‌یان به‌دی ده‌که‌ی، ئەوسا زۆر به‌سانایی بۆت ده‌کیشری. تۆ له‌ په‌ره‌وله‌ وردیله‌کان گه‌ری. ئا... مایه‌وه‌ ده‌نووک و مل و قاچ و په‌نجه‌کانیان، ئەمانه‌یشه، به‌گویره‌ی دلت زۆر زۆر ئاسانن. ئەلبه‌ته‌ په‌چاوی په‌گه‌ز و جووری بالندانت کردوه، هه‌ر نه‌بیت له‌ گوشار و په‌رتووکی قوتابخانه‌دا دیوته‌ که، جووره‌ها ده‌نووک هه‌ن چ بۆ قۆزتنه‌وه‌ی دانه‌ویلله‌ و خوړاک و چ بۆ ماسی گرتن و بۆ ده‌رکردنی نیچیر له‌ کون و چالاندا، ئەوجا کوم بوویت یان مار و ده‌عبای تر. به‌گویره‌ی ئەو ئه‌رکه‌شیان، مل و قاچ و په‌نجه‌یان ده‌گۆرتن. هه‌نوکه له‌بار نییه، نه‌بادا له‌ ره‌وتی ئەم پاره‌مان لابادات ده‌نا باسیکی کورتم له‌ تیۆره‌که‌ی «داروین» بۆ ده‌کردی. جا ئەو پێیانه‌ به‌نموونه: ئایا بۆ پیکردنی ئاساییه، بۆ مه‌له‌کردنه‌ یان بۆ په‌رینه‌وه‌یه‌ له‌ بواری و راوکردنی ماسی و... تاد. ده‌میته‌وه‌ کلک و بال و جووری په‌ره‌کانیان. ئا پرسیاره‌که‌ت به‌جیه‌ کاکێ خۆینه‌ری هه‌ژام، ئا... ره‌نگیش له‌ مه‌لیکه‌وه‌ بۆ مه‌لیک، له‌سه‌ر باله‌وه‌ بۆ بن بال و ژیر سک ده‌گۆرتن، ئەوه‌ بیجگه‌ له‌و بالنده‌ جوان و قه‌شه‌نگانه‌ی که‌ تاجی سه‌ر و کلکی سه‌ر و ره‌نگی ئالاو و الایان هه‌یه‌ که‌ سروشت پێی به‌خشیه‌ن. ره‌نگاله‌ی لای خو‌مان و به‌به‌غای ئەمازۆن که، له‌ هه‌مان په‌گه‌ز و له‌ هه‌مان شویتندا په‌نگ و قه‌واره‌یان جودابه‌! چی! چی! ئەدی کێ پێی به‌خشیه‌ن؟ خو‌بان!! بۆ خو‌بان که‌ له‌ هه‌لکه‌وه‌ ده‌ترووکتین، به‌ریان له‌ په‌نگی شه‌به‌نگی خو‌بان کردۆته‌وه!! راسته‌. راسته‌ وه‌کو گۆتم ئەوانیش ئیمه‌ ئاسایی، له‌ شێوه‌ی ده‌ره‌کیاندا جیاوازی هه‌یه‌ به‌تایبه‌تیش له‌ په‌نگیاندا ئەوه‌ بۆیه‌ په‌نگ له‌ هونه‌ردا سه‌نگی خو‌ی هه‌یه، به‌لامه‌وه، ئەم دیارده‌یه‌ په‌یوه‌ستی به‌سروشت و بایه‌لوژی و جووری جینه‌وه‌ هه‌یه. لێره‌دا، منی گه‌یره‌وه‌ چومه‌ نیوان گوتنه‌کانی ئارام و، ده‌م له‌ تۆی خۆینه‌ر نا. «هه‌نوکه‌ ده‌ته‌وه‌ی گه‌مارۆی بخره‌به‌سه‌ر و له‌هه‌ر شتیکت بۆ

باس بکات! ئەدی رایه‌لی رووداوه‌کان! ده‌که‌یفی خو‌ته‌. چۆنی تیده‌گه‌ی ئاوه‌لانه‌ لێکی به‌ده‌ره‌وه‌. ئەگه‌ر دوایی بۆمان شییا، هه‌نده‌ی تری له‌سه‌ر ده‌مگۆ ده‌که‌ین.»

ئارام هاته‌وه‌ گۆ. گه‌نگ وه‌کو له‌ ده‌سه‌پیکدا سه‌رنجتم بۆ راکیشا، په‌سکرکردنی بالداره‌ و هه‌چی تر، ئەوه‌ش به‌ رووکه‌شی مندالیک که‌وا په‌کراست نه‌ک وه‌کو تۆ به‌ر له‌ هه‌موو ورده‌به‌ک بکاته‌وه، ده‌بکیشی و ده‌مه‌وه‌ری له‌ته‌کدا ناکات، ئەو په‌نگانه‌ش به‌کاردینێ که‌ خو‌شیانی ده‌وی یان، ئاوه‌لانه‌ی ده‌وی په‌نگین. ئەدی «پیکاسۆ» نه‌یگوتوه‌ به‌ده‌یان سال فیر بووه‌ وه‌کو زارۆکان بنیگارتینی و، به‌ (یاسای بیندراو) فیری نه‌خواردوه‌. ئا، ئەمه‌شت بۆ رو‌شن ده‌که‌مه‌وه‌ به‌لام! ئەگه‌ر ده‌رفه‌تمان بۆ په‌خسا. جا په‌له‌ی چیه‌! هه‌ر ئیستاکه‌! به‌سه‌ر چاوی چۆله‌که‌. گوێ بگره‌. سێ ئاراسته‌ی سه‌ره‌کیی بیندراو هه‌ن. جه‌نابت که‌ راسته‌ و راست ده‌روانیه‌ت ده‌یه‌نیت که‌ به‌ر دیدت، سو‌مات له‌سه‌ر پنتیکی ئاسۆدا له‌نگه‌ر ده‌هاوی. جا له‌ ناوه‌ندی ئەو هه‌یلی ئاسۆیه‌دا بوو بیت یان له‌ لای چه‌پ و راسته‌وه‌. گه‌نگ ئەو پنته‌ ریک له‌سه‌ر هه‌یلی ئاسۆدایه‌. جووری بیندراوی دووه‌م له‌سه‌ره‌وه‌ وه‌کو له‌سه‌ر په‌یژه‌دا بیت یان، له‌ بانیه‌ژگه‌یه‌که‌وه‌ تۆی چاوت هه‌لده‌یه‌ته‌ خو‌اره‌وه‌. دیاره‌ ئەمه‌ش جیاوازه‌ له‌وه‌ی که‌ پێشتر به‌ئاسۆی سو‌مای چاوت گرته‌ ئاسۆ یان، سو‌مای چاوت له‌ خو‌اره‌وه‌ به‌ره‌و به‌رزایی هه‌لشاخینیت له‌ ئاست هه‌مان ده‌یه‌ندا. ئەلبه‌ته‌ که‌ له‌ بلنداویییه‌وه‌ بروانی ئەو پنتی ئاراسته‌ی سو‌مات ده‌که‌ویتته‌ ژیر هه‌یلی ئاسۆه‌. به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ش، له‌ دۆخی سیه‌مه‌دا مه‌لی چاوت له‌ خو‌اره‌وه‌ هه‌لداپیت ئەوا له‌ سه‌رپنتیک ده‌نیشیتته‌وه‌ که‌ ده‌که‌ویتته‌ سه‌رووی هه‌مان هه‌یلی ئاسۆکه‌وه‌.

ده‌رفه‌تم له‌ بیده‌نگی ئارام وه‌رگرت و، زمانم به‌گوێ و تینه‌وه‌ له‌ تۆی

خوینەر نایهوه «ئیتتر ههنده بهسه و گیتچهلی پی مهکه. خو کۆرسی نیگارکیشانی نه کردۆتهوه. با ههر دوو کمان بههره له ئارامی هونهرمهاند وهریگرین. سوودمهاند بین له وته و هزری. ئەم زاته، له پال بەردی نرخدار و ههزاران پولی پۆستهی کهفاله جیهانییهکانی، دهیان سیتی تهواوی نیگارکیشانی کلاسیک و رۆمانسی و سروشتی و نوێکارانی له ئەلبوومدا کۆکردوونهتهوه. ههراکاتیکیش بخوازی ئەوا بهفانۆزی سیحری بهسهردیواری سپیدا، گهورهیان دهکاتهوه. دهروانیتته وردهکارییهکانیان تهنانهت ههلهی لهو پولانهدا دۆزیوتهوه. بهخۆشی دهمیته خولیای رهسمکردنه. دهبا بۆ شکۆی ئارامی ههستمهاند، گویتی شهیدایی بۆ شل کهین و بهتهنگییهوه بپین. ناخر لهم چهپهکی دونیایهدا، ههلاتووی بهرهی جهنگ، له ههشارگهی خۆیدا شیلگییر و سهرسهختانه پهره بهئهزمونی رهنگ و جوانکارییهکانی دهدا».

دایکی ئارام، خیرا خیرا سهرقالی بهخیرهاتنی ئاپۆ رهشید بوو.

- پی و قدومی فهی و بهرهکتهت هینا، سهراچوان هاتی.

ئارام، ئیستیکی کرد.

- ئهڕی بۆ مامزی هاوسهرت له تهکدا نییه؟!

ئاپۆ رهشید، وهکوله خهوندا مووچرکه رایپسکینیت یان، دهستییک بهلهز رایوهشیتیت، سهراسیمانه پیلووهکانی لهراوند و چاوهکانی گهشانهوه.

- قوریان خو تۆ له کاروباری دهشتهکییان بهلهدیت.

پشت بهپهناي خوا دهیهیلمهوه بۆ جاری داهاوو.

- ئەمه کاری نه کردیه ئاپۆ گیان دهباویه بهتهینابایه بۆ لای دایکم که ههندهم لهلا باس کردوو به کراست دیناسیتتهوه.

یاخوا جلویهرگه کانتان موبارهک بیت. ئهڕی جلهکهی به دل بوو که دایکم بۆی ههلبژاردبوو؟

ئاپۆ گویتی: ئەی چۆن. کهوا و سهلتتهکهی منیش ئەوا له بهرمایه و لیتل باوکت چووینه لای بهرگدرووهکهی ناو قهیسهری. خو له بیرته له بهر خاتری باوکت، مهلا مهجید بۆ پاش نوێژی نیمه رۆژه تهواویانی کرد و منیش ههر له ناو دوکانه کهیدا له بهرم کرد. ها ها ها.

ئارام دهیزانی که، نرخێ دوو و گهوههر لهکن دوو و گهوههر ناسه، دهنا زهلامی هاکهزایی لای ئەوتۆی لی ناکه نهوه و رهنگه، بریق و باق و رهنگی بهردهکهش سهرنجیان گلته داتهوه وهلی، ئەوهی میتشکی له مههر تهلیسمی بهرده پیرۆزه کانهوه بۆ میوانه کهی شی نه کردهوه چونکه، لهکنی کاریکی ناوازی و بوو که، عهردی رهقهن و بهردهلان بکیلتی بۆیه له بریی ئەوه ئاماژهی بۆ ئاماده نهبوونی باوکی کرد.

- حاجیی باوکم دویتنی، له گهله سروهی بهیاندا چوو بۆ لای خزمانی دهروهه مان بۆ سهردانی و ههم بۆ خرکردنهوهی بری قهرد و قۆله.

- وایه... وایه. (ههوساری گوتنی له ئارام وهگرته) له پاش خهله و خهрман ههنگرتن، وهرزیر و جووتیار تهنانهت شوان و گاوایش دهپووزینهوه. له خوا بهزیاد بیت کاکه ئارام ساله کهمان بهپیت و بهرپێ بوو. کورپی خۆم دهسته قهرد دوو مال ئاوهدان دهکاتهوه. ئەی تۆ...

ئارام که چاوی له دهم و دووی بریبوو، ئەو نیمچه رسته پرسیار ئامیزهی ژنهوت، بهبێ ئەوهی بهخۆی بزانی، دهستیکی بۆ چهقی ههنییهی برد چون کهسیک خوناوکهی بسرپهتهوه. بهر دیدهی لیتل و تاریک بوو. خوئی له ئاستهنگیکی دژواردا بینی که، گوزارشت لیکردنی ههر نهبی لهو کاته ناسکهدا، ناچیز بوو له لای ئەوه و «له سونگهی چی باس له پرۆژهکانم بکهم، باوهجوو لهکن کهسیک، ئاسمان و ریتسمان له دونیاکهی من

جيانا کاتاهه! خو ناشن حهز و مهراقه کهم له کۆکردنه وهی بهرد و شمه کی میژینه و به هاداری له لا هه لریژم یان، هه وه سبازی خوم له پهنگ و هیلدا باس بکه م چ جای گرفتاری کام ستایلی هونه ریم. ههروه ها ساچونه کی گیرۆده ی ئه لهایه ک بوومه که هه رچی زووه روو له هه نده ران بکه م به لکو په ره به ریبازی ره سمکردنه که م بده م و له وئ هزرم قائلتر بکاته وه و، که لک له ئه زموونی هه مه جور وه ربه گرم» ههستی ناوها و دهیان خوستی له و شیوه یه، میتشکیان ته نیبوو. ئه وانه مه گه ر له گه ل که سیکی گیانی به گیانی و هوش گوشاد تاوتوی بکات، هه ر نه بیته که سیکی و ابیت، لایه نی که م له زارواوه کانی سه ر ده ربکات و، هه ستوه رانه له واتای راسته قینه ی سروشانی هونه ری بزانی بوئه، تووشی دلّه خورپه هات و، مکوم و سه ختگیرانه؛ له دیوتکه وه ئه و باره ناخییه ناسره وته ی داپوشی و، هه م به سانایی به شداری له ده مودووی میوانه هیتراکه ی بکات له دیوه که ی تره وه.

- ئاپۆ گیان، ئالامه ته دونیا وه و، له گه ل پیچه لپیچی رۆژگاردا ده خولیتمه وه.

ئاپۆ رهشید، هه کیمانه لیبی ترازاند.

- یان دونیا که گیترت ده دا و ده تخولیتیتته وه، هۆ هۆ هۆ.

ئه و پیکه نینه کورته ی ئاپۆ مه غزادار و ده رهاویتی ته مه نی بوو. له لای ئارامیش فریاد رهس بوو چونکی؛ کۆکراو و خهسته ی ته مه نیکی که نه فته ی سه رووی هه فتا وه بوو، له چرکه یه کدا ده راندی! رسته خهسته که ی ئاپۆ بو ئارام ئیکسیریک بوو گیانی لاوانده وه. ده رفه ته ی پیشه وه چوونی بو لواند بوئه، هه ر به په بیتی په بقه کانی ئاپۆ، به شینه یی رووی زاری لینا.

- هه ردووی که به لام...

له پاش ئه و به لامه ئیستیکی کرد و، ویستی به شی خۆی به اویتته سه ر ژیانه که ی...

- به لام؛ بو دهسته مۆکردنی چاره نووسم، ههنگاوی نه گۆر ده نییم.

ئاپۆ رهشید، له بیژه کانی ئارام تیده فکرا کاتیک دایکی ئارام دوو چای پر پهنگی له پیش دانان له گه ل کولیچه و گالگالیی خومالی. ئاپۆ، به و بوچوونه ی ئارام قه لس و شپه زه نه بوو که، هه تا ئیستای سه ری چوو بیت - خۆی گوتنه ی - نویتی نه چواندوه چونکی؛ له لای کهسانی وه ک ئه م و حاجی عه لی و هاوسه ره که ی و هه زارانی دی «ئه و له رۆژی ئه زه له وه، له له وحی مه حفوزدا چاره نووسی هه ریه ک له وان به لکو، چاره نووسی سه ر له به ر گیانداران، مار و میرووان، ده رخت و با و گل و ئاو و ئاگریش له و له وحه گه وه رهینه دا توومه ر و هه رگیز گۆرپانی بو نییه! ئه وسای کاتی مه ردمیک ته و او ده بی؛ مه رگ ده یگریته خۆی، به چرکه ش پاش و پیشی بو نییه» له هه ر شوینی کدا بو بیت عیزاریلی ئه مین، رۆحی له به دهنی داده بری و ده بیاته وه بو حه وت نه مۆمی مه له کوتی خوا وه ندی کردگار که چی؛ له م رۆژنه دا سام دایده گری که شتگه لی ناوه لانه ده بیسی! به تابه تی له گه نجه سه ر چه وه ره کانی شار!! ئاپۆ بیستانه وانی چه په ک نشین، له م باره وه ئه ستیره خوشانی ناکاو، به نیشانه و مه رگی گیانله به ریک ده زانی ئارام، ئه گه رچی نه یخواست، ده لاقه یه ک له بیسی ئاپۆ بکاته وه که؛ تووشی دلّه پراوکه و گیرمه و کیشه ی بکات له گه ل خۆیدا یان، گۆمی مه ندی باوه ری بشله قینتی که چی، ئاپۆ خۆی حه زی به ته مه ته قن و ورووژاندنی ئه و دۆزه هه بوو، هه ر نه بی له بوچوونی ساکاری خۆی هه م بو تامکردنی ده می به رامبه ره که ی. ئه وه ی به لادان و سته م نه زانی یان، خۆ له کاروباری خودا گلاندن و، په نجه له نه شیوا و هه ردان چونکه؛ له مه لای ئاواپیسه وه بیستبووی «خودا عه قلی به خه لقنده کانی خۆی داوه بو ئه وه ی تیفکرن و، خودانی ئه و هه مکه ئاواپی و، ئه و گشت زه وی و زاره زۆرانه و، خوا وه ندی کانی و رۆخانه و رووبار و ئاسمان و ئه ستیره و خۆر و مانگ و میرووله ی پی بدۆزنه وه» ئه و دوو لایه نه له میشکی ئاپۆدا ته و او جیگیر ببوون

یەكەمیان: ھەرچی لەنیو چاواندا نووسرابیئت، ھەر ئەو ڕوو دەدات و بەس. دووھمیان: مەلا گوتەنی، مافی بێرکردنەو و ھۆش بەگەرخستنیان ھەبێت. ئەم جووتە فاکتەرە جاروبار دەبوونە توولە مار و، ئاپۆیان تووشی دلەراوگە و میتشک گۆشین دەکرد. چەند گلەتییك ڕووی دەمی لە خۆی نابوو.

«لە سونگەیی چی دروست بووین؟! ئەی كێ دروستی کردووینە!؟»

ھەر بۆ تەماشاکردن و سەیرانی خۆی مەلا گوتەنی و بەھەفتەیک!!

ئەي بۆ مامز، بەحەوت ڕۆژ و بەحەوت شەو تەونکارییەكەي بۆ تەواو ناکرێ! یان بەحەوتوویەك تەندوورەكەي وشك نابیتتەو!

ناشی و ابیئت. ئەي ئەگەر ھەندە بەزەبەر و توانایە كە گوتی: «تییژ» گشت دێك و پەیکۆلی گەرمەسێر تیژ دەبن ئیتر ئەوسا، حەوجەي بەمن و دەسنۆیژ و فەرزێ پینج نوێژە چییە!؟ گیرام ئەوا گوتم: پیریکی وەكو من یان باپیر و نەنکی ئارام كە، چەند سیپال و كەوا و سەلتە و فەرەنجیمان دێاندوو. بەگۆرەي خۆشمان دویا دیدەییمان کردوو، قەیناکات سەر بنیینهو و دلمان بەوچەكامان خۆش بوو. مردن، ھەق و برا گەورەمانە، باشە، ساوا و كۆرپە، ھیتتا گانگۆلە دەكەن و بۆنی شیربان لە دەم دایە؛ بۆ بمرن؟! لە بەرچی ئەو خودایەي بان سەرمان دەیانمژینێ؟! تۆزقالتیک بەم ناھەقییە رازی نیم، نەوہللا... ئاخەر چ تاوانیکی کردبوو! خۆ ئەگەر تاوانی لەووەبەري ھەبووبیئت و پیمان نەزانیبی بۆچی لە زگی دایکییەووە دەریدەپەرینیتتە دەروە!؟ ئەویش بداتە گریانیکي بە کۆل و پیرمینی!! من، سەرم لەم مەتەلە دەرنایچێ!»

پاش ئەوہي لە تێرامانەكەي بیدار بوو، بەخۆي گوت: «راستە گندۆرە بە رەنگ نییە. ئەم ئارامە كەم تەمەنە، بەھۆي خۆتێندەوارییەووە لە ئیمە گەلی بی سەواد بەلەدتر و چاوا ساقترە. بۆ سەر نەخەمە سەري بەلکو

رۆشنایییەكی لێ وەرگرم ئاخەر سەرانسەري تەمەنم، بەتەك بێكی تەماتە و كالەك و شامییەووە بەسەر بردوو. لە پال چال و لم و ساپی رۆخانەدا بردوووە تە سەر. زۆر دژوارە منیكي لادیی پی بەو حەمكە شتانە بەرم كە، لە پەرەي نووسراواندا ھەن یان، لە سنگی مەلا و فەقی و سوختەي ئاواوییەكاندا ئەوان لە ئیمە چاوا و میتێك كراوەترن. ئەوان نەك كەلیمە بەكەلیمە بگرە خالی سەر و ژێرەكانیش دەخۆتیننەو! پیساح... لە نەخۆتێندەواری، خۆ كۆتیریەكە بۆخۆي!!»

ئارام. جگە لەوہي بێئ لە بەردە دەستکرد و میتێنەكانی خستە بەر نیگای ئاپۆرەشیدەووە. چەند كەفالتیكي خۆشی پی نیشان دا.

- ئەم كیژت دیو، ئاپۆ لەم رەسمەدا تۆ چاك دیققەت لە سەر و قژی بەدە.

ئەو كەفالتە ئاوییەي كە تازە كیشابووی لە چاوی ئاپۆ نزیك کردوو نەبادا، لەبەر كزی، وردەکارییەكانی بەدی نەكات.

- ڕووی زەلامیتك بەلیتواری پرچی كیژەكەووە دەبینم مامۆستا ئارام.

- ئاپۆ گیان، تۆ چاوا بگێرە بەدەوران دەوری پرچەكەیدا، شەش سەر دەبینی.

دەرفەتی دایە ئاپۆ بۆ ئەوہي ورد پرواتی و، كەللە سەرەكان بژمیرێ.

- ئەوہیان یەك. ئەمەیان دوو، سێ... چوار... پینج... شەش.

بەلێ راستت فەرموو، شەش سەري نیرینەن ئەوجا، رینگە بەئاپۆي خۆت دەدەي كە پیرسیت.

- بۆ... نا. ئاپۆ گیان، تۆ و من و ھەر كەسێك بە پیرسین شت فیر دەبین.

ئاپۆ، وری خستە بەر خۆي و پرسیارەكەي دلێ دەراندا.

- كەواتا ئەم سەرە زەلامانە چین و، بۆ شەش؟!

به پرسپاره دوو فاقه‌که‌ی میوانه‌که‌ی که، پیشتر به‌رده تۆپازه سه‌وزه‌که‌ی به‌خۆزایی دابوویی و، ئه‌ویش له لای زیوگه‌ریک کردبوویه ئه‌نگوستیله و، خۆشنوود و که‌یفسازی کردبوو، گه‌شایه‌وه.

- ئاپۆ گیان. له کورده‌واربیدا که‌نیشک به‌ئاره‌زوی خۆی می‌پرد هه‌لناپۆتیری، وانا باوکی و دایکی، برا و که‌سوکاری ئه‌و شووه‌ی بۆ ده‌دۆزنه‌وه! وایه؟ ئه‌وه چ جایی ته‌مه‌نی جیاوازی هه‌ردووکیان!!

ئاپۆ خۆی بۆ رانه‌گیرا. ئاخ‌له و ناهه‌قییه‌ی چۆن ده‌توانی بۆ ده‌نگ بیته‌ بۆیه، به‌شی خۆی خسته‌ پال بۆ چوونه‌که‌ی ئارامی زرنه‌وه. لیبی ئاوها ترازاند.

- ئه‌وه بیجگه‌ له ژن به‌ژن، گه‌وره به‌گچکه، له ناو بیتشکه ماره‌کردن و... نازانم چی!!

- ده‌مخۆش ئاپۆ. ئه‌وجا دوتته‌که، له نیوان ویستی باوکی و حه‌زی دایکیدا، له نیوان خواستی ئامۆزا و پوورزایدا، له نیوان پریاری براکانی و ئاره‌زوی خۆیدا، ده‌په‌شۆکی و، ناوتیری دلی خۆی بکاته‌وه. خۆ ته‌گه‌ر به‌راست و ره‌وانی ئاره‌زوی هه‌لبخات و چی ده‌بی بابیی. له‌وه‌شه‌وه ده‌یان چورتم و کیشه‌ ده‌که‌وتته‌وه.

دایکی ئارام ده‌می کرده‌وه.

- ژبانی هه‌زاران کیژ بۆته دۆزه‌ق و ژه‌هره‌ مار.

ئاپۆ، به‌ چاو و برۆی له‌گه‌ل ئارامدا بوو وه‌لی؛ ده‌می له‌ دایکی ئارام کرد.

- ئه‌وه بۆیه، له قژی کیژه‌که‌دا شه‌ش سه‌ری ره‌سم کردووه!

ئارام بۆی ته‌واو کرد

- ئاپۆ، بۆ په‌نجه‌ نۆماکردنی ئه‌و ئاره‌زووانه. که‌نیشکه‌کامان خه‌سار بوونه. ده‌تۆ ته‌ماشای چاوه له‌ مۆله‌ق وه‌ستاوه‌کانی بکه. ئه‌وها برۆکانی له

کاغه‌زی ره‌سمه‌که‌ش چوونه‌ته ده‌ره‌وه!! سه‌راسیمان ئاپۆ پرسپاریکی له ئارام کرده‌وه.

- ئه‌وه مانای چی ده‌دات؛ ئارام گیان؟!

- کیژه‌که وه‌رس و ناقایله و، هه‌لچوونیک له ژووره‌وه‌یدا په‌نگی خواردۆته‌وه.

- ئه‌ی ئه‌و حه‌مکه نال و گۆل و شتانه‌ی ژوور سه‌ری؟!

- ئه‌وانه‌م بۆ ده‌رپینی که‌مزانیی ده‌وروپه‌ره‌که‌ی کردووه.

- خۆ و ابوو، جاران و ئیستاش، بۆ چاوه‌زار، نال و موروی گه‌وره‌ی شین به‌دیواری خانگ و بالا‌خانه‌کانیانه‌وه هه‌لده‌واسن و... ئارامیش، بۆی ته‌واو کرد.

- یان له ناو پینج په‌نجه‌یه‌که‌دا چاوازی زه‌ق ده‌که‌ن بۆ گتیرانه‌وه‌ی تیری چاوانی نایار و ملتۆزم و به‌دکاران!!

چاوی ئاپۆ. گرپاوی و نمناک بوون که‌ رووی ده‌می له ئارام نایه‌وه.

- له‌وانه‌ش به‌ده‌ر، باوک هه‌یه، کیژه‌که‌ی یان جووتی کیژی ده‌کاته قوربانیی خۆی! ژن به‌سه‌ر دایکیاندا تیری!! ئه‌ی ئه‌مه‌یان چه‌ندی به‌چه‌نده‌؟!

دایکی ئارام، به‌هه‌ناسه ساردییه‌که‌وه تته‌هه‌لچوو.

- خوشکه‌ زایه‌کی منیان له جیاتی هه‌قه‌ خوتین دایه‌ که‌وله‌ کۆنیک که‌ به‌ باوکی ده‌شیا! خوا بیانگرئ.

ئارام، به‌نیوه‌ تۆسینی روخسار و نیگای ئاو ره‌نگییه‌وه، پرسپاری له ئاپۆ کرد.

- تو ئه‌و خودایه‌ی که‌ رۆژی پینج جار کړنوشی بۆ ده‌به‌ی، دوتیتی دایکینک هه‌یه ته‌گه‌ر به‌تۆیزی نه‌بیته، می‌رد بۆ باوکی بکات!؟ ژنان

گوتەنى، ھەوى بۆ دايكى و، زې دايك بۆ خۆى بخاتە ئەو گۆرەوہ؟!؟

ئاپۆ، لە توتى قسە ھاندەرەكانى ئارامەوہ؛ وەكو ئەوہى لەسەر سەكوپەكى بۆند و بەچىچىكانەوہ قەرسىلجارتىكى ئاونگدارى بەرىن بەدى بكات و ابوو چونكە؛ لە مېژ بوو ئەوانەى دەزانىن و، بەچاوى خۆى ئەو دياردە نالەبار و بى و بىژدانىيانەى دىتبوون، وىستى لە كونە ئاشىكى ترەوہ باراش بەھارى.

- شىخ نەجمەدىنى لای «سەنگاو» پاش ئەوہى وازى لەسەرە ژنەكەى ھىنا، چوار ژنى تەرچكى لە خۆى مارە كرد، بەكەنىشكى خۆى دەشيان!! ئارام، دالدى دايە قسەكانى ئاپۆ و، بەخەندەوہ تېھەلچوو.

- ديارە، ھەر بەھارە و ژنىك!! ھا... ھا... ھا...

- مامۆستا ئارام، ھەر يەكەيان و، بەشىوہىك يەكەمىيان بەپارە و پوول و مالى دونيا. دووھەمىيان بەژنبەژن كردن سىھەمىيان و چوارەمىيان بە پىشكىشکردنى دەرويش و مورىدان!

نۆرە ھاتە سەر ئارام بۆ ئەوہى پلارى خشكەبى خۆى بەھوى.

- ئاپۆ گيان دەستم بەدامىنت و ئەو رىشەت ماچ دەكەم. پىم بلتى؛ ئەو چوار ژنە نەشمىل و شەنگانەى چۆن بۆ پام دەكرا؟!؟

- برازای خۆم ھەر چوارىيانى وەكو كوتال و بوزگور لە چەند ژوورى يەك لە ناو يەكى پال تەكەبەدا پەستابوون.

بەچاوى ئارام تەماوى بوو.

- دەمەوى پرسىارتىكت لى بەكەم و، شەرم دامدەگرى... ئاپۆ گيان...

بەرووگەشىبەوہ، ئاپۆ ھانى دا.

- تۆش مەبەرە ھەتاوہ شەرمىنى پايزان كە، لە ناوئەندە ھەورەكانەوہ سەرەتاتكى دەكات.

ئەوہى گوت و، جگەرەبەكى قامىشى بەچەرەخە نەوتىبەكەى داگىرساند.

«لەو دەمەى كە سەردانى شارى دەكەم، ناپەرژىمە سەر كىسە توتتە گولگولبىيەكە و سىغارى (بافرە) پىچانەوہ و بەرد و ئەستى و قاو. چاكم لە بىر ماوہ لە سەردەمى باوكمدا، باوى سبىل و قلىيان بوو. بۆيە لە لای ھەمەدەمىنى توتتەنچى، لە پىش مزگەوتەكەى (نائىب) بايى درھەمىك جگەرەى قامىشى پركراوى لى دەكەم. ئەوجا بەكامى دل دەتوانم جگەرە وىرى دەستانم بەكەم.» ئەو پرسىارەى لە ئارام چاوەرەى دەكرد چونكە؛ ئەگەر ئەویش پرسىارەكەى لى نەكردبايە، خۆى بەتەمابوو لە بنى كولەكە بدات و، خۆى واتەنى «كلاشم لە رىي ھەق گوتندا دراندووہ.»

- نە برازای خۆم. ئەوہ بۆ وا شەرمىون بوويتە!! لە كاتىكدا ھەندىك لە رەسمەكانت، وەكو ئەوہى لە كانىي ژناندا كول بەكەن، ژنىلى رووت و قوتىيان تىدايە! كورم، شەرم خەسلەتى پىاو نىبە.

نەپەشۆكا بەلكو؛ بەو ھاندانەى ئاپۆ، وزىەكى نادىيار چوہە گىيانى ئارامەوہ. پاش ئەوہى داواى دوو دىشلەمەى لە دايكى كرد، دەمى كردە ميانە ھىژاكەى.

- گشتمان خاوەنى ناموسىن و، لاجەيانە فىشەرە.

كەمۆكەيەك وەستا.

باشە، مامە شىخ دەرەقەتى ئەو چوار ژنە تازە پشكووتوانە دەھات؟!؟

ئاپۆ، قاقايەكى درىژى كىشا كە، زاىەلەى تەمەنىكى شكۆمەندىيى بوو. بەپشتا شكايەوہ. ئاو زاىە ھەردوو چاوى و بەردىدى تەماوى بوون. دەستى بۆ فەقىانەكەى برد و، چاوەكانى پى وشك كردنەوہ. پاش ئەوہى رووى بۆ لای دايكى ئارام گوازتەوہ، ئەوجا لەسەر خۆ گوتى:

- ئەمە دايكى تۆيە و، خويشكى منىشە. پەرژىنىكى ئەستوورىش لە

دهوری قسه‌کاندا بیت. برازای خۆم، ئەگەر له من دەپرسی و راستت گەرەکه، ئەوا پیاو، بە چاکی له دەرەقەتی یەک ژن نایەت، ئەوەش ئەگەرەکو، هەردووکیان هاوتەمەن بوون. ئەی هاتوو مێردەکه چوار هەندەی تەمەنی ژنەکهی بوو!!

دایکی ئارام: بەخەندەوه بەشدارییی له بۆچوونەکهی ئاپۆ رەشید کرد بەوهی گوتی:

- مەگەر بە خەنە و کل و وەسمە خۆی بکاتە نۆفیلکه!!

هەرسێکیان دایانە پرمەیی پیکەنینی جۆشدار و له هیچ نەپرینگانەوه. ئەوجا ئارام، چاوەنۆزی دوا گورزی ئاپۆی راستبێژ بوو. سەر و فرێکیان له چایەکانیان دا. دایکی ئارام دەمی ژەندە ئاپۆ رەشید که سەری دانەواندبوو.

- ئاپۆ رەشید، بریا مامز لێره دەبوو. سەرت له قور نەنیم، هیچت نەهێشتەوه!!

ئاپۆ، وەلامی کاوه‌خۆی پێ بوو.

- خۆتێشکه‌که‌م که هەقت گوت، ئاو دەوەستێ. ئەمە قسه‌ی پیشینانە، دە بلێ وانییه دەی؟!

ئارام له بریی دایکی وەلامی له مشتت بوو. له پرسیاره‌که‌ی سەری راوه‌شاندا.

- با... با... بەلێ، راستی له سەرۆی هەموو شتیکه‌وه‌یه.

ئەوجا ئاپۆ کۆتایی بە پاشکۆی دەمگۆیه‌که‌ی هینا.

- دیسانەوه پەرژینیکی قایم بیت. ئۆبالی بەئەستۆی گێرایه‌وه.

نەختۆکه‌یه‌ک وەستا و چاوی بۆ شتیکی نادیار گر دا.

- ئۆبالی بەئەستۆی ئەو که‌سه‌ی بۆمی گێرایه‌وه، گوا یا دەمبزیوتیک

هەمان ئەو پرسیاره‌ی له خزمیتیکی نزیکیی شیخ کردبوو. ئەویش، بەبێ پەرده و خۆشاردنەوه، راست و رەپ گوتبووی «ئەی ئیمه‌ی سمیل بابر و ئەستور کارمان چیه‌یه‌ گەر کۆمه‌کی مامه‌ شیخمان نەکه‌ین!!»

له‌ خۆشیانان ئارام شۆین نەبوو بچیتێ. ئاپۆ بیجگه‌ له‌و قسه‌ قوت و بێ پەردانه‌ش، هەندێکی تری چپانده‌ گوتیه‌وه. چاوانی بەره‌ به‌ره‌ کرانه‌وه‌ هەتا پەڕینه‌ ته‌وقی سەری له‌مه‌شه‌وه‌ ئارام، دیاردەیه‌کی تافی لاییی خۆی هاته‌ به‌رچاو. له‌و سەر و بەندەدا، خۆتندکارانی قوتابخانه‌ مەگەر تاکوتەرا، دەنا گۆره‌وییان نەبوو وه‌لێ؛ باوکی ئەو به‌هۆی سەردانی موسڵ و بەغداوه‌، هەر زوو گۆرییه‌ به‌نه‌ ده‌سچنەکانی نەنکی واز لێ هینا و، ئالشتی کردن به‌گۆره‌ویی لۆکه‌ و نایلۆن. گۆره‌وییه‌کانی باوکی وه‌کو له‌ بیریی مابوو، شین و قساوه‌یی و بۆر بوون، هەر چه‌نده‌ش، جاروبار سەر و میلیتیکی رەنگیان هەبوو یان، نیتک بوون. ئەلبەته‌ گۆره‌وییه‌کان به‌زۆری له‌ لای پەنجە که‌له‌وه‌ کون دەبوون. ئیتر باوکی بێرایی بێر له‌ پیتی هەلنەکیشان بۆیه‌، دایکی به‌گۆره‌ی پیتی ئارام، له‌ لای کونه‌که‌وه‌ ده‌بیری و بۆی دەدروو. له‌ باره‌ی ئەو قەرسکردنانه‌دا، ئارامی وریا و بزێو به‌دایکی ئیتریت.

- دایکه‌ گیان، شتیکت فیر ده‌که‌م زۆرت پێخۆش بێ. تۆش له‌ قەرهبووی ئەوه‌دا دوو فلسی سوورم پێ ره‌وا بدینی!

دایکی، ئەوه‌ی به‌چاوه‌که‌وه‌یی و زرنگیی نۆبه‌ره‌که‌ی زانی. له‌ کامی دل‌ه‌وه‌ش چه‌زی کرد ئەو شته‌ بزانی ئارام به‌خۆشی خۆشی گوتیه‌وه‌:

- تۆ، له‌ پێشه‌کیدایه‌ک فلسم له‌ مست دانێ، ئەوسا بۆتی باس ده‌که‌م.

ئەم پیلانەشی دیسان به‌وریایی و بزێوی ئارامی سەرکێش لیکدايه‌وه‌.

- فەرموو، نەک فلسیکی سوور، ئەوه‌ پینج فلسیکی سپی، با بزانی چیت له‌ پریاسکه‌ی دل‌دا بۆ هاوردووم.

گلیڤنه‌ی چاوه‌کسانی ئارام، دوو قله‌ی تری‌ی ناو جامه‌ی ئاویتک بوون و دره‌وشانه‌وه. مری له‌ی نوقل و وردده‌واله‌ی دوکانی‌ی همیده‌ی مشکه‌ی خوش کرد.

- دایکه. ئه‌وه بۆ به‌مام همیدی دوکاندار ئه‌لێن همیده‌ی مشکه‌ی؟

- چونکه‌ی وه‌کو تۆ جوړه‌ی و فیتلبازه‌ی. پاره‌که‌ی وهرگرت و مه‌رامی دلێشتم نه‌زانی هه‌ی ریوی زۆرزان!

له‌ دایکی‌ی چووه‌ی نواوه. به‌کاوه‌خۆیی برژانگه‌ی سرکه‌کانی له‌رزانه‌وه.

- له‌ قوتابخانه‌دا فیتری بووم و، منیش تۆ فیتر ده‌که‌م، چون گۆره‌وییه‌ کۆنه‌کانی باوکم بۆ من کورت بکه‌یته‌وه.

دایکی‌ی وه‌کو بیهاونه‌ی ئاوێ ته‌زیوه‌وه به‌سه‌رسامی ده‌می تی‌کرد.

- هه‌پرۆۆۆۆ!!

ئارام سه‌راسیمایی دایکی‌ی په‌وانده‌وه.

- له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی به‌قایچییه‌که‌ی راست و راست گۆره‌وییه‌که‌ی بقاچیت، وا چاکه‌ی هیتلکه‌یی بیبیری. ده‌ق وه‌کو بازنگه‌ی شکاویتک.

دایکی‌ی سه‌ری له‌ وردبینی و دانایی کوره‌که‌ی دۆش نه‌ما؛ په‌لاماری دا و، چاوه‌کانی تیتر تیتر ماچ کردن. ئارام هه‌ستی به‌سه‌رکه‌وتن و خوشییه‌کی ئه‌وتۆ کرد که، بۆته‌ی ئه‌ندامی‌کی خیتزانه‌که‌یان و، گوپی لێ ده‌گیری. ده‌می له‌ دایکی‌ی نایه‌وه.

- پاش ئه‌وه‌ی هیتلکه‌یی بریت، گۆره‌وییه‌که‌ی ئه‌م دیو و ئه‌و دیو بکه‌ی و، بیدروو.

دایکی‌ی ئافه‌ربینی لێ کرد. چاوه‌گه‌ش و لا پروومه‌ته‌کانی به‌ماچ کرده‌ی رهنگی په‌ره‌ی گۆل.

- باشه. له‌مه‌ودوا، به‌و جوړه‌ی فه‌رمووت گۆره‌وییه‌کانی باوکت بۆ کورت و نه‌وهرده‌که‌مه‌وه. سه‌رچاوانی دایه‌ت.

دیار بوو ئارام، گۆره‌وییه‌ی کورت‌کراوه‌کانی باوکی بۆ پیتی بچووک، به‌ژنگه‌لی شیخ نه‌جمه‌دینه‌که‌ی زانیبوون به‌تاییه‌تی که، دوایین وته‌ی ئاپۆ ره‌شیدی به‌سابات و (که‌پره‌ شینه‌ی) میترگیتک تیگه‌یشت بۆ هزره‌هه‌میشه‌ی راپه‌ریوه‌که‌ی.

ئهو دیارده‌ی ناجۆر و دزیوانه‌ش، گه‌واله‌ی ره‌ش و سی‌خناخ بوون به‌ئاسمانی زێده‌که‌یه‌وه. لایکی‌ی وه‌کو ئه‌وی پێ ته‌فره‌ نه‌ده‌درا. نه‌چاوی له‌ سه‌عاتدا ده‌نووقاند و، نه‌دزی بۆ ده‌کرد.

له‌ کاتی ئه‌م گیتراوه‌یه‌مه‌دا، تۆ تی‌بینی له‌ دیارده‌ی سایکۆلۆژی بکه‌ی. ئارام، رووی له‌ ناخی خۆی کرد.

«گه‌مژانێک هه‌ن. ره‌خنه‌ی له‌ رووتایه‌تی «NUDE»‌ی هونه‌ری ده‌گرن! گوایا خه‌لاعه‌ته‌ی و په‌رده‌ی شه‌ره‌ف ده‌پرووشینی!!»

ده‌تۆ وچان بگره‌ی و بی‌رت بۆ خراپه‌کاری نه‌چیت. ئه‌لبه‌ته‌ی رووی ده‌می له‌ تۆی خۆینه‌ر و منی گیتره‌ره‌وه‌ش بوو.

«ئه‌وانه‌، با گازنده‌ی و ره‌خنه‌ی له‌و پیاوانه‌ی بگرن که، خۆیان کردۆته‌ی پارێزهری مافی ژنان و به‌خۆراییی له‌سه‌ریان به‌ده‌نگ دین! وه‌ی چش. به‌لامه‌وه‌، کاری ئاوه‌ی په‌رده‌ی پۆشی، خودی خه‌لاعه‌ته‌ی و... ده‌عه‌اره‌یشه‌ی چونکه‌ی؛ پێشتر ده‌بوايه‌ی له‌ مالبات و خانه‌واده‌ی خۆیانوه‌ی ئه‌و رتسایه‌ی ده‌ست پێ بکه‌ن و، بیسه‌پیتن نه‌ک له‌پیش بلندگۆ و له‌ ژیر تی‌شکی شه‌واره‌که‌ی پراجیکته‌ردا، هه‌له‌شه‌یی و ده‌مه‌هاری بکه‌ن!! بۆ ژن قه‌حاته‌ی داوکی له‌ خۆیان بکه‌ن! سه‌یره‌! ئاوه‌که‌ی گه‌یشتۆته‌ی ژیر کادانی خۆیان و، خۆ له‌ گیتلی ده‌ده‌ن!!»

ئه‌مجا به‌ده‌نگه‌وه‌ی گوتییه‌ی ئاپۆ.

- ده‌مخۆش. له‌ کاتی‌که‌دا ده‌یان ژن خۆینه‌وه‌ارن و هاتونه‌ته‌ی ناو کایه‌که‌وه‌.

تۆی خویننەر گوتت: ئەو جوۆرە نئیرینانەى كە باسى لئووه كوردن، بەخۆيان گيرۆدهى ئالتۆزىي هاتوون. منيش پالپشتى توم گرت.

- ئەى گرتى دەررونى و كۆمه لايەتى بۆ ئالتين!!

ئارام، ئاماژەى بۆ كەسگە لئىك كرد كە، لە پئچكەى ئاين و مەزەهە به وه دەياتنەوى دژەكارىي پەيامى ئاينى دىكە بكەن گوايا سەكئولارن - SEC ULAR كەچى؛ بانگەشە و هاوار بۆ ئاينىكى ديسان نمونەىي دەكەن كە، هەمان تەرزە و هەمان بىرى ميسالى و نمونەىي هەيه!! بەواتا: ئەم ئاينى ئاسمانىيە لە شوئنى ئەوى تردا دادەمەزرتين!! لە كاتئىكدا هئىچيان بەكەلكى دۆخى ئەمپۆژئيمانە وه نايەن و، هەرگىز فرىاد رەسمان نئين.

- باش گوئيم لئى بگرە، ئەگەر سەرپاكى ناوهرۆكە مرۆفائە تىيە كان كۆئىكرتە وه ئەوا لە سى چل بابەتى سەرەكى تئنا پەرتين وەلئى؛ لە رۆژى بووفمانە وه و، هەتا هەتايە گوزارشت لەو سى چل ناوهرۆك و بابەتانه دەكەين.

تۆ خوئنەر، دەستپئيشخەرىت لە منى گئپەرە وه كرد.

- ... بەلام؛ لە گوشە نىگای جودا جودا وه.

- راستت فەرموو. واتا: چۆنى دەگئپنە وه. لئيرەدا، هونەرى تەرح و تەكنىكە كان دئنه ئاراوه، بە چ ئاراستە بەك بەكار دەبرين؟ لە گەلمداى؟ تۆ، كۆمە كئيت لئى كردم.

- لە سەتاسەت. هەى گئپەرە وهى كارامە. وازانم ئاراميش هەمان دئدى تۆى هەيه.

- هەيبى و نەيبى بەلامە وه چوونىە كە لئى؛ ئەو لە پئناوى رازئىكى دئيدا ورده سەرنج دەگرئى و، دەيهوى هەرچى زوو بەگاتە ئارامگەى ناخە ژاكا وه كەى.

- ئەگەر چيش لەو پئناوهدا ئازار بچئئى.

گوتمە وه: ئازارە كەشى چئژدارە چونكە؛ بوونى خۆى بەسەر رۆژگاردا دەسە پئئنى

- ...

- ئاو بئيرە و دەستەكانت بشۆرە.

- لە چى؟

- لە نالەبارى و گئژەنگەى ناكاتى كۆمەل. لە پەرتبوونى زئيد. لە مئشك پوو تە ريش تەگەيبىە كان.

- خۆ وەخت بوو، بەهەلەدا بچم! لە من وابوو دەلئى: دەست لە چوونە هەندەرانى ئارام يان، دەست لە باهۆز و گرگرەى گەرميان بشۆين. خۆشى لە خۆمان.

- واى، چەند ناخۆشە كە مرۆف درەنگ بەراستىيە كان بزانت.

- ئەى ئەگەر نەگەيشتە راستى؟!

- ئەوسا هەژى بەسەر.

پاری پینجہم

دهستويه يوهنده كانيان جي دههيتشت. به زوريش گهر پاره دار نه بوونايه، نهوا مانگي ههفته يهك له پينگه يهكي سهر رتيگه و قولله كاندا - كه به «ره بيبه» ناو ده برا - پاسه وانيسان پي ده كرا. دوكانو كه كه من به هوي نهو ديارده يه وه - هه نديك به چاره سهر ي كاتي ده زاني و، برتيكي ديش نه فره تيان لي ده كرد و، رتيگه ي شاخيان ده گرت بهر - روي ده دوازه له وانه چاوه پرواني چه سپكردني ناسنامه تازه و مؤله تي پشووه كانيان ده كرد. بو نه وهش ناميري جووت روي چه سپكردنم و ده ده ستهينا. ههر زوو سي چوارتيك پينكه وه چه سپ ده كرد. وه نه بيت كار كه م به وه وه به سستي و به س. له و ده مه دا كو مپاناي ده و له ته سوشياله كان رزابونه ولات و، كاميراي «زينيت» ZNEETH يان به سي ديناريك پي ده فروشتم و، له بري نه وه شدا مه كينه ي BROTHER ي دوورمان و كه له رميان ده كري. منيش نه گهر بوم بلو بايه نهوا كاميرا كانم به قازانج ده فروشته وه. له پال نه وه شدا، تابلوي فوتوگرافي كه قاله ناوداره جيهان يه كانم هه لواسيبوون. به تاييه تي نهو تابلوي زورتر ده فروشرا كه، منداليكي جل شر به سهره تاتكي ده پروان يه بري خويندكاري پوشته ي پوليك يان، نهو ميترد مندالي كه فرميسكي به خور شور ببوه سهر گونا ناله كان.

به جورتيك كار كه م گه شايه وه كه، بو ترم له لاي هه ندي كه س بلتم، له م دوكانه وه، زورينه م په روه رده ي رتيگه ي راست و خزمه تي گه ده كرد. له وهش دلنه و ايسم هه بوو كه، نه وانه ي هاشوي دوكانه كه ميان ده كرد له بهر چند هوكارتيك بوو. يه كه ميان: نزيكه ده ست بووم و ناچار نابوون روو له ناوه ندي شار بكن و له وي بهر هنگاري كيشمه كيشي مه فزه بن، ناخر زورينه يان به ساخته ناسنامه و مؤله تي سهر بازي و جاشايه تيبان بو خويان دروست كردبوو، دووه ميان: ده يانكاري جوهر كوردايه تيبه ك بنوين گوايا پاره كه يان ده چيته گيرفاني كورديت كه وه، چاكثره له وه ي بيده نه بيتگانه و نه ناسييك كه، هه ويني گومان و شوفاريان لي ده كرا. ستيه ميان: وه كوله

ده بوايه خوم به كاريك مژول بكم بو نه وه ي له ديوت كه وه، له چاواني نه من خوم بشارمه وه، له ديوه كه ي تره وه بيكه مه رتيچكه ي برتويوم بويه، له بازاره كه ي «ره حيموا» دا دوكانو كه يه كم به هوي هوشيار دزه بيبه وه ده سگير بوو. پرم كرد له ده فته ر و قه له مي رهنگ و پاسيل و ناوي و قرتاسيبه. دواي مانگييك كه ئيشه كه م په رده ي نه سهند، په نام برده بهر چه سپكردني ناسنامه و له بهرگ گرتني ده فته ري خزمه تي سهر بازي. كاته كه ي له بار بوو بو نه م كاره ي دوايسم چونكه؛ له گهرمه ي شهري ئيران و ئيرا قدا گه نجاني كورد بو نه وه ي له ناگري هه لايساوي جهنگه دريژ خايه نه كه هه لاويرن، چوونه دالده ي موسته شار و نامير سريبه كانه وه. مانگانه كانيان بو نه وان و

یەك دووانیكیم ژنهوت، ههندی ئامیر سربیه بۆ لای من هانیان ددهن. تهنانت كهسانیكیم لی دناسین كهوا بارودۆخه ناله بارهكه، ئەو لادانهی بهسهریاندا هینابوو دهنه له ژوورهویاندا، هیشتاكه، خو فرۆشی و گهندهلی گهرای دانه نابوو. بهههه حال، بهگویرهی نشونماکردنی دوکانچهكهم، جامخانهی ئاسنم بۆ کرد، بهرهنگی لیمۆبیش بۆباخم کرد. ئیواران لهگهڵ خوێندا دوو سی جوور میوهجاتم دهبردهوه. دهباویه پیشتر نهوهم گوتهبا كه، باوكم له رهحیماوای كوێندا له نزیکه خانووهكهی كوێخا رهحیمی دامهزرینهری گه رهكهكه، خانوویهکی كری. له پاش سالیك لهو خانووهدا كوچی دوایی کرد. ماینهوه دایکم و خوشک و براههکی لهخویم خوارتر.

- ناوی خوشکهكهی بهفرین و براههکی ئاراس بوو.

- ئهري بۆ ناوی بهفرینت پیشخست؟!

بهئاسپایی گوتم: بۆ ئهوهی ئەو نه ریته باوه بشکینم كه کورپان له لای ئییمهی خاوه ر نشین هه موو شتیکن! دوایی، با ریزی ئافرهت پیشیل نه کهین و، له نواوه ناویان بێرین... چاکه کانی خوینهر.

ئارامی حاجی عهلیی سوڤی بايز كه، مانگیك بهسهه مردنی باوکیدا تینه په ریبوو، هیشتا ناسیو و خزم و دوستانی ده ره وهی شار بۆ پرسه و سه ره خویشی پێیان لی نه بریبوو، لهو کاته دا یه کهم گه وائه ی توند و ته له خ بهر دیدی گرت. ئەوه بوو، به بزماریکه وه، سی کامیرای نوێ و کوئی هه لواسیبوو كه، غه واره یه ك خوئی په ستایه ناو دوکانه که یه وه. هه ر زوو په لاماری سی کامیرا که ی دا و، ئاماژه ی بۆ ئارام کرد «دوام بکه وه» کابراکه چوار شانه و که ته بوو. له سهه ر جاده که دا ئۆتۆمبیلیکی رهش وهستا بوو. ئارام یه کسهه ر زانیی پیاوانی ئەمهی تیدایه، ئاخه بۆ که سی ئاسایی

قه ده غه بوو ماشینی رهش به کاربێنی! یه کراست باره که ی هه لسه نگاند «له وانه یه گزیرییان لی کردیم» هیچ بیم و بی ئۆقره یی نه ده راند. خوئی له ئاونگی بهر به یان پاقرتر ده زانی.

ههنده ی زانی مه و دایه ک به ره و رتگی به غدا یان برد. له خوار پارێزگه وه پێچیان بۆ ناو کوێلانیک دایه وه. دایانه زاند. به قامک ئاماژه یان بۆ کرد زوو دوایان بکه وێ. ماوه ی دوو سه عاتیك له ژووریکه یی په نه ره ی سه رداییکدا رایانگرت. پاشان ره شتاله یه کی ره قه له ی سمیل شوپ به تهنگی لیبیچانه وه ی هات.

- ئیجازه ی فرۆتی کامیرات هه یه؟

- نه مزانیبوو كه کامیراش مۆله تی فرۆتی ده وێ!!

- ئەدی ئیجازه ی چه سپکردنت هه یه؟

- نه خیر خو من وینه گر نیم!! من ئەو ناسنامه و مۆله تانه چه سپ ده کهم كه له ده زگا ره سمیه کان و...

ئارام، جودا وازی سمیلی به عسییانه ی له سمیلی ستالینانه به کلکه کانیا نه وه ده زانی، جووری یه که میان، چوون جهنگالیکی دوو نووک له ناخی گیریت ئاوها به ره و خواره وه شوپ بوون. جووری دووه م، چوون دوو بالی په ره سیلکه به ره و ئاسمان قیت ده وه ستیندران. له باوکی بیستبووی، ئەویش له باوکییه وه، ده و له تی عوسمانی بۆ هه بیته و شکوئی فه رماندارانی خوئی پاره ی مانگانه ی ته رخان کردبوو بۆ سمیل قیت راگرتن به میوی ههنگوین!! ئەو جووره پرسیارانه ته نیا بۆ گیچه ل و ترساندن بوون. ههنده ی نه خایاند، ته نیا دوو کامیرایان دایه وه و، کامیرا زینیته نوییه که یان بۆخویمان به مفت برد. ئەوجا، که سیکی دیکه ی له بهر چاودا رووا، به رهنگ و رهفتاری ئارامی تیگه یاند گویا له و زه لامه ی پیشوو پایه دارتره. سه رنجی ئەنگوستی دهستی راستی دا. نقیمه توپازه سه وزه

کاله که، پهنگی خۆی لهو سهردابهشدا دهراوند. دهمی هه‌ره‌شه‌ی له ئارام نا.

- سه‌وزیت و، پیمان نه‌زانبویت!!

ئارام، له ناوه له نیازی حالی نه‌بوو، به‌لام که په‌نجه‌ی دۆشاو مژه‌ی بۆ بڵندایی درێژکرد، گورج له مه‌به‌ستی گه‌یشت که ئاماژه بۆ شاخ ده‌کات.

- ئا ده‌ی زوو له په‌نجه‌تی ده‌ریینه بايزانم.

ئارام، په‌نجه‌ی نایه ناو ده‌می و به‌تف لووسی کرد، نه‌نگوستیله‌که‌ی به‌بێ مه‌تقه‌کردن بۆ درێژکرد. ئه‌ویش ئاخنییه‌ گیرفانی و، به‌ په‌نجه‌ی فه‌رمانی به‌یه‌کدووایتکی به‌رده‌رکه‌که‌دا:

«مشووری بخۆن» ئارام، به‌له‌ده‌ستدانی نه‌نگوستیله‌که‌ی به‌ر دیدی لێخن بوو. «هه‌ست و خوستم وابوو، ئه‌وه کابوسی‌یک بوو به‌زه‌بر و زه‌نگی خۆی پارچه‌یه‌کی له دلم کرده‌وه یان، به‌شیکه‌ی قه‌شه‌نگی له نیشتمانم دا‌بری.» بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنه‌گومی نه‌که‌ن، دا‌وای کامیتر و نه‌نگوستیله‌که‌ی نه‌کرد و ته‌نیا ده‌ربازبوونی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی بوو چونکی؛ له جیگه‌ی وادا گره‌و له شه‌یتان ده‌به‌نه‌وه و له خۆپایی تاوانت پێوه ده‌لکێن. خۆ سه‌ر و ملی به‌شانیه‌وه‌یه، هه‌نده به‌سه‌ چا‌ویشیان هه‌لنه‌کو‌لیوه و نوخانیان ده‌رنه‌کیشاوه و، هه‌ردووکیان به‌زۆره‌ملی ده‌خوارد دا‌بیت! خۆ... خۆ... خۆ، ده‌یان دیمه‌نی په‌چا‌و کرا‌وی هه‌تانه به‌ر زه‌ینه‌وه.

ئه‌وه‌یان یه‌که‌م ته‌گه‌ره‌ی بوو. نیوه‌پۆیه‌کی گه‌رم و به‌گۆزینی دوو پاس، به‌پرست لێب‌را‌وی گه‌پا‌یه‌وه وه‌لی؛ ب‌روای نا‌کرد به‌زیندوو‌یه‌تی قوتاری بووه بۆیه، ناو به‌ناو ده‌ستی به‌سه‌ر و گو‌یلا‌کی خۆیدا ده‌هه‌تانا. ئه‌وه‌ی باش بوو، له‌و گه‌رپه‌ی تا‌وستانه‌دا، له‌ دوکانی سه‌ع‌ات‌جییه‌که‌ی پشته‌وه‌ی، برا بچ‌وو‌که‌که‌یان ده‌لاقه‌یه‌کی بۆ‌کرد‌بووه‌وه، له‌وتیوه‌ی بای فینکی «ئێ‌برکو‌ندیشنی» بۆ ده‌هات. له‌و پۆژه‌ فره‌گه‌رمانه‌دا، سه‌ر تا‌پیتی خا‌و خا‌و ده‌بوونه‌وه و، مێشکی کاس ده‌بوو که‌چی با‌یه‌ فینکه‌که‌ لانه‌کی هۆشی

را‌ده‌ژاند و خه‌والووی ده‌کرد. ده‌یکاری وه‌نه‌وزی‌ی بدا و سه‌ری خه‌ویک بشکینتی. پیتلوه‌کانی خا‌و و سست ده‌بوون. پرخه‌ی لێوه ده‌هات که‌چی؛ به‌پرتا‌و ده‌نگی‌یک له‌و ئارامییه‌ی دا‌ده‌په‌ری و، چا‌وه‌ و پێژنگه‌کانی پێ ده‌کرده‌وه، له‌ دۆخی بێ‌ئا‌گاییه‌وه، سه‌ری را‌ده‌وه‌شان‌د و ده‌چوو‌ه دۆخی نیوه‌هۆشیا‌ریه‌وه.

درا‌وسیی دوو ب‌را‌ی کاتر‌م‌ی‌ساز بوو. ب‌را‌ی گه‌وره‌بان، ده‌میک بوو له ئێ‌راند‌ا دیل بوو. ئارام هه‌رچه‌نده نه‌یدی‌وو به‌لام؛ به‌له‌یه‌که‌چوونی دوو ب‌را‌که، شێوه‌ی سێ‌یه‌میانی ده‌کرد. بێ‌هه‌ژن و کۆشی مندالۆکه‌ی به‌سه‌ردا جێه‌یش‌تیبوون. حاجی هه‌رچه‌نده جلکی سو‌پای میلی‌بی ناو به‌ناو ده‌پۆشی وه‌لی؛ له‌ژێره‌وه گوا‌یا په‌یوه‌نداره به‌شاخه‌وه، بۆیه هه‌ر که‌ بارودۆخی ناو بازا‌ره‌که ده‌شیا‌و، حاجی گورج و گو‌ل به‌خشکه‌یی و چه‌ده‌و ئارامی ئا‌گادار ده‌کرد «هه‌رچی زوو له‌م گوزه‌ره مه‌مینه و هه‌نده نا‌بات پشکنین ده‌ست پێ ده‌کات» یان ده‌س‌پێژ له‌ چه‌ند لا‌ویک ده‌کری، گه‌واله‌ی توند و ته‌لخی دوو‌ه‌م، ژوور سه‌ری دو‌کانه‌که‌ی گرت‌وه‌وه پاش هه‌شت نۆ‌مانگی زه‌وت‌کردنی نه‌نگوستیله‌ و کامیتر‌که‌ی. تیک‌س‌م‌را‌ویکی که‌ته زه‌لام به‌خۆ‌نوشتان‌دنه‌وه خۆی ئا‌ودی‌وی جام‌خانه زه‌رده‌که‌ی کرد. له‌به‌ره‌وه‌ و خۆی هه‌ل‌خست که‌ مۆله‌تی ئازاوتنی ماشینی بۆ له‌به‌ر بگ‌ریت که‌چی؛ کا‌غه‌زێکی له‌ به‌رکی ده‌ره‌یتنا و له‌ چا‌وی ئارامی نزیک کرده‌وه.

- ئه‌م ناوه ده‌ناسیت؟

ئارام واقی و‌رما له‌وه‌ی که‌ ناوی سێ‌ینه‌که‌ی خۆی بینی «ئارام عه‌لی با‌یز» چا‌وه‌کانی هه‌ل‌گه‌ل‌تۆفت نه‌با‌دا فری‌ویان دا‌بی. دلنیا بوو له‌ ناوی خۆی وا به‌ده‌ستی که‌ته زه‌لامه‌که‌وه چوون ئا‌وتینه له‌ نوای نی‌گای ر‌ای‌گرت‌بوو. تووشی دوو ر‌ی‌یا‌ن‌یک بوو یه‌که‌را‌ست ب‌لی: «به‌لی، ئه‌وه ناوی منه» یان، درۆیه‌کی سپی بکات و خۆی به‌ کێشه‌که‌ بدزیت‌وه هه‌تا‌کو چاره سه‌ر‌یک

حه مه د له وه لامة زبره كانه كهي، نه يزاني خوئی شيلو بكات يان، ده ست بهاو يتته سهر شاني به تايبه تي پيشنيازي چاي بانگ كردنه كهي به دؤستانه و هوگري نرخاند. به خوئی گوت «النجاة في الصدق» رووی گه شايه وه و، وای دانا، «رهنگه له مه وهش بگه مه ناراسته يه كي باش» چايه كانيان له سه رخؤ خوارده وه. پاش چه سپ كردني ناسنامه يه ك، حه مه د ده لاقه ي گفتوگوئی به ربنتر كرده وه.

- باشه... كه... براكه ت... رووی... له شاخ... نا بو... وه كو... نه و زه لامة ي (به سره)... ناگاداري ميريت نه كرد؟ ها!

نارام، چاوه نواري پاشماوه ي پرسيا ره كهي كرد.

- ... نه و زه لامة ي به سره، خه به ري له كوره كهي خوئی دا. حه فيزه هوللا و ره عاها، خه لاتي كرد!

نارام، تفه كهي نه وكي قووت دا، هه ندهش نه مابوو، تارمايي ترس و بيميك بخزيتته نيو ماسولكه كاني لي؛ خوئی له و هه ستيوه ره له رزؤكه راته كاند. زانيي كه ماسييه كه كرمه كهي قووت داوه. نه ميستاش كاتي گونجاوي راكيشاني چله قاميشه كهي، بؤيه ترسه ناكاو ييه كهي ره و ايه وه. بووه تين و وزه. بيباكانه ده مي بهش كرد.

- كاكه حه مه د، له بهر دوو هو ناگادارم نه كردن. قوربان، نه و زه لامة ي به سره كه سه ييدوره ئيس خه لاتي كرد، ده بوايه له بري نه وه، ره وانه ي دكتوری ده روونزاني بكر دبايه.

بو رهنگانده وي قسه كهي له رووی حه مه د دا، نارام هه ستي راگرت.

- بو!؟ حه مه د گورج بن په روا پرسيا ري كرد.

- چونكه؛ نه خوش بوو. تو ويژدانت، باوك هه يه سيخوري به سه ر كوري خو يه وه بكات؟! نه مه له كوئی رووی داوه... ها!؟

حه مه د، چاوه كاني نووقاند و كردييه وه. تووره و ئالؤز نه بوون به لكو نارام جووتني فرميسكي قه تيسي تيدا بينين. پاش تؤزؤكه يه كي رامان، به دلنيا بييه وه ليوه قه سپييه كاني به تنه گه تاوي له رانه وه.

- راست ده كهي.

سه ري بو نه ملا و نه ولاي خوئی سووراند نه بادا كه سيك گوتي لي بيت. ده ستي سؤزناكي هاويشته سهر شاني نارام. به ئيكلامه وهش پرسيايه وه.

- نه دي هوئی دووه م؟

نارام، هه ستي به سه ركه وتن و خوشنوودي كرد چونكه؛ ته بابي له روخساريدا خوينده وه.

- هو كاري دووه ميش، برام نييه به ناوي نارامه وه به لكو؛ من نارامم و... وام له بهر چاوتدا.

ده ستي گورج بو به رباخه لي دريژ كرد و ناسنامه كهي دايه مفه وه ز حه مه د. نه ويش حه په ساني پتوه ديار بوو، نه خشه ي ناو ميشكيشي پوكا يه وه. تفيكي په يت به ربيني گرت و به دژواري بوئی قووت درا.

«دياره كه سيكي بيژوو، بو گيره شيوتني راپورتني بو به ريخستووين!! يان، به هه له دا چوومه، له وانه يه نارام عه لييه كي ديكه هه بيت»

له و رؤژه به ولاوه، حه مه د بووه ناشناي نارام. له بازاردا ده ييني. ده ستي بو راده وه شانند. به نهرميش ده ييرسي «خو ماكو شي» هه تا نه و رؤژه ي كه جاريكي دي سه ردانيي كرده وه.

- له ببرتته جاري پيشوو، راپورته كهي دژتم دراند.

نارام، سه ري نه رتي بو له قاند.

- نه وا هه مديسانه وه راپورتني ديكه ت له سه ر نووسراوه! گوايا نه ك به خؤت به لكو؛ براكه شت په لكيش كردؤته شاخ!!

به پیتکه نینه وه گوتی: براكه م له پۆلی دووه می سه ره تاییبدا به و گوێز و گونی لیک جودا ناکاته وه!! ها... ها... ها.

- ده زانم، نه مجارهش راپۆرته که ده درپنم به لام...

به ته واوی ترس و سامی نارام ره وایه وه. ئاخه جاویدانی، که له میتردی به رهنگ و رهگهز و مه زه ب و پله و پایه نییه.

- به لام چی مفه وه ز حه مه د!؟ روو که شانه پرسیا ری لی کرد.

- مشووری خۆت بخۆ، خۆ هه تا کو قیامهت من له م ناوه نامینم. وانیه؟ رهنگه مفه وه زی پاش من، گرفتاری قه له به یه کت بکات.

نارام وهی خسته به رخۆی بو ئه وهی دوایین پرسیا ری خۆی له حه مه د بکات.

- وه کو چی؟!

- وه کو ئه وهی بچینه ناوچه ی حوکی زاتی (ئۆتۆنۆمی) یان...

ته واوی نه کرد وه لی؛ له ژوو ره وهیدا به خۆی گوت «نارام، یان خۆت بپێچه وه... روو له هه نده ران بکه. ده نا هه ری می فیله کردی ئۆتۆنۆمی دادت نادات».

- وادیاره، دیالۆگی نارام و حه مه دی مفه وه زی نه من، به عاره بی و، هوگرانه بووه.

- جارێک منی خوینهر ناسنامه ی براكه م له لای نه و نارامه دا چه سپ کرد. دوکانۆکه که ی که وتبووه نیوان سێ چوار زیرینگه ره وه.

- نه وه له میتره، به ره له راپه رین بوو، تو له وه گه ری. خۆ دیت خۆشبه ختانه، هه لئویستی عاره بیکی (حه ویجه) ی سه ره به ده زگای ئاسایش چۆن بوو!!

- له کاتی کدا، کوردانی که بو خۆ بردنه به ره و ماستاو سارد کردنه وه، چونکووم خبه ره له خۆیان درابوو یان له راهی خوا ده یانویست خه لکانی تر راپیچی ئاواره بی «بنه سلاوه» و «داره توو» و «به حرکه» و «تۆزواوا» بکه ن!!

- شه مشون گوته نی «علي و علی اعدائي یا رب» و اتا خودایه، به سه ره خۆم و دوژمنانی شمدا ده پریمینم.

تۆی خوینهر پرسیا رت له منی گێره ره وه کرد.

- شه مشون! نه و کتیبه و کیتنده ریبه؟

- نه و پاله وانه نه فسانه بیبه دۆستی ده لیله بووه.

- ئی!

- له و دیزه مانه ی گری کدا، پاله وان نه بووه خۆی له قه ره ی نه و یان، پشتی له ته ختی زه وی بدات. گویا ده لیله به نه یینی هیزه له راده به ده ره که ی ده زانی. شه وی که سه ره خۆش و مهستی ده کات.

- نه یینی! چۆن؟ دیاره نه ویش سه ددام ئاسایی خۆی کرد بووه گورز وه شینی هه ره مه زن که چی؛ له چالیکدا، جرحه کویرانه و به ری سوابوونه وه راپویان کرد.

- گوێ بگره. نه و شه مشونه ته نیا به داوی توو که سه ری ده لیله ده به ستر او بوێ ناپه سیندرا!

- جا کاکی گێره ره وه ی هیژا. خۆ قسه باجی له سه ره نییه دیاره دۆسته که ی نه و سرپه ی له کن نایارانی شه مشون درکاندووه.

هه ره واشبوو. به دوو ستوونی ده رباری پاشای نه وسا ده بیه ستنه وه.

- ... !!

- نه ویش، سه رتۆپی توانا و هیزی خۆی له بازووه کانیدا خه ده کاته وه و

ده لئى «خودايه، به سهر خوم و دوژمنه كامدا ده پرميتم» جووته ستوونه مه پره بلنده كان ديتته وه يهك و...

- ده پرميت به سهر باندا و، ئاو بيته و ده ستت بشو. ها ها ها.

بمه خشه، خو كفرى كفر نه حمه د نايته نه گره كو جارتيك له جارن من نه وه به تو بلتم. هو. هو. هو. ئارام و جه نابت، منى خويتهر نه وساكه، هاوسه ننگ ده وه ستين!

- به لئى، يه كانگيرمان له وه دايه كه، هه ريه كه مان رولتيكمان هه س له سهر پيده شتى داشمالي گه مه ي ژياندا. ده بلئ وانبيه.

- واتا: داشى دامه يه كين به لام؛ بيه يتمه وه بيرت. نه ي نه تگوت گشتمان كه سيپتى كاغه زينين!

- له و گوته يه م په ژيوان نيم، داشماليه كه ي ژيرمانيش ديسان وه كاغه ز نييه، ها. ها. ها. له شه تره نجيشدا، ئا له شه شه رنكيشدا، خانه كان رهش و سپين. هو. هو. هو.

- نه وه چيته! قسه ده بزرگيتنى!! جارتيك سه تره نج و جارتيك شهش رهنك!!

- براله گيان، مه به ست له شه تره نج بوو. نه و جا با بوته شى بكه مه وه.

... زاراه كه، به بوچوونى من، له شهش رهنكى جودا جوداى به رده كانبيه وه هاتووه يان...

- ئا، شا و وه زير، قه لات و فيل، نه سپ و سهر باز.

- ئافه رين يان، له سه ت ره نجه وه هاتووه به واتاى؛ ده يان و سه تان ره نجى تيدا دهرى بو بردنه وه. له كو تا ييشدا كش له شا و سه ددام و داموده زگاي داپلوسه رانبيان.

- هه زار جار كش. قوربان، له گه مه ي دامه دا، داشه كان يه كسانن مه گهر

نه و داشى ده بيتته كو يتخا و، ده سه لاتي چوونه گشت لايه كى فراوان ده بيت كه چى؛ تو وته نى له شهش رهنگدا، سهر بازان له به روه ده وه ستن، خو به خت ده كن، ده كوژرين و نابنه عه ريفيش نه وه ك وه زير و شا!!

منى گيتره روه له كورتى برپيه وه.

- سهر باز، جه نگاوه ره و خو ي ده كاته قوربانى نيشتمان.

نه مكارى دو كانچه كه م به سهر قفلا نه، به كه ره سته كانى ناوييه وه بفروشم، له لايه كه وه، بو نه وه ي بزر بوونى كتورپريم نه بيتته مايه ي پرسين و مقومقو بويه، براده رتيكى سه رده مى هه رزه كاريم له سهر دانا. له لايه كى تره وه، ده روى بژيوى داى كم و به فرين و ئاراس كراوه بيت.

نه و به يانبيه زووه هه ندى پاره ي پتيويستم له گه ل خو مدا هه لگرت و، نه وه يشى مايه وه، خستمه ناو له پى داى كم. پاره به شه كه ي خو م له دوو سى جيگه دا ته قه ت كرد. به چاوى فرميسكاوى، به قورگى هه نسكاوى، تير تير ده ستى داى كم ماچ كرد. له پيم به پرومدا هينا و برد. نه ويش چاوه كانى دوو سى جار ماچ كرد و گوتى:

- ورياي خو ت به ئارام گيان نه بادا بكه ويته ته له ي قاچاخچى و داوى قولبرانه وه.

چوانى به فرين و ئاراسيشم چه ندين جار راموسين. له باوه شيانم گرت. بو نه وه ي نه بادا له برياره كه م په ژيوان بيمه وه، توند توند چاوم گوشى و فرميسكه كانم ده رانده خواره وه.

هه نگاوى ده سپيكي به رينم به ره و ناديار نا. جانتاى سهر شانم پيداويستى تاشين، فانيله و پوشاكي يه ده گ و ورده و اله مى تيدا بوو له گه ل هه ندى كوليچه و گالگالى كه داى كم واى حه ز كرد، بو ماوه يه كيش بووبيت له خو راكى ده ستى نه و بى بهش نه بم. وينه يه كى رهش و سپيى

کۆنی دایک و باوکم له تهک دوو وینهی پهنگا ورهنگی خوشک و براهکم له جزدانی باخه لمددا بوون. ئەگەر هه کهو جانتا شانیه کهم له دهست بچیت، ئەوا وینهکان، لهو ریتگی هاتونه هاتدا به رهو ناکات و ناجی، شایه تی بۆ دهرد و مهینه تییه کانم بدهن. به پێ و به ماشین، به شه ورۆبی و به رۆژ خۆ مه لاسدان، به برسیی تی و ترس و تۆقانی ناو به له م، به په ستانی ناو تر یله، به خۆ ته خستکردن له چال و قۆلتی قورینی نسا راندا، به سه ر ئیشه و سکچوون، به دهم له رز و تای جه ننگه لانی چر، به شه ونخوونیی سنووره ته لبه نده مه ترسی داره کان، له پیناوی ژیاندا، له پیناوی رهنگ و خۆ شه ویستیدا، ملم پێوه نا. له ناکاو، له ههر تر په یه کدا خۆ مان له ناو چیلکه و دار و دهوون ده شار ده وه. بۆ رێ بزر کردنیش ده مه لاسکهی بالندا مان ده کرده وه.

رۆژگاریک بوو ئەسته مه به دهم بیگی پمه وه. حه مه ی لۆق درێژمان له گه لدا بوو، ده قاو ده ق دهنگی بولبولی ده ده راند بۆیه، ناوه که یان له حه مه لۆق درێژه وه گۆرپیه حه مه بولبول. رزگاریش لاسایی نیره کهوی ده کرده وه های نیره کهو! هه ر دوو دهستی ده کردنه قه فه ز و، له ده می نزیکه ده کرده وه. ئەویشمان ناونا رزگاری کهویار. ئەز، له خۆ شار دنه وه دا، پێشه نگ بووم. ناوی ئارامی دره ختیان لێ نام چونکو؛ به چل و گه لا و پووش و په لاش خۆم ده کرده دره ختیکی راگوزهر. دهستم نایه سه ره ئەو شوتنانه ی که، پاره کانی تیدا بوون له گیرفانی قه مسه له و پانتۆله جینز که مدا بۆ ههر ریکه وت و ئیحتیمالیکی ره چاونه کراو. قۆناخی به راییم بۆ «گه لاله» بوو. ئەو ساش له و پێوه پلانی دره باز بووم له مه رز داده رپێژم، له تهک براده ران بوو بیت یان، به رپینوتینی مه رز به له دان ئەو ساکه هاسانتر ده بیت بۆم هه تا ده گه مه سنووری تورکیا. بۆ ئەوهش، زانیاری زۆرم له باره ی بز نه رێ و، خۆ له ماین MINE و چاله کهویه و، بۆ سه ی پاسداران و جه ندرمه پاراستن که له که ببوون، ئەوانه شم له هامشۆ که رانی دوکان و کهسانی دیکه بیستبوو. له سه رووی

هه مه ویانه وه ئەگه ره هاتوو پارهی په راندنه وه م دایه یه کی له و رپینوینانه ی مه رزه کان، ئەوا کوتیکی دراوه کاغه زه کان له لای خۆم گل بده مه وه، پاش ئەوه ی ده گه مه جیگه ی دیاریکراو کوته دراوه کان بده مه هاو پشکه کانیان.

- دیاره مه به ستی ئارام ئەوه بوو که، کاغه زی پاره کان بکاته دوو له ته وه بۆ ئەوه ی هیچ کاملایان به یێ ناگایی ئەویدی نه توانی سوود له پاره که وه ریکری. ده مزانی وا پرسیا ریک به روو ته وه دیار سوو بۆیه چومه تویی گیپرانه وه که ی ئارامه وه. داوا ی لیبوردنی لێ ده که م.

قۆناخ به قۆناخ، پینج گه نج بووین که قاچا خچیه تیر نه بووه کانی تورکیا ده ستاو ده ست ئیمه یان ده فرۆشت ده ق وه کو ئەوانه ی که، ده یان ناوی جاشیان کو ده کرده وه و به ئامیر سه ربه کانیان ده فرۆشتن. گه یشتینه ئیستامبول. له وێرا له خانگیکی کۆندا سی چوار شه و راگیریان کردین هه تا شه و پیک پینانگوتین، زوو خۆ مان بپه ستینه ناو به له مه رزبوتیک به ره و یۆنانستان. ئەوه ی پتر نه خشه ی در چوونمی له هۆش مدا جیگی و مکوم کرد بگره په له شی لێ کردم ئەوه بوو، ده مدی به زۆره ملی بوو یان به پاره و هه ره شه کردن وا په یتا په یتا گۆرانیبیژان به بۆنه ی حه وتی نیسان و جه ژنی سوپا و له دایکبوونی ملشکا وه که ی «عۆجه» راده کی شرتنه رادیۆ و ته له فزیۆنه کانه وه. ئاخه ئەو پێ خاوس و به ره ل لایه چۆنه کی رۆژی زایینی خۆی زانی چۆن؟! ئەوه نییه دائیره ی نفووسی شاران، له دایکبووانی زۆرینه ی عیراقیه کانی سالانی پێشوو ی په نجا کانی به یه کی ته موزی ناوه ندی سال تۆمار کرده وه! به وه شه وه نه وه ستان. داوا یان له نیگار کیشان و په یکه ر تاشان کرد که وا تابلۆی پان و پۆری سه رۆک به جلویه رگی سه ربازی، عاره بی، شال و شه پکی کوردی، به شه پقه وه، به سواری ئەسپ، به مه له کردن، به تفه ننگه وه به... به... وینه کانی هه تا ده توانن گه وره و گه وره تر بکه نه وه.

قهله مېرېوی سوئیدییه کاندای پیتتهخت بووه. ناوی «تورکو» یه، له وانه یه سته و شهست کیلومه تریک له باکووری رۆژاوی هیلسنکی دووربیت به ناچار ی ملکه چی بریاره که ی بووم و، به قه یاسه ی دوو سهعات که متر، له کامپی TURKU دا، له پیتش «نه نا» ی به رپرسدا، بۆ کاروباری ناو نووسین وه ستاندیانم. له رۆژی یه که مدا سچ چوار کوردی کامپه که به پیرمه وه هاتن. کیتک و چایان بۆ هینام. به رپوه بهری کامپه که ش، له بهر ئه وه ی ناگادارم کرد که خه ریکی ره سمکردن ده بم، ژووریک ی چکۆلانه ی بۆ دابین کردم ئه گهر وانه بویه، ده بویه یه کیتکی تر هاوژوورم بیت. ده ستویرد ناسنامه ی چه سپکراوی کامپه که ی دامی له گه ل بری پاره دا، که ره سته ی چیتشت لیتان و چاپه سته ی بۆ ناردم. دلای خۆم به وه دایه وه که، له وانه ی ئه وئ بیستم، ئه گهر وه کو ئه و نو سه رگه ردانم لیت به اتبایه چۆن ده که وته وه! له ناو تر یله که دا برسیتتی و ترس گه مارۆی دابوون و، هه نده هیلنجیان دابووه وه و رشا بوونه وه، به که لاک و ئیسکه به ند ده چوون. یه کیتکیان نه بیت که ئوکرانی بووه، هه شته که یان مندا ل و ژن و پیاوی کوردی سو رانی بوونه، یان چۆن ئه و چل خیزانه ی ناو گه مبیبه کو نیک ی ئه نده نو سی له زه ربای وه حشه تناکی (هیمن) دا به ره و ئوستورالیا سه ره ونخوون بوونه وه. خدری زینده و پیغه مبه ران و ته نانه ت نه هه نگه که ی یونس پیغه مبه ریش به هانا پانه وه نه چوون، ئه گهر به شداری له شاییلو غانی په لامار دانه که نه کرد بیت له ته ک شارک و نه هه نگ و ماسییه کاندای ئه دی له ناو تانکه ری به تالدا بوو ایام چوون سچ ئاواره که ی «غه سسان که نه فانی» له سنووری پشکنین ده رباز ده بن وه لئ؛ خنکا و بئ گیان!! بۆ یان گیترا مه وه خا وه نده فنلان دییه که ی تر یله که ده یان جار په نابهری کوردی به خو رایی له چنگی قاچاخچی بیان رزگار کرد بوو که چی؛ جوامیر ناویک که خودی خو شی هیتا بووه فنلانده، ناجوامیرانه خه بهری لئ ده دات! «کیمو» ده دریتته دادگه به لام؛ له بهر ئه وه ی ته نیا بۆ کاری مرۆف دۆستانه به بئ پاداشت، به خو راک و به نزمین و تر یله ی

خۆی ئه وه ی نه نجام دابوو، دادگه ده سه بهرداری ده بیت «کیمو» دوو شتی گرنگی له ده ست دان، یه که میان: ئه و رپگه هه لاتنه ی په نابهرانی لئ داده خرئ. دووه میان: متمانه ی په رله مانتاری لئ ده سه ننه وه بۆ به گشت کوردانی فنلانده به و کاره دزیه ی جوامیریان زانی و که له یی بوون، هه رچه نده ش نکوولی له و کاره قیزه وه نه ی ده کرد و سویندی به کاکه حمه دی شیخ و کوردستان ده خوارد که چی؛ زۆرینه په یوه ندییان له گه لدا پساند و، به مه لا (خه تی) ی فنلاندى ناویان ده هیتا. ده شیانزانی که ناوی راستینه ی جوامیر نییه، ده نا ئه و و جوامیری! دیوی ره ش هیساو یی ده ره وه و، دیوی پاقر و سپیکراوی ئه و مه نجه له مسه بوو که دایکم به هاوینان بۆ ساوه ری زستان، گه نمه ره شگولی تیدا ده کولاند. ئیمه ی مندا له وردکه ی چه توونی کوچه و کۆلانه کان، جام به ده سته ی و، نمه ک به ده سته که ی تر چاوه رتی دانوله ی گهرم بووین.

ئارام، ده سته ی بۆ جزدانه مۆره که ی ناو گیرفانی برد که وینه ی خوشتریک ی زهردی له سه ر بوو، له ژیره وه ش نووسرابوو CAMEL. سچ وینه که ی، به وربایی لیتوه ده ره انین، وینه یه کی پۆستکاری ره ش و سپیی پیکه وه دی دایک و باوکی بوو. دوو وینه نیو پۆستکارته ره نگینه کانیش هی به فرین و ئاراس بوون. تیر تیر به چاوی پر شوقی خوناوی روانیه بیلبله ی چاویان به شکو رۆحییان لئ بخوازیت بۆ تاراندنی خیتی ته نیایی جه رگبر و گیانم رین. بارته قای ئه وه ش نووچه ی بشیوی ولات هه راسانی کرد بوو. له ژووره که یدا، رسته یه کی چر و پر واتای باوکی له گو تیه کانیدا زرنگایه وه. چه ند پاتی کرده وه «دونیا کورم پیچی میزه ریکه» به خه نده وه به خۆی گو ت: «ئه میستا له چ قورژنیک ی ئه و میزه ره دام؟!»، «ئه دی میزه ره که، که شیده ی حاجیتیی باوکه که له که مه ری خۆی ده ئالاند». پانتایی ژووره که ی، سچ هه نگا و به رین و دوو هه نده ش در یزایی بوو. له سه ر میزیک ی چوارگوشه ی

چکۆلانەدا، سێ پەرتووکی شیتووەکاری و کاغەزی ڕەسمکردنی «A4» ی دانابوو، تازە لە سوپەرمارکتەکەى خوارىنى کامپەکەو کرىبوونى. پاش کەڤالە منىاتۆرەکەى «وہلى دىوانە» کە لە شیتوہى شوانىتى مەر و بزى پەرتبوو کەردبووى، ئارام برىارى دا، بەنۆرە پۆرتىتى خانەوادەکەى بکىشىت و، لە نواوہش لە بەفرىنى ژىکەلەوہ دەست پى بکات. ئارام، لە پىشدا هىلى دەرەوہى فىگەرەکانى بەپىنووسى کالى ئاساىى سنوور بەند دەکرد بۆ ئەوہى ئەگەرەکوہەلەىکى بکردباىە یان گۆشەى نىگای بگۆرباىە، ئەوا بەساناىى بىسرىباىەوہ. یەک لەو سى پەرتووکانە، لە ژىننامەى «پۆل سىزان» CEZANE و کەڤالەکانى دەکۆلىیەوہ. ئەوى دى لەبارەى «گۆگان» و، سىبەمىان لەسەر نىگارکىشىتک بوو، یەکەم جارى بوو ئاشناى بىت بەناوى «ئىگۆن سچىلى» یەوہ. ئەو پەرتووکانەى بەدلەوہ چوون لەبەر ئەوہى نووسەرەکانىان بەراوردىان لە نىوان کەڤالى نىگارکىشەکە و ئەو تابلۆبانەدا دەکرد کە، کاردانەوہیان بەسەر یەکەوہ ھەبووہ. سەرەراى ئەوہش سەرجمەى کەڤالەکان، تەلخ و تەماوى نەبوون بەلکو؛ بىگەرد و ڕۆشن بوون بەشیتوہبەک بىنەر ھەستى بەشەفافییەتى ڕەنگ و تۆنەکان دەکرد، قوولاىى و بەرىناىى تىدا دەبىنن، بەتایبە تىش لە کەڤالەکانى (سىزان)دا کاردانەوہى دىلاکروا «DELACROI»، ئىنگرز «INGRIS»، دىگا «DEGA»، رىنوار «RENOIR»، کۆربى «CORBET»، مانى «MANET» و مونىى MONET ھەلىخستبوون.

– مەگەر ئەو ناوانە، خۆت و ئارام سەرى لى دەرکەن!

– گزنگ ناو نىبە جەناب وەلى؛ ئەگەر کەڤالە بەراوردکراوہکانت خراىە بەر دىدەوہ، تۆش بەباشى درک بەو کار و کاردانەوہبە بکەى.

– وەکو؟

– ھای لە تۆى خوینەر! تۆ فانۆسى سىحرىم بۆ بىنە ھەتا کەڤالەکانت پى نىشان بەدەم.

– جا ئەوہ لە کوى بىرم جەنابى گىرەوہى بەرتىز...
 – لەوانەش بەدەر، لەو پەرتووکانەدا چەندىن فۆتوگرافى دەگمەن و دانسقە و نایابى ھونەرمندانى تىدا بوون کە لەمەوہەر نەىدیبوون.
 – وەکو؟

– وەکو وىنەى ئەو بلىمەتانە لە تافى لاوىباندا، لە کاتى ڕەسمکردنىاندا وىنەى دۆست و ھاوچەرەکانىان ھەر وەسا وىنەى شار و خانەوادەکانىان، دىمەنى ئەو شوینانەى کە، لە گۆشەنىگای خۆبانەوہ کىشابوویان، ئەو تابلۆبانەى بۆ مەشق و خۆراھىنانىان دوو بارە و چەند بارە ڕەسمىان کردبوون.
 – ئىتر...

– لەوہپاش، پەرتووکی زۆرى بەئىنگلىزى لەسەر رابەرە نوىخوازەکان، وەکو: فانکوخ، پىکاسۆ، براک شاگال، سىسلى و سوپا و کى و... کى. لە پەرتووکانەى گشتى دەىخواستن و دەیانىخویندەوہ. تەنانەت لای لە ھونەرى شیتوہکارىى کۆن و نوى فىلاندىش کردەوہ. تەنانەت پەرتووکی لە ھىلسنکىبەش دەخواست و بویان پۆست دەکرد.
 – ئىتر...

– ھەموو جارىک، ئارامى کەمدوو، کەفوکولى دەروروىى خۆى بە تەماشاکردنى وىنەى ناو جزدانەکەى دادەمرکاندەوہ.
 ئاو بىنە و دەستت بشۆ. ھا ھا ھا.

پاری شاه شام

چاوه زبته کانیانه وه برژاند بوو. پیشتتر دیتبوم چون نهو ماسییه له په نجه تووته باریکترانه یان ده کرۆژت. لیکاو پیک زایه دووم، هه رچه ندهش نهو ورده ماسییه، خه لکی ئیره له بۆنه کاند، له ناو سیلی دوو مه تر تیره بیدا چاوه روانی کرینیان ده کرد که چی؛ نهز قیژم لی ده هاته وه، نهک له گوشتی ماسی به لکو له هه ناو و سه ر و کلکه کانیان. سه ر و سیمام لییان ده گرژا و لوچی تی ده که وت، بویه له بری نه وه، «ماکاره» ی قه له موونم ده کری. چوست ده رگه که م پیوه دا. سه رنجم گرت وه گوژانه موړه که و، بیرم گه شایه وه «بۆ نه یکه مه کوژاژی که فالئیکم» به خووم گوت نهو کاته، نیازم و ابوو، نیگاری به ندرکراویکی سیاسی بکیشم. له ژوور سه ری به ندرکراوه که دا چوار گوشته یه کی بچکوژانه ی ناسنبه ندم به قه له می رهش دیاری کردبوو، روانیمه گوژانه که. هه لمگرت. له سومای چاوم نزیکم کرده وه. له توتی شه قی ناو نده که یه وه چاوم به ژووره که مدا گتیرا. نه لبه ته برگه یه کی دریزکوژانه م دیت. نهوهم به په نجه ره یه ک زانی چون په نجه ره ی ژوور سه ری زیندانییه که، که سپیندارانه یان وه کو که شتییه دریزکوژانه کانی «موڈلیانی» هه لکشابوو. هه ردوو دهستی کردبووه چوارچیوه. هه نووکه جووتی په نجه ره ی ته نگه به رم له پیش چاودایه، په نجه ره چوارگوژشه بو باخ نه کراوه که ی که قاله که و، نه م په نجه ره باریک و دریزه ی گوژانه جیلیته کوژنه که م که وا، له م لا و نه ولا و ناو نندییه وه، سی کونی باز نه یی و چوار کونی دیکه ی گچکه ی ستوونیی کورتیش هه ن به سه ر نهو شه قه دریزه دا و، به گشتیان مه ودا ی بیناییم به رینتر ده که ن. ده ی بایه خی ژۆرتتر به م گوژانه بده م و، بزانه م چیی له سه ردا نووسراوه «BLUE Gillette BLADE» له خواره وه دیسان به شینیکی کال نووسراوه «EXTRA»، گه یشتمه نهو شته ی که له می شکمدا جینگلی ده خواره وه.

هه ر ئیستا گوژانه که له ژیر پیی نهو زیندانییه دا چه سپ ده که م و وه کو نهو هی بکاری له سه ر تیغی تیژ و چه قوش بوو بیت و، نه گه ره هه ناسه شی له

جووتی ده ستاری به گوژم کاسه ی سه رمی کردبووه سوورگه ی خو ی و ده بهاری. سه رم کیل کرد. پیلووه کانم قورس و خه والووی ژیر ریژنه ی شهسته باران بوون. که وقه هه لپه که، ساردییه که خزایه نیو گیانمه وه. دهستم بو گوژانه کوئیک برد و، مارکه ی «جیلیت» م له سه ر خوینده وه. بیرم هاته وه نهوهم به ر له داهینانی گوژانی دوو تیغ و سی تیغی «MACH 3» به کارهیتنا بوو. لیواره کانی ژهنگن ببوون. موچرکه له شمی راته کاند که، په نجه یه که م به لیوار پیکیدا به ناستمه خشاندا. دامنا یه وه له ته ک پاکه تی رهنگه ناوییه کان. ته وژمیتیکی بوئی سارد به مه لاشوومدا هه لژنا، تومه ز هاوسی پی ژووره که م ماسییه وردیله له ناو تا وه دا. به سه ر و کلک و په ر و هه ناو و

گه روودا وه ستا بئیت، بگاته پروناکیی تاکه په نجه ره و بای نازادی هه لمژئی. که و ابو، ده بی جه سته ی ئەم زیندانیییه به دهر له یاسای ئە ناتومی «ANATOMY» بکیشم و هه لیشاخینم. ههروه ها شینیتیکی دیوده ری ناسمانی به کارینم. له په نجه ره که شدا رهنگی کورته که یی بۆ په له ناسمانه دیاره که داده نئیم. بریا توانام ده بوو ئەوسا ده مکرده که ناری و له کونی ناسنبه نده که ره هام ده کرد. ئافریده کاری منیش له وه دایه که، قه دی سپینداری بده می و، ئاره زوو هه لچوو ه ناکاوییه که ی بهینمه دی. شه ویتک، نه مزانی له خه و دام یان، له زینده خه و که، ئەو زیندانییه له ژوو ره که مدا بوو گویم له دهنگی بوو.

- ئە گهر تو، توانستی سه رفرا زیمت نییه، ئیتر بۆ گه مه ی زارۆکانه به له شمه وه ده که ی؟!

رهنگه ئەو دهم و ساته و، هه نوو که ش وه لامي ئەو زیندانییه له لاه نه بئیت یان، نه خشه سازیم هه بئیت له میتشکدا بۆ سه رفرا زکردنی نه شمه زانی، ئایا زوگورتیییه؟ ژن و مالداره؟ له سه چی به ندرکراوه؟ سه ره به کام گرووپ و لایه نه؟! له سه نگه ردا گیراوه یان به نامه و بلا و کراوه ی سیاسییه وه؟ هه رچۆنیک بئیت، له نیازی ره سمکردنی پیم داگرت و نه له قیم. چون پئی ئەوم له سه ره تیغی گوێزانه مۆزه ژهنگنه که داناوه، ئاوهاش له که قاله که دا ته قه لالا ده دهم راوچیانه چۆن دوا ی نیچیریتیکی زامدار ده که وی که پیکابیتی ئاوه لاله که مته رخمی و بی موپالاتییی دهره ق نه که م چونکه؛ به چمکیکی نوژنی ده زانم له ره وتی هونه ریدا. نا، هه رگیز پاشه کسه ی سه نکه ره چۆلکردنی لی ناکه م به لکو خۆم به و به ندرکراوه ده زانم خیراتر و توکم تر، به شه یدایی مه م بۆ زین و، لاس بۆ خه زالی یان، به تامه زرۆیی ئاو بۆ زوی، به ئەقینی دووباره و چهند باره ی قه قنه س بۆ زیندوو بوونه وه، له هه مووی بالاتر به شکۆیی و خۆشه ویستیم بۆ که رکووکی زاینکه م، ئەوها

سوورم له سه ره ته و اوکردنی ئەم که قاله به قه باره بچووک و به ناوه رۆک مه زن و هیژا و پیروژه. هه رگیز هیور نامه وه. ده یکمه به برستی ستا لیتیکی جودا له که قالانی دیکه م، ئە گهر نا، تووشی په له قازه و فیئی ده مارگرژی ده بم، ئە گهر عه شق و ئەقین نه بئیت، ئە ی چییه؟! «فانکوخ» گوئییه کی نه بری و ناردی بۆ دۆسته سۆزانییه که ی!! گوایا ده مارگیری و شیتۆکی یی و ره فتاراندبئیت!! ئەز، به پیچه وانه وه ئیژم: نا عه شقیکی له راده به دهر به رچاو و گشت هه سته وه ره کانی داپۆشیبوو، ته نیا گوئیستی ئەو داواکارییه گالته جارانه ی دۆسته گه مرته که ی بوو که، وه کو ته لیسمی په رده ی ناخی بسمی گوایا گهر داواکارییه که ی جیبه جی نه کات ئەوا ده بئته بالنده ی کی سه رپراری به سه زمان!! کورپژگه بووم، به دارلاستیکی پاساری و ریشۆلانم له سه ره دار تووه که ماندا و، له سه ره دار ئەلیکتیریکه کاندایه خسته خواره وه، به مردوویی و زیندوویی ملیانم هه لده کیشا. دایکم دهینه رانده سه رم.

«هه ی سه رشیت! هه ی بی به زه یی بیسمیلا بکه، بیسمیلا»

منیش به ترس و له رزه وه ده مگوت: بیسمیلاهی ره حمانی ره حیم».

هاوار له دایکه مه وه به رز ده بووه. «گه وچه، ره حمان و ره حیمه که مه لئ».

له منیش و ابو که، ناوی دوو که سی جودان وه کو ئەو مام ره حمانه ی دیته به ر ده رگامان، به بنیشت و نوقل شووشه ی به تال ده کری. جاری واشبووه شووشه کان جوژی دهرمانیان تیدا مابوون و، له پیناو شه کروکه به کدا ده مانرشت، پاشان ئەو له مسته وسه فه که ده یان یفرۆشت گوایا به ئای گهرم خاوتینی کردونه ته وه یان، وه کو ئەو کاک ره حیمه ی که دۆستی باوکم بوو، به هاران له گه ل هاتنی بۆ ناو شار قاپه ماستی بۆمان ده هینا، خو ئە گهر باری گران نه بوایه ئەوا کنگر و هه پلۆک و پیشۆکی بۆ ده هینان. «تیگه بشته ی ئارام، له سه ره پریندا نابی ئەو دوو ناوه بییری...»

دهزانی بۆ؟» سیلهی چاویکی توورپم لی دهگرت و دهگوت: «بۆۆۆ... دایکه؟» بهنرمی وهلامی دهدامهوه «ئهوانه ناوی خودای تهعالان. ئهگهر هاتنه سهر زمانت، ئهوسا دهبی رهحم بهو پهلهوهه بکهی، دهنای...» دهپرسییهوه «دهنا... چی؟!...» «دهنا حهرام دهبی کوری شیرینم» رووم له دایکم دهکردهوه. «بۆ دایه گیان، خودا دوو ناوی ههیه؟! رهحمان و رهحیم؟!» ئهوه چهپۆکیکی نهرمی بهسههما دهنای دهنگی بهرز دهکردهوه «ههی لم و چهوی خاسهت به سهر ههی. کورم ئهوه خودایه گهورهیهی ژوور سهرمان زیاتر له سهت ناوی ههیه» سهرم بلند دهکرد و چاوم له ژووری سهرم دهگرت و لیم دهبووه شاره میرووله، باوکیشم له بهرابی خۆراکهکاندا ههنی بیسمیلا گوتنی دهدام بۆ ئهوهی شهیتان و مهیتان، جنۆکه و منۆکه بهشداری خواردنهکه نهکه؟! به چهپهساوی لیم دهپرسی «ئهوجا بابه بهکامه ناوی گازی بکه؟» یان دهگوت: «خودا چۆن ئهوه چهمکه ناوانهی خۆی له بیر ناچی!» باوکم، بهدهنگی زولال وهلامی دهدامهوه «ئههی چۆن خودایه که گهر دهیان ناوی خۆی لهبیر نهمی؟!» ئهوسا بهپیکه نینهوه دهم تیدهژهندهوه «ئههی چۆن نووکی ئهوه گشت درکی دهشت و دهراوه تیژ کردوه؟!» پاش وهستانیک دهگوتهوه «کهچی من، بهشهوه و پۆژتیک ئهوجا پینج شهش دپره شيعر و مهحفوزاتم بۆ ئهزهر دهکر؟!» وهلامی کورتی دهدامهوه «ئههی چۆن خواوهندیکه ئهگهر ههموو بهشهوه و حهيوانی دروست نهکردبی و بهکون فهیه کونیک، عارد و ئاسمانی دانهمه زانديت؟!» چاویکی له دایکم دهبری و دهیگوتهوه: «کورم خۆ تۆ خودا نیت. ئهوه که گوتی: تیتژ ههموو درکان تیتژ دهبن. ئهسته غفیروللا له دهست مندالی ئهوه زمانه؟!» من لهوه درکه تیتژانهوه، درکی ژووژکم هاته پیش چاو. پۆژی جومعاعان رووم له تیماری «خاسه» دهکرد. لهوه شیناوهردانهی ئهوه پۆخانهدا، ژووژکم دهگرت و، له ناوه تهلیمس دادنا بۆ باجی «ههمین» گویا وهکو دایکم دهیگوت: «گۆشت و پۆنهکهی بۆ باداری

یه کایه که» باوکم دهیگوتهوه: «پۆله کهم، خودا به که لیمه یه که دنیایه که دروست دهکا و، دنیایه کیش خاپوور دهکات. من، ترسم لی دهنیشت و، دلم داده خوریا و خاو و خلیچک ههناسهم سوار دهبوو، مهتقم له خۆ دهبری نهبادا به که لیمه یه که نغروم بکاته ژیر زه مین یان، شیت و لال و کهر و نابینام بکات. زوانم له گۆ دهچوو. له شم داده هیزرا. به چاوی تۆقا ویشهوه که، ههریه که یانم دهکرده ده چاو، سۆسهی بۆشایی ئاسمانم دهکرد. لهوه پۆژوه، دار لاستیکه کهم سووتاند و، مندالی گه ره کیشم هان دهدان بۆ وازلیتهینانی بهرد سره واندنه مهلانی گوتسه بانان و دار تهلهکان. رقیشم لهوه که سانه ههله دهستا که، له بازاردا کار و پیشه یان سهربرینی قهل و مریشک و کاور بوو، تهنا ته قهسابه کانیشت له بهر چاوم، رهزا قورس، ئیسک گران و تووک تال بوون.

- ئهوه ههموو وشانه له قوتووی کام عهتارهوه دهر دینی؟! -

- نه قوتووی عهتاری ههیه نارام و، نه دهرهاویژی گیرفانی خۆیه تی، ئهوه نه بیت که، خزم و میوانی دهشته کییان زۆره، له وانهوه زمانه که ی بهربلاو بۆتهوه. با سهره داوی گپرانه وه که ی لی نه ئالۆزینین.

گهشکه گرتی کهوا دهمدی زیندانییه که دهیهوی خۆی له دیلیتی راپسکینتی. له هیکرا هاته سهر کاغهزه سپییه که مهوه پشتی له من بوو. ئاخیر منیش هاوکاری ئهوه زوو ئاماده بوونهیم قۆزتهوه بهوهی له بری په ره مووچ، ئیسفهنج به کاریتم. ئهوه م به جوژه تهکنیکیک دانا له گه ل کۆلاژی گوتزانه مۆره که دا. پارچه یه که ئیسفهنجی خریلم ئاماده کرد و به نووکی په ره مووچیکه وه به ندم کرد. پیشه کی دیواری زیندانه که م به رهنگی چوبیتی سپات کرد که، قازاخی به چاوم دا. شوپنی دانانی ئیسفهنجه که چوون خشت له سهر خشت دهرده کهوت. له نیوان ئهوه دیواره خشتییه و گازه ری پشتی زیندانییه که دا، له نیوان دیه نی ستونیی په نجه ره تهنگه که

په لاماری قوتووبه کی «تونا» م داو له گه ل هیلکه به کدا بۆ ناشتاکه م سوورم کرده وه.

- گوتی: سه مه ندهر ... تاوس مه له ک! نهوا تاوس تاوسه. نهی مه له ک و سه مه ندهر چین؟!

- هه مدیس خۆ تیه و درانه که یه! مه به سستی ئارام له مه له ک تاوسی ئیزیدی یانه. مایه وه سه مه ندهر که. نهویش بالنده یه کی خه یال کردی شاعیرانه، لای ئیمه به قه قنهس و تهیری عه نقاش ناوی ده بن.

- ئا... بیرم هاته وه «سی ئیسمی بی موسه ما» که یه.

- که و ابو، ته و اوی بکه، با دلای مامه شیخ ره زمان ئا و بخواته وه.

- «تهیری عه نقا، شاری جابله قا و... پلاوی خانه قا»

به کا وه خۆبی خۆم گۆری. له کامپی «تورکو» بۆ چه قی شار به پیاسه چووم. له لایه که وه دووریکی وانه بوو، له لایه کی تریشه وه ههزم به پیاده پۆبی کرد و سری پییه کانم بره و ئیمه وه راستییه که ی، مه به سستیکی دیکه شم هه بوو له وه درچوونه م به لکو نه مه ریکه وته، بیناییم له رووی نهو زیندانییه دا بگیرسیتنه وه. رهنگی درفه تی له خه وه قورسه که م وه رگرتی و، لووس و باریک ده ربا زبووبیت بۆیه، له گه ل ههنگا وه کاندا، سه رنجی کپارانم له روخساری نهوانگه لی پیشی خۆم ده دا. نهوانه شم نابوارد که به لاته که مه وه پرتا و تیده په رین. نه گه ر بۆشم نه لوایه نهوا له پشته وه ده مروانییه کاسه ی سه ریان و، له گه ل کاسه ی سه ری زیندانییه که به راوردم ده کردن. قاچه کانم شل و شه که ت بوون. له سه ر سه کۆیه کی تاجه گولینه ی شه قامی گشتیدا، منیش بوومه ئینجانیه کی گه رۆک، چاوم کرده هه لۆیه کی ئازاد. نه م دوخه م، رۆژانی ریره وه درتیه که می هینایه به رجاوم که، چله دره ختم له به ژنی خۆم ده ئالاند و، ده بوومه ده وه نپکی گه رۆک و هیدی هیدی ده بزوام. بیه ووده، که سیتیکی وام نه دی که شیوه ی له و

قه له ندهر و زه بوونه ی که قاله که م بچیت! نه میستا، هاتوو بابایه ک له م گۆره پانه دا خۆی به گه لا و چل و چیتو پۆشی، دروست به شیت و له یستۆک یان، به ده رۆزه که ریکی هونه ربی تیده گه ن پاره و پوولی بۆ ده هاون نه گه ر کلا وه که ی یان کیفی ئامیرتکی موسیقای له ویدا کردیته وه. نه وه تانی نه و گولیلکه جوانکیله یه ی ته نیشتم سه رنجم بۆ لای خۆی راده کیشی و، په پووله ی خه نده له سه ر لیوانم ئۆقره ده گری. ده نواریه نه و دره خته سه رنج راکیشه. له کۆتایی هه ر چلئیکیدا یان له بنههنگلی په لکه باریک و درتیه کانیدا، هیتشووی گولیلکه ی سپیی هه لواسیون! با گولیلکه ی نه م هیتشووه یان بژمیرم یه ک دوو سی چوار، پینج و شهش، حهوت و ههشت! با نه و هیتشووه ی نه و لاشه وه بژمیرم، سه یه!! نهویش ههشت گولیلکه ی سپین!! سی چوارتکی دیکه شم لی ژماردن. هه مان ژماره ی ههشتیان دامی!! له وهش سه یرتر، له ناوهندی گولیلکه پینج په ره سپییه کاندا، گولیلکه یه کی دیکه ی پینج په ری گچکه ی په مه یی قیت ببوونه وه!! ناوهنده کانیشیان سه ر و خالیکی زهردیان تیدا بوو!! ده بی کتی نه م پاکیزه بییه رهنگ گونجاندنه نه ندازه بییه ی دامه زانندیته؟! گه لای که سک و په ری سپی، په مه یی و زهرد پیکه وه را، به ههشت کیژی پاکیزه ده چوون. بریا بۆم لوایه فانه کۆخانه نه م هیتشووه گولیلکه نه م بکر دایه ته که قالیکی هاوشانی که قالی گوله به رۆژه که ی نه و زاته مه زنه!!

به خۆم گوت: ئاخه ئارام، به ندییه کی کلۆل و به ده ختی ته قه تکرای ژوررکی نسرم و تاکه په نجه ره یه کی ئاسنیه ند، مالتا وه دان له م که شوه وه ای سه رفرازییه دا چی ده کات؟! که واتا، رهنگی قفلی زیندانه که ی شانندیته یان، به هه ر ته رحیتک قوتار بووه و، من ئاسایی خۆی گه یاندۆته «تورکو» باشه، بۆ نهویش به رهنگاری هه مان رووگه ی به نده بووبیت؟! چۆن بۆ کامپه که ی من هاتوه؟! نه گه ر و ابیت نهوا رۆژگار زۆری به به ره وه ماوه. ئیوارانیک له که ناری زهریای به لتیکیدا. شه ویتک له قه وانه و

دیسکوڑیہ کدا، نیگای شادی ئالوگورِ دهکھین. جا ئه ویش، وهکو هردووکتان و من مرؤف نییه! کوری دایک و باوکی خوئی نه بووه!!
 خه باتی نه کردووه! زووخاوی نه چه شتووه!! ئیتر بو نهیه ته قاوه خانه و دیسکو و شوینانی دی؟! نا... نا... و امه یه ژن. ئه وه تان لی وه رناگرم، نه له توئی خوینهر و له توئی گپه ره وه، قبوولیشم نییه دووپاتی بکه نه وه.
 نه گهر هه رزه کار بوو باشتر ده نا ئه گهر ژندار و کوئی مندالی هه بوو، ئه وا پاش سال و هه ندیک نامه ده نیروئ بو ئه وه ی بیته لای، نه گهر چا ویشی به رایی نه دا، ئه وا خوئی له ریگهی فرمی و ئاشکرا، له شامه وه ده یانه یینی نه ک وه کو من که، به هه زار په تپه تی و گوپه ندی مافیاکانه وه، به دهر له وه خشه یه ی کیشابووم بو هولا نده، لپه رم توند بکه ن. با دووباره نه گه ریتمه وه باسکردنی ئه و بیده ره تانانه ی که، خنکیندران و کرانه بابوله ی گه ده ی چلیسی نه ههنگ و جله و ده عبا ژیرناوییه کان. ئا... خو سه ددام و خپو و درنجه نه گریسه کانی له سه ره زه ویدا، هه زاران نه ههنگ و تیمساحی برسی و هار و به ره لالا نه بوون؟! ئه دی هه وزی تیزاب! ئه دی پلنگ و سه گه برسییه کانی کوره چا وه ده ره کانی!! ئه دی دریلی کاره بایی، ئه دی به هه ره چوار په تکردنی مرؤف! ئه دی کو گوری ئه نفالکراوه کان!!

- دیاره ئه م نوقلیتته به شی پیرستکردنی فرمیتسکی هه له بجه یی و بالیسانی و زاوی چه مبییه کان ناکات و... خه وه ده زپین!

ئه دی زه کهر برین و ده رخواوردنی به خاوه نه که ی! ئه دی!! ئه وا کون به کونی شار هه تا ئاوی پیم دایهت، رۆژانه به دوایدا عه ودالم. خو کلاوی سه خری جنی له کلوری داریکدا یان، له بوخچه ی داپیره یدا نه دۆزیوه ته وه! نه شبۆته خدری زینده!! ئه وا گریمان په رجوویه ک ئه و زیندانییه ی گه یانددیته ئه م شاره، ئه وا به دیمانیه یه کدی ده گه یین. له شوینیکدا دانا که سریم وه کو ئه وه ی پولووم له ژیردا بیت جیگورکی ده که م، ده چه په رتوو کخانه ی گشتی.

ده چه ساونا و شوینی وه رزش و مه له وانیه. ده چه «که وه هالی» ی بازاری دیرینی شار. له نهومی بالاخانه ی سوپه رمارکته کاندان، له ناو که شتی گه شتوگوزارییه کاندان ده گه ریم. به جو ریک ده یانپشکنم که، ترسم لی نیشتی له و چا و داچه قانندن و سه ره تا تکتییانه م گومان بکه ن. له وانه شه ژنان به چا و باشقال و، پیوان به کیوی یان شازم تیبه گه ن!! ئه وه شی سه ربار بیت که، ئه وان له بنه ره ته وه پاش پازده ی سیپته مبه ره به چاوی گوماناوی و ته لخ ده روانه سه ره شه کان و، خواخواشیانه پی خواریه کیان لی به دی بکه ن و، به زووی کارمه ندانیان لی راپه رین! ئه وساکه، کام پولیسی ژن یان پیانو بروام پی ده کات که به چاوی دیقته و سیمۆزانه وه به دوا ی زیندانییه کدا ویل و سه رگه ردانم!

ته نانه ت ناویشی نازانم!! ئه و جا یان به ندم ده که ن یان، ئه وه تا سکیچی که قاله که یان پی نیشان بده م. ئه وانیش گوماناویتر بیتن: «کامه تا!! پرووی که سه که دیار نییه؟! ئه دی چۆن بیناسین! ئه ی تو چۆنه کی ده یناسیته وه!؟» ئه و ده مه ش له و پیودانگه دا، ئه گهر ئیوه ش بن، ئه وا شانم بو هه لده ته کین و به مرۆیه کی نائاسایی، ناته واوم ده زانن. ئه وسا به رپوه به ری کامپه که به ئاگاداریی پولیس وه کو مام عه زیز، هامشوی حه فتانه ی دکتوری ده روونیم پی ده کات.

- ئه وه کام مام عه زیزه؟

- پرسیاره که ت ده خه مه بان سه رم چونکه له جیگه ی شیوا دا کردت. ئه و زه لامه به درۆ خوئی کردبووه کوری به گزاده یه کی جاف! به لکو توپه له درۆیه ک بوو له و گۆرده ا.

وه کو بۆیانگپه رامه وه، ئه و مام عه زیزه یان مانگی چوار جار په وانیه ی پیته خت کردووه!!

- چاکه . ئه و هه موو ده رامه ته ی له کوئی بوو بو هاتوچۆکردن؟

- تینگه یشتی؟

- ئەى چۆن خۆ بەزمانى جنۆكان قسه مان له گه لدا ناكات!

واتا: دهيهوئى لاسايى واقيع نهكاتوه.

- ئافه رين به لكو؛ دروستى بكاتهوه. له دهرفه تيكدا ته گهر ئارام به دهستپهردانى نهزانى، ئەوا پيكهاته گرنگه كانى نوڤلئيتت بۆ ده ژميرم.

- داواى لیبوردنى لى ده كهه، ئا دهى...

- به زۆربلئىيى نهزانيت ئەمانه ن: ته كنيكه كانى گيپانه وهى راناوه كان، كه سيئى، ناوه رۆك، جى، تانويۆ، كات، پشته كى «BACKGROUND» هيمما «SYMBOL» وینه، زارگوئى و... ناخگوئى.

وايزانم يازدهم ژمارد، به گۆشه نيگاوه ده بنه دوازه. ده شى هى تريس هه بن كه به گويره زه مان گرنگيان بگوپت يان، فه رامۆش بكرت.

دلنيام له وهى كه باوك و دايكم ئەو شه وهى پيكه وه ده ست له ملان بوون و نه يانده زانى منيان لى ده كه وئته وه يان خه جه ناويك. هه روه ها ئاكام به چى ده گات؟ له ولاتدا سه ر ده نيمه وه يان، گوڤر غه ريب ده بم؟ هه نوو كه ئەم تيكۆشانم له پيتاوه ئەوه دايه كه، شتيك له پاشى خۆم به پيلمه وه و، به خيترايى له يادان نه چمه وه. هه ر نه بى سالانه له بيري كه سيكى دل سوژدا بمينمه وه... بژيمه وه...

ليره و له ويتش، ژيانم رووباريكى خاو و مه ند نه بووه به لكو، له مييانه ي ئەو جووته دوخه دا، ده بوونه... ده بنه «ده چله» ي به پيت و به رپتژ. زه وييه ده ميك تينووه كانى هه ست و نه ست و ويسته كانى پاراو كرد و ده كات. ئەه گه ر پيشتر شه رمانه، بنه ست و گيرخواردووانه نيگارم ده كيشا، ئيستا به بى سانسۆر و سه مه تتيكى دارپتژاو، به گويره ي خواسته كانى ناوه وم

ده رووتيم، ده نيگارنيم. به ره قانى له خۆم و به ره مه كانم ده كهه. ره خه له ئە نترۆپۆلۆژيا پيرۆزه كان ده گرم، په رووتيان ده كهه. ديارده دزيوه كان ريسوا ده كهه. ئەم رابووانه ي ئيرۆكانه م هه مديسان بيروكه ي نيگار كيشانى قه قه سه كه ي هاويشته هۆشمه وه بۆيه ده بى به دوو شيوه و ستايل بيكهه. جارنيكيان به كۆلاژى كاغه زى ره نگاو ره نگ، جارتيكى دى به ره نگى ئاوى و سه رنجكيش بۆ ئەوه ي هارمۆنيى و كوئتراستى ره نگه كهه بنوينم له كه قاله كه دا. له هاوشانى ئەوه شدا بيرم له هه ندى برگه ي قورئان كردۆته وه كه به ره نگى خاوهر نشينانه بيانكه مه ئەبستراكت، وه كو: «ن والقلم» و «من كل فح عميق» هيلكاربيه كانيانم له ميتشكدا چه سپاون بۆ كاتى ئەنجامدانيان. ئەه گه ر پيشوو... ئيستاش، نه نيشتمانپه روه رى ته نگين بوومه و نه ره گه ز په رستى شو فينى. مرۆڤم به لامه وه هه موو شتيك بووه، له هه ر كوئيه كدا بووبت. لايه نه گه شه كانى په سند ده كهه و چه پله ي بۆ ده كوتم. نه فره تيش له لايه نه تاريكه كانى ده كهه و به رده بارانى ده كهه، ئەو دوو ئاكاره ي چه پله ليدان و به رده باران كردنه، ئيرسى رابردوو و به ئاسانى به رۆكمان به رناده ن.

- خۆم پيناگيرى و به رۆك به رناده م. براله، ئەه گه ر منى خويته ر و جه نابى تۆي گيپه ره وه له تهك ئارامدا روومان له ناديار نه كردبايه، چۆن ئەم هه مكه شته مان له باره ي ئەو و هونه ره كه ي ده زانى... ها!؟

- ئەوه بۆ خۆت به ئانقه ست له گيلى ده ده ي! ئاخه چه ند پاتم كردۆته وه كه، هه ردوو كمان ده ستكردى په ره موچ و قه له مى ئەوين. له كوئى بيه وئى، له وييدا ده رفه قمان ده داتى چيى بوئى و، چۆنى بوئى ئاوها ده مانخاته سه ر كاغه ز.

- چاكه، ئەوساى كوردانى كامپه كه، كتيك و چايان بۆ هينا.

- برسبى بوويان له بهر دلئى ئەوان خواردى؟

- توخوا ئەمە پرسىياره!!

هېچ رۆژتىك ھەندەى ئەو رۆژە شەكەت و بېست و لىبراو و برسى نەبووم
كە، كەشالى قەقنەسە كۆلاژەكەم تەواو كرد. ئاخىر دەبوايە پارچە كاغەزە
رەنگەكان بېرىم بۆ: سەر، دەنووك، لەش، دوو بال و كلكەكەى، ھەربەكەيان
بە سى رەنگى ھاوتۆنى شىياو بەگوتىرەى ئەو سكىچەى بەدوو دانە بۆم
كىشابوو، دانەيەك بۆ لەسەر بېرىنى پارچەكان و، دانەكەى دى بۆ روانىنى
گشتىم و ھەلەنەكردن لە دانانى ئەو پارچانە و چەسپىكردىيان. بۆ ئەو ھى
لىم تىكەنەچن ژمارەم لەو پارچانە دەدا چونكە: سى چل كوتە كاغەزى
بچكۆلانە، ئالۆزى بۆ دەنامەو. نەمزانى چۆن ئەو كوتانە بىرمىيان
ھەلگەراندەو بۆ «درەختى» بنەمالەكەمان، لە سۆفى بايزەو بۆ حاجى
عەلى و... بەندە! دەشى باپىرى باوكم بەدەرۆتىش عەبدوئالايان ناوبردبىت.
دەشى باوكى ئەویش فەقى و مەلا بووبىت، لە دەرۆتىشىيەو بۆ سۆفىتى!
لەویشەو بۆ حاجىتى و دواتر بۆ... وەستام. لە ئاست خۆمدا سىفەتتىكى
دەرەكەم نەدۆزبىەو وەكو درىژبىدانى تووكە سەر بۆ زىكرى تەكە، يان،
تەزىبى لائىلاھە ئىللا و، كەشىدەى زەرد و سىبى حاجىيان كە باوكم لە
كەمەرى دەبەست ھەموو جار تىكىش دەبگوت: «بەچەقۆبى دەچنە حەج و
بەگوتىزانى دەگەرپىنەو!!» وەستام. مەگەر پەرەموچ و كاغەز و پاكەتى
رەنگ بەھانامەو بىن. ديارە ئەو ھى لە ئاكامدا دەستى لىشاوى رووداو
دەبھىنى، ئەو ھى گرنگ و مەبەستە كە، ھەلۆتىسى تۆ لە ئاستبا چدەبى.

ئەمىرۆ، لەبەر ئەو ھى عەبدوئالايان ناوتىكى ئىترە سەردانىبى ولات دەكات.
نامەيەكەم بۆ داىكەم نووسى لە تەك چەند وپنەيەكى خۆمدا، لە گەل دوو سەت
بۆرۆدا پىچامەو، ماچى زۆرىشم بۆ بەفرىن و ئاراس نارد نامەكەم لە پىش
ھەشت چا و داىە دەستى عەبدوئالايان. لەو بىروايەدام كە وپنەكان و نامەكەم
رۆلى ھىتور كوردنەو ھى ناخى داىكەم دەبىن. راستە مەروڤ چۆن بىجىبى ھەر
مەروڤە. ئەمەم بەلاو جىياندىنى كات و... كاتاندىنى جىبە.

پاری حه و ته م

دوکانیکی له نزیکی قهیسهری گرت بۆ کوتال فرۆشی به لای دهرکهی میناره نه خشینهوه، له خوارووی خۆمچییه کانهوه بوو. دوایه چوو دوکانه کهی ناو قهیسهری. به لای دهرکهی دارتاشان و نزیکی حه مامی شۆره وه بوو. ئیتر نازانم بۆ به شۆر ناویان دهبرد، دهشی ناوه کهی شۆر بوو بیت!! له پاش مهلیکه بچکۆله و کهریم قاسم، کابرای ده مگیر لیمان پهیدا بوو، خوا ملی بشکینتی. مانگی خۆم بوو که، بیرووم به هه ناره وه کرد. حاجی له به قالیکی بن قه لاله و ناوه خته دا بۆی پهیدا کردم و، نارام هاته دونیاوه. خوا بیوهی بکات. جگه له ویش مندالیکم کهوته بیری دراوسیکه مانه وه. خۆ سه ره رای دوعا و نوشتهی شیخ فه یزوللاش، تووشی ئه و کۆستانه بووم!! ئاخیر ئه و شیخ فه یزوللایه سه ری له هار و مار دهرده چوو! دهرمانی نه زۆکی ده گرته وه. دلانی له یه کدی داده بری یان لیکیانی گری دده!! به قسه ی خۆی و ئه وانهی لییان ده گپرایه وه گویا ده بیان جنۆکه و منۆکه ی بۆ کاروباری خۆی ته سخیر کردوون! له ئه ستیره کانه وه به ختی ده خۆینده وه!! له خوا به زیاد بیت، دوو کوپ و کچی سه ر و زیادمانه. حاجی نارامی نایه به ر خۆیندن و ده بویه به عه سرانیش له لای مه لا نوری جزمی قورعانی بخۆیند بایه. هه تاکو سنفی چواریش به هاوینان له لای ئه و مه لایه ی میناره نه خشینه ده یخۆیند و پاشان ده چوو دوکان حاجی گوته نی: «به ره لالا نابیت وه کو منداله خۆپری کۆلانان و، هه م شتیکی له دینه که مانه وه ده سده که وی» «مه نیجه» ی ئه و سه ری کۆلانه که مان که له «ئاخیر حوسین» بووین، زۆرتری له و شیخ فه یزوللایه ده وته وه گویا خواردنی دوپشک و تووله ماره و، شه وان به سواری خه ره ک به حه واوه ده گه ری!! که چی وه کو دهر ویشان تووکه سه ری به ردا بۆوه به لام! له ژیر میزه ره که یدا ده یشارده وه، هه ی سه ری به تاشین بچیت وه کو «گوله» ی خوله که وشدروو ئیثیت: «ژنی له جنۆکه و له ئیمه چاکترانی هیناوه بۆیه ژنی بنیاده می ناوی!» رووم ره ش بیت و هه ژم به سه ر خۆمن ته نیا قسه ی ئه مو

نارام نۆیه ره ی زیندوو مانه به ر له ویش کچیک و دواییش کوپیکم بوو. یه که میان به حه وت مانگی له بارم چوو، کوپه که ش به هه راشی به سویره سه ری نایه وه. شوکرانه بژیرتم خودایه. له هه راکه ی جه یشولشه عبی باوکی مندالان چوو هه ج. ئاخیر حاجی زۆر له من گه وره تر بوو. قه رته پیاو بوو که شووم پتی کرد. له «په حمه» ی ژنی پیشووی وه چی نه خسته وه. چونکه زوو ده بیه نه شه ری فه له ستین که به شه پرتوی و هه ناسه ساردی گه رابوو وه، وه کو پاشتر گپرایه وه. دژوینی زۆری به حکومه تانی عاره ب دده له به ر ئه وه ی سلاحی چرووک و ئه مری چه واشه یان دده نای. هه ر که جیگه یه کی باشیان ده گرت، خیرا له نامیرانه وه ئه مری گه رانه وه و پاشه کشه یان پتی ده گه یشت!

گوتەى ئەو دەگىرپمەۋە گوايا ھەتتە بازە! خاۋايە لىم نەگرى، من نەبووم سەگە رەش بوو. بەرگوتىشم كەوتوۋە كە، نىرەموۋكە و پىساۋەتتە نىبە. ئەمە چەندى بەچەندە!! بەۋە پىروناكەم ئەگەر و ابوايە، فەرتەنەى ئەو سالاھ پىروى نادا كە، دەستى بۆژنە توركمانىك بردبوو!! ئەو ژنە گوايا مندالى ناپوو. بى شەرم و ھەيشوو، ئەو ھەييارە لىتى كىردە ھەرا و ھەيىبە لىيەك، ھەوت گەرەكى لى تاگادار كىرد. ۋەكى تر، ئەوانەى پىرويان بەژنەكە كىرد ھەر ھەندەى پەنجەكانم بوون چونكە؛ مامە شىخ زۆرىنە گوتەنى: «سەرى تىچووبايە، نوپىژى ناچوو» يان «شەو و رۆژ، دەم بەۋىرد و دوغەى چاكان بوو.» ۋەكو چۆن كلىش لە چاۋە سرەكانى نابوۋە!! ھەى سەرى تاشن بۆ خۆى و ئەو ئىماندارىيەى دەيكرد. بەخوای بەخوای سەر و سەكوتى بەكۆسەۋەۋى نەبوۋايە بەھىچى تىرى ناكرد. ھەى رەزەى ئەو خەلە ژنانىيە خواتەۋە كە، ئاۋ لە تاش بىرايە، ژنگەل لە خانگەكەى نابىران!! راستە خوای بانسەر رزقى كۈندە بەبووش دەدا. دەلىن: لە رۆژى ھەور و ھەلا و زىياندا، رۆژانە، خوا بەچكە چۆلەكەيەكى بۆ دەنپىرتتە دەروۋى كۈنەكەى! قوربانى ئەو خاۋايە بىم بۆ خۆى و كىردەۋەكانى، گوايا ھەزار سال عوزپىر پىغەمبەرى لەگەل گوتىرپىژەكەيدا مراندوون و، لەپاش ئەو ھەمكە سالەدا، زىندوۋىيانى كىردۆتەۋە!! ئەگەر يەكە لە مندالان لەرزوتايان ھەبوۋايە، لەسەر قەسەى باۋكى ئارام ئىتر نامىردنە لای كەس بۆ دوغا و نوشتەى مەچەك و سەرشان. حاجى دەمى لىدەنام «كچى عەقلىت ھەبى، چۆن بەئالاندنى پەتتىكى سەوزيان بەدوغيەكى ھەلق و بەلەقى سى قورنەى لە مېو و پەرۆ گىراۋى، مەچەك و لاشان، نەخۆش و بىمار چاك دەبنەۋە!!» درپىژەى دەدايى «ئافرەت، مردن ھەر مردنە، خوای تەبارەكو تەعالا چى لەنىو چاۋاماندا نووسىبىت ھەر ئەۋە روودەدات» حاجى ھەموو جارىك ئەوانەى دەۋتەۋە و پاشان بە «ئامەنتوبىللا» كۆتابى پى دەھىنا.

رۆژتىك ئارام لە مەدرەسە گەرايەۋە. پىروى مۆن بوو چونكە؛ ماموستاى

ۋەرزى داۋاى لى كىردبوو كە ناۋى خۆى بۆ (تەلىعە) بنووسىت. حاجى ھەرەشەى لى كىردو پى گوت: «ھەر ئەمەمان نوقسان بوو! بەۋ بەردە رەشەى كابە كە دەستم پىتوۋناۋە، خۆت لەۋ شتانه ناۋنوس بىكەى، پاش داركارى و ھەسىر مەيدان، دەبى لەۋ مەكتەبە پى بىرپىت و بەقىروسان. خۆ مندالم ناردۆتە بەر خوتىدن ئەك بۆ شتى نالەبار و تەلىع و مەلىع!!»

سەريان بەقوراپچىت بۆ كار و كىردەۋەيان. ھەى تووناوتوون چىن و ناۋيان رۆچىتتە كوناۋى تاش و بەرداشى زىر مىشكىيان بەرپى خودايە. لە ئىفتىدائى جلكى خاكىيان دەدەنى و، لە مۆتەۋەسىتەش بەرگى قەۋزەبىيان پى لەبەر دەكەن!! ئەمە كەى بوۋە مەكتەب! كە ئەۋ جلك قەۋزەبىيانە دەبىنم، قىزىم دىتتەۋە، خۆ بەبۆقى ناۋ گۆلاۋى قەۋزە گرتوۋ نەبىت بەھىچ جانەۋەرىكى تر ناچن!

- ديارە مەبەستى داىكى ئارام لەۋ بۆقە سەۋزانەى ناۋيان نازانى و ھەردەم ھەۋالەى ژپىر بەرداشيان دەكات.

(تەلىع) و (فتوۋە) و ((برادەرانى سەرۆك) بوون و لەۋە پاش دەيانكردن بەجەيشولشەعبى و، رەۋانەى بەرەكانى جەنگى ھەشت سالەيان دەكردن.

- ئا... بۆ ئەۋەى بىنە سوۋتەمەنىي جەنگىك لە جەنگەكانى سەرۆكى ھەفەزەھوللايان! داىكى ئارام بەۋ زمانە ساكار و رۆژانەبىيەى خۆى گوزارشت لە گەۋالە رەشەكەى بەعسىيان دەكات سالى وا ھەبوو. دابەستوۋىەكمان لەتوۋەت دەكرد. بەرپى خۆى سوورمان دەكردەۋە ھەتا دەبوۋە قاۋرمە و لە كوۋبە شىنە بىرقەدارەكانمان دەپەستا. چىشتەنگاۋان ئەگەر ئارام نەۋسى بۆ نەگىرايە، دەستە چكۆلەكانى دەئاخىيە يەككىك لەۋ كوۋبانەۋە، سەلكە پەنپىرى گچكە يان لوولە ئىسقانىكى بەچنگەۋە دەھات. لەۋەش سەبىرتر، جارىك چلپسانە چنگى بۆ ناۋ تەنەكە دۆشاۋە

زهردهكه دريژ كړدبوو، خيرا رايكيشابووه له بهر نه وهی توپړی دوشاوی خورماكه په نجه كانی شار دبووه! ها، ها، ها پيتمگوت: «رۆله دهی زوو په نجه كانت بمزه نه بادا بتكيتته سهر زهوی و، ميش و مهگهز و زهردهواله مان لي بوروژيڼ. نهویش كهوته لیستنه وه و مژبني په نجه كانی تووته و برای تووته، بالا بهرزه و دوشاو مژهی خوی ها، ها، ها. نه سپی كوزهشی مژی. له دواي نهو كه تنه ی پيتمگوت: «رۆله كه م، نه گهر دلته له قاوومه و دوشاو چوو، وړك مه گره و مه نوژينه به دايكت بيژه. نه گهر وا نه كهی ده بيته پشيله ی په نير دزه» نارام، نهوساكه بهروونی له مه عنای دزی ناگه يشت، كاره كهی خوی به ناسایی دهزانی، ئيتر له وه به ولاره بو نه وهی نه بيته كتكي په نير و قاوومه دز، داوینی ده گرتم و به بالا مده هلدزنا «توخوا دايه توخوا» خوی به گهر دمدا هلدوه اسی و جارسی ده كردم. منيش به پيتمگوت: «به عاره ب مه لي مه رجه با» نارام ده پيرسی «بو؟» ده مگوته وه: «چونكه هم ده خوا و هم ده با.» نهویش بو نه وهی نه بيته نهو عاره به، به هه شتاوی له بهر هه يوانه كه دا، كوليره و دوشاوه كهی ده خوارد و نايبرده دهره وه. هه نگیڼ تروسكهی خوشی سهر تا پيتمی ده گرتوه.

يه كه مين جار و تاخرين جارم بوو، بچمه لای نهو شيخه جادوو كار، نهویش به پال پيونهانی خزم و دراوسی. باوه شينيكي نوپی قه راغ له قوماش و گولينگه گيراوی به ده سته وه گرتبوو، رايده وه شانده بو خو فیتن كړنه وه و قاودانی ميش و په خشه ی هاوینه گهرمه كه. له بيرمه، بو نيوره رۆ راکشانی حاجی دوشه كه له يه كي ته نكمان به بنميچی ژورده كه وه هه لواسيبوو. تهرم ده كرد و، ده بو ايه يه كيك له منداله كان به نوره په تی نهو دوشه كه له يه هه لواسراوه راژهنن بو سالی دواتر، حاجی له دراوسيه كي ته قاويتمان وه فير بوو كه، به ته خته دار و كۆلي دړك به تاكه په نجه ريه كه وه قايم بكات. ناوړشيني ده كرد به وهش هم ميش و ميشووله ی دوور

ده خسته وه و هم ژورده كهی ده كرده سارداو. كاتی به فرينم بوو، خوا ده ست ده عومر بيه وه بگړی و، گشتيان له به لای ناگهان بپاريزی، حاجی پانكهی سهر ميڼی كړی به لام؛ له ترسی نه وهی نه بادا په نجه ی مندالان بهر په روانه كانی بكهوی، خيرا بردييه وه و پانكهی هه لواسراوی له هه مان جیگه ی دوشه كه له شوړ كرده وه. نا... ههر نهو جارم بوو بچمه لای شيخ فهيزوللا و هيچی تر، وهك له بيرم مابيت بو نه وه بوو كه، تاكه گوارم، بو بدوژيته وه يان، كي له كاتی كهوتنی بوخوی بر دوويه تی. سالگاريكي دوور و دريژه و ايزانم گوتی: «ژنيكي خړكه له ی گهنم رهنگی چاو رهش بو خوی گلی داوه ته وه» نهو بوو سهره قه له مانه كه م له كيس چوو، به ده سته تالی گهرامه وه، نهو كۆلان و گهره كه مان پر له ژنی گهنم رهنگ و چاورهش و خړكه له بوو، جا كه ی ره وايه من داميتنی كه راسی يه كيكيان بگرم له ختوخوړايی!!

نارام له بهر نه وهی زور مهراقی دابووه په سكردن و، حهزی لييوو بچيته به غدا و له وای له مه كتبه ی په رسم بخوینی. وهختی گه رايه وه مال، دلتم له مشتا بوو گوايا داواي دوو په سمیان لي كړدوه بو نه وهی بيكه نه به حسی نهو جا لهو مه كتبه به وهریده گرن. له دهوری گهریم، زهرد زهرد بيوه ليموی شارهبان. نه خوی بهو ريسواييه رازی بوو نه باوکی. بويه له ماله وه بو خوی په سمی ده كرد و، ناو به ناویش يارمه تيبی حاجیبی باوکی ده دا. مهراقی په سم و كۆكړنه وهی شتی عه نتيكه ی له مندالييه وه هه بوو، كه نهو كاتانه ی ده چوو سهربان به كۆلاره هه لدان، له ژير بالی كۆلاره كه دا، كوتراييم دايه ت په سمی جوان جوانی ده كرد. جاری واش هه بوو، فه نهری به كاغز و ته ليزمه قاميش دروست ده كرد و مومی تيدا ده سووتاند. په تی كۆلاره كهی راده وه شانده، ورده ورده فه نهره كه ده چوو ناسمان و له لای گرتيه كي گه وری دووری كۆلاره كه وه ده وستا، به قوربانی بم ده يگوت «بو نه وهی له كۆلاره كه نزيك نه بيته وه و بيسووتيني» نه مه ی به شه وان ده كرد. ماشه لالا

بهره‌ی خواره‌وه، نارام خیرا خیرا به‌چاوی فرمی‌سکاوی فووی به‌ناو
ده‌نووکیا کرد! پاش ئه‌وه‌ی به‌هیواشی هه‌لیگرت لۆچی په‌ژاره‌یی و خه‌مم
به‌پروویه‌وه دی به‌لام حه‌یف ده‌می‌ک بوو گه‌رمایی تیندا نه‌مابوو.
گوايا بۆ ئه‌وه‌ی روح بیته به‌ری ته‌یر و توال، مندالان چهند جارێک فوو
به‌ناو ده‌نووکیا ده‌که‌ن!!

- کورپی شیرینم نارام گیان هیچ پیوست ناکات هه‌لبگژتیته‌وه سه‌ر
داره‌که چونکه ئه‌و زهرنه‌قوته‌ی ناو له‌پت ده‌می‌که سارد بۆته‌وه.

ئه‌و، به‌خاکه‌رایی و که‌مۆکه‌یه‌ک شپه‌زه‌بیه‌وه په‌رسیاری لی کردم.

- بۆ ئه‌وه‌ی به‌ریت، سارد ده‌بیته‌وه دایکه‌؟!

نه‌یزانی چ له‌ زهرنه‌قوته‌که‌ی ناو له‌پی بکات. من گوته‌وه:

- له‌وانه‌یه دایکی فرتی دایته‌وه خواره‌وه کورم له‌ژێر تووه‌که‌دا قۆلتیکی
بۆ هه‌لکه‌نه و، به‌خۆله‌که‌ش دایپۆشه، خیرت ده‌گات.

له‌ هه‌یکرا نارام گوتی:

- له‌وانه‌شه که‌وتیته‌وه خواره‌وه. دایکی بۆ به‌ریده‌داته‌وه؟!

- چونکه، به‌وه زانیویه مردوووه وه‌کو براکانی، بۆ خواردن ده‌نووک
نه‌کردۆته‌وه.

له‌ وه‌لامه‌که‌م تیفکرا. ماشاللا و دوور بیت له‌ چاوی به‌دکاران، وریا و
زرنگ بوو، هه‌رچه‌نده‌ش جاروبار سه‌ره‌رپۆیی هه‌بوو. به‌هاران به
شووشه‌یه‌کی بۆیاغ یان قوتووی مه‌عجونی ته‌ماته‌ جوگه‌ ئاوه‌که‌ی هاوشانی
خری (خاسه‌) ی به‌رنادا. به‌ته‌مه‌نی ئه‌و نیسه، له‌ویوه‌ خه‌تی سه‌که‌ی
شه‌مه‌نده‌فه‌ر ده‌چوو هه‌ولتیر. ئه‌وجا یان ورده‌ ماسی ده‌گرت یان په‌پوله‌ی
هه‌مه‌ره‌نگ. ده‌می گانده‌م لیده‌نا «نارام گیان گوناحن» ئه‌و ده‌پگوت: «خۆ
نایانکوژم دایه‌ گیان! عه‌زه‌تیانیش ناده‌م زۆر زۆر جوانن. په‌سمیان ده‌که‌م

- ده‌زانی بۆ گرتیانم دایکه‌! به‌ره‌ئلاشم کردن؟

تاس ده‌مبهرده‌وه له‌و گیان‌بازییه‌ی تو! که‌ بێ ده‌نگ ده‌بووم و تۆش
حه‌په‌سانیت به‌ته‌ویتمه‌وه ده‌دیت، ده‌هاتیه‌ به‌ر و به‌ده‌نگی بلند وه‌کو به‌ته‌وی
قه‌یره‌کانیش گۆی له‌ قسه‌کانت بگرن، ده‌تگوت:

- دایه‌ گیان، بۆ ئه‌وه‌ی ئاگادار بن و، جارێکی تر به‌سه‌به‌ته‌وه دانه
خۆره‌ی مندالان هه‌لنه‌خه‌له‌تین.

کولمه‌ ئاله‌کانتم ماچ کرد و، به‌خه‌نده‌وه پیتمگوتی:

- کورپی باش، جا که‌ی ئه‌و پاساری و ریشۆلانه‌ عه‌قلی تو‌بان هه‌یه‌!
دیاره‌ وه‌کو مامۆستا‌کانت ئیمتیحانیان ده‌که‌ی!!

ئه‌ی ئه‌گه‌ر جارێکی تر به‌داو و سه‌به‌ته‌وه بوون؟!

له‌ په‌رسیاره‌که‌م چاوت کرده‌وه و تۆش به‌زه‌رده‌که‌یه‌وه هاتیته‌وه وه‌لام
دانه‌وه‌م.

- ئه‌وسا... خه‌تای خۆیانه‌.

له‌ مندالییه‌وه، له‌و رۆژه‌وه، دار لاستیک و قه‌لماسنگه‌که‌ی توور
هه‌لدان و ئیتر قه‌ت به‌لای سه‌به‌ته‌ نانه‌وه و ئازاری مه‌لاندانه‌چوو.
هه‌له‌شه‌بی ناکرد و، خولکی دایه‌ ره‌نگ و په‌سمکردن. له‌ خری
(خاسه‌) وه‌ش به‌ردۆکه‌ی خالخال و جوانی هه‌لده‌چنی و خری ده‌کردنه‌وه.

- دایکی نارام، ئه‌وانه‌ی له‌ کانیه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانیه‌وه هه‌لگۆزت!

- ده‌زانی بۆ؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ لای تو من و نارامیش، رابردوو درێژه‌ی
خۆی له‌ ئیستاماندا هه‌یه‌ و، ئازوو‌قه‌ی رێگه‌ی دووریشمانه‌، کاکێ خۆینه‌ر
به‌ره‌و داهاتوو.

- ها، ها، ها. وه‌کو تو‌یشه‌ به‌ره‌ی شوان و گاوانان کاکێ گێره‌په‌وه‌.

جارێک له‌ هیلانه‌ی دار تووه‌که‌ی حه‌وشه‌که‌مانه‌وه، زهرنه‌قوته‌یه‌ک

و هەر زوو دەیانبەمەوه بو ئەو جینگەیهی لیویدی هیتاومن» دەفتەر پەسمی له دوای دەفتەر پەسم پر دەکردهوه له پهپووله و ماسی و مشک و مهل و میتوهجات. پەسمی من و باوکی دهکرد. پەسمی هاوپیکانی... نیویدی پارهی رۆژانهکهی بو جهژن پاشهکهوت دهکرد و، نیوکهی دیکهی بو قهلهم پەنگ و ئەو دهفتەر پانانه خەرچ دهکرد. سهرهپای ئەوهش حاجی له بهغدا و له موسڵهوه قهلهم بوایگی بو دههینا و دهیگوته من: «لینگه پێ با هۆگری ئەوانه بیت، له چوونه دهرهوهی کۆلانیان و شهپه شەق و راکه راکه باشته. توخمی سهگانه، شیریان دهن و تهربییه تیان نادن!» له دهورت گه پێم ئارام گیان، شهوانه به حه قایه تی کۆن و مه ته لۆکه ده مخه وانیدیت، حه قایه ته کانی «دەنکه هەنار» و «بالا بستهی چل گز پشسه» و «گورنه ته له» ههروهها وهکو بیته وه بیرم حه قایه تی «کوره که چه له و که نیشکی شای په ربیان» و «گوپچه کهر و دیوهکان» و «پاشای نه زۆک و دهر ویش» ئارام گیان له هه موویان زیاتر هزت به حه قایه تی «گولمه حه مه د و قه لای گه وه رهین» ده کرد چونکه؛ کوره که حهوت زئی و حهوت دارستان و حهوت عهردی شای مارانی ده پری و، ده گه بیسته لای کیژی به ندرکراوی ناو قه لاته که، شای ماران له ژوو ریکی ته نگدا حه پسی کردبوو، بو ئەوهی مل دانه وینیی و شووی پێ بکات، ئەویش ناقایل بوو ههتا گولمه حه مه دی گیان باز رزگاری ده کات. ئەو رۆژهی له به ندهایه تی قوتاری کرد، سێ رۆژ بوو نه ناشتای کردبوو نه فراوین. ئای که، حه قایه ته کانم ته و او ده بوون و هیچم له زهینا ناما، بوتم دووباره ده کرد نه وه. ئەگه پیلووه کانت هیتا دانه خرابوونا به ئەوا به دهنگی خه والوو، خاو خاو ده تگوت:

- ئەو حه قایه ته نا... ئەوهش نا... مه ته لۆکه یه کی نه بیستراوم بو بگتیروه یان، گولمه حه مه ده که.

منیش باسی پاساری و بیچووه کهیم بو ت کرد که، چون نامۆژگاری کردوو له خو پاراستنی پلاره به ردی مندالان.

«کوری شیرینم ئەگه ر دیت وا کورپژگه به ک داده چه میته وه، زوو هه لفره چونکه؛ بو به رد هه لگرتن دهنووشتیته وه.»

بیچووه کهش به دایکی ئیژی: «ئهی ئەگه ر مشتێ به ردۆکی له گیرفاندا هه لگرتبوو!!»

دایکهش ئیژی: «ئیتتر تو حه و جهت به دایک و باب نییه پرۆ خوات له گه ل.»

تۆش، ئارام گیان ملت به و ویلگر دیبه وه ناوه که ئیمه ی نه خویندوار به رپژگه ی ها تو نه هاتی ده زانین. هه رچۆنی ک بیت له ترسی گیران و نووخان کیشان و چاو هه لکۆلین و پیست گروون سهرت هه لگرت، ئوغرت خیر بیت و، خوا بکات به سه لامه تی بۆم بگه رپیته وه و هه تا سه رم نه ناوه ته وه، ژنت بو بیرم و کوره زای خۆم بدینم.

ئەوا رۆبشستی و شوکر خه به ری به سه لامه تی گه یشتنتم زانی به لام، به خوای به خوای دلی دایک و نالی و ناکه سرێ. هه میشه دل په راوکی نامبازم ده بی. له بیرته که، حه قایه تی تهیر و خه لقنده ی خوا وه ندیم بو ت ده کرد، ده تپرسی.

- ئەری دایه، تهیر و پشیله و سه گ و مه ر و مانگا زمانیان هه یه قسه ی پێ بکه ن؟! -

- کورم، خودا زوانی به گشت زیروحیک داوه. ئەهی ئەوه نییه ده جوو کیتن، ده میا وین، ده چه پین و ده بارین!

ئەوا توی مه لا به زین خیرا ئەژنۆت له سه ر داگرت.

- ئەهی بوچی تیان ناگه م?! -

به پیکه نینه وه، گۆناتم گرت و چاوم له دور چاوت بری.

- ئارام گیان، که ی بوو بته که و ئه وسا له قاسپه قاسپیان تیده گه ی ها،
ها، ها.

- هۆ، هۆ، هۆ. ئه ی ئه گهره کو بوومه هه سپ!

ئه وت گوت و داته حیلکه ی پیکه نین و، چاوه گه شه کانت پر له ئاو
بوون.

- ئه و دهمه، ده حیلکینی هۆ، هۆ، هۆ. ئه سپه چاوه گه شه که م.

- نا... دایکه گیان، نامه وی بيمه ئه سپ و هیتتر و بارگیر. ئا دهمه ئه م
هه لۆیه و بهرز بهرز ده فرم.

ره سمیکه هه لۆت کردبوو له سه ر به ردیکدا هه لئیشتبوو، پیمت نیشان
دا. ئافه رینم لیت کرد و چاوه قله ترتیه کانم ماچ کرد. باش بو، نامه و
وتنه کانت سیبووریان دامی. به فرین و ئاراسیش بوونه جووتی خونچه ی
پاراوی دهم گوئی ئاو. خوا پایه دارت بکات بو خاتری پیاو خاسانی وه کو
غه وسه که ی به غدا و ئومهر مه ندانی لای خو مان و کاکه حمه دی شیخه که ی
سلیمانی. ئامین یاره به له عالمین. له ئیوه به ولاره دالده و په ناگه یه کم نییه.
ئارام گیان، ئه گهر باوکت گوئی له و دوعا و نزا و پارانه وانهم ببوایه چاوی
ئه بله ق ده بوو ده یخوری «هه ی بی ئه قل خۆ دیاره راست ئیژن ئیوه مانان
ناقیسول ئه قلن!! ئه و ناقیسول ئیمانیشن!! که چی ئافره ت ته نیا و ته نیا
هانان بو خودا به ره و بهس. ئه وانه ی ناوت بردن، وه کو من و تو چاوه پتی
مه رحه مه تن، بی ده سه لائن و هیه چیان پی ناکرئ. چه ند جارم پی گوتووی!
ئه م سه ره پوته ت کای تیدایه یان میتک!؟»

- دایکه... دایکه...

له ده ره وه بووی که، دهنگم بهرگوئی که وت. به هه له داوان و پرتاو هاتی.

جاننا قایشه که ی کتیه کانت دانا. رووت سووری گولهناری بو.

- دایکه، ئه مرۆ ماموستا نه ریمان سی ره سمی منی به ته خته ی
قوتابخانه وه هه لئاسین!!

تو وا که یفخوش بوویت و، مه فره مت نه دا و به رسم بوچی؟ زوو گوتته وه:

- بو ئه وه ی قوتابیان بیدین و چاوه له من بکه ن.

له خو شییا نا به هه ناسه سواری دهمت به ش کرده وه.

- ماموستا گوئی ره سمه کانم ده خاته پیشانگه ی سالانه ی گشتی
شاره وه! چاوه کانتم ماچ کرد.

- چی! چی! ئه و پیشانه چییه!؟

چاویکی هه لۆیانته له منی نه زان و نابه له د گرت.

- پیشانگه... پیشانگه یه عنی مه عره ز دایه گیان.

- قوریانت بم، ئه ی مه عره ز چییه!؟

- زۆر برسیمه. مه عره ز ها مه عنا سالی جاریک ره سمه باشه کانی تیدا
پیشانی خه لکی ده دن.

خۆزگه م به تو خوازت که ئه و همکه حه رف و نوقتانه ده خو ئیتته وه!! کورم
نه خو ئینده واری خه وشه، کو ئیرییه ئه گهر راستت گه ره که.

- من، ئیستا قسه ی نیوان دپره کانی دایکی ئارام ده خو ئینمه وه.

- ساویلکه مه به. ئه گهر دپره کان نه بن تو ناتوانی نیوانیان بخو ئیتته وه.

ئه وه وه کو خو ت و سیبه ره که ته. ده با رتسی دایکی ئارام نه قاچین.

به ی برسیه که ته وه هاتم و، دهمی پرسیارم لینیای.

- هه ر ئیستا، به سه ر چاوه بو ت تیده که م، ئارام گیان خو اردنیکم لینه وه

تۆزۆر زۆر حەزى لى دەكەى دە بزى دە زانى چىپە ؟

تفېكت قووت دا. زىمانت بەلىتواری دەمتەوہ خشاند و، چاوەکانت بوونەوہ جووتى قله تریى رەشمیری و برىسکانەوہ.

- دەزىانم. نىسكىنەى بەپەلپینەىە... نا!؟

- دەمخۆش، چۆنت زانى! نۆشى گىانت بىت؟

- لەبەر دەرگەوہ بۆنم کرد. ها، ها، ها.

ئارام گىان، ئەوئەندە رەسمى ئەو هەلۆیە و پەلەوہرانت کرد، ئاخىرى تۆى بەسەر بالى خۆیەوہ هەلگرت بۆ ئەو سەرى دونیا و، لە منى كەنەفتى کردیت. كورم چاكت کرد. جىیى مستەكۆلە پىلەقەىە. ئەوہى مستىكى تى سەرەواندى و، تۆش وسكت بووى، ئەوا بەبى هىزت دەزانى و، خىرا خىرا دەتداتە بەر شەپازللە و شەق تىهەلدان. دەپرو و قەت خودا تەرازووت لەنگ نەكات.

ئامىن يارەبەلعالەمىن.

- ئەگەر بىتو كەسىتییەكانى ئەم تىكستە دابەش بكەىنە دوو لایەندارى سەرەكى و... لاوہكى، ئەوا شەش ناومان بەرگوئى كەوتوہ هەتاكو ئىستا، ئارام و دايكى و ئاپۆ رەشىد؛ سى كەسى سەرەكىن لە ولاتدا بەرامبەر بەساتوو پىككا و سارا، كەوا سى كەسىتتى سەرەكىن لە هەندەراندا.

- دە ئەوجا دەرفەت بەمنى خوتنەرىش بدە كە، ناوى كەسىتییە لاوہكییەكانت بۆ بۆمىرم، مامز و بەفرىن و ئاراس لە زىد و، ئەدى سىانەكەى دىكە لە نامۆبىدا!؟

- پەلەت نەبى و پىش رووداو مەكەوہ. چۆن ئەو سى ناوہت زانى ئاوهاش ناوى دىكە دەژنەوى.

- ئەوہ دانم بەخۆمدا گرت. ئەدى رەخنە؟! گرنىگ رەخنەىە كاكى

گىرەپەوہى بەئەمەك... رەخنە، بەهانای بەرھەمە نوپىيە رەسەنەكانەوہ نايەت!!

- چونكە، ئالاوہتە كىشەى ئەكادىمى و شىكردەوہى تىبۆرەكان! ها، ها، ها.

برالە، تىبۆردان بەبى هاتنە كرادەكىبى ناو كايەكەوہ چى دەگەنى!!

پاری هه‌شته‌م

ئارام، پرووی گرژ بوو. له وته که ی هه راسان بوو که، گوتییه وه:

«دهزانی بۆ؟ بۆ ئه وه ی بینه سینه ی خودا له سه ر زه ویدا!!»

تو ته ماشای جوگرافیا و میژووی ناوچه که بکه، راستیی قسه که مت بۆ
دهرده که وی.»

منیش پیمگوت: «ئارته ر میله ر ده ناسی؟»

گوتی: «ئه ی چۆن! میردی مارلین مۆنرۆ نه بوو ساراخان.»

له دلّی خۆمدا و امده زانی که زۆرینه ی سه ر ره شه کان له حوشتر سواری و
ژن رفساندن به و لاره هه یجی تر نازانن که چی؛ ئارام «میله ر» و «کۆنراد» و
«پیکاسۆ» و «لۆتربیک» یش ده ناسی. باس له «سبیلیۆس» ی موسیقاری
فنلاندى ده کاو سیمفۆنیا یه کی بۆ لیداوم! به لای په یکه ره که ی «ئه لیکسی
کیشى» له پیتیش په رتوو کخانه ی کۆندا تپه رین، کورته یه کی له ژیا نی بۆ
باس کردم! له هونه رمه ندانی لای خۆشیان ئاماژه ی بۆ «شه ره فخانیه
به دلّیسی» کرد که چهن دین سه ته له مه وه به ر نیگار کیتیش و میژوونوس بووه.
خۆشی بالاده سته وه کو له وینه ئاوییه کانیه وه دیتم.

ئه و میله ره گوتویه تی: «رووخان و نامۆبی مرۆف له وه وه یه که، زۆر له
پیتویست ده بینتی. زۆریش له پیتویست ده زانی که چی؛ له نیوان ئه و بینین و
رۆشناییه دا به ناتوانایی، خۆی مجرۆ ده کات!»

ده موده ست وه لامی دامه وه.

«ئه وه بۆ چوونیکه له بۆ چوونه کانی خلتیه ی پرۆلیتاریای ئه مریکا.»

نه مویست ره گاژووی ته نگژه سیاسی و فه لسه فییه کان بین بۆیه سه رنجم
بۆ ئاراسته یه کی تر را کیتشا.

«خۆ قاوه خانه ی «کیشى تاسکو» ده ناسی. ئیواره پاش سه عات نو له وی
ده توانی چاوه روانیم بکه بت و «ساتو» ش ئاگادار نه که ی. ده مه وه ی ته نیا

- له قسه کانت و له که قاله کانت ه وه بۆم ده رکه وت که جو دای و له
که نجانی دیکه ناکه ی.

ئه وه م به ئارام گوت. هه ردوو کمان له نزیکى باله خانه که یدا دانیشتبووین.
(ساتو) مان له که لدا نه بوو که داوای نیگار کیتشانی سه که که ی لئ کردبوو.
ئه ویش باسی له سیاسه ت کرد.

«سارا، سیاسه ته دارانی ولاتی ئیمه تیده کۆشن بۆ ئه وه ی جیگه ی خودا
کۆنه کان بگرنه وه له وانه ی گریک! میسر و شاکان له وی بوه ستین،
سه رکۆمه ره کانیش بی شه رمانه کوره کانیا ن بۆ ماوه ی پاش خۆیان ته یار
ده که ن!!»

ههردوو کمان بڼن، چاکه...»

له وږي، نارام بڼه ي «کارهوي» داواکړد. منښ کوو پټکي «کاپه چينو». قومبکي دريژي له باده ي بڼه که ي دا و نو اړي به دور چاوم وه کو بڼه وږي روچي ته قوولا ي ناخمه وه و هه رچي تڼدا به ده ربه او وږي. تابلو به ناو بانگه که ي «فانکوخ» روو به رووم بوو. گوله به روژه کان زه رده خه نه بان بو ده رده پرېم بو، زور جار له نو اي داده نښتم. به لاي چه پمانه وه، کيژي که له من به ته مه نتر ناوه ناوه چاوي ده گرت ته کاتژمي رده که ي ده ستي و، مويايله که ي له سه ر ميژه که دانابوو. له ته ک ئينجان ه گولي که ي ده سترده وه ناو ښه يه که ي له جانته ده ستي به که ي هڼايه ده رده وه و ما کيا ژه که ي نو ي کړده وه. ژن و پياو ټک به ده نگی موسي قا گه رمه که وه چوون. چلچرا شو رده که ي ناوه ندي هو له که، په له ي رهنگی باز نه يي و نه ستي ربه ي ده په خشانده وه و، به چه ند رهنگی که روخساري نارام ي نښاندام. شينه که يان له رهنگه کاني تر هڼمنتر و دلگير تر بوو. له ولاره ژنه قه ره جيک و پيا وه که ي، تيله ي چاويان له ئيمه ده گرت. له وانه بوو قزه ره شه که ي نارام وای لي کړدين به يه کيکي وه کو خو ياني بزائن. چونکه به رڼکه ووت نارام کراس و پانتولي ره شي وه کو نه و رو مان ييانه ي پوشيوو. کراسه قول کورت و قوچه ترازاوه که ي سه ر سنگي و مووي چري بازووي بو چاوي ئيمه ماناني نه وروپايي سه رنج کيش و نائاسايي بوو که چي؛ له ژير ليو و چه ناگه يدا وه کو ته که ريشي سيگوشه يي و چوارگوشه يي و قه يتاني جي نه هڼشتبوو ته نانه ت، سميلي شي پاک تاشيوو.

ده مي کړده وه «پيم بلتي له وه خو شتر هه يه له سه ر نه م نه ستي ربه ماندا، مرو قايه تيمان توند گري به ست بکه يين!!»

لاقه کانم گواز تنه وه، چه په که ي سه ر راسته که م خسته ژيره وه. نارام سه رنجي قزه سه رمي دا که له ناوه نده وه به سوور و سه وز رهنگانده بووم.

- خو ده بڼي که، من گي رانه وه م بو خو م قورخ نه کړدوه کاکي برا.
- ها، ها، ها. ته نيا مني خو ښه نه يم ريگه ت نه داوم به کامي دل بڼه ي شم و هه لويستم له شويني هه ستياردا بده رڼم!!

- دل له دل مه ده. نه وه شت بو ده سازي، با جاري گوي له سارا بگري ن. رووم کړده نارام و به نه رمي پرسيارم لي کړد.

«لايه که ي سه وز و لايه که ي سووره. نارام ده لبي تازه پرچم ده بڼي!! و ا به ورد ي تي ده روانيت!!»

گوتی: «بير له شتيک ده که مه وه يان پرژه يه که له وانه يه بو کچيکي نه وروپايي وه کو تو ناسايي بيت»

به په رو ش بووم، بزائم چ پيشنياز و پرژه يه که ي هه يه. نه و ده مي کړده وه.
«سارا گيان، ليره دا پرچ پلا تيني به کان به زوري ده رهنگين، منښ وه کو نيگار کيشيک نه مه يه پرژه که م که... هه لوه سته ي کړد، هه زو هانيم دا.»
«فه رموو...»

«پرچي سه رت له جياتي نه وه ي دوو رهنگی بکه يت، بيکه ره سي رهنگ، مه به ستم له وه يه بيکه يته سي به شه وه تيمده گه ي؟»

بي ده نگ بووم و سه ر و برو ي نه ريم بو جوولاند.
«با ناوه نده که ي، وه کو خو ي سپي بميني ته وه و نه ملا و نه و لاي سوور و سه وز بکه.»

«هه ر نه وه نده!!؟ پيشنياز که تم به دل نه گه ر...»
«نا... هڼشتا ته واوم نه کړدوه. نا... منښ له ناوه ندي به شه سپي به که دا خو ريکي زه ردي بيست و يه ک تيشکي ده کيشم.»
به خو م گوت: «نه وه خو خه ريکه نالوگور له بي سر کړدنه وه و هزري شم ده کات!!»

«ئەوسا چى؟!»

من بەسەر سامبىيە ۋە پىرسىيارم لىڭ كىردى.

«ئەوسا دەپتتە ئالاي كوردستانە كەم، سارا گىيان.»

ئەۋەدى گوت و سەرتاپىتى خەنەنەۋە. بەتايىبە تى پرووى بوۋە گولپىكى تازە پىشكوت. بەنەرمى پىكەنى. مژىكى لە بىرەكەى دا.

جىگەى شىۋاۋى خۆبە تى كە، لە بنەپەتەۋە گورزە تىشكى لە خۆرەكەى ئارام ئاراستە بەكەمە سەر چەند لاپەپەيەكى منداليم. باۋكەم لە داىكەم جىباببۇۋە، ۋە رەدوۋى ژىتىكى دى كەوت. داىكىشىم مېردى بەپىياۋىكى دۆستى كىرد. دە سالان بووم كە، لە رېگەى قوتابخانەدا، كورپىكى خورت و ھەراش ئامبازم بو، پاسكىلەكەى راگرت بۆ ئەۋەدى لە پىشەۋەيدا سواربىم ۋە، بىگەپىتتە مائەۋە. ماندوۋ بووم ۋە بەقسەم كىرد. لە من ۋە ابوۋ دراۋسىتى بالەخانەكەمانە كەچى؛ رۆيشت بەرەۋ خوار ۋە، بەتوندى پايدەرى لىدا. لە ناۋەندى دارستانە چىرەكەى خوار رېزە بالاخانەكانەۋە ۋەستا. پاسكىلەكەى بەقەدى درەختى دا ھەلپەسارد ۋە، ئەۋجا داۋاۋى لى كىردم، لە تەكىدا بەشدارى نەستەلە ۋە كۆكەكەى بەكەم. چۈنكە زۆر برسى بووم ۋە لەۋانەشبوۋ داىكەم لە بازار نەگەراپىتەۋە، لە تەنىشتى دانىشتىم ۋە، نەستەلەيەكى بچوۋكە ھاۋىرئە دەمەۋە. ھەندەى نەبرد، دەستى راكىشام ۋە، لەسەر شتەكەى خۆى داينا ۋە، ماچى كىردم. لەۋ رۆژەۋە نەفرىنم لە كورپان كىرد. دەستى بۆ بردم ۋە لە سەر پىشت خىستىم ۋە ھەندەى نەبرد، خوين بەلاقەكانمەۋە چۆرەى كىرد. زۆر ترسام. ئەۋ كلىنكىسىكى دامى ۋە پرووى ۋە رچەرخاند. لەۋەۋە لە نېرىنە بىزارم ۋە جەستەم بنىسا ۋە ھەستى مېبوونم لە ئاست كورپاندا چىروسا يەۋە. ھاتمەۋە خۆم ۋە ھىكرا سىنگىراۋانە گوتم:

«لەمەۋ دوا پرچم ۋەكو گوتت دەپەنگىنم، ئەوسا چى؟!»

ئارام بەپەپەشەۋە دەمى ئاراستە كىردم پاش ئەۋەدى نىچاۋانى ماچ كىرد.

«قۇت تىر تىر پادەموۋ سىم. پاشان چاۋ و گۇناكانت»

گىيان سىپاردە ئارام ۋە ھەرگىز بۆ ئەۋەم نەبوۋ كە لايەنى سىكىسى ھۆكارى بىت، بەلكو لە كەسىكى دىلسۆز دەگەپام كە بۆشايى ناخىم پىر بىكاتەۋە ۋە، لە تەكىدا بىسەرۋوم. ئەۋ دەستى سۆزناكى ھاۋىشتە سەر دەستىم، بەنەرم ۋە نىيانى لىۋەكانى بىزاند.

«سارا گىيان، چاكە خوازى ۋە گەندەلىكارى بەپرووناكى ۋە تارىكى دەچن. بوون ۋە ئامادەگىيان، لە بنەماى نەژادى خۆبانەۋەيە، ئەۋىش...»

ھەندى بى دەنگ بوۋ بۆ ئەۋەدى كاردانەۋەى ھىزى لە پرومدا بەدى بىكات.

«ئەۋىش لەبەر ھۆبەكى سانا ۋە ساكار.»

گوتم: «دە بلى... چۆن؟!»

گوتى: «چۈنكە لە كىندەرى چاكە ۋە پرووناكى ھەبوون، ناكىرى بوونى تارىكى ۋە گەندەلى ھەبىت.»

گولبىزىرى سەر ۋە بەندى منداليم بۆ ئارام بەۋردى گىپرايەۋە. لە كاكەلى سەربىردى سكالالا ئامىزىم ئەۋ شەۋە بەۋردى لەمەپ داىكەم ۋە باۋە پىيارەكەمەۋە ئاگادار كىرد. ئەۋىش لە دەرفە تى نەبوونى داىكىمدا، بەجلى جوان ۋە پارە فرىۋى دام، لە خىشتەى بىردم ۋە لەگەلىمدا جوت بو. ئاخىر لەۋ سەردەمانەدا، لە تەمەنى خۆم بالا زراقتىر ۋە پىر ۋە گۆشتن بووم. لە كاتى ئەنجامدانى كارە بىزەۋەرەكەيدا ھاۋار ۋە فىغانم كىرد، كەس بەھانامەۋە نەھات. ئەۋ بى پەروا بو. پەندانىكى لە ھەرامەكەى ناۋ گەلى ھەلكىشا ۋە خۆى ھاۋىشتە نىۋان لىنگ ۋە بەرۆكەۋە. تازەش سىنگم گەراى دانابو. داىكەم بەۋ كەتنەى باۋە پىيارەكەمى زانى بەچەقۇبەك، لە ژوۋرى نووستى خۆيدا، پاش ئەۋەدى دايدەخات، ماسولكەى مەچەكى خۆى دەپرى!! دەزگاي سۆسىيال منى گرتە خۆى ۋە، دۆستەكەى داىكىشىم نەمزانى چى بەسەر ھات.

ئارام وەكو ئەو قوولايى ژنيكى شەرمەن بەدىنى، پەنھانەكانى بۆ خۆى گەلدايەو، ئاواھالانە زارى كەردەو.

«لە ھەمووماندا غەريزەى مانەو جەنگيرە و بەرەو جەوھەرمان رۆچووە. ئا... لەو پشدا وشەيەكى جوان، پەلەيەكى رەنگين و زاہلەيەكى بەجۆش و خړۆش و امان ليدەكات كە، نەفردت لە مەرگ و دژوونى بكەين و بەتاسەو ژیانمان خۆشبوئ.»

من، پيچيەك بۆ دەنگ بووم. ئەو چاويكى بەتابلۆى گولە بەرۆژەكەدا خشاندا و ھەستى لى راکرتم.

«مەرگ بەلای منەو، بەرەستکردنى وشە جوانەكانە.

سپرنەوھى رەنگە قشتەكان و كپکردنى سۆز و ئاوازەكانە.»

ليەدا ويستم بەپرسیارىك ھاوبەشى لە ليكدانەوھەكەى بكەم چونكە؛ يەكەم جارم بوو قسەى وا ببیەم و، ھزرى لەمەوبەرمى لنگە و ئاوەژوو كرديت! يان گريكوپترەى ناخى ھەلەوشاندبیتەو، ھزرى كيشمى كرديتە لای بىرکردنەوھەكانى خۆى! چ لە ژيان و چ لە سىكسدا بەتايبەتى پەيوەندى مە لەگەل مێدا لە لام پووچەل كەردەو.

«بۆ ھەندى بەربلاوتر بۆمى شى ناكەيتەو ئارام؟»

«داواكارىبەكەت زۆر دروستە و لە جەنگەى خۆشيدا كردت. جا سەريەستىيى من و تۆ لەوھەدايە كەوا بوپرين و سل نەكەين لە رۆچوونە ژوورەكەى خۆمان بۆ خلتە و خاشاك دەرھاوئيرتنى. سارا گيان ئيمە بەو دان پيئيدانانەدا، لەوانەيە تۆ چاك ھەستت پي نەكرديت، بارتەقاي دەراندنى وشەيەكى ورشەدار و، لەنجەيەكى لەش و، رەنگ و ھيلى سەرفراز جوان و قەشەنگ بيت كە تۆ لە لای من بيدركينى.»

ئەز، خيرا و بەچوستى گومە ئارام:

«بەلاتەو، ئەمەيشە ھونەرە!!»

«وھەكو گوتم ھونەر جوانىيە نەك دژوونى يان، جوانىيە ھونەرەكە لە بوپرى و جورئەتدايە بۆ ھەلپژرتنى نوئ.»

نیشانەى حەپەسانى و سەرسامى بەبەر و روخسارمەو سەرنجى ئەوى راکيشا بۆيە گوتبەو:

«چۆن من كەقالى دەرەكى دەكيشم، ئاواھاش تۆ تابلۆى ژوورەكەيت بۆ من ويناوند.»

لەو پاش پەشوكاويى بەروومەو نەدیت كە پالپشتى بۆچوونەكەيم گرت بەوھى...

«لە قوولاييمدا كەسيكى ديكە دەدۆزمەو كەوا، بەناسنامەى نوپو، چيترم بەرەو خۆشەويستى راستينە چەشە پي دەكات.»

دەستم ناھە سەر دلم. چاوم بەئارامى نووقاند. تەبايى لەش و گيانى داپوشى. ئەگەر ھەستەكانمان ھەر بۆنمونه، سيگۆشەيى بن لە دەرەوھى دونياى چوار گۆشەبيدا. لە وانەى فيزيكدا فيرى ئەمە بووم بەلام؛ لە رووبەرى ژياندا، خۆشەويستى بەچارەم گۆشەى ئەو ھەستە سيگۆشەبيەم تيدەگەم. ئەدى خۆشەويستىيى زەمەنى ھەستپيكرائۆكە نيبە لە ژيانى گوزەرانيماندا! بەپيچەوانەى بىرکردنەوھى خاوى رابردوو، تووشى ھەراسانىيى و دلە خورپە و، نا دروستىيى جەستەبيمان دەكات و بەھەردوو لايان، گيانى و بەدەنى، مرفۆف بەرەو ليترى تەمەن و چالى مەرگ شۆر دەكەنەو! دەبۆ لەوھە پاش بەر لەوھى رابردوو تالەكەم گەمارۆم بدا و نيازى ناشتنى ھەبيت، من خۆزبارم، خلوورى بكەمەو، و، لاپەرپەيەكى سپى بۆ تۆمارى داھاتووم ھەلدەمەو لەگەل ئارامدا. بەراستى ئەو لە تەنگرەى خۆ خواردەو و جوين، لە رەشبينى و لادان پەلى گرتم و فيرى ھەنووكە ژيانى كردم بەدەر لەوھى ھەبوو و ديتتە رووم. ئەمەش ئەو ناگەيەنى كە، داواى لى كردم يان داوام لى كرديت بۆ گرتدانى ژيانى

ئاساييمان. بيريكي لهم جوړه هه تاكو ئيستاكاني له هوشمدا نيبه وهلي؛ جيا بونوهوم له (ساتو) و (هورا) به ئوميدى ژيانىكى ئيره و ئيستايى به ههشتاوى و زوو به زوو نه نجام ددهم. به من چى نه گهر هيلكه له مريشك بيت يان مريشك له هيلكه. ژيانم بهرگه ي زور بيركردنه وه و فلهسه فكارى ناگرئ يان، به من چى نه گهر نه گهر دونه مان چيوه دار يان بى سهرحد و بى كوتايه، كراويه يان داخراو؟ راده كيشيت يان گرژ ده بيته وه؟! گرنگ منى له ئاميز گرتوه و... ده بى ئيستاكوه ههر ليتردها بژيم.

- تو ده زانى نه گهر (كافكا) مرؤقى كرده ده عجان و سيسارك، (بروست) نقوومى زينده خهونى فانتازى و شاعيرانه ي كرد و، (جويس) نهوا تووشى گيژنه نه توهومى خو خواردنه وهى گيوه يى كرد كه چى؛ له سه رده مى په راوتيز كردنى مرؤفدا، تو و ئارام و من، رووبه پرووى سه ر له نوئى دروست كردنه وهى ژيان ده بينه وه! به خو مانيش ئازوه رى خو مانين!!

منى خو ئينه ر گوتم: نه لبه ته دوور زور دوور له ته مو مژ و شه كللبازى كاكي گيژه رپه وهى راستگوز.

داواى سه مام له ئارام كرد. هه لوه سته ي كرد و داما، به مه رجيتك قايل بوو كه وا رينمايى هه نگاوه له روزكه كانى بكه م له نابه له دى و، فيرى رپتمه جوړاوجوړه كانى دانسى رؤژاوايى بيت. له لاي خو به وهش به لئىنى دامى كه له گردبوونه وه كانى خو ياندا بانگه ييشتم بكات و، ده ستم بگرئ له مه شق كردنى شايبه ميللييه كانى خو يان.

به ر له زه رده ي خو رنشين، له ژووره كه يدا كه قالئى نوئى خسته به ر ديدم. له يه كه مياندا: پينج گاي به شيوه ي نه بستراكت به لام؛ به رپه نكي ورشه دارى رؤژه لائى، گايه كانى يه ك له ناو يه كدا كيشابوون وهكو كوتالئى ميلميل و هه ربه كه و به دوو رپه نكي كو نتراست. له وه لامى پرسيا ريكمدا گوتى: گوزارشت له زله ييز و مله وپرى، ماف زه وتكردن ده كهن. گوتم: هه روا بووه

و هه رواش ده بيت. گه وره بچكه هه لده لووشيت. له كه قالئى دووه مدا: له دووره وه ديمه نى ساكارى سروشت بوو. نه مه يان له كه قالئى يه كه م گچكه تر بوو. سى درخت و، په لئه هه ورتيكي سپى و بالنده يه كى رهش دياربوون. نه ز بالنده كه م به په رپه سيلكه زانى وه لئى؛ له نزيكه وه كه قالئه كه پي كه اته ي چل سه رتيك بوو!! ژن و پيساو و مندال! ئارام ناوى «يه كه سى بوون PANTHEISM» ي لينا بوو!! له كه قالئى سيبه مدا: له ناو په لئه ي رپه نگا و رپه نكي شه ففاف و مؤسقا ئاميزدا، وينه ي مرؤقتيكي خورافيم ديت! خه ريكي راوكردنى په له وه رتيكي هه نده ي قه واره ي خو ي بوو! نه ويش نه فسانه يى بوو! له كه قالئى چواره مدا: پرؤفايلى PROFILE كاسه ي سه رى گه نجىكي كيشابوو، نه وه ي سه رنجمى راكيشا، نه ميس له هه شت كيژى رووت پي كه اته بوو!! دپانه ي پرسيا ر ئاميزى له چاومدا خو ئينده وه، زور به سه للارى گوتى:

«گه نجى نه وتو هه ن، خه و و خو راك و خوده يان ته نيا و ته نيا سيكسه و هيچى تر!!»

پرسيم: نه دى نه و راوكه ره سه يره؟ په نجه م بز كه قالئه كه دريژ كرد.

«له ودا، ميژينه ي مرؤقم نيشان داوه كه، له پيناوى مانه وه يدا، ئامبازى گيانه وه رى له خو ي زه به للاحتر ده بيته وه و به گژى نادياردا ده چييت، به م جوړه سارا گيان، چه مكى هه بوونى خو ي ده چه سپيئى.»

له و گوشه نيگايه ي پشت نه ستورم كرد و نيو چاوانيم ماچ كرد.

«وايه... وايه مرؤف چهنده زانيارى په يدا بكات و دانا بيت و له خولگه ي خو يدا چاوكراو و به له د بيت، نه وه نده هه ستى به واتا و چه مكى نه و بوونه وه ريبه ي خو ي جيگيرتر ده بيت.»

نيگاي له نيوان ليوم و چاومدا هينا و برد كه، نه و ده مه ته ر و پاراو و گهش بوون.

«لهوهش گرنگتر و کاربگهتر ساراخان، مرۆقه که تو ئاسایی پیشتر ناخی بهوردی بپشکنی و خوئی بهچاکی بناسی.»

ئا... بهو بیره فراوان و مرۆقانه گهشه ی پهلی گرتم، له ههژاری و کلتۆلی چولگه ی ونبوونهوه بهرهو تهبا یی میشک و دلّ پهرته وازه ی گیان و لهشمی ساریژکرد. بهر دیده می روشن کردهوه بهرهو دهست له ملانی پۆح و جهسته و گونجاندنیان. به تایبه تی رۆژیک هانی دام که، خۆم راهینم له تیکه لکردنی رهنگ و، خۆ بسازینم له گه ل له نجه ولاری هیلدا. پیشنیاز که یم به دلّوه چوو چونکی کاتی بۆشایی تزی ده کرد. ههنگاو بههنگاو رینمایی کردم. وام لیهات منیش بتوانم هزری خۆم داریژمه سهر په ره سپیبه کانه وه. بهو بۆنه به وه قوتیبه کی ئاوی نیایی له گه ل پری په ره مووچی له ژماره یه که وه بۆ شهش پیشکهش کردم.

- رووداوه کان، له هه مان کاتدا و، لیره و لهویش جووتی هیللی ته رین و دهکشین!

- واتا: له هه مان ده مدا به لام؛ له شوینی جودا جودا، وانیه گیره په وه ی هورد بین؟

- چۆنه ئیشه که دابهش که ین. من ئامازه بۆ لایه کی بکه م و تۆش ئامازه بۆ لایه که ی دیکه ی بکه ی، به دلّته؟

- ئا... ده بیته گیره په وه ی کۆلانه کانی زید و هه م ئیره.

(په حیماوا) و ئه م گوزه ره ی نزیک ی (بو قانکاتو) وه.

- ده مخۆش ده ق ئه وه م نیاز بوو. لیره دا ئارام ئالاره ته رهنگ و نیگار کیشان و سارای تازه هاو پرتی له دیوه که ی تره وه، هۆشی وابه سته ی دایکیتی.

پاش ئه وه ی له (ساتو) داپرام، له ئه پارتمانه نوئیبه که مدا جیگیر بووم،

مۆمی په نگا و په نگ و دیکۆری نویم دامه زرانده بۆ دیداری ئارام. بانگه ییشتم کرده خواردنی کیکی ده ستردی خۆم و پۆلله و قاره ی «JUHLA» کیکه که م به گویره ی رینمایی گو فاری هه فانه ی «SEURA» سیورا، ئاماده کردبوو. بۆ ئه و دواش، لیتری ئایسکریمی سی رهنگی و سی تامی مۆز و پهرته قال و مانیسکام (شاتو) له به سته نییه که دا دانا بوو.

ئه و شه وه دانسقه به م هه رگیز له لا کال نابیته وه که په پوله ی ماچی له سه ر گۆنای چه پمدا نیشته وه. ئای... که چه ند هه ستم و رووژا و، بوونی خۆم به راسته قینه زانی. چه ند سروشتی بوو له پال نییرینه یه کدا که بییر له په لاماردان و درنده یی ناکاته وه خۆم به دی بکه م. ده ستم له ملی ئالاند وه کو لاوا و چون به قه دی دره ختیکی له خوئی تۆکه تر هه لده گژی. ئاخو قه د و بالای ئه و هه ل و ده رفه تی رسکان و هه لکشانی به ره و رووناکیی بۆ سازاندم. پیلوه کانم داخستن و به خۆم گوت: «ده بی ئه مه دلّاری بیت و ا ژیا می وه کو گۆره ی ئه م دیو و ئه و دیو کردوه؟!»

- دایکی ئارام له نامه که یدا که ئاراس ورد ورد نووسی بووی، ئامۆژگاری کردبوو که، کیژیکی کوردی ده کاته هاوسه ر.

- ئارامیش دلّی چۆته ساراوه!

- بۆیه دوودل و که میکیش هه راسانه.

- له وانیه به ره نگاری بییداری و وه سواس بیت.

ئه م وه ره ره خانه ی ژیانم به و که سه ده چوینم که، له بهر نه خو شیی شه که ره و له تاوی ئیش ئۆقه ی لی هه لگیرا بیت و، له ناکا و ده ستیکی نادیار به ده رزیبه کی ئه نسولین هیتوری بکات. سه ره پای ئه وه ش، ئارام رایگه یاندم که، گۆی ئه م ئه سته ریه مان په ره له ئازار، برسیتی له جه ننگ، له چه وساندنه وه و زولم و زۆر و توند ره یی. لیوا و لیو تزه له نه خو شیی، له نه زانی، له گیره شوینی و ناله باری و یه کتر سرپنه وه! ئه دی... چاره؟!

به بیرکردنه وهی چهند جارهی ههردوو کمان گه یشتینه ئه و ئاکامه ی ده بێ هاپشک بین له که مکردنه وهی ئیشی بیماران. تیکه لای ئه وانگه ل بین که، دژه ناهه مواری و ئایدز و ماده سرکه ره کان تیده کوئن و پیتپیان ده کهن. که مته رخم نه بین له هاوکاری که نه فت و نه دارایانی دیارده ترسناکه کانی سروشت و هیرشی ره گه ز په رستان و تازه نازییه کان، ئه گه ر بمانه وئ رۆحی مرۆقایه تیمان دژوون نه بیت. زۆری دی هه یه بیکه یین. په رده پۆشی له چه وساندنی ژنان نه که یین به بیانوی ئاینه گه ری. به ربه سستی که سانییک بوه ستن که، زارۆکان ده خه نه ژیر باری قورسی کارکردن یان، بۆ بازگانیی هۆمۆ سیکیسیانه! ئه وه تانی سنووری هه لای و تیردن و دابران دروست بووه له نیوان مملاتیی ره گه زی و ئاینیدا. له نیوان زۆرانبازیی نه ته وه و مه زه به کاندایا. پرسیاریکم له ئارام قووت کرده وه.

«ده شی ژبیری و زانست به خریته ناو سیمبه ند و قفل بدری؟»

«نا... هه رگیز نا. ئه گه ر به گرمیانه ی که وا مرۆف له نه هامه تی و ئیشه کانی رزگاری بووه. ئه گه ر سروشتیش وازی له ناگر پزاندن، له زه مین له رزه و، له لیشاوی ته فر و توونا که ر هیتا. سارا گیان ئه مه یشه مه حاله گیانه که م. با به بالی میشووله هه لنه فرین با دابه زینه سه ر ره قه نیی زه وی.»

هه رسانی و سه رسامی کیلنگه ی پرومیان کیلا چونکه؛ ئارام به چه په ساوه یی ده می کرده وه منی په شوکا و له و دیمه نانه ی ئامازه ی بۆ کردن به سنگفراوانی گوتی:

«سارای هیتا. بنزیه ئه و توپه پلاستیکه لووسه ی گه مه ی پشیله که ت. په نجه له سه ر هه ر خالیکی روه قۆقه که یدا دابنی. ئه و جا بیبزوینه بۆ کام جی ده ته وئ، هه یچ په نجه ت ده گاته ریگه ی بنه ست یان کوتایی!؟»

بیرم چوه لای پشیله قشتیلا نه که م «کات» که ئه و به «پشی پشی»

بانگی ده کات و، سه ری «هه رگیز نا» م بۆ راوه شاندا. ئه و درپژه ی پێ دا.
«ئاوه لانه شه ره وتی زانیاری و ژبیریان. سارا ده زانی به رده بازی په رینه وه مان به ره و زانست و شارستانی چیبه!؟»

سه رم به تال بوو له مه ر وه لامدانه وهی ئه و جووته پرسیاره ی که، یه ک له پاش یه ک ده ربپه راندن مته قم نه کرد. راستییه که ی وه لامی یه کلایی و مکرووم پێ نه بوو. ئه و گزاره ی کیشایه وه.

«ده زانی کلیلی کردنه وهی راستییه کان چیبه؟ میشکی خۆت مه هه ژینه.
با من پیتی بلیم، گومانه گومان.»

ئه وهی له و چرکه یه دا سه رنجی راکیشام، ئارام هه یچ له کام که قاله کانی خۆی هه لنه واسیبوو. نه مپرسی (بۆ؟) له به ر ئه وهی کرده نییه کی که سیتیی خۆی بوو. ته نیا که قالیکی هه لئواسیبوو، ئه ویش: (مۆنالیزا) ی به جلوه به رگ و خشلی لای خۆیان وینه کیشابوو!! بۆ ئیواره که ی چورینه باخچه ی ئازه لان. له ته ک (پاندا) و مه یه و نه کان وینه مان گرت. ئه و جا لامان له چه وزی دۆلفینه کان کرده وه. له وینده ریش وینه ی تاک و جوتمان گرت. ماریکی ئه مازۆنیمان دیت سه ری له تلۆفکی دره ختی کدا بوو، کلکی له خواره وه ده له رزانه وه!! چاوه کانی ده برسکانه وه! زینده وه رمان دیت که له شپوه و په نگدا به گه لا و دره خت ده چوون! به تاییه تی که ره ق راده وه ستان! بالنده ی و اشمان دیت که هه رگیز له ته مه نماندا به رچاومان نه که وتیبوو. شه و، چوومه لای ئه و. مه عکه رۆنی بۆ لیتام. چاوم لیبوو پاکه تی مه عکه رۆنیی کولاند و پاشان ئاوه چۆری کرد. له نا و تا وه شدا چاره که کیلۆبه ک قیمه ی گوشتی گویره که ی به بیاز و توژی سیر و خوئی و بیبه ر سوور کرده وه. ئه و جا له نا و مه نجه لکی درپژکۆلانه دا به سی هیلکه وه تیکه لی کردن و لیگه را که میک یه ک بگرن، پاشان دوو گلاس شیری به سه ردا کرد و تا وه که ی راوه شاندا و نایه نا و فرنه که وه که پیشتر له سه ر

سهت و حهفتا و پینج پلهی گهرما داینا بوو. ههتا خوئی گوته نی وهکو ده نووکی کهو سوور بیته وه. له وه پاش په رزایه سهر زه لاتنه ئاماده کردن. له و کارانه یدا نه بهیشت دهسته وایی بکه م. ئاوی هه ناری په یتی به سهر کاهوو و ته ماته و ببهره زهرد و ئارووه که دا کرد. منیش پیشنیازم کرد که وچکن زه یتوونی به سهر دا بکات.

شه وه که ههتا دره نگانیک له لای مامه وه و، تامه زرۆی کاری سیکی بووم. ماچی لیبویم کرد. بناگوئی و کولمه کانی سوور هه لگه پان. دباربو ئه ویش ههزی به جووتبوون هه بوو. تیکنالاین و کهوتینه گهردشیکی ئه ووتۆ که ئه و یه کدوو جار خوئی به راست و چه پدا راته کاند وهک ئه وهی له رزی لی هات بیت و ئه و جا به دوو سخی ته کانی گیانی به گیانی خۆمان به تال کرد. له م ئانه دا، ماسییه رهنگاوره نکه کانی نزیکه حه وزی دۆلفینه کان به بهر تۆری چاومدا بریسکانه وه، هه ندیکیان میلی ورشه داری شینیان به لا ته که وه بوو، بریکی دی میلی ورشه داری سوور! هه شبوو دیودر بوو! له و شه وه وه بۆم یه کالای بوو که، چیتر وهرگرتن به درتیزکردنه وهی کاته که ی نییه به لکو؛ ههست گۆرینه وه و توانه وه یه له ناو یه کدیدا. دۆخه دهروونییه که ش رۆلی سیحرامیز ده گپیری. ئاره قه ی زۆرمان کردبوو بۆیه به جووته چوینه ژیر دۆشه که و، پشتی یه کترمان شۆری. هه مدیسان ئاره زوومان گه شایه وه هه ره له وئی به پیته به للام ئه مجاره به درتیزخایه نی، رانیکم خسته لای که ماری و ئه ویش شته بته و تونده که ی چوو شوتنی مه به ست و له ناکاو پری پیاکرد و له ناوه ندی خوئی توندی کردم. منیش خۆم بۆ ئه و باره گونجاند و به ههردوو دهستم شان و ملیم گرت. ئه ویش که ئه و خۆ ئاماده بییه ی دیتم، له سه رخۆ دانه وی و پشتمی نووساند پلاستیکی خۆ شۆرگه که وه که و ته هه ژان و به جوړیک داگیری کردم که، هه ناسه ی لی بریم!! ئه و هم به ته مه نم نه دیسو!! له و شه وه وه بۆم ده رکه وت که گه نجیکی که م ئه زموون و شه رمئوکه، بۆیه به «ساتو» ی گوته بو حهزی به دیتنی من و ئه وی هه یه له

دۆخی سیکیسیانه ی «69» دا!! ئه و جا به راستی بو بیت یان گه مه وه لی؛ ده بی له پرۆسه ی جووتبووندا رینمایی بکه م. شه مه ی داهاتوو، بیهره «کارهو» و سارده مه نی و میوه ی بۆ ئاماده ده که م. وانه ی یه که می نمایشمان ده ست پین ده کات. ئه و شه وه ناهیلیم بگه ریتسه وه ئه پارتمان که ی و «69» یه کی نیر و میانه ی پوخته ده نوین. عه بیه که ی ئارام له وه دایه که زوو ده گاته پۆی هاو بیژتن و خوئی بۆ ناگیری، ئه وسا ده بی به خیرایی خو می له گه لدا بگه یه مه ترۆیکی چیژه که. له وانه یه له ئاکامی متبوونی درتیزخایه نی بیت له ته ک په روه رده تونده که ی رۆژ هه لاتیسیان. له وه پاش بوینه هۆگری یه کتری.

- ئه ری له چه قی دوو ریبانی هه لباژاردندا، توانای راگرتنی دوو دلی ده بیت!؟

- ئا... دلی خوئی و، دلی دایکی... بروانا که م کاکای خوینه ر.

- که وا بوو، زۆر به گرانی له سه ری ده وه ستی.

- ده ی با دان به خۆماندا بگرین و بزاین چۆن ده که ویته وه.

- هه لبه ته چه ندین جووته هیللی ته ربیی رووداو، له هه مان کاتدا ده کشین!

- وه کو؟!

- وه کو دوو هیللی ته ربیی نیوان سارا و ساتو به نمونه.

که قاله کانی دیکه ی له سه ر کارتۆنی ره ش چه سپ کردوون و، له ژیر میزی ته له فزیۆنه که یدا له سه ر یه کدی داینا بوون و، ته خته و پارچه به ردیکی گرانیته قورسی له سه ر دانا بوون بۆ ئه وه ی ده ق بگرن و نه ژاکین. له ته ک ته له فزیۆنه که دا، دوو نمونه ی بچوو کراوی په یکه ری (داشید) و (قینوس) ی دانا بوون. یه که میان له توژی ته نک ی برۆنزی گیرا بوو، ئه وی

دی له ماددهیهک داپرژابوو که، پروالته تی مه پرمه پری ده به خشییبه بینهر، نارام گوتی که ههردووکیانی به سی یورۆ له بازاره دووهمین دهسته که یومتۆری «JUMTORI» کړیبوو. دوومه تری لئ بوو. پرووناکیی باشی ده دایئ و ده پروانییبه پانتایی چیمهن و یاریگه ی زارۆکان.

هه ر له وئ وه کو بۆی گپرامه وه (ساتو) و هورای سه گی ناسیبوو. له و ناقاره دا په رتووکخانه ی گه ره ک، کوپه پانی داخراوی نایسه وکی، دوو بازارپ سپار «SPAR» و فالینته تالۆ «VALINTATALO»، پوستانخانه و لقی بانقی «NORDEA» و ده رمانخانه ی لئ بوون. له دامینی گرده که شدا خویندنگه ی ده پۆلی تیکه لاه و، له هه ورازه که شدا «CLINIC» «بیمارگه» لئ بوون. له و مه لبه نده دا دوو گوئل هه بوون، به که گه وره که یان رۆخی مه له وانیی هه بوو، ئه وی دی بۆ سه بیرانگه، ته ختی لئ دانرابوون بۆ ته ماشاکردنی مراوییه کتیوییه کان و نه وره س و بالنده ی جوړاو جوړ. ئه وانه ی مه له شیان نه کردایه ئه و له و سئ مانگه ی هاویندا، له شیان بۆ خوړه تاوه که هه لده خست. که ره قانی ساندویچ و نایسکریم و قاوه ی لئ بوو. له ویدا پیکه وه نه سته له و قاوه ی به شیرمان داوا ده کرد. ئه پارتمان که ی نارام له ویتوه کیلومتریکی دوور بوو، ئه وه که ی من پتر، وه کی دیکه، ئه پارتمان که ی من له سستی مارکت «CITYMARKET» نزیک بوو. به سواری پاسکیل ده چووینه ئه و شویتانه. شه وانه ش هه تا شهنگ و پرستمان لئ ده پرا به کتریمان ده گه وزانده وه.

- به لای منه وه لیکترازانئ ساتو و سارا، دژه ته ریب بوونیان بوو.

- ئافه رین خوینته ری به شدارئ به ئه مه ک. له من وردیبنتر بۆی چوویت! ئه وه بۆیه مه یانه یان پتر و پتر ترازا و فراوانتر و گوشادتر بووه وه.

- به پیچه وانه ش نیوانئ سارا و نارام نزیک و نزیکتر ده بیته وه.

- مایه وه شتیکی دیکه ی جیاواز. با له دلما ده پهنگ نه خواته وه

ئه ویش: به شدارئ ئیمه یه له پروداوی ناو ئه م تیکسته دا، به پاساوی نوپه نکرده وه ی گپرانده وه و، چه ندین زاراوه ی وه کو نوقلیتی نوی و نه زموننگه ری، نوقلیتی ئاینده و میتا رۆمان و چی و... چی دینه کایه وه.

- ئی...

- له گه ل په یدا بوونی ئه و نوپکاری و رتیبازانه دا و، پاش چه ند سالیکی تر، هه ست به کوئی و به سه ر چوونیان ده که یین چونکه؛ رۆژگار و ته وژی می گوپرانکاری ئه وه ده خوازی...

- ئیستا چاک له مه به ستت حالئ بووم. براله ئه و یاسای گوپرانه . و ابووه و هه رواش ده بیته «ئیل به گی جاف» واته نی. جا... له مه ش خه م بخوین!! نوپئ ئه مرۆ کوئی داها تووه...

- نه خیر به لام؛ خه می ئافریده کاره که مانه .

من و اهه ست ده که م، مرۆف ته نییا له م خاکه سارد و سپه ی ئیمه دا، جووت په نجه ره و جووت ده رگاکانئ توند توند داده خرین وه کو ئه وه یه، له تابووتئ له شی خویدا به ند کرابیته یان، ته نیایییه که له شی کردیته تابووتئ خوئ. هه مان شته. ته نییا له پروی سه ره وه ده رکه ی هه یه و، پاشان بزمار ریژ ده کریته! چوار لا و ژیره وه ی پیشتر مکوم داکوتراون. نارامیش به هه مان شتیوه ژووره ته نگه تاک په نجه ره ئاسنبه ندئ زیندانییه که ی کردوته تابووت!! ئه وه ی هور دوو کمان لیک ده چوینئ ئه وه یه که ئه وتانئ من زیندووی له ش و خوینم. ئه و زیندووی ره نگ و هیله. من له ژیاندام، ئه و له که فالدا یه. جارتیک لیم پرسئ.

«تو، مندالدانی دایک به جوړه به ندیخانه و تابووتیک نابینی؟!»

به خاکه رایئ و پرو به خنده، به ره رچمی دایه وه.

«نا... هه رگیز ئاوه ای نابینم ساراخان. ئیمه مانان له و پزدانه وه به ره و

رووناکی و هامیتی ژیان دهرده پهرین کهچی له تابووتدا بهرهو ژیر و نه مان دهچین. تیبینی بکه: رووناکی - تاریکی - ژیان - مهرگ - دهر - ژوور - سهر - ژیر!

پرسیمهوه «ئه دی به ندییه کهت؟!»

هله لوه سته ی کرد و، به زهرده خه نه وه و هلامی پرسیاره ناکاوییه کهی دامه وه. «نه ئه ویانه و نه ئه میانه. تیمده گه ی له نیوان ژیان و مهرگدا وه ستیندراوه»

گوتمه وه: «توش ده کاری به پهنگ و هیل سهر فراز یان، نهر و جاویدی بکه ی!!»

رووی کراوهر و هیما دارتر نواندی که رووی ده می لیتنامه وه

«له داب و نهریتی ئیمه دا وه کی کن ئیوه نییه، له بری تابووتی دارین، تهرمه که به خامی سپی و بلوورییه وه ده نیژین. راسته له تابووتی سهر به تاکدا ده بییه نه گورستان به لام؛ له تابووته که دهری ده هیتن و به کراست بو چالی تاماده کراو. سارا، ئه وسا به تاویری ته نک و پان، مردووه که له ژیان و رووناکیی سهر زه مینی دی داده پرن.»

توتیژی چه په سانی به دیما نه مه وه تیبینی کرد و درتیه ی پین دا.

«بو ئه وه ی راسته و خو تیکه لی خاک و خو ل بیت.»

من خیرا دیه نه په یقگوبه که یم هینایه بهر نیگام و پرسیم.

«که واتا، بو ئه و ته خته تاویرانه ی له سهر داده نین ئه گهر مه به ست له تاویرته بوونی زهوی بیت؟!»

به گه شکه بییه وه له چاومی نواری و ده می کرده وه.

«ئافهرین. پرسیاره کهت لوجیکانه به. سارا گیان. بو ئه وه ی مار و خشوکی وه کو بزغزگی نه گاتی، ههر بوپهش، که له بهره کان به ورده بهرد

ده گرن و جوان سواخی ده دهن و، خاک و خو لی بانه وه شی به پیتله قه ده کوته وه.»

وه ستا بو پیشوو ساندنیکی کاتی و له سهری رویشته.

«تابووته دارینه بزمار ریژه که ی ئیوه به ره سستی ئه و تیکه لا و بوونه ی سروشته ده وه سستی. مه گهر تهرمه که زور درهنگ پاش رزینی ته خته کان ئه وه ی بو بلوی، ئه وسا کهش ته نیا ئیسکی په رته وازه و چه رمی چه قه!!»

پرسیمه وه: «بو؟!»

گوتییه وه: «چونکه له گلین و ده چینه وه باوه شی گل. له ئینجیله که ی ئیوهش وا ده فهرمی»

ئه و جا من هله لوه سته م کرد و به روویه کی که چلا و گوتم:

«ده و روبه رمان گشت به تابووت و گور چندراوه!! تو ورد بهره وه، ئه پارتمان که مان گورگه لی هله چنراوی یه ک له سهر یه کن! شه مه نده فهر گوری زنجیره بییه! فرۆکه گوری بالدار و ماشین گوری خشوکه!!»

ئه و، ده می تاموژگاری کرده وه.

«به کجاره کی وا ره شین مه به. سارا گیان واز له م گرژییه ت بینه.»

ده ستیکی له گهر دنم ئالاند و به ده سته که ی دی سهر می راوه شاندا و پرچه ئالاکه می ماچ کرد.

جیابوونه وه م له (ساتو)، ئه و بیری تابووته ی له هوشمدا په ستاندبوو که چی؛ دهستی ئارام، ته خته ی تابووتی جومجمه ی سهر می لابر و په لی راکیشامه «ناو چه قی ژیان» خو ی واته نی.

- به لی... ده قی ئه مرۆمان سنووری چیژمه ندی و کات به سهر بردنی تیپه راندووه بهره و ره هنده کانی فه لسه فه و دلسوژی بو ئیستا تیکا ...

- ئه لبه ته دوور له دارشته ی زه قی ئایدیای وشک و برینگ.

- ئەو نىيە خۆمان لەو گەمەسازىيە جوانە تىگلاندوو كاكى خويتهر
خۆراگرى بە پشوو. ئەو نىيە بووينە تە گەوى پەيوەندىيى مرۆف و
واقىعەكەى.

- يان بووينە بە گرێدەرى هەست و نەستيان كاكى گېرەپەوهى لە بەندە
خۆراگرتر و بەحەوسەلەتر!!

- هەر ئەوهەندە و بەس! بەلئى تۆ و من بووينە بە داوہ ئاوريشمى
گرېبەستى دلئىكى تژبى غوربەت و... دلئىكى تژبى تەنيايى. ئا... نامۆبى
ئارام و... لانهوازىيى ساراي بيكەس.

لەگەل ئارامدا، باسما دەهاتە سەر هەژان و ياخيبيوون لە تابۆكان و
ديارده دژوونەكانى ناو كۆمەلگەى هەردوو لامان. بە سەرفرازى
بنههسته كانمان دەردەهاوئىژت و، دەمانكرده رافه كەرى ژيانى داها توومان.

- لە بىرتە كە، ناماژت بو كەسىتى سەرەكى كرد و، ناوى شەشت
هينان كاكى گېرەپەوه.

- بەلئى... تۆش ناوى سى كەسىتئىي لاوه كيت برد و وهستاي...

- دەمخۆش. سى كەسىتئىيە لاوه كىيە كان ئەمانەن:

ناننا، يوهان و گاي فرسك...

- باش گويم لئى بگره براى خويتهر. تۆ دەزانى ئەفراندنى ئەدەبى
جووتيارىيە لە كىلگەى زماندا بە گاسنى وشه!!

- كەواتا، ئەفراندن لە رەسمكردندا جووتكردنە لە كىلگەى كەقالدا
بەجووتگاسنى پەنگ و هيل.

پارى نۆيەم

- ده توانم بپرسم ئەم كه قاله‌ی بهر ده‌ستت ئارام، هیتما‌ی چی ده‌گه‌یه‌نی؟!

په‌ره مووچه‌كه‌ی ده‌ستم له‌و چركه‌یه‌دا ره‌نگی ئاگرینی پیتوه بوو. له‌ ناو باده‌ی ئاوه‌كه‌دا شووریم و، ئاوه‌كه‌ په‌مه‌یی كالی وه‌رگرت. جارێکی دی له‌ باده‌ی دووه‌مدا شوورمه‌وه ئاوه‌كه‌ی كالترا بوو له‌ باده‌ی پیتشوو. وا راهاتبووم كه‌ په‌ره مووچه‌كان سی جار خاوتین بكه‌مه‌وه. ئەمجاره‌ وام نه‌کرد و په‌رژامه‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی سارا.

- پرسیت چ هیتما‌یه‌ك ده‌به‌خشی! ده‌بوا‌یه به‌ر له‌وه بتپرسیبا‌یه، بپه‌رۆكه‌ی ئەم كه‌قاله‌م له‌كه‌پوه‌ خواستوو؟ هه‌قته‌ نه‌زانی چونكه‌؛ له‌ كه‌سه‌یكه‌وه‌ وه‌رمگرتوو كه‌ له‌ ولاتی ئەنگۆ، كه‌موته‌را ده‌بناسن.

پیتشه‌کی ناوه‌كه‌یم پیتگوت كه‌ «فه‌ریده‌دینی عه‌تتار» ی سو‌فییه‌. ئەو زاته‌ له‌ نووسراوتی‌كه‌ی فه‌لسه‌فیییدا تو‌ماری كردوو: شه‌وی له‌ شه‌وان په‌پووله‌كان ئیجگار زۆر مه‌راقی بلیسه‌ی ئاگر ده‌یانگرت بۆیه. به‌گشتی بپار ده‌ده‌ن كه‌ یه‌كێکیان خۆی به‌خت بكات و هه‌والی راسته‌قینه‌یان بۆ به‌یتن. یه‌ك له‌و په‌پوولانه‌ به‌ره‌و كو‌شکی دوور هه‌لده‌فری. له‌ پیتچ و په‌نای كو‌شكه‌كه‌دا رووناکیی مۆمیک به‌دی ده‌كات. به‌كه‌یفخۆشی ده‌گه‌ریته‌وه‌ كن هه‌قاله‌كانی و، ئەوجا ده‌كه‌ویتته‌ سه‌ر به‌رسقه‌کردنی ئەوه‌ی دیوبه‌تی. په‌پووله‌ی هه‌لنیشستووی بان گۆله‌كه‌ كه‌ خۆی به‌راه‌ر و دونیا دیده‌یان ده‌زانی، به‌وه‌رسی ده‌می لیتا «تۆ له‌ هه‌ژبه‌ت و گه‌شكه‌ییت له‌و رووناکییه‌ هه‌رگیز مۆمه‌كه‌ت نه‌دیوه‌!». په‌پووله‌یه‌کی دووه‌م به‌ره‌و ژبوهری رووناکییه‌كه‌ هه‌لده‌فری. به‌سوورگه‌ی مۆمه‌كه‌دا چهند خولیک ده‌دات و، مۆمی تهاوه‌ چمکی بالیکی هه‌لده‌كرووتین. به‌ په‌له‌پرووزی ده‌گه‌ریته‌وه‌ و، باس له‌و نه‌هینییه‌ی تیکه‌لبوونه‌ی ده‌كا له‌گه‌ل مۆمه‌كه‌دا.

په‌پووله‌ی راه‌ر و سه‌ركاریان پیتی ده‌لی: «تۆش به‌لگه‌یه‌کی قایلکهرت

سارا هه‌زی کرد له‌ کاتی ره‌سمکردندا سه‌رنجی ده‌ست و په‌نجه‌م بدا و، ناو به‌ناویش ده‌مه‌ته‌قی بکه‌ین. وام له‌ میشکمدنا نه‌خشه‌ ریتز کردبوو، وینه‌ی په‌پووله‌یه‌کی ره‌نگین بکیشم كه‌ خه‌ریکه‌ له‌ گری مۆمیکدا بال و ئەندامانی له‌شی هه‌لده‌قرچین. له‌و لایشه‌وه‌ ده‌یان په‌پووله‌ کز و مات و مه‌لوول چون له‌ پرسه‌دا بن، کلۆل و داماوانه‌ ده‌نۆرن. ته‌نیا په‌پووله‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌رگولتیک ئامازه‌ بۆ ئەو په‌پووله‌ خۆبه‌خش و گیانبازه‌ ده‌کات وه‌کو بلتی ئافه‌رین ئەمه‌یه‌ عه‌شقی راستینه‌ سارا، سه‌نگینه‌ و به‌ده‌نگی زولال ده‌می پرسیا‌ری کرده‌وه‌.

نیسه وهکو پهپولهی دهسته خوشکی پیشوت!» پهپولهی سیتیهم بهمستی و خوشنودییهوه بهرز دهپیتتهوه و ، له چهقی درهشاوهی ناگری مومهکهدا، بهئهقیینهوه باوهش له مومهکه ددها. سهرتاپیتی دهسوتتی و ، له ناو گرهکهدا بهفهنا دهچتی، نهو دهمه ناگرهکه له هامیزی میهرهبنای خوی دهیگری و ، رهنگی بو تاویک سوور سوور ههلهگه ریتتی. رابهری دانای پهپولان دیاره بهچاوی ناخی نهو نهزمونه دهبینتی که، مومهکه چیی بهسهر پهپولهکهدا هیتنا و ، چۆن رهنگی ئالشت کرد!! رووی دهمی دهکاته پهپوله خهم لیتیشتوهکان.

«ئاوها گهیشته مه بهستی بنه رته تی. نهو کهسهی شت دهزانی ههر نهویش ههوالی نهزموننی پییه و هیچی تر.»

چاویکی گردا بهو گوزهردها و دهمی کردهوه.

«نهویشی نهشوینهواری ههیه و نههوال، نهو له گشتمان پتر ههوالی له لایه!!»

سارام راگه یاند نهوه حکایه تیکی سیمبولانهیه هانی هونه رکار ددها که رۆچیتته ناخی شته کانهوه. سهرنجی بو بدا و له پیتناویدا بسووتیت. مه بهستم نه بو ناوی «مه نتقولته یی» له لا بلیم نه بادا پیرسی «نهی کوا ته یی؟! تو حه کایه تی پهپولانت بو کردم!!» منیش ناچاریم که، کورته یه کی گه شتی بالاندانی بو بکه م به رهو باره گا و ده رباری «سیمرخ» ی مه زن. نهویش دووباره لهو سیمرخه پرسیارم ئاراسته بکاته وه، نهو دهمه ملی پیوه نیتم و بیثم: ئیمه گشتمان سیمرخین یان، به ههشت و دۆزه خمان له ژووره وهی خۆماندا هه لگرتووه. به سارام گوت که، سبه یینی له رۆخی زه ربای به لیکدا په یوه ندیم له گه ل «پیککا» دا هه یه. بۆی هه یه به شداریان بکات. من له وی، له قاوه خانه یه کدا، بری سکیچی دیمه نی که شتی و به له مه کان ده کیشم بو ره نگدانه وهی هیل و ره نگه کان له ناوه که دا.

«پیککا» ش نیازی به هره وه رگرتنی هه یه بو نمایشی داهاتوی. قایل بوو له ته کماندا بیت. نهو شوین و گوشه یه ی پیککا هه لیبژارد، دیمه نی دلگیری لیوه دیار بوو، به له می ره نگا وره نگ، که شتی هه ره گوره و بار هه لگر، له نگه ره کان یان به کۆله گه ی ئاسنینی که ناره که وه جیگیر کرابوون. هامشو که ران به شوسته که دا میروولانه ته راتینییان ده کرد. رۆژه که بوو ژینه ر بوو. زۆرینه ی زارۆک و ژن و پیاوان به شورتی کورته وه ده خولانه وه، کور و کچیک له پال دار ته لی ئه لیکتری کدا، به نۆره مژیان له جگه ره یه ک ددها و ، فوویان به دۆکه له که وه ددها به رهو ئاسمانه بیگه رده که. سارا هه ردوو پیی راکیشا بوون. شو رته که ی هه تا کو ناوه ندی رانه خرینه کانی هه لکشابوو. دیار بوو ده یکاری زۆرتین رووبه ری له شی تیشکی رۆژه که هه لمژی. «پیککا» پشتی له رۆژه که و رووی له من دانیشتبوو. که سانی شیوه و ره نگ جودا جودا به ویدا گوزه ربان ده کرد ده می لیتنام.

- راسته نهو به جیهانی کردنه «GLOBALIZATION» دونیای کردۆته گوندیک وهکو ده لیتن!

منیش پیمگوت: له گه ل سوودیدا، پیککا دیارده ی گه ند و خراپیش په خش ده کاته وه. تو ده پروانه نهو جووته ی که، جگه ره ی هوش سپر که ده کیشن. خو له سیکس لاده ر و شاز هه ر مه پرسه . نهو هاته وه لام.

- نهوانه پیشتریش هه بوون.

گوتمه وه: نه بهم به ربیلاوییه! له ده یان که نالی ئاسمانی سیکسی جۆراو جۆر هه راج ده کری!!

که مۆکه یه ک راما و نهو جا ده می به ش کرد.

- ئارام، سه ره رای نهوانه ش به لام...

گورج داوی په یښه کانییم بری.

- به لام؛ لایه نی نیکه تیښی زوره.

ئو گوتی: بی گومان کولتور د یارده یه کی پوزه تیښی له دروست کردن و په ورو درده کردنی مړوځدا هیه. نه وه له پاش نه وه. ریکخواوه کومه لایه تیبه کان، داب و نهریته کان، داهیتانی لایه نه کانی مه عریفی و هونری و ئه دبی، ئه مانه گشت به هوی ئه م جیهانی کردنه وه ئالوگور ده کرین له گه ل کولتوره هاو دمه کانیاندا.

درفه تم له پیککا ساند.

- هه مووی ده دوازده سالتیکه ئه و زاروه نو پیه له دایک بووه. ئه و هت له بیر نه چیت که، ئه م به جیهانی کردنه کی داکوکی لی ده که ی زور لایه نی نیکه تیښی به سهر ئه و گه له بچووکانه وه ده بیت ئه گهر زوو فریای خو یان نه که ون.

ئو گوتی: خو راسته گوبالیزه یشن دیارده ی سهر مایه داری و، دهرهاو پیڅی کومه لگه ی ئیستی هلاکی روظاوايه، به تایبه تیش «U.S.A» له پاش دارمانی بلوکی سوځیت و، ده ستگرتنی به سهر بازاراندا.

هه لم لی قوزته وه و، پیم له سهر دیارده نیکه تیښه کانی داگرت.

- پیککا... گوئی بگره. ئه م به جیهانی کردنه کی باسی لیوه ده که یت، روویه کی شیتوتندراوی «جیهانی بوونه» نه ک به جیهانی کردن، دیاره زوریان جیاوازه. تیمده گه ی.

ئو هه ندی به لای هزری مندا شکاندیبیه وه.

- ئارام گیان، له گه ل تام که پاشماوه ی کولونیاله که ی کونه به شیتویه کی نوئی.

- که واتا له جه وه هردا کولتوری ئیمپرالیزمی روظاوايه، نه ک

شارستانیتی و ژیاربیه که ی سهر و به ندی بوژانه وه و راپه رین.
«RENAISSANCE».

سارا به ده ستی سیبه ری له چاوی کردبوو. لایبرد و هاو به شیمانی کرد.
- ئه و به جیهانی کردنه چو ن ده گاته هوشی تاک و کومه ل ئه گهر به رهامه ندی و ئالوگور نه هیتندریته ئاراوه!!

هیچ کاریک به سه پانندن و داگیر کردن مه یسهر نابیت. من، تای ئارام ده گرم.

ئه ز، رووی دووم له ههر دووکیان بوو گوتم:

- ناسنامه ی گه لان له سهر بناغه ی شارستانی و ژیاری دامه زراوه بویه، به سانایی چی له ق ناکریت.

دووباره ساراش هاو تام بوو.

- ئه لبه ته به لاسایی کویرانه ش ئه نجام نادریت چونکه؛ له و خو سه پانندن و زوره ملییه دا وهرس و بیزار دهن و ده گه رینه وه ره سه نایه تی کولتوری میژینه ی خو یان.

نوره هاته سهر پیککا و، چاوی له دور چاوی من بری و ته نگه تیلانه گوتی:

- به لام... روظاوايه کان ته کنولوزیای کومپیوتهر و... ئینته رنیستیان بو ره خساندوون.

منیش وه کو خو ی نیگام له نیگای گرت و به هیمنی گوتی:

- وهرگرتنی ته کنولوزیا ههرگیز ئه وه ناگه یه نی که، ئیستر بپرای بپرای ملکه چتان بین چونکو؛ میراتی مرفایه تیبه نه ک هی که سانییک به زوره کی ده کارن جله وی ئیمه یان به ده سته وه بیت و، به ویست و ئاره زووی خو یان راپیوه شین کاک پیککا!!

پیتکا، چاوی داگرت و ئاوری له پشتی خۆی دایهوه. ساراش پرووی پێ وەرچهرخاند بهوهی...

- گوئی بگره پیتکا، رۆژئاوایی و رۆژههلاتی، باکووری و باشووری، هه موومان بهشمان لهو تهکنۆلۆژیابه دا ههیه بهبی دانانی ههچ مه رج و سانسۆرتیک.

ئافهرینم له سارا کرد و ئه مجا به توندی گوتم:

- له ههر شوێنێکدا بشی جهنگی دهروونی بکرتیت، ئه وه له گۆره پانی کولتوور و ژیا ریدا ناچۆر و نه شیا وه به. ناشی ئه مریکا خۆی بکاته پۆلیسی هاتوچۆی ئه م گیتییه مان، تو ده لیتی چی؟

پیتکا، وه کو ئاوی سارد به سه ر و گویتلا کیدا کرابیت راجله کی. چاوی ترووکاند و به ژیر لیوه وه وشه کانی ده هاو بیژت.

- ئه... بو تانی ئیمزا ده که م که هه رگیز نابیت کولتووره کان له ره وتی میژوویی خۆیان هه لا و تیردین به لکو؛ وا په سنده له لام که، له چه قیتکا «CENTER» کو یان بکه ینه وه.

سارا، گورج و به له ز نامبازی بوو.

- چۆن؟!

ئه ز، له جیاتی پیتکا وه لامی ئاماده م پیتوو.

- له جیاتی ئه و چه قه ی ئامازه ت بو کرد که وا به دیدی من گرمۆله کردن ده گه یه ن، ئه ی بوچی دیالۆک و گفتوگو نه خه ینه ئارای ئه و کولتوورانه وه که، واتای شکۆیی و پیز گرتنه له و جوداوازیبانه ی نیتوانیان...

پیتکا ویستی جۆره به ره له ستییه ک بنوین.

- به لام؛ لایه نه کان و کولتووره کانیا ن وه کو یه ک و هاوسه نگ نین چ له قه واره و چ له چۆنیه تییا ندا!!

ئه ز، دوا گورزی خۆم وه شانده و ئاراسته ی ناخی پیتکام کرد.
- گویت چاک راته کینه له هه قالی خۆت. له نیتوان گه لان و له نیتوان کولتووره کاندایا برا گه و ره و برا گچکه یان بالا و نزمی نییه. با هه موو به ره و دوند و پروگه ی مرۆقا یه تیمان هه ل بکشین.

پیتکا، له روخسارییه وه دیتم که ئیتر ناکاری سه رگه رمی شه نوکه و کردنی بیت دیا ره به بو چونه کانی سارا و من قایل بوو. دهستم بو دریت کرد و دهستم پرا وه شانده. ساراش به چاوی ئه شکه وه ده ستیکی له سه ر ده ستمان دانا و، سه رمان له یه کدی نزیک کرده وه چون ئه و کچ و کو په ی له ناو به له میکا با وه شیا ن له یه کتری توند کرد بوو، هه نده ی نه خایاند، هه ره به که مان له شوینی خۆی لاقه کانی راکشانده و پیتووی داخست. زوو به زوو وه کو ئه وه ی خۆی لیم مه لاس دا بیت خه و دزه ی کرده چا وانه وه. هیدی هیدی له شم چون په له یه کی پروونا ک که سیبه ری نا کاوی ده گاتی و دا یده پۆشی ئاوا ئاگام له خۆم برپا.

هه رچه نده له و یه گرتنه ماندا به کرداره کی یه ک سکیچم کیشا وه لئ؛ به باشی سه رنجم خیا ونده گشت جیگه یه کی به له م و که شتییه کان، قه واره یان، ره نگیان، جۆری ماتۆر و سه وله کانیا ن. دیا ره پیتکا ئه و دیده نییه مانی به هه ند وه رگرتبوو بو یه له گه رانه وه ماندا ناو به ناو ده ستی ده هاو بیژته ملمه وه یان، سارا و منی له ئامیز ده گرت. دلنیام که بو ته کنیکی کاری پیشانگه ی داها تووی که لکی وه رگرتیت. مایه وه بلیم، له ویدا بو من و سارا پیزه ی «تونیکه لا» ی به کو ارگ و سیرم داوا کرد، پیتکا زۆرخۆر بوو، پیزه یه کی گه و ره ی تیکه لی گوشتی به راز و سه لامی و ئاناناسی داوا کرد. هه ر یه که مان پا ره ی خۆی دا. سارا نه بیت که من خۆم لئ بووه که له میرد و و پیکره ر رۆژهه لاتییه که ی جار ان و نه مه یشت پا ره له جزدانه که ی ده رکات. ئه و، ئه وه ی به لا وه ئاسایی نه بوو. چاوی گله و گازنده ی تی سره واندم. بیرم که وه ته وه که به خشنده یی ناپیتوبست و له

جیگهی وادا، به پیتچه وانه ده که ویتته وه له کن ئه وان. که سه که به تانوت و سووکیی ده زانی چونکه؛ تنیا له سۆزانی پاره خه رج ده کړی بویه، خیرا پیتمگوت: ئه مجاره یان من دهیده و جاری داها توو سارا گیان، تو پاره ی خۆراکمان بده... باشه، یه که م له سه ر بانگه یشتی من ها تووی و دوو م پاره ی ورده م هه یه .

دباربوو به و پیتشنازهم لووتی نه خوسا و ده می لیتام.

- که واتا، پیتککاش تو ی بانگه یشتت کردبوو ده بوايه ئه و پاره که تی بدابایه !!

هه ر زوو بۆ وه لامیکی به جی و په سند گه رام و، گورج دۆزیمه وه.

- ئه و جیا و ئیمه جیا.

- چۆن!!

- من تو م خۆشده وئێ نه ک ئه و. ها، ها، ها. مه گه ر ئه وسا پیتککا و من ده بووینه «HOMOSEXUAL» ی دیوه که ی دیکه ی تو و ساتو.

ههروه ها بۆ ئه وه ی بیری سارا بۆ ئا راسته یه کی دیکه رابکیشم، به ده م ریتکردنه وه پیتم گوت:

- گیانه که م، ئه وسای تو ئاماژه ت بۆ تابووت و گۆره هه مه چه شنه کان ده کرد، ده زانی چی ده هاته پیتش چاوم؟!

به بیته نگی، تنیا به پرته پرتی برژانگ و برۆی پرسپاری کرد، گوتمه وه:

- له و وینه هۆشیانیه ی تووه، جووتی تابووته گۆری سه یرم بینی، زه ربایی و زه مینی.

که ئه وه ی ژنه وت، به ده نگ به شداری کردم.

- زه مینی! ئه وه ده یزانم. ئه دی زه رباییه که!؟

- یونس پیتغه مبه ر که له لای ئیوه «یونانه» له ناو گه ده ی نه هه نگدا

مایه وه. ئه وی دی، یوسف پیتغه مبه ره له بنی وشکه بیتریکدا وه لی؛ هه ردوو کیان له تاریکاییدا نه ک وه کو گۆره روونا که کانی جه نابت! ها، ها، ها.

ساراش ها وپشکیی له و ها... ها... ها یه م کرد و پرسپاریکی دیکه ی زه ق کرده وه.

- باشه، ئه ی بۆ ئه و ده مه ئاماژه ت بۆ ئه و دوو گۆره نه کرد؟!

- ده زانی بۆ؟ له من وابوو ناوی ئه و دوو په یامبه ره ت نه بیستبی یان، سه برده یان به جۆریکی دی بیت له ئاینی ئه نگۆدا.

پیتککا که و ته نیتوان و تیتهه لچوو.

- ئه ی ئه میستا بۆ باسی ده که ی!؟

رووم کرده پیتککا و وه لامی بنبری ئه ویشم دایه وه.

- چونکه، باسما ن له ئالوگۆری کولتوور و، گفستوگۆی ژیاربیه کان ده کړی. سیبه ری په له هه وریکی گه رۆک به ئاسمانی سه رمانه وه تیده په ری له گه ل چه ند قیژه قیژتیکدا. شه ش مه لی نیگاما ن بۆ ئاسمانه که هه لدان.

دیما ن مراوییه کتوبیه کان له شیوه ی چه تالیکی گه و ره کوچ بۆ گوزه ری بژوینتر ده کن. من حه کایه تی خوتندنه وه ی پۆلی سه ره تاییم هاته زه ینه وه له باره ی بۆقه ته نیاکه ی ته نکه ئاویکی هاوینه که به ره و وشکبوون ده چوو.

دوو مراویش دلیمان پین ده سووتی و به داریکه وه هه لیده گرن پاش ئه وه ی هه ریبه که یان ئه م لا و ئه و لای داره که به ده نووک ده گری. له ناوه نده وه ش پی ره بۆق ده می لی گیر ده کا. ئاگاداری ده که ن که، ناییت ده م بکاته وه که چی؛ له

عاست حه شاماتیکیدا ده م داده بچری و، ده بیته قوربانی چه نه بازی و هه له وه ری خۆی.

ده وم کرده پیتککا.

- ئه م دیه نه ی مراویانه بۆ هه ردوو کما ن باه ته ی چاکه! چه تالی بالدار!!

ئەو، لە گوشتەپەکی فەلسەفییانەوه گوزارشتی لێکرد.

- بەو فرینە تێکراییی و رەزمدارەیان دەتوانن بەلەمی گومرا پراکیشنه
کەناری سەلامەتی.

- چۆن؟! سارا پرسیاری لێ کرد.

- مەگەر ئەوساکە، گورپس و کەندەر بەچەتالەکیانەوه بەستیت... ها،
ها، ها، هۆ، هۆ، هۆ...

من گوتم و پێککا بەسووربوونەوه دەمی بەش کرد.

- دەق ئەووم مەبەستە. بەهەموویان دەتوانن بەلەمی گورەش پراکیشن
لەبەر ئەوهی پراکیشانی ناو ئاو هاسانترە لە پراکیشانی سەر زەوی. ئەمە
دەکەمە ناوەرۆکی کارێکم.

لەو کاتەئێ ئێوان بەرپێوه بوون، نۆرە پەیقین هاتە سەر منی گێرەرەوه و
بەچپەدوو لەگەڵ خۆتێرە دواین. ئارام هەوساری گوتمی وەرگرتەوه. رۆژگار،
دزە و بێ ترپەئێ پێ تێپەر دەبیت. هەر هەندە هەستی پێ دەکەین کە، دوور
دوور کەوتۆتەوه! ناشتوانین دامینی بگرین یان، دەستکاری لە روتەتەکیدا
بکەین!! بەبۆنەئێ سالیادی بیست و چوارەمی زایینی ساراوه، نەخشەمان
دارژت کە، لە مانگی حەوتەمدا یان هەشتەمدا گەشتیکی پانورامایی
چەند رۆژە بۆ دوورگەکانی ئۆلاند «ALAND» بکەین چونکە؛ ئەو دوو
مانگە پشوو و لاتە و، لەوانەیشە باران هێور بێتەوه. بەخۆم گوت:
«لەوانەشە بەندکراوی کەقالەکەم پەنای بۆ ئەو سەتان دوورگانە بردبیت.
لەوانەشە، رێکەوت بەرەو پروومان بکات. رێککەوت دیاردەپەکی
سروشتییه و، هۆشمان هێشتاکە پەنهان و مەرجهکانی نەدۆزبوتەوه! ئەو و
من، لە دیوتیکەوه هاوتەریب و هاوچووین. ئەو بەندییه لەوانەپە بە گیان
لێرە و بە لەش لەوئێ بیت. من بە لەش لێرە و بە گیان لەوئێدەرئێ. مەگەر

ئەو رێککەوتە گیان بەگیان یەکمان بخات، بۆ نا. جاری وا هەیه ئەم
رێککەوتە زۆر لە واقع و لۆجیک تۆکمەتر خۆی دەنوینئێ!!»

بەو بۆنەپەوه نیگاری «کاتی» ی پشیلەئێ سارام هەندەئێ ناو لەپێک
کیشا و لە چوارچێوهم گرت. رێککەوتین و خۆمان تەیار کرد. زۆرینەئێ
خەلکانی «تورکو» سویدی زمانن، هەرۆهە دانیشتوانی دوورگەکان بەو
زمانە دەناخپون و بگرە، ئۆتۆنومی و ئالای خۆشیان هەیه. تیبینیم کردووه
کە، لە گشت ئالاکانی ئیسکندنافیادا (خاچ) هەیه! خاچەکەئێ فنلاند
شینە لەسەر تەختی سپی. خاچەکەئێ سوید زەرەدە لەسەر تەختی شین بەلام؛
خاچەکەئێ ئۆلاندییهکان سوورە لەسەر خاچیکی زەرد و، هەردووکیان لەسەر
تەختی شین دانە. هەتاکو نیوه شەویکی درەنگ لە ناو ئۆتیل و کوختە
هاوینییهکەدا دەماینەوه. بەراستی نیوهشەو دیاریکردن لە ولاتیکدا
رۆژکەوتنی پاش سەعاتی بیست و سێ بیت هاسان نییه. لە لادیکانی
خۆمان نیوهرۆ و شەو بەوه دیاری دەکەین کە، سێبەرمان خۆی دەپەستیتە
ژێر پێمانەوه یان، شەو بەتاریکی دەزانین سەرسامییەکەش لەوهداپە کە،
پاش کەمیکی دیکەئێ نیوه تاریکی هەمدیسانەوه رۆژ هەلدیتەوه
بەجۆزیک خۆراوا و هەلاتنت لێ دەگۆرئێ!!

بلیتمان بۆ دوورگەکانی ئۆلاند بری. فنلاندییهکان «ناهقیانمان» ی پێ
دەلێن. سارا، لە ناو قەفەزکی پلاستیکی کەسکدا پشیلەئێ هینا بوو. لە
کەشتییەکی فکنگ لاین «VIKINGLINE» جێمان داوین کرد و بریارمان
دا کە سێ رۆژ لەوئێ بێنینهوه. رۆژی یەکەم لە ئوتیلی «ئارکیپیلاک» دا
ماینەوه کە لە گەورەترین شاردا بوو، دانیشتوانی دەهەزار و پینج سەت
کەسن. دوو رۆژی تریش لە کوختیکی کەناری زەریای بەلتیکدا بووین. لە
ناو کەشتیدا، سارا رایگەیاندم کە سەرنشینانی کۆی دوورگەکانی ئۆلاند
بیست و پینج هەزار کەس تیناپەرین و لە سالی (۱۹۲۲) وه ئۆتۆنۆمی
خۆیان لە پەرلەمانی فنلاند مسۆگەر کردووه و ئەویش لە «۱۹۱۷» دا لە

رووسيا مافی چاره نووسی خوی وەرگرتبوو به لام؛ له سالی «۱۸۹۱» وه رۆژنامهی «تیدنگین ئولاند» یان بلاو کردۆتوه که دهکاته حهوت سال پیتشی رۆژنامه ئاواره کهی «کوردستان». له سالی «۱۹۵۴» دا ئالای خویان بلند شه کاندوه. له سالی «۱۹۸۴» وهش پولی پۆستهی خویان به چاپ گه یاندوه. شاری «یومه لا» سێ ههزار کهسی تیدایه، ئهوجا شارۆچکهی «فنستروم» دیت دوو ههزار و پینج سهت کهسیکی تیدا دهژیت. کهمترین شارۆچکهی سهت و سی کهسی تیدایه! له سالی «۱۹۹۷» دا به بۆنهی (۷۵) سالیادی ئۆتۆمییه کهیان سه رکۆمار «ناهتی ساری» سهردانیانی کرد. ئابوریان، سارا گوتی له سه رکهشتییه وانی و ماسی گرتنه له زهریای بهلتیکدا له تهک دار فرۆشتن. کلیسهی کۆنی تیدایه و له (۱۹۵۴) هوه مۆزه خانهی خویان ههیه و له بارتیرین گهشت و گوزارگهی ههیه بۆ راووشکار و، کهشوه واکهی زۆر سازگاره. رپژهی تاوانی زۆر کهمه هیمنه و دوکهلی کارخانهی دهگمه نه.

- دهچینه شارۆچکهی «مارپههامن» له وێ (نانا) ی براده رمی لێیه له گهڵ «یوهان» ی میردی.

ئیمه یان بۆ سهردانی «کیتلگه ی شهیتان» برد که، له گردۆلکهی بهردین پیکهاتبوو. بهرزترینیان «کاسبیرگ» سهت و ههشتا مهتر بهرز بوو. بهراستی خه لکی ئه وێ روو گهش و بهختیارانه پیتشوازی له میوانانی دوورگه کانیان ده کهن. له سه رهتای سه تهی نۆزه مدا، پاشانشینی سوید ناچارکرا، ئه و دوورگانه و به فنلانده شه وه بۆ تزاری رووس جیبیلێ. له سه تهی بیسته مدا کاری ئۆلانیدیان پۆسته گوازنه وه بووه له نیتوان ستۆکهۆلمی پیتهخت و تورکوی کۆنه پیتهختی فنلاندا. له وێه بۆ سوید چل کیلۆمه تریک دووره. «یوهان» و «نانا» چالاکانه به کهشتییه کهی خویان، گهشتی پرێ دوورگه یان پێ کردین. له ویدا ماسیمان برژاند. پاشان له دوورگه ی «گیتا» سهردانیی کیتلگه ی په تاته مان کرد. ئه و نیمچه

دوورگه یه ی ئه وان درۆژکۆلانه ی شهش کیلۆمه تری تهسک بوو. «جۆرج کوهری» ی شاعیر له دایکبووی ئه وێه و، له شیعریکی به شاری ههزاران درهختی ئه سپیندار و فندق و سه رووی ناوده بات. «یوهان» به دانایی پیتی گوت که ئه وان شانازی به ته لارسازی به ناوبانگی جیهانی «لارس سۆنک» ده کهن که چه ندین شاکاری له دوورگه که یان و له «تامپری» و له «ناتتالی» و «هیلسنکی» له پاش جیهیشته وه و له (۱۸۷۰) زایینده ی ئه وێه. ههروه ها کۆنسلخانه ی ئه وروپا ئۆلاندى به له بارتیرین شوین دیاری کرد بۆ پيشانگه ی ئه وروپا.

سه راسیمانه پرسیارم له باره ی خولبای خۆمه وه لێ کرد.

- ئه ی چی له باره ی هونه ری شپوه کاریبه وه؟

نانای هاوسه ری یوهان که، خر و خه پان بوو، پاشماوه ی شوخیی هیشتا پیتوه مابوو، هه میشه پیتوه کانی ده له رانه وه، وه لامی دامه وه.

- له مۆزه خانه ی شاردا نمونه ی خۆمالی و نویتش هه یه. دواپی سهردانیی ده که یین وه لێ؛ به ره مه کهان به گهشتی رهنگدانه وه ی دوورگه کانی ئۆلانیدیان به سه ره وه یه ئارام. گهر چه زیش بکه ی به دیده نیی گای فرسک «GUY FRISK» به یه کتان ده ناسیتیم.

گوتم: زۆریش.

بۆ ئیواره که ی بۆ فراوین چوینه خواردنگه ی «کالمارین» که له رۆژهه لاتێ به نده ری شار بوو، پرێ یادگاری و پۆستکارتمان له وێ کرێ. دوو شهوی کوخته که مان له «فۆردو» دا به سه ربرد، زۆر تامه زۆی ئه و شپوه کاره ئۆلانیدییه بووم چونکه؛ له ئه زمونی سهختی ته نیایی و نامۆبیدا که جۆریکه له داقله شانی رۆح، رهنگ و هیلتم به زه ماوه ند و له نجه یانه وه کردۆته نیشتمانی دووه می خۆم و، ناخم له چپوهیدا ده سه ره وێ و، بوونی خۆمی پێ ده سپیرم. که یه کمان ببینی، کورته یه کم له باره ی که قاله که مانه وه

بۆ باس كرد. ناوهندى بالاي، نيوه قه لافهت پر بوو. سهرى نيوه تىلاك بوو. ههلماتى بوون گليتهى چاوه كانى. ده مى كرده من.

– گه وره و بچووكى يان، چاك و خراب له هونه ردا نيبه بهلكو؛ ده بى دهربرى بىر و ههستمه ندى داهينه ره كهى بيت له و كاتهى زور به له سه رخويى و عه فوييه ت نىگار ده كيشى، به تاييه تى له نه بستر اكتدا.

– وايه. هه كه قاليك شتگه ليكى تىدايه كه به زمان نه گوتريت.

له وپوه، هه موومان چوپينه ياريگه قاشوان «GOLF». له و شوپنه هه لكه و تبوو كه، پيشتر بهر له چهند سه ته بهك، راوگهى شا «گوستافوس قاسا» بووه. فرسكى شيوه كار له گه لمددا په يقا «ئارام، له م دوورگانهى ئيمه دا، ههشت سهت نو سهت كيلومه تى رتيگه ويانى ئوتوبوس هه به. نيوانى دوورگه كانيش به فيتى «FEERY» ده په رينه وه.

«ناننا» ش گوتى: قه لالتى دىرينى «كاستيل هولم» شوپنه وارى سه تهى سىازده مينه كه، چهندين شا و قه رالى وه كو «قاسا» و «ئيريكى چوارده مين» و «ئه دولف گوستافوسى دووه م» ي تيدا ژياون.

ئىستا بالى باشوورى كراوه ته موزه خانهى كولتورى ميژووبى.

«بوهان» يش دريژهى به په يقه كانى شووه كهى دا.

– ده يان پاسى گشتى هه به بۆ هاتوچو. له داوينى نه و قه لاته شدا، هاوين و پايزان ده يكه نه پيشانگهى بازارى كراوه. نه و جا «گاي فرسك» ده مى كرده وه.

– هه رچه نده ش هاونشينانى دوورگه كان سوئدى زمان و شانازيش به وه وه ده كه ن به لام؛ له سالى ۱۹۹۵ دا، به زورينهى له سه تدا هه فتا و چوار، دهنگمان خسته سهر جه مى فنلاند بۆ چونه ناو به كيتى نه وروپاوه.

له كومپانياي دهر باوانى «ميراند» بليتمان بۆ گه شتى نيوان دوورگه

دووره كان داين كرد. له وپوه هه له ته به ردينه كانمان بينى. سهر قالى ده مه وه رى بووينه وه. سارا سهرنجى راكيشا.

– نه م ئولاندييانه مه ته رتيزى سروشتيان هه به. ئا له پال نه و تاويزه مه زمانه دا پاريزگاريان له خويان و زىديان كرده وه. هه نو كه ش شوپنه وارى «فايكنگ» ي تيدا ماوه.

من گوتم: به لى سارا وه كو خوينا و مه ته وه، كه شتى نه و فايكنگانه گه شتو ته روخه كانى دهرى ريش و ئايسلاند و كه ناره كانى باكوورى سكو تالاند و فه رنسا و... تاد.

سارا ده ستى به سهر (كاتى) دا هينا. شه پوله كان به له مه كانيان له نگانده وه. با په لكى نه سپيندار و فندق و سه رووه كانى هه ژاند و، قزه سهرى ئيمه ي په ريشان كرد. له و ساته دا سارا، له و ئولانده دا رايگه ياندم كه، سكى دوو مانگه و، خوينا مانگانهى وه ستاوه. له ديويكه وه شاد و كه يفساز بووم به وهى ده به باوك. له ديويكى تره وه، هوشم له سهرم نه ما و له شه ققهى بالى دا بۆ لاي دا يكم كه، ناره زوومه نده به خوئى هاوسهرم بۆ ديارى بكات. له دوايين نامه يدا، ئاماژى بۆ كچيكى دراوسى ده كات.

«كوپه كه م، له كوژه كه جوانتر و له كانى بيتگه ردره! چاوه ههنگوينيه كانى به و به ردو كه به ده چى كه ئاپو ريشيد بوئى هه لگرتووه.»

ههروه ها «قزه سهرى له رهنكى قرشهى گوله گه نه و، بيتستى توئى ماستى مه ره!» به خووم گوت: «ده بى برياريدهم.» هه ره وه بى بيارم دا بهر له وهى نويه ره كه مان بيتته دونيا وه، سهردانى زيد بكه م. ليره دا دياردهى مندالبونى ناوهاى ئاساييه كه چى؛ لاي ئيمه به زول و بيژى ناوزه ده كرى. له وانه به دا يكم پى قايل بكرت به وهى تووى منى له مندالان دا به و، به شيوه به كى شه رعى بيگوازمه وه و، ناوى خو مالى بده مه كو رپه كه مان. دا يكى ميه ره بانى خو م چاك ده ناسم. كه چهنده به سوژ و

دههندهيه و ، لايهني ژن دهگرئ. پرواناكهم دللم بره نجيئتي زوو دهچمه وه. ئه گهر بوشم لوا، ئهوا پيشانگه بۆ كه قاله كانم له چهند شارتيكدا ده كه مه وه. حهزم به ديمانه تهله فزيون و رۆژنامه و گوڤاران نيبه. ههتا بۆم بكرئ خۆميان لي ده زمه وه. وا هه نوكه بهرچاوي ناخم روونه. دايمك ئه وه تاني له سه ر دۆشه كه له يه كدا چوار مشقي دانيشتووه. ئاراسيش له ته كي كروشكه ي كردووه. به فربيش چاوي له نامه كه ي ژير ده ستي برپوه. دهنگي دايمك ده گاته بهر گوتم.

«ده كوري شيرينم بۆ كا كه ئارامت بنوسه ئيمه ساغ و سه لامه تين. له هيجمان كه م نيبه له دووربي تو به ولا وه. ده ي بنوسه ئوخه ي خه ته كه ت ريتك و جوان بووه! هه ي ئافه رين ده بۆمي بخويته ره وه ئاراس گيان. له ئيوه به ولا وه كيم هه يه.»

به بي ئه وه ي هه ست بكه م، پيلتووه كانم هاتنه وه يه ك. چهند دلتيكي ئه شكى قه تيسما و دهرفه تي رزگار بوونيان له ديليتي چوانم بۆ ره خسا. دلتيك و دووان، به هۆي پرته پرتي برژانگه كانم، به سه ر گونا كاندا شۆرپوونه وه. به خۆم گوت:

«سوئيربي فرميسك نه بوايه ، ئاوها به ئاساني رۆژگارم نه ده گوزه را.»

تومه ز سارا ديمه ني ئه و ئه شكانه ي له نزيكه وه قۆزتوته وه بۆيه ، به په نجه يه كي گۆنامي سربيه وه و ئه مجا هه مان په نجه ي، له لا ملمه وه سه ركه وت و سنووري گوپچكه مي كيشا. پاشان دايكانه كاسه ي سه رمي نووسانده سنگي خۆيه وه. وشه، له شوين و كاتي وادا كو له واره و، ده رپري راستينه ي هه ست و بنهه ست جو شاوه كاني ژوو ره وه مان نيبه! زه حمه ت و دژواريشه به لكو؛ مه ترسي داره گه ر ته نيا به پرواله ت برپار به سه ر خه لكاندا سه پينين چ جاي له باتي ئه وان بيري كه ينه وه! يان بيانسرينه وه!!

- ده زاني كاكي خويته ري وه رگر، هونه ري نوڤلتي له وه دايه كه ،

كه سيئي مروڤ ده گه رپنيتته وه ئه و جيهانه ي، به ئوميد ه بيكات ه شتيكي خۆي.

- ئا... به تاييه تي له م سه ر و به نده نوويه ماندا براي گيره ره وه ي وه رگر به لي و ه كو فه رمووت، ئافريده كار تا كمه نديي خۆي ده پاريزي و، رۆحي ره واني تير ده كات.

به بي ئه وه ي به خۆم بزائم وام هه ست كرد كه ، گه لايه ك له چليك ده كه مه وه رووه سويس بوون و چرووسانه وه ي ده به م يان، پيم به شاره ميرووله وه ناوه و ده يانم بليشان دۆته وه ئه گه ر قورباني به سارا بده م يان...!! ئه م هه لوئسته تووشي شو كي كردووم. ئاي چ ئاسته نكيكي جگه ر پروينه!! ئيتر له كوئ و چۆن به ختياري و سه روهربي خۆم به دي بكه م!؟ ده بي خزايتمه ناو شووشه يه كي داخراوه وه! هۆشم له هيلانه ي سه رمدا نيشته وه و دهنگيكم ژنه وت.

«بيشكيته هه ر چۆنيك بوويت ده بي يه كلابي بكه يته وه.»

سارا چۆن بله وتيمه گيره نكه ي ئاشووبه وه! ده بي له و گه رانه وه به مدا ئاگاداري بكه م. دلنه وايي بده مي. جه خت له سه ر ره زامه نديي دايمك بكه م و به مژده وه بگه ريمه وه. ئه ي بۆ سارا له گه ل خۆمدا نه به م و نۆيه ره كه مان له سايه ي دايمدا په روهرده بكه ين. ئه گه ر نا، ئه وا وه كو زۆرينه ي رۆله ي په ناهه نده كان گومرئ ده بيت، ئه دي ئه گه ر نه هات!؟ فره پرسيا ري دي نو فرچم لي ده گرن «ئارام رينگه ت دووركي وا نيبه به لام؛ هه له ت و نشيو و ئاوډرت له پيشه» ئاواره بوونه كاني جه سته بي و ده رووني، جوگرافي و كولتوري ... تاد، له جه وهه ر و كا كلدا هه لكيشان ده گه يه نن له ريشه وه نه ك كه ويكردن و دامركاندنه وه «ئارام... بجمي... بهه ژئ... چونكه؛ ئه وه ي نه هه ژئ و نه جمئ هه رگيز باوه ش به زمه ني بوونا به تبي خۆي ناكات، بوونت... جوولانه وه ته. ده نا... نخي توپكله پيازت ده بيت.»

پاری دہیہم

- ئا، بەم روحييەتە تىكىستى ئاسايى و سەردەمانە دەرسكى و،
ئىمەى وەرگر ھەست بەمولكاپەتېى تىكىستەكە دەكەين.

- ئەوجا كاكى گېرەوھى وەرگر، ئەو داھىنەرە دېتە جېگەى تۆ و من و
دەبېتە وەرگر.

پاش ئەوھى دەستى تەبايىمان گوشى، كەلكم لەم بەرايىيە وەرگرت و
درېتەم بەگۆشەنىگای نويم دا.

- تۆ دەزانی كە رەخنەگرە ئاسايىيەكان تۆبان مافخورا و كرىبوو لە
پرۆسەى ئافراندىن!!

- واپوو. خۆت گوتەنى: ئەو تەفاعولكارىيەى بۆى تىدەكۆشېن، دان
بەيەك دانەرى تىكىست نانې چونكە؛ سنوور لادەبات لە نيوان رەگەزەكانى
كردارى ئەفراندىن.

- لە دلې خۆمدا گوتم وھى ئافەرىن خويئەرى وەرگر، ئىستە پۆلى
راستىنەى خۆت بېنى كە، بەشدارى لەگەل من و ئارام و داھىنەردا دەكەى
بۆ خەملاندنى دەقەكە. دەوم كرىدەوھ.

- مەرجىش نىيە برالە. ھەر تىكىستىك، يەك سەردەتاي ئاسايى
بەگۆرەى رەوتى پۆژگار و وەرزەكان ھەبېت و زنجىرەى بېت.

- دەشى پروداوتىكى ناوئەندى بىكرېتە دەسپىك.

- يان، لە گەوتىكى بەر لەكۆتايى وەك لەم تىكىستەماندا بىكرېتە بەرايى
يان، كۆتا سەرەتا بېت، دەشى تەكنىكگەلى دېش ھەبن...

- ئەوجا منى وەرگرېش سەربەستەم كە، لە كۆتوھ بىخويئەمەوھ.

گۆتەوھ:

- ئەگەر بەو شىوازە داينەمىكىيە دانەرىتزابېت، ئەوا خويئەر پىشت لە
تىكىستەكە دەكات و، دەئالكىتە شتى ترى ژبوھرىيەوھ.

خۆ كفر نىيە ئەگەر ئىمەى وەرگر، دەسپىكى پارىكى ئەم تىكىستە بۆ
خۆمان دابېن بىكەين، بەر لەوھى سارا خان جالەوى گېرەئەوھەمان لى
وېرگىت، منى گېرەوھە رووى دەم لە تۆى خويئەرى وەرگر بوو.

- ئەدەب گەرەكە ئالوگۆر و تەفاعولى نيوان سىسوچكەى: داھىنەر،
تىكىست و وەرگر بېت ھەرەكو ئەزمونى سەردەتايى ئىمە و سوپاس بۆ
دەرفەت پىدائمان بۆ چوونە ناو ئەم دەقە كراوھە.

- دەستت رادەوھشېم بۆ ئەم ھەنگاوەمان كە، مافى ئەوھى ناوھ بە ناوھ
مافى دەست تېوھردائمان بېت بەدا.

- وا بزنام هه ندى نووسەر درکیان بهو دارمانی پردی وابهستهی خوڤان و خوڤنه رانیان کردوه.

- بۆ پر کردنه وهی ئەو که لێن و بۆشاییبیهی که په نجهت له سهەر دانا. به لامه وه، ده بی ژێدهری (پاکیشان) و لایه نی (پشک) داری دروست بکریت له پال دا هیناندا بۆ لالیکردنه وه له خوڤنه ری تیکست ده نا...

خوڤنه ری وه رگری چوست، (ده نا) که ی دهومی قۆزته وه و له جیاتی منی گیره وه گوتی: ده نا... ئاکامی که سه ته کیکی فریدراوی ناو ئاوی ده بیته له پاش چه ند بلقی بایه ک، ئاوه و ئاوه ده چیت. ها، ها، ها.

وینه گری دامارکی تینا ئینگوف «TINA ENGHOFF» له بیست و نۆی سه پته مبه ردا کارتی بۆ ئارام ناردبوو که، به شداری کردنه وه ی پیشانگهی فۆتوگرافی بکات. سی چل وینه ی گه وره گه وره ی نمایش کردبوو. منی له گه لدا چوو بووم. تابلوکانی دوو مه تر و نیو ده بوون به گشتی و، بچووک و گه وره تریان تیدا بوو. ئارام منی له گه ل خۆیدا په لکیش کرد بۆ هۆتی «فابریکی». له سه عات شه شی ئیواره وه که وتینه ری، سه رۆکی زانکو پیشانگه سه رنجکی شه که ی کرده وه. به بان میزیککی درێژدا چه ندین جووری ویسکی و فۆدکا و کۆنیاک و بیره و خۆشای میوه جات ریزکرا بوون. به تاک و به جووت له گه ل خانمی میواندا وینه مان گرت. ئارام هه ندیک له باره ی هونه ره وه له ته کی ده مه ته قیتی کرد. (تینا) گوتی:

- پیشانگه که م ته رخان کردوه بۆ که سانیککی پیر و که نه فت و بیکه س، به ته نیایی ده مرن و، له پاش خوڤان چی به جیدیلن.

ئینجانیه ی گوتی سیسه وه بوو، جلوه رگی پرشوبلاوی دژوون، سه نده ل و پیتا، خاوی و لیفه ده ق نه کراوه کانیان. ئەو وینانه وه کو ئارام ئامازه ی

کرد و هۆشی هه لفری بۆ ولاتی خوڤان.

- سارا گیان له لای ئیمه ش شاعیرییک وای به سه ره ات و خراپتیش.

به غه مباری، سه ر سوورمانم له و شاعیره هات که کۆتایی له و دیمانه ی پیشانگه که ش دلته زینتر بیته.

- کام شاعیر؟ چۆن!؟

- ئەو شاعیره ولاتیاریزه، دوکانه که ی کردبووه جینشین و هه م فیترگهی زاڕوکان. وه کو تۆش سی چوار پشیله ی به خیتو ده کرد.

سه رتا پیم بیسووه گوئی و چاوه نۆزی ناوه که ی بووم. ئارام به نه وکی تژیی هه سه رته تاک ده می کرده منی تامه زرۆ.

- نه جمه دینی مه لا، به ر له چه ند رۆژیک ده مری و که س به وه نازانی. تۆمه ز پشیله کان له هه ژبه ت برسیتی...

وه ستا و چاوی پر له فرمیسک بوون و، هه نگاوێکی بۆ به ره وه هاویشته.

- ... گوئی و لووت و لیوی ده خۆن!! بریا وینه گریک (تینا) ئاسایی ئەو کاره ساته ی تۆمار ده کرد.

درۆشمی پیشانگه که ی تینا «POSSIBLE RELATIVES» بوو. به نیازه لیبه وه ش بیگوازیتته وه بۆ هۆلی زانکۆی تورکو. له و وینانه دا ده بان مه رگی تیدا به رجه سه ته کردبوون به بی ئەوه ی مردووه کان دیارین!!

بۆ ئەو نه خشه یه ی به هه ر دوو کمان په سنده مان کرد، ئارام گه رایه وه بۆ قایلکردنی دایکی. ئەوه بووه دوو مانگ نه گه راوه ته وه! پیمی گوت که ته نیا مانگیککی پین ده چیت.

«خاترجهم به دهگه پیمه وه، سارا گیان»

له کتی بزنام!؟ مه گهر نه و عه بدولت لایه پیامی تهوی لا بیت. نارام زور کراوه و راستگو بوو. هه موو ورد و درشتیکی بوم گیتراپوه وه ته نانهت نامه ی دایکیشی. ده بی قایل بو بیت به و ژنه ی دایکی بوی دیاری کردبوو! ناو هاش بوایه هه ده گه رایه وه، له لایه که وه بۆ ته وه ی کاتی فرۆکه که ی به سه ره نه چی و، له لایه کی دیکه وه راستییی که ی ده خسته مشتومه گوایا له چی شهرم بکات!! سکم له بهرز بوونه و ده دایه. دوو جار رزاومه ته وه و، سه ردانیی مانگانه ی پزیشک ده کم. دکتور «ئوسمۆ» گوتی: «کورپ ده بیت ته گهر کچ بوایه پیتم نه ده گوت.» پرسیم «بۆ؟!» وه لایمی دامه وه. «نه و سه ره شانه هه زیان له کوره زیاتر له کیترا!!» سه رم له قسه که ی سوورما بوو که، گوتییی وه: «ته گهر بۆشیا بلوی سککه له بار ده بن.» خوم بۆ نه گیرا و ده مم کرده وه. «دکتور... بۆ سکی منه یان هی نه وه!؟»

وه لایمی دکتور «ئوسمۆ» تاکه وشه یه کی سه راسیمه یی بوو «ئیترا!!» نه و جا به ره و ناخی خوم ره گاژۆ چووم. «ده بی نارامیش هه روا بیر بکاته وه!؟» گویم له ناخم راگرت «له وانه یه» گه یشتنم به م ته نجامه نووته که، شه وانه زا ره تر کم ده کات و، هه نیسک به رینم ده گری. بۆنی شتومه که کانی ده کم و چاو ده برمه تابلوی پیشیله که م که به بۆنه ی سالیادی زایینده مه وه له تۆلاند پیشکیشی کردم. «دیتته وه» به و رسته خسته وه وه ده ده مه بهر خوم و، له چاو وه روانیادام به لکو؛ وه کو کوارگی بندارانی شی و نساران په یدا بیت ده بی ناویکی خوش و زه نگدار بۆ کورپه که مان بدوزمه وه: ئارقتو، کلاوس، یالکو، تویمی... نا... نا... که نارام گه رایه وه، به هه ردوو کمان ناوی شایسته ی بۆ ده دوزینه وه... وای له چاو وه روانی و ته نیایی چ وزه پروو کینه!! ساله دوور و درپژه کانی ته نیاییم بیر ده خاته وه.

دوای خو کوشتنی دایکم، منیان له مه لبه ندی هه تیسو و بیکهس و بینه ره تانان جیگیر کرد. هه م به شی ناو خوبی بوو، هه م له وی درپژه یان به خوتندمان ددها. له وی «لینا» م ناسی. گیانی به گیانی و رۆژ به رۆژ، گیرۆده ی هه قالبه ندی یه کدی بووین. له و لینایه وه فیتری ده سبازی کیزانه بووم. له به رای ی ختوو که ی یه کدیمان ددها. گه مه که مان په ره ی ساند و، په لاماری سنگ و ناوک و خواره وه تریشمان ددها. نه وه مان به په نهانی و دووری چوان ده کرد، له شه وی درهنگ یان، له ناو توالیته کاندایا. جاروبار «میتری» یش که له ئیمه هه راشتر بوو، نه زمونی له هه ردوو کمان پتر بوو، به شداری ده کردین. سی قۆلی بره و مان به و گه مه و ده سبازیانه دا، گه یشتینه نه وه ی فیتری «69» بین، دوو اتمان ده نالایینه یه کتری، سه ریک له ملا و سه ریک له ولا و، ژیر و بان. سییه م نوکی په نجی به له شی خویدا کردها، له شوینه هه سته که کاندایا ده بزوا و تاکامی ده گه یشته خواروی سیگۆشه مووداره که، له وی له نگه ری ده هاویشته. لینا و میتری، هه ره که یان سه ربرده ی نزیکی له سه ربرده ی من هه بوو.

ئیسنا رووی به خنده ی نارام له پیتش چاومه وا خنده بارانم ده کات. دوو هیتلی چال به سه ر گۆناکانیا نه وه ن و، چالیکی دیکه ش له چه ناگه یدا، به تایبه تی نه و چاله خری چه ناگه ی دلگیر و رووکه شه له نیگامدا. به من وایه هه میسه پیده که نه بیه و «شوخی» یانه ی بوم ده گیتراپه وه یان، نه و کاتانه ی ختوو که ی سنگه تووکن و ژیر پییه کانیم ددها. چاوم له و سی چاله ده بری تاواناویک ماچم ده کرد. نه ویش ئالاکه ی قژه سه رمی ماچ ده کرد. ئاخه له بهر دلئ نه و لیتناگه ریم ره نگه کانی کال بینه وه.

یان، له ژیره وه قژه پلاتینییه که م در به و ره نگانه بدات و، بیانشیتوتین. تا... والیهات نه و کاری ره نگاندنم به نارام ده سپارد وه کو نه وه ی تابلۆ به کی خوی بیت زور به ئیکلامه وه نه نجامی ددها. کلیلی ته پارمانه که شی

به شربتیکه وه به ند کردبوو که بهو ئالایه وه رازابووه! لیم پرسى «له کوپت بوو؟» به پرسته یه کی درپژ وه لامى دامه وه. «چووبنه ستوکهلتم بۆ دهنگدانى په رله مان ئا له وئ، کهم ئه ندامیکى کوردی سهر عاره بانه به پاره ی خۆی ده یان ئالای به شریته وه نابوو، به خۆراییش ده یاده دهنگدهرانى لیستی (۱۳۰) ی کوردستانی. (کاتى) به میاواندن خۆی له رانم هه لئسوی «برسیته؟ یان... تامه زرۆی کتکه نیرینه ی!» ته مه نی یه ک سالی تپیه راندوو. ئه گهر ئارام ئاره زووی بکردایه ئه وا به خۆم ئالای کوردستانم له سهر تووکی «کاتى» ده کرد، ئه وسا مه گهر له لاتهنیشتى چونکه؛ ته نیا شوینی سپیبه له له شیدا.

میری له لینا و من گپدارتر و حه شه ریتربو. شهرم و شکۆی نه بوو! ههرچی به اتبایه ته سهر زاری ههرگیز نایگتیراپه وه!! کاتیکیش ده گه یشته ترۆپکی چپژ، به چاو نووقاوی، سه رتاپتی ده که وته له رزین! پرچی خۆی ده رنی! له ناکاو هه ناسه یه کی قوولی ددها و سارد ده بووه. ئیمه ش له شه رووته گوشتنه که یمان داده پۆشى.

وا بووه سی مانگ نه گه راپه وه! هه ست بۆ جووله ی زینده وه رى ناو سکم راده گرم. ده ستویلی راده وه شینى. ههر زوو به گویره ی ئامۆژگاریی دکتۆر ئۆسمۆ، جوۆری دانیشتنه که م یان، راکشانه که م ده گۆرم. په رداخیکى ئاوی سارد ده خۆمه وه. چهند پاتی کرده وه ئه گهر دایکی به لایدا شکایه وه و رازی بوو به من، ههر قایلی ده کات، ئه و ساکه، زه ماوه ندى فه رمی ده که بین و زۆرینه ی هاو زمانى خۆی بانگه یشت ده کات. ساتو و میری و لینام وه بپیر هاتن وه لى، جیگه یان نازانم و ته نانه ت نازانم چۆن ساتو، به تالیی منى له ژيانى خۆیدا پر کردۆته وه!! به ژنیکی دى! به پیاویک! یان به «هورا»!!

ئه وه ئارام بۆ نه گه راپه وه؟! ده بی چپی به سه ر هاتبیت! دهنه هه نده ی پی ناچوو. راسته ولاته که ی تووشى ئاشووب و کیشه ی جوۆره جوۆر بۆته وه،

کوشتارى لیبه، هه موو رۆژتیک ته قینه وه و تیرۆرى تیدا به رده وامه به لام؛ ئارام له و شتانه خۆی دووره په ریز ده گری. ئه و له هۆلى کردنه وه ی پیشانگه و خانه واده که یه تی و به س. له پاش گه رانه وه ی و زه ماوه نده که مان وه کو گوئی «پیشانگه ی گشتى ده کاته وه» ئه لبه ته له به رابیدا کورته ئامازه یه ک بۆ ئه زموونى خۆی ده کات و وه لامى پرسیارگه لیک ده دات که ئاراسته ی ده که ن و، به ره مه کانی ده به ستى به دۆخه ناهه مواره که ی زیده که یه وه. ئه مانه ی به ر له رۆیشتنى بۆم شى کرده وه منیش، جاروبار په نا ده به مه به ر په ره مووچ و گوزارشت له ته نیایی و ره نجه رۆبى خۆم ده که م. پیتشتر دیمه نی به رده زه به للاحه کانی ئۆلاندیم کیشا به چهند تۆنى «TONE» قاوه یی. ئاوی زه رباکه شم به چهند تۆنى شین و، ئاسمانیش به تۆنى لاجیوه ردی لیک جودا کردنه وه. له زستانی درپژخایه نی ئیمه دا. سه وزایی چیمه نان ده بنه ژیر به فری سپیبه وه و، ته نیا شینایی ئاسمان ده مینیته وه چوون له ئالاکه ماندا ده بیندری. لیره واره چره کان، ئه وانیه دره ختی گه لا نه وه ربه ده گرنه ئامیزبان ئه وا سه وزاییبان پر ره نگتر ده بیت و ده شبنه کۆله گری به فره لۆکه بیبه کان. بری بالنده ی دلئسۆزی خاکه که مان به ته که مانه وه ده میننه وه، ئیمه ش لانه ی دارینی هه میشه پری دانیان بۆ هه لده واسین له قه دى دار و سووچی باله خانه کانداه کو چۆن رژیمی سۆسیال مووچه ی بژیوی بۆ ئیمه دابین کردوو، په ناگه ی بۆ هه زاران ئاواره، بی کار و که نه فتان دیاری کردوو.

له مه ر بارانه وه متمانه به دوو مانگه که ی پشوی هاوینیش ناکری، ههر هه نده ت زانی بووه با و بوران و لیزمه و ته رزه!! له چلله ی هاویندا جاروبار په نا بۆ به رگی ئه ستوور و قه مسه له کائمان ده به یان، وه کی دى که بارانه که نه ما، ئاسمانه ساو و ساماله ده بیته ئاوتنه یه کی ئه وتۆ که، نه باى دیوه و نه زریان!! گریانی ئاسمان و گریانی خۆم بایه خیان بۆ من چیه!؟ چ دادیکم دهن. ئه دى رازوگـــــوروی دلم بۆ کى هه لپیتزم!؟ ئارام،

هاوئاھەنگیی بەژیانم دابوو، گەر سۆراخی نەزانم ئەوا دیق دەکەم. لەوانەییە ئەم خەمباری و خۆ خواردەنەوێهەم، بۆ کۆرپەکەیی سکم زیانبەخش بێت بۆیە، و لرفەلرف و پێلەقە دەدات و، شەوانە دوو سێ جار بێدارم دەکاتەوێه. شەوی رابردوو، خەونم دیت. و لە بان بڵندترین و دیوترین بەردی گرانیتی شاردا وەستام. توندە با پرچم پەرتیشان دەکا! بەقەد پالێکەوێهش عەبدوڵلای ئاشنای ئارام دەمی بۆ من دەجوولێتی! من هیچم بەرگویی ناکەوی!! بەلام؛ دەستی بۆ باشوور درێژ دەکات. هیچی ئەوتۆم لەو خەونە ھەلنەکرا! دەبی ئاماژە بێت بۆ من! خۆ دۆزینەوێه و دیداری عەبدوڵلای ئاسانە. بەھۆی ئۆفیسێ سۆسیالەوێه ئەدرتسی دەزانم یان، تەلیفۆنی وەرەگرم، دەشی ژمارەکەیی لە پەرتووکی سالانەیی کۆمپانیای تەلیفۆنی ئاساییدا ھەبێت.

دەستە و ئەژنۆ دانیشتن بێھوودەییە و، ھەتا دی پەرزەم لێ دەپری. خۆزگە بەلام دەبوو، بەرەو لای ئارام بێ وچان بفریامایە. ئەمەش کاری نەشیواو.

- ئەگەر من و تۆش لە شوێنی سارادا بووینایە هیچی ئەوتۆمان لە دەست نەدەھات.

- وا بەساکاری بۆی مەچۆ! خۆ دەتوانی پەبوەندی بەبرادەرێکی ئارامەوێه بکات.

- ئەی ئەگەر هیچی لەوانە چنگ نەکەوت!

- خۆی گوتەنی بەھۆی سۆسیالەوێه، یەکی لە کوردان دەدۆزیتەوێه.

- ئارام، زۆر پەبوەندی نەبوو، حەزیشی بەتێکەلاوی دەست ناکرد.

شەویکی تر، زیندانییەکەیی ئارام ھاتە خەونەوێه. رایگەیاندم کە ئارام میوانی ئەو!! لە خەونەکەدا پرسیم لێ کرد «بۆ تۆ لە کوێ و چۆن؟!» وەلامی دامەوێه «ھەمیشە سەردانیی بەکدی دەکەین!» پرسیمەوێه «کەیی

دەگەر پیتەوێه؟» متەقی نەکرد و ھەر زوو روخساری لە نوای چاومدا کال بووێه. کەوتەوێه وەروردە دەبی ئەو زیندانییە لە کوێ بێت؟! ھیشتاش بەندە؟ یان ئازاد کراوێه! یانیش لە ناوبراوە؟ گریمانەیی یەکەم و سیتیەم پتر دایە بەر زەین لە بارەیی ئارامەوێه، ئەگەر گیرابیت ئەوا ھیوادارم بەریت و بگەر پیتەوێه تورکو. ئەگەر دەستیان لێ وەشاندبیت ئەوێ دەبیتە پەيامی ھەرە دژواری ژبانم، بەتایبەتی لەمەر ئایندەیی کۆرپەلەکەم کە چەند مانگیکی دی، بەبی باوک دیتە دنیواوێه. وای... چ برینیکی ناسۆری لە دلدا بۆ بەجیھیتتم!!

- ئارام دەیتوانی بەتەلیفۆن و نامە دایکی ئاگادار بکات و...

- تۆش وا بەپەلە بۆ گرتەکە مەچۆ کاکی خوتنەر. لێرەدا نووسەر، لە نیوان ئەم کیشەبەدا، ھیتا و سیمبولی رۆژھەلات و رۆژئاوای بەرجەستە کردووە کە، گونجانی ھەتا سەرییان سەخت و مەحالە.

- دەمخۆش گپەرەوێه و ردبێن. باش بۆی چووی بۆیە، ئەم بەبەکگە یشتنە، ئاکامیکی ئاواھالانە دەخوای...

- بەکوئی لایەکیان. ئارام یەکە و... ئەمان دەبنە دوو.

وا نیوێه شەوی تپپەراندووێه. بپروکەبەک دەمبا و، بپروکەبەک دەمپیتنی بۆ ئاراستە گەلیک کە نایانخوایم. وای لە تەنیایی!! چووم بۆ ئەپارتمانە کوێنەکەیی من و ساتو. بەلکو ئەوێ ھاتۆتە جیگەیی ئەدرتسی بزانی بۆ ئەوێ ئامۆزگارییەکی لیتو بپیسیم. لە جیگەیی ئەو، پپەرەژتیکی کەلگەتی پچ سپیی لێ بوو، هیچی لیتو نەدەزانی. لە خواری بەیادی جارێ چەند خولەکیک لەسەر تەختەبەکی نیوان ئەپارتمانەکەیی ئارام و ساتو دانیشتم و، چاوم بریپە زارۆکان کە لە ناو چیتوێه دارینی حەوزی لەکەدا خانوویان دروست دەکرد. دەستم لەسەر سکم دانا و چاوم نووقاند. ھەر جارێک گەر چاوم لەتەک ئارامدا بنووقاندبایە، ئەو کوپەبەکی لە

شيعرى «كلايس نهدرسن»ى به ئىنگلىزى بۆ دەخوتىندەۋە. «سارا جارىك سەردانىم كىرد كە ئەوساى ۋەزىرى رۆشنىبىرى ۋە رىزىش بو، دىۋانى چى دەبنە وشە؟ - پىشكەشم كىرد.»

ژنىك لەۋ كاتەدا كە پەرت پەرت دەبىت

چوون پارساى مەبىو، نىازەكانى دەترازىن.

تۆۋەكان جىدەھىلن ۋە لەشى بەبۆشى دەمىتتەۋە.

ھىدى ھىدى ئەمە روودەدات كە، خودى داىكى ھەستى پى ناكات.

تۆ ئىتر ناتوانى گۆى لە گىرمانى بگىت چۈنكە؛

لە رابردوۋدا، فرمىسكەكان بوونەتە سەختە سەھۆل.

- ئەلبەتتە دەقە شىعەرەكەى كلايس نهدرسن بەسۆتدېيە ۋە لە دىۋانەكەدا بەرامبەرە ئىنگلىزىيەكەى بەچاپ گەياندوۋە.

- شاعىر بەخۆى دەقەكەى پەرچقە كىردوۋە؟

- نا... «رىكا لىسىر» ئەۋەى كىردوۋە ۋە ھەم دەسپىكى جوانى بۆ دىۋانەكە نووسىۋە.

- شتىكى تر. من لەجىاتى نووسەرى ئەم دەقەمان بوومايە، ناۋىم دەنا «چاۋەرۋانى لە رۆخى گەندەلستاندا»

- شتىكى ۋاى لە مېشكدا بو، ئەۋىش «گەندەلستان» ۋە ھىچى تر. تۆ ۋاز لە ناۋ بىنە با لە جۆرەكانى نۆقتىت بىكۆلېنەۋە.

- فەرموو. ئەۋە گەز ۋە ئەۋەش جاۋ.

- ئەۋا سارا، تۆۋتەنى لە رۆخى چاۋەرۋانىدايە ھەرچەندە گەندەلستانت لە شۆتىنى چاۋەرۋانى دانا... دەى قەيناكا. ئارام بۆ پىرسىارىك روۋى لە زىد ناۋە دەلى، دەبى نۆقتىت توانايەكى ھونەربى بالاي تىدا بىت بۆ

دارژتنى ۋەردە رووداۋەكانى ژيان چ لايەنى رووناكى ۋ چ لايەنى سىبەر.

- چ لايەنى چاكە ۋ چ لايەنى گەندى ۋ خراپە.

- ۋاتا: ژيان ۋ ھونەرى تىدا ناۋىتە بن، ھەرۋەھاش ۋاقىع ۋ ئەندىشە، زىندەخەۋن ۋ فانتازىيا ۋ ئەفساندى ۋ اقىعەكە.

- ئىتر...

- فەرە دەنگى ۋ، فەرە راناۋەكانى ۋەكو من ۋ تۆ ۋ ئەۋ ۋ ئەۋانى دى بۆ دەراندى گۆشە نىگايە جوداكان.

ھەرچۆنىك بىت عەبدوللام دۆزىيەۋە. ئەۋىش لە نەگەرۋانەۋەى درىخايەنى ئارام سەرسام بو! گەتتى دامى كە، لە رىگەى پەيوەندى كىردن بەكەسوكارى خۆيەۋە بەلكو سۆراخى بزانتىت. پاش حەفتەبەك تەلىفۆنى بۆ كىردم كەۋا لە ئىستگەى شەمەندەفەر بىدىنم. زوۋ بەدەنگى كاتە دانراۋەكەيەۋە چووم. ئارام، پاش ئەۋەى رەزامەندى دايكى ۋەردەگرى، بەخۆشى خۆشى لە دوۋ شاردا پىشانگە دەكاتەۋە لە شارى سىبەمدا كە زىدى خۆيەتى ۋەكو بىنەرىك گىرۋابوۋيەۋە، لە ناكاو لە پىكايى تۆۋتايەكەۋە زەلامىكى روۋپۆش دەسپىزى لى دەكات ۋ، لە رىگەى بىمارستاندا سارد دەبىتەۋە. لە گىرفانىدا بەردىكى جوان دەبىن عەبدوللام گوتى:

- دايكم چۆتە لاي دايكى ئارام بۆ پرسە ۋ سەرەخۆشى. لەۋەۋە ئەم زانىارىيانەى لە بارەى جوانە مەرگەۋە بەتەلىفۆن پى گوتم ۋ دايكى چاۋانت ماچ دەكات ۋ بەتۆ رازى بىوو.

من، ھىچم بۆ نەمايەۋە دامە پىرمەى گىرمانىكى بەكۆل. كۆرپەكەى ناۋ سىم كەۋتە لاقە فرتى ۋ پەل راۋەشاندىن. پىستى سىمى راۋەشاندى روۋى زارم لە عەبدوللام كىرد

- که متر له مانگیکی دیکه دهه دایک. تکایه ناگاداری دایکی نارام بکه که زور زور غه مگینم و ناوی نارام له کوره زاکه ی دنیم.

هه رگیز یادی نهو له بیر ناکه م و، له چاوه پروانیه کی بیهووددا ده ژیم.

چهند رۆژنکی به سهردا چوو که، سنج وینه ی گه شته که مان بۆ «ئولاند» سهرنجی پراکیشام.

وینه ی یه که م: من، له پیش به رده زله که ی کیلگی شهیتاندا له «کاسپیترگ» وه ستاوم. به رزیبه که ی وه کو له تابلۆیه کی مسیندا به تهنیشتمه وه دیاره سته و هه ژده مه تره. نارام په نجه ی بۆ سهره وه درێژ کردوه. ده یخوازی له که له به ریکه وه پیدا هه لگرتیت. بالنده ی ناوی به ئاسمانه که وه دیارن. ئەم وینه یه «یوهان» گرتی. «ناننا» به دهستی که پرۆکه ی بۆ چاوی کردوه.

وینه ی دووهم: پیش ئوتیله که یه، «ریتشا سیمۆلین» ی کارمه ندی ئوتیله که له نیوان نارام و مندا به چه پکه گوله وه وه ستاوه. ئەم وینه یه «ناننا» گرتی و، «یوهان» ی هاوسه ری و «گای فرسک» ی شیه کار له م دیو و نهو دیومان، به خه نده وه راوه ستاون.

وینه ی سیه م: شیه کار گاری فرسک، نارام، ناننا و یوهان له پیش به له میکدا هه ریبه که یان به شیه یک وه ستاوه من ئەم وینه یه م گرت. چره داری دوو دورگه ی دور له پشتیان وه دیاره.

له یادم نه ماوه کتی گرتوویه تی:

The Woman is not completed until she is married then she is finished.

به لام دیاره بۆ که سیکی وه ک منی هه لبه ستوه:

- وا تیکسته که به ره و کۆتایی و تاکام کشا. جا با منی گپه ره وه و تۆی خوینه ری هپژا، دوا تیبینیمان له باره یه وه تۆمار بکه ین.

- ده باشه ده ی. بیژه.

- دیارده کانی ژبان و رووداو به دوو تایی ته رازوو دینه به ر دیده مه وه.

- ئا بزانه چۆن؟!

- له ولاتدا، نارام له ریتی ئاپۆ ره شیده وه گه یشته به رده پیروژه که.

- وابوو، هه ره ها له ئاواره ییدا، له ریتی «ساتو» وه گه یشته «سارا».

- نارام، له به رده سه وزکاره تۆپازه که ی داده بری.

- چوون ساراش له ئارامه که ی داده بری!!

- که واتا نه گه ر هیوا ی سارا نارام بوو بیته نه وه هاوسه نگی ئومیدی ئارامه به و نقیمه ی لییان زهوت کرد.

- ئافه رین باشت لیكدایه وه چونکه؛ هه مان دهستی رهش، هه ردوو داپرانه که ی نه نجام دا.

- ئیستا ده ویرم و ناشکرای بکه م که، نارام یه کسانی به رده که بوو یان، هه ردوو ک رۆح و لهش ئاسایی، سیمبولی بچ ئاکام زید بوون.

- نارام، تۆوی خۆی چاند و... وه چی خسته وه.

- به لام؛ له که سیکی نامۆدا... هه لسه نگانندی بیرکارانه ی ئەم سه ره نجامه بۆ تۆی خوینه ری کارامه جیدیلیم.

- دوا پرسیارم. کتی ئارامی کوشت له و پروایه شدام که، مردن ده رووی له دایکبوونه!

- نه وانگه لیک که، کامیتراکه یان دزی، نقیمه تۆپازه که یان زهوت کرد و...

- ولاته که یان خاپوور و کیمیا باران کرد.

- با دوا سه رنجم له باره ی ئافریده کاربی ئه ده به وه بیت که ، جوربکه له پشکنینی په نهانه کان و...
- با منیش به شی خومی بهاومه سه ر. ههروه ها دۆزینه وه ی شاراوه کانی مرۆفایه تیبیه چونکه ؛ خودی ئینسان و ژبانه که ی پر له گری و گۆله .
- ئافه رین... بۆیه پیویست به شیکردنه وه ده که ن، ئه مه دیویکی ، پاراستنی ئازادیی مرۆفیش دیوه که ی تریه تی .
- جا له نیشتمان بوویت یان له جیهاندا .
- ئافه رینیکی دیکه ت وه رگرت تیکۆشانی له پیناوی ئازادی و دژه وه ستان به رامبه ر چه وساندنه وه و دیکتاتوران ، یه که جه سته یی و دانه براون .
- ده با چاوه کانت ماچ بکه م .

